The Journal of

The Thanjavur Maharaja Serfoji's

SARASVATI MAHAL LIBRARY.

EDITED BY

M. UTHIRAPATHY

Administrative Officer

SARASVATI MAHAL LIBRARY

THANJAVUR.

Vol. XLIII Nos. 3 & 4

PUBLISHED ON BEHALF OF

THE SARASVATI MAHAL LIBRARY

THANJAVUR.

ANNUAL SUBSCRIPTION Rs. 50/-

A. D. 1997

பொருளடக்கம்

✳ முகவுரை — பக்கம்

1. சுவடியியல் தேசியக் கருத்தரங்கம் — 1—6
திரு. எம். உத்திராபதி,
நிருவாக அலுவலர்-துணை ஆட்சியர்.

2. பருவ இதழ்ப் படைப்புகள் — சுருக்க அறிமுகம் — 1—5
— திரு. அ. பஞ்சநாதன், எம். ஏ., எம். எல். ஐ. எஸ்.,
வெளியீட்டு மேலாளர் மற்றும் நூலகர்.

3. உலாப்பதிப்பில் ஒரு சொல் — 1—8
— குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன், எம். ஏ.,
காப்பாளர்—நுண்படப்பிரிவு.

4. A Note on Atlases and Maps collections in the Sarasvati Mahal Library, Thanjavur. — 1—6
— **P. Perumal,** B SC.,(SPl.), M.A., M.L.I.SC.
CONSERVATOR.

5. இராமாயண பதிப்புகள் — ஒரு பார்வை — 1—16
— திருமதி. கே. இராமதிலகம், பி. ஏ., எம். எல். ஐ. எஸ்.,
நூலகர் நிலை II.

6. சப்தரிஷிநாடி (நூல் விளக்கம்) — 1—8
— திரு. ம. சீராளன், பி. ஏ., எம். எல். ஐ. எஸ்.,
தொழில்நுட்ப உதவியாளர்—புத்தகப்பிரிவு

7. சுந்தரர் சரித்திரச் சுருக்க அகவல் — 1—12
— திருமதி. ச. திலகம், பி. லிட்.,
தமிழ்ப் பண்டிதர்.

8. ஔவையார் இயற்றிய மூதுரை (ஒப்புமைப் பாடல்களுடன் கூடிய பதிப்பு) — 1—20
— திரு. ய. மணிகண்டன்,
தமிழ்ப் பண்டிதர்.

9. இரண்டாம் ஏகோஜியும் பிரபஞ்சாமிருத சாரமும் *1—20*

— ஸாஹித்ய சிரோமணி
திருமதி. எஸ். இராஜலக்ஷ்மி,
ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்.

10. ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தரின் படைப்புகள் *1—31*

— **திரு. ந. விசுவநாதன்,**
முன்னாள் தெலுங்குப்பண்டிதர்.

— வேதாந்த சிரோமணி, தமிழ் வித்வான்
திரு. என். ஸ்ரீநிவாஸன்,
ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்.

11. ஸ்வயம்வரா விதானம் *1—30*

— **தேதியூர் திரு. எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்திரிகள்,**
மேனிலை ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்.

12. நக்ஷத்ர மாலிகா *1—10*

— நியாய சிரோமணி
திரு. ஆ. வீரராகவன், *எம். ஏ., பி. எட்.,*
ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்.

13. நவமூர்த்தி ப்ரதிஷ்டாவிதி : *1—8*

— நியாய சிரோமணி
திரு. எஸ். சுதர்சனன், *எம்.ஏ.,*
ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்.

14. Srotriam Lands to Sri Venugopalaswamy Temple *1—4*

— **R. Vivekanandagopal.**
MODI EXPERT.

The Journal of
The Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library

Vol. XLIII   A. D. 1997   Saka 1919   No. 3 & 4

முகவுரை

சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் ஆராய்ச்சிப் பருவ இதழ்த் தொகுதி 43, பகுதி 3, 4ஐத் தற்பொழுது ஆய்வாளர்கள், அறிஞர்கள் மற்றும் வாசகர்கள் முன் வைப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சியுறுகின்றேன்.

இவ்விதழில் பன்மொழிச் சுவடியியல், பதிப்பியல், நூலகவியல், மோடி ஆவணவியல், அருங்காட்சியகவியல் ஆகிய பொருண்மைகளிலான படைப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

தமிழ், வடமொழி, தெலுங்கு குறுஞ்சுவடிப் பதிப்புகளும், சுவடிப் பதிப்பாய்வுக் கட்டுரையும், மோடி ஆவணச் செய்திகளும் (ஆங்கிலத்தில்), சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் உள்ள நிலப்படத்தொகுப்பு மற்றும் வரைபடங்கள் குறித்த ஆங்கிலக் கட்டுரையும், இந்நூலக நூற்பிரிவில் உள்ள சில நூல்கள்—பதிப்புகள் குறித்த கட்டுரைகளும் இவ்விதழை அணிசெய்கின்றன.

இவ்விதழை எழில்செய்யும் பதிப்பாக்கங்களும் கட்டுரையாக்கங்களும் ஆய்வுலகிற்குப் பயன்மிக நல்கும் வண்ணம் அரிதின் முயன்றும் ஆழ்ந்து உழைத்தும் ஆக்கப் பெற்றுள்ளன. இவற்றைச் சிறப்பான முறையில் படைத்தளித்துள்ள இந்நூலகத்தின் பண்டிதர்கள், அலுவலர்கள் ஆகியோருக்கு என் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்து மகிழ்கின்றேன்.

இவ்விதழ் நன்முறையில் வெளிவர ஆவனசெய்துள்ள இப் பருவ இதழின் ஆசிரியரான நிருவாக அலுவலர், திரு எம். உத்திராபதி அவர்களுக்கும், இதழ் வெளியீட்டுப் பணிகளுக்குத் துணை நின்ற நூலகர் மற்றும் வெளியீட்டு மேலாளர் திரு. அ. பஞ்சநாதன் அவர்களுக்கும், இப் பருவ இதழ்ப் பதிப்புப் பணிகளுக்குத் துணைநின்ற தமிழ்ப் பண்டிதர் திரு. ய. மணிகண்டன் அவர்களுக்கும், இப் பருவ இதழினைச் செம்மையாக அச்சிட்டுத் தந்துள்ள நூலக அச்சகப் பணியாளர்களுக்கும் இவ்விதழ் சிறக்க வெளிவர உதவிய ஏனையோருக்கும் என் பாராட்டுகள்.

இவ்விதழினை அறிஞர்களும், ஆய்வாளர்களும், ஆர்வலர்களும் வழக்கம்போலப் படித்துப் பயன்பெறுதல் திண்ணம்.

வி. கு. ஜெயக்கொடி, இ. ஆ. ப.,
மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மற்றும் இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்,
22—2—97.

சுவடியியல் தேசியக் கருத்தரங்கம்

திரு. **எம். உத்திராபதி**
நிருவாக அலுவலர் - துணை ஆட்சியர்
சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகமும் சென்னை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமும் இணைந்து நடத்திய **சுவடியியல் தேசியக் கருத்தரங்கம்** சென்னை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன வளாகத்தில் 1997 சனவரி, 2, 3, 4 ஆகிய தேதிகளில் நடைபெற்றன.

2—1—97 வியாழன் காலை 10-30 மணிக்கு மூன்று நாள் கருத்தரங்கின் தொடக்க விழா நடைபெற்றது.

தமிழ் வளர்ச்சி — பண்பாட்டுத் துறைச் செயலாளர் திருமிகு வை. பழனிச்சாமி, இ. ஆ. ப., அவர்கள் விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தார்கள்.

தஞ்சை இளவரசர் மற்றும் நூலக ஆளுமைக்குழு ஆயுள் உறுப்பினர் திருமிகு துளசேந்திர ராசா சாகேப் அவர்கள் முன்னிலை வகிக்க, நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. எம். உத்திராபதி அவர்கள் தொடக்கவுரையாற்ற, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் முனைவர் திருமிகு பொற்கோ அவர்கள் வாழ்த்துரை வழங்க விழா சிறப்புற நடைபெற்றது.

இவ்விழாவில், ஐரோப்பிய நூலகங்களில் இடம்பெற்றுள்ள தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள் குறித்து 1959 ஆம் ஆண்டு அரசுக்கு அறிக்கையளித்து, தமிழ் உலகிற்கு வெளிப்படுத்திச் சுவடியியலுக்குத் தொண்டாற்றிய தஞ்சைப் பேராசிரியர் மேஜர் திருமிகு அ. கிருட்டிணமூர்த்தி அவர்களை மதிப்பிற்குரிய அரசுச் செயலாளர் அவர்கள் பாராட்டிக் கௌரவித்தார்கள்.

'தினமலர்' நாளிதழின் 'சுவடியியல் தேசியக் கருத்தரங்கச்' சிறப்பு மலரையும், கருத்தரங்கில் பங்குபெறுவோரின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அடங்கிய உருட்டச்சுத் தொகுதியையும் விழாவில் மதிப்பிற்குரிய அரசுச் செயலாளர் அவர்கள் வெளியிட, சிறப்பு மலரின் முதற்படியை நூலக நிருவாக அலுவலரும், ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுதியின் முதற்படியைப் பேராசிரியர் திருமிகு பொற்கோ அவர்களும் பெற்றுக்கொண்டனர்.

'தினமலரின்' சிறப்பு மலருக்கு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு தமிழ் ஆட்சிமொழி — பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மதிப்பிற்குரிய தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும் வாழ்த்துச் செய்தி வழங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விழாத் தலைமையுரை ஆற்றிய மதிப்பிற்குரிய அரசுச் செயலாளர் அவர்கள், "பரவிக்கிடக்கும் சுவடிகளைத் திரட்டி அதில் புதைந்துள்ள நமது கலை, கலாச்சாரப் பண்பாட்டினை வெளிக்கொண்டு வரவேண்டும். இதற்காகத் தமிழக அரசு விரைவில் சுவடியியல் அறிஞர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்ட உள்ளது," எனத் தெரிவித்ததோடு இரு நிறுவனங்களும் இணைந்து நடத்துகின்ற இந்த முயற்சிக்குப் பாராட்டுகளையும் தெரிவித்தார்கள்.

விழாவின் தொடக்கத்தில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநர் உயர்திரு முனைவர் ச. சு. இராமர் இளங்கோ அவர்கள் வரவேற்புரை ஆற்றினார்கள். விழா நிறைவில் சரசுவதி மகால் நூலக நூலகர் மற்றும் வெளியீட்டு மேலாளர் திரு. அ. பஞ்சநாதன் அவர்கள் நன்றியுரை கூறினார்.

விழாவின்பொழுது அரங்கம் அறிஞர் பெருமக்களாலும், ஆய்வாளர்களாலும், ஆர்வலர்களாலும் நிரம்பியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விழாவையடுத்துப் பிற்பகல் 2-00 மணிக்குக் கருத்தரங்கத்தின் முதல் சிறப்புச் சொற்பொழிவு நடைபெற்றது. கருத்தரங்கையொட்டி மூன்று நாள்களும் மூன்று அறிஞர்பெருமக்களின் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றிருந்தன.

முதல் நாள் சிறப்புச் சொற்பொழிவைப் பேரா. மேஜர் அ. கிருட்டிணமூர்த்தி அவர்கள் "Tamil palmleaf manuscripts in the Libraries of

Europe" எனும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் நிகழ்த்தினார். இரண்டாம் நாள் சிறப்புச் சொற்பொழிவைப் (காலை 10-00 மணிக்கு) பெரும்புலவர் இரா. இளங்குமரனார் அவர்கள் "அச்சிட்ட நூலும் சுவடி ஆய்வும்" எனும் தலைப்பில் நிகழ்த்தினார். மூன்றாம் நாள், படக்காட்சியுடன் கூடிய சிறப்புச் சொற்பொழிவை (காலை 10-00 மணிக்கு) சென்னை மாநிலக் கல்லூரி வரலாற்றுத்துறை பேராசிரியர் முனைவர் சி. எஸ். மோகனவேலு அவர்கள் "Tamil palmleaf in Germany" எனும் தலைப்பில் நிகழ்த்தினார்.

மூன்றுநாள் கருத்தரங்கம் ஐந்து அமர்வுகளைக் கொண்டதாக அமைந்தது. 2—1—97 ஆம் நாள் பிற்பகல் 2-00 மணிக்கு முதல் அமர்வும், 3—1—97 ஆம் நாள் முற்பகல் 11-00 மணிக்கு இரண்டாம் அமர்வும், பிற்பகல் 2-00 மணிக்கு மூன்றாம் அமர்வும், 4—1—97 ஆம் நாள் முற்பகல் 11-00 மணிக்கு நான்காம் அமர்வும், பிற்பகல் 2-00 மணிக்கு ஐந்தாம் அமர்வும் தொடங்கி நடைபெற்றன.

இவ்வைந்து அமர்வுகளுக்கும் முறையே அறிஞர்பெருமக்களான திருவாளர்கள் முனைவர், புலவர் செ. இராசு, புலவர் ப. வெ. நாகராசன், முனைவர் ஆ. தசரதன், மேஜர் அ. கிருட்டினமூர்த்தி, முனைவர் சி எஸ். மோகனவேலு ஆகியோர் தலைமை வகித்தனர். ஒவ்வொரு கட்டுரையாளரும் கட்டுரை வாசித்கதும், அவையோரின் வினாக்களுக்கும் அவற்றுக்குக் கட்டுரையாளரின் பதில்களுக்கும் என நேரம் ஒதுக்கப்பெற்று, அமர்வுகள் அனைவருக்கும் பயன்படும் வகையில் அமைந்து சிறந்தன. தலைமையேற்ற அறிஞர்பெருமக்கள் அமர்வுகளை நெறிப்படுத்திப் பாங்குற நடத்தினர்.

மூன்று நாள்களிலும் நடைபெற்ற ஐந்து அமர்வுகளிலும் மொத்தம் 28 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வாசிக்கப்பெற்றன. அறிஞர்களும் ஆய்வாளர்களும் சுவடியியல் ஆய்வுகளை மேலும் செழுமைப்படுத்தும் வகையில் இக் கட்டுரைகளைப் படைத்திருந்தனர் கட்டுரைகள், சுவடிப் பதிப்பு வரலாறு, சித்த மருத்துவப் பதிப்புகள், நாட்டுப்புற இலக்கியப் பதிப்புகள், இசுலாமியச் சுவடிப் பதிப்புகள், சிற்ப ஓவியங்களில் சுவடிகள், மோடி ஆவணங்கள், இலக்கியப் பதிப்புகள், தமிழ்மொழி மற்றும் தமிழக வரலாற்றுத் தொடர்புடைய சம்ஸ்கிருத, தெலுங்குச் சுவடிகள் முதலான பொருண்மைகளில் படைக்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கியம், இலக்கணம், சித்த மருத்துவம் ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த சுவடிகள் பற்றியும், அந்தச் சுவடிகளை நூலாகப் பதிப்பிப்பதில் உள்ள சிக்கல்கள், பதிப்பிக்க வேண்டிய முறைகள் பற்றியும் இக்கட்டுரைகளில் விவாதிக்கப்பட்டிருந்தன.

சரசுவதி மகால் நூலக அலுவலர்கள், பண்டிதர்கள், மோடி வல்லுநர் மொத்தம் ஒன்பதின்மர் இக்கருத்தரங்கில் பங்கு பெற்றுக் கட்டுரைகள் வாசித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்களின் பட்டியல் வருமாறு. 1. திரு எள். பாலசுப்ரமணியன், நுண்படப்பிரிவுக் காப்பாளர், 2. திரு பி. பெருமாள், காப்பாளர், 3. திரு ம. சீராளன், தொழில்நுட்ப உதவியாளர் (புத்தகப் பிரிவு), 4. திருமதி ச. திலகம், தமிழ்ப்பண்டிதர், 5 திரு ய. மணிகண்டன், தமிழ்ப்பண்டிதர், 6. திருமதி எஸ். இராஜலட்சுமி, வடமொழிப்பண்டிதர், 7. திரு என். சீனிவாசன், வடமொழிப் பண்டிதர் 8. திரு இராக. விவேகானந்த கோபால், மோடி வல்லுநர் 9. திரு ந. விசுவநாதன், (முன்னாள் தெலுங்கு பண்டிதர்) I. G N. C. A.

4—1—97 பிற்பகல் 4-00 மணிக்குக் கருத்தரங்கின் ஐந்தாம் அமர்வு நிறைவுபெற்றதும் சுவடியியல் தேசியக் கருத்தரங்கின் நிறைவு விழா நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கின.

நிறைவு விழாவிற்குத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை இயக்குநர் திருமிகு நடன. காசிநாதன் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநர் திருமிகு முனைவர் ச. சு. இராமர் இளங்கோ அவர்களின் வரவேற்புரையுடன் தொடங்கிய இவ்விழாவில் தலைமையுரையாற்றிய திருமிகு நடன. காசிநாதன் அவர்கள், "சுவடியியல் ஆய்வுகள் மேலும் பொலிவுபெற இக்கருத்தரங்கம் பயன்படும்" என்று குறிப்பிட்டார்.

விழாவில் சிறப்புரை ஆற்றிய சென்னை மாநிலக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் முனைவர். திருமிகு இரா. இளவரசு அவர்கள், ஓலைச்சுவடிகளைப் பதிப்பிக்கும்போது மேற்கொள்ளவேண்டிய முறைகள் பற்றியும், உ. வே. சாமிநாதய்யரின் பதிப்புமுறை பற்றியும், அவர்தம் தமிழ்த்தொண்டு பற்றியும், ''கொங்குவேள் மாக்கதை'' எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த சுவடி, ''பெருங்கதை'' எனும் தலைப்பில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருப்பது பற்றியும் நுட்பமாகவும் சுவையாகவும் எடுத்துரைத்தார்.

கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் தன்மைகள் பற்றி எடுத்துரைத்தும், வாசிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு கட்டுரையையும் சுருக்கமாக அறிமுகம் செய்தும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனச் சுவடிப் பிரிவின் ஆராய்ச்சி உதவியாளர் முனைவர், சூ. நிர்மலாதேவி அவர்களும், தஞ்சை சுரசுவதி மகால் நூலகத் தமிழ்ப்பண்டிதர் திரு ய. மணிகண்டன் அவர்களும் தொகுப்புரை ஆற்றினர். தொகுப்புரையில் அவர்கள், ''ஆழமாக உழைத்துச் சிந்தித்து ஆக்கப்பெற்ற இக்கட்டுரைகள் சுவடியியல் துறைக்குச் சிறந்த நல்வரவுகள்'' எனக் குறிப்பிட்டனர்.

நிறைவுரை ஆற்றிய தமிழ்ப் பல்கலைக்சழகத் துணைவேந்தர் மாண்பமை. முனைவர் சே. கருணாகரன் அவர்கள், "தொன்மையான வரலாற்றுச் சிறப்புடைய தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகமும், சுவடியியல் பட்டயப் பயிற்சி வகுப்புகளைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்ற ஒரே நிறுவன மான உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமும் இணைந்து இந்தத் தேசியக் கருத்தரங்கை ஏற்பாடு செய்துள்ளது பாராட்டத்தக்கது" என்று பாராட்டிய தோடு, "வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் அனைத்தையும் விரைவில் நூலாக வெளியிடவேண்டும்" என்றும் தமது நிறைவுரையில் குறிப்பிட்டார்கள்.

நிறைவு விழாவில், இக்கருத்தரங்கை நடத்துவதற்கு உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கு நிதியுதவி நல்கிய தமிழக அரசிற்கும், சரசுவதி மகால் நூலகத்திற்கு நிதியுதவி நல்கிய நடுவண் அரசிற்கும் இரு நிறுவனச் சார்பிலும் நன்றி கூறப்பெற்றது. தொடக்க மற்றும் நிறைவு விழாவிற்குச் சென்னையில் உள்ள பல்வேறு தமிழ் அமைப்புகளின் பொறுப்பாளர்களும், தமிழறிஞர்களும், தமிழன்பர்களும், ஆய்வாளர்களும் திரளாக வருகை தந்திருந்தமையும், வானொலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைத் துறையினர் வருகை தந்திருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இக் கருத்தரங்கம் பற்றியும், தொடக்க, நிறைவு விழாக்கள் பற்றியும் 'தினமணி', 'தினமலர்', 'தினகரன்', 'முரசொலி', 'THE HINDU', 'INDIAN EXPRESS' ஆகிய நாளிதழ்களிலும், வானொலி, தொலைக்காட்சியிலும் விரிவான செய்திகள் வெளிவந்தமை இத் தேசியக் கருத்தரங்கின் வெற்றியை—சிறப்பை முரசறைவதாக அமைந்தது.

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலக இயக்குநர் அவர்களின் அனுமதியோடும் நிருவாக அலுவலர் அவர்களின் ஆலோசனையோடும் நான்குமுறை சென்னை சென்று, கருத்தரங்க ஏற்பாட்டுப் பணிக் குழுவில் இடம்பெற்று, இந்நூலக நூலகர் மற்றும் வெளியீட்டு மேலாளர் திரு அ. பஞ்சநாதன் அவர்களும் இந் நூலகத் தமிழ்ப் பண்டிதர் திரு ய. மணிகண்டன் அவர்களும் திறம்படப் பணி புரிந்ததும், நூலக நிருவாக அலுவலர் அவர்களும், வெளியீட்டு மேலாளரும், தமிழ்ப் பண்டிதரும் 'தினமலர்' நாளிதழின் சிறப்பு மலர்க்குழுவில் இடம்பெற்று மலரைச் சிறப்புற வெளிக்கொணர்ந்தமையும், இரு நிறுவனமும் இணைந்து கருத்தரங்கை நடத்தவேண்டும் என வேண்டுகோள் மடல் விடுத்த நாள் முதல்,

நிறைவு விழா நிறைவுபெறும்வரை மதிப்பிற்குரிய உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநர் அவர்கள் காட்டிய ஆர்வமும் அயராச் செயல்வேகமும், வேண்டுகோளை ஏற்று இணைந்து நடத்த இசைவு தெரிவித்ததோடு, கருத்தரங்க ஏற்பாடுகளின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் தக்க ஆணைகளைத் தமக்கிருக்கும் பல்வேறு பணிகளுக்கிடையிலும் உடனுக்குடன் பிறப்பித்து ஆர்வமும் அக்கறையும் காட்டிக் கருத்தரங்கம் சிறக்க வழிகாட்டுதல்களை நல்கிய நமது பெருமதிப்பிற்குரிய தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும் இயக்குநர் அவர்களின் ஈடுபாடும் இச் ‘சுவடியியல் தேசியக் கருத்தரங்கை’ ஏற்றமுற நடத்தி முடிப்பதற்குத் துணை புரிந்தன எனல் மிகையிலா உண்மையாகும்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனச் சுவடிப் பிரிவுப் பொறுப்பாளர் முனைவர் தி. மகாலட்சுமி அவர்கள் நன்றிகூற நிறைவு விழா இனிது நிறைவு பெற்றது.

பருவ இதழ்ப் படைப்புகள் – சுருக்க அறிமுகம்

அ. பஞ்சநாதன், எம். ஏ., எம். எல். ஐ. எஸ்.,
வெளியீட்டு மேலாளர் மற்றும் நூலகர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

சுவடியியல் தேசியக் கருத்தரங்கம்

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகமும் சென்னை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமும் இணைந்து சென்னை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன வளாகத்தில் நடத்திய மூன்றுநாள் சுவடியியல் தேசியக் கருத்தரங்க நிகழ்வு களை இக்கட்டுரை விவரிக்கின்றது. இக்கட்டுரையை இந்நூலக நிருவாக அலுவலர் திருமிகு எம். உத்திராபதி அவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்.

உலாப்பதிப்பில் ஒரு சொல்

சுவடிப்பதிப்பியல் குறித்த ஆய்வுக் கட்டுரையாக இது மலர்ந்துள்ளது.

'மேய்தல்' எனும் சொல் செம்மையான இலக்கியச்சொல் அன்று எனுங் கருத்து தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்த சிலரிடையே நிலவியதால், ஏட்டுச் சுவடிகளிலும், கல்வெட்டுகளிலும் 'மேய்தல்' என்ற சொல் வந்த இடங்களை அவர்கள் 'வேய்தல்' எனத் திருத்திப் பதிப்பித்துள்ளனர். அவ்வாறு பதிப் பிக்கப்பட்டுள்ளமை ஏற்புடையதா என இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையை, இந்நூலக நுண்படத்துறைக் காப்பாளர் திரு எம். பாலசுப்ரமணியன் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்.

A Note on Atlases and Maps collections in the Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் உள்ள நிலப்படத்தொகுப்பு மற்றும் வரை படங்கள் குறித்த கட்டுரையாக இது மலர்ந்துள்ளது.

அரிய சுவடிகளுக்கும் பழைய அச்சு நூல்களுக்கும் புகழ்பெற்ற இந் நூலகத்தில் பழைய நிலப்படங்களும், வரைபடங்களும் உள்ளன என்பதைக்

கூறுவதே இவ்வாங்கிலக் கட்டுரையாகும். கி. பி. 1692இல் அச்சான நூலும் கி. பி. 1788இல் வெளியான 'இந்துஸ்தான் நிலப்படமும்' குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்நிலப்படத்தில் இந்தியாவையும் இலங்கையையும் இணைக்கும் தரைப் பாலம் காட்டப்பட்டிருப்பது சிறப்பாகும். ஆய்வாளர்களுக்குப் பல அரிய செய்திகளைத் தரும் இக்கட்டுரையினை நூலகத்தின் பாதுகாப்பாளர் (கன்சர்வேட்டர்) திரு ப. பெருமாள் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்.

இராமாயணப் பதிப்புகள் — ஒரு பார்வை

இந்நூலகத்தின் புத்தகப் பிரிவில் இடம்பெற்றுள்ள, இராமாயணக் கதையை எடுத்துரைக்கும் பல மொழி நூல்களைப் பற்றிய விவரங்களை இக் கட்டுரை தருகின்றது. நூல்களின் பட்டியல் எண்களோடு. கட்டுரையின் இறுதிப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது.

இக்கட்டுரையினை இந்நூலகத்தின் நூலகர் நிலை II திருமதி. கே. இராமதிலகம் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்.

சப்தரிஷி நாடி (நூல் விளக்கம்)

இந்நூலகத்தின் புத்தகப்பிரிவில் இடம்பெற்றுள்ள 'சப்தரிஷி நாடி' என்னும் அரிய சோதிட நூலின் ஆறு தொகுதிகளைப் பற்றிய விவரங்களையும், அவற்றின் சிறப்புகளையும் இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கின்றது.

இக்கட்டுரையினை இந்நூலகத்தின் முன்னாள் நூலகர் நிலை II, இந்நாள் புத்தகப்பிரிவின் தொழில்நுட்ப உதவியாளர் திரு. எம். சீராளன் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்.

சுந்தரர் சரித்திரச் சுருக்க அகவல்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் திருச்சரிதத்தை அகவற்பாவில் எடுத்துரைக் கும் இப்படைப்பு, நூலகத் தமிழ்த்துறையின் 1201 ஆம் எண் ஓலைச்சுவடியில் இடம்பெற்றுள்ளதாகும். கள்ளப்புலியூர் பர்வத சஞ்சீவி அய்யர் எனும் புலவர் மணியால் புனையப்பெற்ற இவ்வகவலுக்கு ஒரே சுவடியில் இரு பிரதிகள் அமைந்துள்ளன. இரண்டுக்கும் இடையே பாடவேறுபாடுகள் மிகுதியாகக் காணப்படுவதால், அவ்விரு பிரதிகளுமே இங்கு ஒரு சேரப் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளன.

இத் தமிழ்ச்சுவடியை, இந்நூல்கத் தமிழ்ப்பண்டிதர் திருமதி ச. திலகம் அவர்கள் பதிப்பித்துள்ளார்.

மூதுரை (ஒப்புமைப் பாடல்களுடன் கூடிய பதிப்பு)

ஔவையார் இயற்றிய 'மூதுரை' எனும் நீதிநூல், இந்நூலகத் தமிழ்த் துறைச் சுவடிகளையும், அச்சுநூல்களையும் ஒப்புநோக்கிப் பெற்ற பாடவேறு பாடுகளுடனும்,

தமிழ், வடமொழி நீதிநூல்களை ஒப்புநோக்கிப் பெற்ற ஒப்புமைப் பாக்களுடனும், சொல்லடைவோடும் இங்குப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பதிப்பினை, இந்நூலகத் தமிழ்ப்பண்டிதர் திரு. ய. மணிகண்டன் அவர்கள் உருவாக்கியுள்ளார்.

இரண்டாம் ஏகோஜியார் பிரபஞ்சாமிருத சாரமும்

இந்நூலக வடமொழித் துறையில் இடம்பெற்றுள்ள 'ப்ரபஞ்சாம்ருதஸார ராஜரஞ்ஜன புராணம்' எனும் சுவடி, சுமார் எழுபது சிறுதலைப்புகளைக் கொண்டதாகவும், ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி விஷயங்களை எடுத்தியம்புவ தாகவும் அமைந்துள்ளது.

இதில் 'ராஜகிய வ்ருத்தாந்த கதா' என்ற தலைப்புடைய ஓர் அத்தியாயம் இங்குத் தமிழ்க் கருத்துரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முன்னரும் பருவ இதழில் இச்சுவடியின் சில பகுதிகள் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வத்தியாயம், நாரதமுனி அரசபரிபாலனம் எவ்வாறு செய்யவேண்டு மென்று வேண்ட, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், 'அரசன் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் எவ்வாறு அரசாட்சி செய்தால் ஆட்சி தொடரும்' என எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது.

இப்படைப்பை இரண்டாம் ஏகோஜியின் அவைப்புலவரான திரு மகாதேவ கவி இயற்றி மன்னர் பெயரில் படைத்துள்ளார்

இந்நூலக வடமொழிப் பண்டிதர் திருமதி எஸ். இராஜலக்ஷ்மி அவர்கள் இதனைப் பதிப்பித்துள்ளார்.

ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தரின் படைப்புகள்

'ஸ்ரீசிவநாராயண தீர்த்தர்' என்பவரின் படைப்புகளான 'சாண்டில்ய பக்தி மீமாம்ஸா பாஷ்யம்', 'பாரிஜாதாபஹரணம்' என்ற இரண்டும், சுவடிகளி லிருந்து இங்குப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

சம்ஸ்கிருத, தெலுங்கு மொழிகளில் அமைந்த இவை தேவநாகரி வடிவில் இங்குப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டும் நிறைவற்ற சுவடிகளாக உள்ள போதிலும், இவற்றின் மொழிவளம், கற்பனைவளம் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு இங்குப் பதிப்பித்து வெளியிடப்படுகின்றன.

இசை, நாட்டியத் துறையினர்க்குப் பயன்படும் இவற்றை, இந்நூலக முன்னாள் தெலுங்குப் பண்டிதர் திரு ந. விசுவநாதன் அவர்களும். இந்நூலக சம்ஸ்கிருதப் பண்டிதர் திரு என். சீனிவாசன் அவர்களும் இணைந்து பதிப்பித் துள்ளனர்.

ஸ்வயம்வரா விதானம்

இந்நூலக வடமொழிப் பிரிவில் 6700 எனும் எண்ணில் "ஸ்யம்வரா விதானம்" என்ற தலைப்பில் சிறு சுவடி நூல் இடம்பெற்றுள்ளது இக்குறுஞ் சுவடி ஸ்ரீ பராசக்தியின் அம்சமான "ஸ்ரீ ஸ்வயம்வரா" என்ற தேவியை வழி படும் முறையைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. இத்தேவியைப் பூஜை செய்வதால் மணமாகாத பெண்களுக்கு மணவாழ்க்கை அமையும் என்பது பல னாகச் சொல்லப்பெற்றுள்ளது.

இந்நூலை அனைவரும் படித்துப் பயன்பெறும் பொருட்டுத் தமிழ் வரி வடிவத்துடனும், தக்க தமிழ் விளக்கத்துடனும் இந்நூலக மேனிலை வடமொழிப் பண்டிதர் தேதியூர் திரு. எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்திரிகள் அவர்கள் பதிப்பித்துள்ளார்கள்.

நக்ஷத்திர மாலிகா

இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களையும் ஒவ்வொரு ஸ்லோகத்திலும் பொருந்து மாறு அமைத்து இராமாயணக் கதையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு எழுதப் பெற்ற காகிதச் சுவடியொன்று "நக்ஷத்ர மாலிகா" என்னும் தலைப்பில் இந் நூலக வடமொழிப் பிரிவில் இடம்பெற்றுள்ளது.

இது ஒரு நிறைவற்ற குறுஞ்சுவடியாக இருப்பினும், இதன் ஸ்லோகங் களின் சந்தமும், மொழியும் படிப்போர் மனத்தைக் கவர்வனவாக அமைந்துள்ள மையால் இங்குப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலைத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன், இந்நூலக வடமொழிப் பண்டிதர் திரு. ஆ. வீரராகவன் அவர்கள் பதிப்பித்துள்ளார்.

நவமூர்த்தி ப்ரதிஷ்டாவிதி

திருமால் வழிபாட்டுமுறை ஸ்ரீ வைகானஸம், ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரம் என்ற இருபெரும் பிரிவைக் கொண்டதாகும். ஸ்ரீ வைகானஸ ஆகம முறைப்படி கோயில்களில் மூர்த்தங்களை ப்ரதிஷ்டை செய்யும் முறையைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுவதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

இக்கட்டுரையில் ப்ரதிஷ்டை செய்வதற்கு முன்பு செய்யவேண்டிய செயல்களைச் செய்யும் ஆசார்யனுக்குத் தேவையான தகுதிகள், ஒவ்வொரு (ஒன்பது) மூர்த்தங்களுக்கும் சொல்லப்பட்டுள்ள அக்னியின் பெயர்கள், செய்யவேண்டிய ஹோமங்கள் முதலியன பற்றிய விளக்கங்கள் சொல்லப்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கட்டுரையைத் தமிழில் இந்நூலக வடமொழிப் பண்டிதர் திரு. எஸ். சுதர்சனன் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்.

Srotriam Lands to Sri Venugopalaswamy Temple
(கொள்ளிடக்கரையில் உள்ள ஸ்ரீ வேணுகோபாலசுவாமிக்கு சுரோத்திரிய நிலம்)

சுரோத்திரியம் என்பது வேதமறிந்த பிராமணருக்குக் கொடுக்கப்படும் நிலமாகும். கொள்ளிடக்கரையில் அமைந்த ஸ்ரீவேணுகோபாலசுவாமி கோயிலுக்குப் பூசை செய்யும் பிராமணர்களின் பெயரால் மராட்டிய மன்னர் இரண்டாம் துளஜாவால் சுரோத்திரியநிலம் அளிக்கப்பட்டது. இந்நில வருவாய் துளஜேந்திரபுரம் அக்கிரகாரத்துப் பிராமணர்களுக்கும், ஆங்கிருந்த சத்திரம் சாவடி முதலியவற்றில் வந்து தங்கும் பிரயாணிகளுக்கு உணவளிக்கவும் ஸ்ரீவேணுகோபாலசுவாமிக்குப் பூசை செய்யவும் பயன்படுத்தப்பட்டது என்ற செய்தியைக் கொண்டிலங்கும் மோடி ஆவணம் இந்நூலக மோடி ஆவணத்துறையில் உள்ளது.

இந்த மோடி ஆவணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளை ஆங்கிலத்தில் விவரிக்கும் இக்கட்டுரை, மோடி ஆவணத்தின் தேவநாகரி வரிவடிவத்தையும் தாங்கியமைந்துள்ளது.

நாகரி வரிவடிவ ஆக்கத்துடன், இவ்வாங்கிலக் கட்டுரையை, இந்நூலக மோடி வல்லுநர் திரு. இராக. விவேகானந்தகோபால் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்.

வேண்டுகோள்

கருணையுள்ளங்கொண்ட நம் முன்னோர்கள், அரிய பெரிய இலக்கியங்களையும், பிறவற்றையும், பனையோலைகளில் எழுதிச் சுவடிகளாக நமக்குத் தந்தனர். அவை, பல்வேறு இடங்களில் முடங்கி உள்ளன. சுவடிகள் பழுதடைவதற்குமுன் சரசுவதி மகாலுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துதவினால், அவை மக்களுக்குப் பயன்படும்.

மகாலுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம், சுவடி தந்தவர்களும், சுவடி எழுதியோரும் அழியாப் புகழை, பெருமைசால் சரசுவதி மகால் உள்ளளவும் பெறுவர். அவை பதிப்பாகி வருமாயின் சுவடி தந்தார் பெயர் இடம் பெறுவதோடு, அப்பதிப்பில் ஐந்து பிரதிகளும் பெறுவர்.

எனவே, "நாம் பெற்ற பேறு பெறுக இவ்வையகம்" என்ற எண்ணமுடைய நற்பண்பாளர்கள் தம்மிடமுள்ள சுவடிகளைச் சரசுவதி மகாலுக்குத் தந்துதவ வேண்டுகிறேன்.

தஞ்சாவூர்,
28—2—97.

மாவட்ட ஆட்சியர் மற்றும் இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

உலாப்பதிப்பில் ஒரு சொல்

சூடவாயில் பாலசுப்ரமணியன்,
காப்பாளர்—நுண்படப்பிரிவு,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தமிழ் இலக்கியப் பதிப்புகளான அச்சுநூல்களில் "வேய்தல்" என்ற சொல் சங்க நூல்களிலிருந்து பிற்கால நூல்கள் வரை காணப்பெறும் ஒன்றாகும். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழகராதி (Tamil Lexicon) வேய்தல் என்ற சொல்லுக்கு மூடுதல், சூடுதல், பதித்தல், பொருத்துதல், துளைபோடுதல், மலர்தல் என்று பல்வேறு பொருள்களைக் குறிக்கின்றது. "நாடெலாம் பின்னும் பிறங்கழல் வேய்ந்தன பெய்கழற்கால் மன்னன்கலமறம்" —எனும், புறப்பொருள் வெண்பாமாலைப் பாடலை மேற்கோள் காட்டி இங்கு வேய்ந்தன என்பது சூழ்தல் என்ற பொருளில் ஆளப்பெற்றிருப்பதையும் உணர்த்துகின்றது. இதுபோன்று "புதன்மானப் பூவேய்ந்து" எனும் மதுரைக்காஞ்சியின் அடியையும், "நுமர் வேய்ந்த கண்ணியோடு" எனும் கலித்தொகை அடியையும் எடுத்துக் காட்டிப் "பூச்சூடுதல்" என்ற பொருள் இருப்பதையும் சுட்டுகின்றது. "மாலையை வேய்ந்தரிக்கு மிஞிறு" எனும் சீவகசிந்தாமணி அடியால் "சூழ்தல்" என்ற பொருளில் கையாளப்பெற்றிருப்பதையும், வேய்ந்த மாமணிக் கவசமும் எனும் சொற்றொடரால் "பதித்தல்" என்ற பொருள் வழங்கியமையும், "கார்மலர் வேய்ந்த" என்ற கலித்தொகைத் தொடரால் "பொருந்துதல்" என்ற பொருளுணர்த்துவதையும், துளை போடுதல் என்ற பொருளில் அகநானூறும், மலர்தல் என்ற பொருளில் கல்லாடமும் பேசும் பாங்கையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

வீடு அல்லது கட்டடம் ஒன்றின் கூரையைக் கீற்று அல்லது வேறு பொருள் கொண்டு மூடுவதை "வேய்தல்" என்ற சொல் கொண்டு எழுதுகின்றோம்; அச்சு நூல்களிலும் பதிப்பிக்கின்றோம். இதுவே பதிப்பிற்குரிய செம்மையான சொல் என்றும் கருதுகின்றோம். ஆனால், குமரியிலிருந்து தலைநகரம் வரை உள்ள தமிழகம் முழுவதும் பல்வேறு வட்டாரப் பேச்சு வழக்குகள் இருப்பினும் "கூரை மேய்தல்" என்ற சொல்லாட்சியே பாமரர் பேச்சு வழக்கில் மாறுபடாமல் உள்ளது. "மேய்தல்" என்ற இச்சொல் செம்மையான இலக்கியச் சொல் அல்ல என்ற ஒரு கருத்து தமிழ் நூல்கள் பதிப்பித்தவர்களிடையே

ஏற்பட்டதால் ஏட்டுச்சுவடிகளிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் "மேய்தல்" என்ற சொல் வந்த இடங்களை எல்லாம் "வேய்தல்" எனத் திருத்திப் பதிப்பித்தனர். இது ஏற்புடையதா என்பதனை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கவிச்சக்கரவர்த்தி ஒட்டக்கூத்தர் எழுதிய மூவருலாவின் ஒரு பகுதியான விக்கிரம சோழன் உலாவில், சோழமன்னர் மரபு கூறுமிடத்துக் காணப்படும் ஒரு கண்ணி, இதுவரை வெளிவந்த அச்சு நூல்களில்,

"கோதிலாத் தேறல் குனிக்குந் திருமன்றம்
காதலாற் **பொன்வேய்ந்த** காவலனும்"

என்றே பதிப்பிக்கப்பெற்று வெளிவந்துள்ளது. பொன்வேய்ந்த என்ற சொல்லாட்சிதான் ஏட்டுச்சுவடிகளில் உள்ளதா என ஆராய்ந்த போது இதுவரை நான் கண்ட அனைத்துச் சுவடிகளிலும் "பொன் மேய்ந்த" என்ற சொல்லாட்சிதான் உள்ளதைக் காண முடிந்தது.

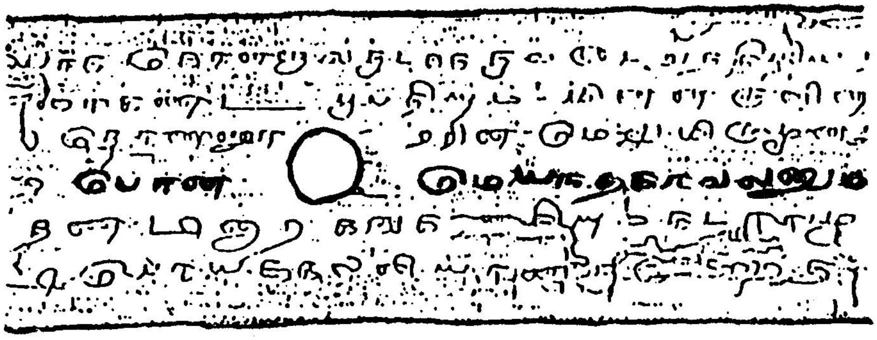

ஒட்டக்கூத்தரின் விக்கிரம சோழனுலா ஓலைச்சுவடியின் ஒரு பகுதி
வரி எண் 4 "பொன் மேய்ந்த காவலனும்" என்றுள்ளது.
(சரஸ்வதி மகால் தமிழ்த்துறைச் சுவடி)

1926ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பெற்ற திரு. அ. கோபாலய்யரின் மூவருலாப்பதிப்பில்[1] "பொன் வேய்ந்த காவலனும்" என்று திருத்தம் செய்து பதிப்பித்திருந்தும், அடிக்குறிப்பில் "பொன் மேய்ந்த" என்ற பிரதிபேதக் குறிப்பையும் தந்துள்ளார். விக்கிரம சோழன் உலாக்கூறும் "மேய்ந்த" என்ற சொல்லாட்சி பண்டைய தமிழ் நூல்களிலும், கல்வெட்டு ஆவணங்களிலும் எவ்வாறு இடம்பெற்றிருந்தது என்பதை இனிக் காண்போம்.

கி. பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அப்பர் பெருமானார்[2] திருக்கொண்டீச்சரத்துப் பதிகத்தில்

"கால்கொடுத்து எலும்பு முட்டிக் கதிர்நரம்பு ஆக்கை ஆர்த்துக்
தோல்உடுத்து உதிரம் அட்டி தொகுமயிர் **மேய்ந்த கூரை**
ஓல்எடுத்து உழைஞர் கூடி ஒளிப்பதற்கு அஞ்சு கின்றேன்
சேல்உடைப் பழனம் சூழ்ந்த திருக்கொண்டீச் சரத்து ளானே"

என்றும், திருமறைக்காட்டுப் பதிகத்தில்

"கால்கொடுத்து இருகை ஏற்றிக் கழிநிரைத்து **இறைச்சி மேய்ந்து**
தோல்மடுத்து உதிர நீரால் சுவர்எடுத்து இரண்டு வாசல்
ஏல்வு உடைத்தா அமைத்து, அங்கு ஏழுசாலேகம் பண்ணி
மால்கொடுத்து ஆவி வைத்தார்—மாமறைக் காட னாரே.

என்றும் கூறும் பாங்கால் கூரை மேய்தல் என்ற சொல்லாட்சிதான் திருநாவுக்கரசு பெருமானாரால் எழுதப்பெற்றது என்பதறிகிறோம். இதே சொல்லாட்சிதான் பின்னாளிலும் தொடர்ந்துள்ளது. அண்மையில் தஞ்சைப் பெரியகோயிலில் டாக்டர் இரா. நாகசாமி அவர்களோடு புதிதாகக்கண்ட மாமன்னன் இராஜராஜனின் கல்வெட்டொன்றில்

"ராஜீஸ்வர முடையார்
ஸ்ரீவிமாநம் பொன்
மேய்வித்தா..........
........ராஜராஜ........."

என்ற வரிகள் காணப்பெறுகின்றன. இது கி. பி. 11ஆம் நூற்றாண்டுப் பொறிப்பாகும்.

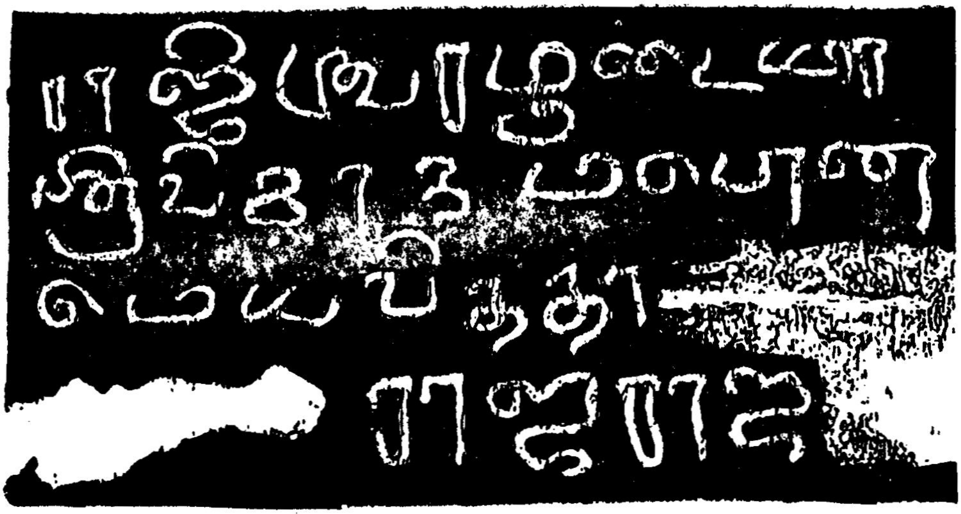

தஞ்சைப் பெரியகோவில் இராஜகோபுரக் கல்வெட்டு

திருவாரூர் வீதிவிடங்கப் பெருமான் கோயிலைக் கற்றளியாகப் புதுக்கிய அணுக்கியார் பரவை நங்கையார், அக்கற்றளியைப் பொற்றகடுகளால் போர்த்தி அழகு செய்தார் என்பதைக் கூறும் இராஜேந்திரசோழனின் கல்வெட்டு[3]

"கோப்பரகேசரி வன்மரான
உடையார் ஸ்ரீராஜேந்திர சோழதேவர்க்கு யாண்டு
இருபதாவது உடையார் ஸ்ரீ ராஜேந்திர சோழ தேவர் அணுக்கியார்
பரவை நங்கையார் க்ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டு
திருவாரூர் கூற்றத்து திருவாரூர் உடையார்
வீதி விடங்கதேவர் திருக்கற்றளி எடுப்பித்து
உடையார் வீதிவிடங்க தேவர்
அணுக்கியார் பரவை நங்கையார் யாண்டு
யஅ(18)-வது நாள் ௩அ(38) முதல்
நாள் யகூகூ(199) வரை உடையார்
வீதி விடங்க தேவர் கோயிலில் குடத்திலும்
பத்மத்திலும் கம்பிலும் சிகரத்திலும் வாய்
மடையிலும் நாலு நாசியிலும் உள் குட்டத்தி
—லும் ஆக பந்தயம் கழஞ்சோடு ஆயிரத்து
நானூற்று ஒன்றினாலும் முக்கழஞ்சோடு
ஆயிரத்து நானூற்று முப்பத்தெட்டினாலும்
இரு கழஞ்சோடு இரண்டாயிரத்து ஒரு
நூற்று ஒரு பத்தெட்டினாலும் தகடு
நூற்றம்பத்தெட்டினாலும் சீரிணி நூற்
றொருபத்தினாலும் குடிலைக் கல்லால்
மேய்ந்த பொன் இருபதினாயிரத்து அறுநூற்று
நாற்பத்து முக்கழஞ்சே ஏழு மஞ்சாடியும்
வீதி விடங்க தேவர் கோயிலும் இக்
கோயில் முன்பில் மண்டபத்து சூழ்ந்த
கொடுங்கையிலும் சோபான கூடத்திலும்
கதவிலும் மேய்ந்த பொன் நிறை நாற்பத்து
ஈராயிரத்து .... அருமொழி கூத்தனான"

என்று கூறுகின்றது. இது கி. பி. 1032இல் எழுதப்பெற்ற சாசனமாகும். இதில் "மேய்ந்த பொன்" என்ற சொல்லாட்சியே கையாளப்பெற்றிருப்பது குறிக்கத்தக்கதாகும்.

கி. பி. 1070—1125 வரை ஆட்சி புரிந்த முதற் குலோத்துங்கனின் தானைத் தலைவனாய்த் திகழ்ந்தவன் நரலோகவீரன் எனும் காளிங்கராயன் என்பவனாவான். இவனுடைய தில்லைக் கல்வெட்டுப் பாடல்கள்,

1 எல்லை கடலால் இகல்வேந்த ரைக்கவர்ந்த
செல்வமெலாந் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துத்—தொல்லைத்
திருக்கொடுங்கை **பொன்மேய்ந்தான்** திண்மைக் கலியின்
தருக்கொடுங்க வெல்கூத்தன் றான்.

2 தில்லையிற்பொன் னம்பலத்தைச் செம்பொனால் **மேய்ந்து**வா
னெல்லையைப்பொன் னாக்கினான் என்பரால்—ஒல்லை
வடவேந்தர் செல்வமெலாம் வாங்கவேல் வாங்கும்
குடைவேந்தன் தொண்டையார் கொல்.

3 தென்வேந்தன் கூனிமிர்த்த செந்தமிழர் தென்கோயில்
பொன்மேய்ந்து திக்கைப் புகழ்**வேய்ந்தான்**—ஒன்னார்க்குக்
குற்றம் பலகண்டோன் கோளிழைக்கும் வேல்கூத்தன்
சிற்றம் பலத்திலே சென்று.

4 பொன்னம் பலக்கூத்த ராடம் பலமணவிற்
பொன்னம் பலக்கூத்தர் **பொன்மேய்ந்தார்**—தென்னர்
மலைமன்னர் ஏனை வட மன்னர் மற்றக்
குலமன்னர் செல்வமெலாம் கொண்டு.

5 தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே பேரம் பலந்தன்னை
மல்லற் கடற்றானை வாட்கூத்தன்—வில்லவர்கோன்
அம்புசேர் வெஞ்சிலையின் ஆற்றல்தனை மாற்றியகோன்
செம்புமேய் வித்தான் தெரிந்து.

என்று கூறுகின்றன. அனைத்துப் பாடல்களும் மேய்ந்தான், மேய்ந்து, மேய்ந்தார், மேய்வித்தான் என்ற சொல்லாட்சியையே பெற்றுத்திகழ்கின்றன. மூன்றாம் பாடலில் உள்ள "பொன் மேய்ந்து திக்கைப் புகழ் வேய்ந்தான்" என்ற அடியால் மேய்ந்து, வேய்ந்து ஆகிய இரு சொற்களும் வெண்பாவின் ஒரே அடியில் கையாளப் பெற்று இருப்பதை நாம் காணமுடிகின்றது.

கி. பி. 1118—1136 வரை ஆட்சிபுரிந்தவன் விக்கிரமசோழனாவான். இவனைப் புகழ்ந்து ஒட்டக்கூத்தர் உலா பாடியுள்ளார். இம்மன்னவனின் புகழைப் பல நூறு கல்வெட்டுக்கள் மெய்கீர்த்தியாகக் கூறுகின்றன. விக்கிரம சோழனின் மெய்க்கீர்த்திப் பாடல்களில்

"பசும் பொன் மேய்ந்த பலிவளர் பீடமும்"

"அம்பல நிறைந்த அற்புதக் கூத்தர்
இம்பர் வாழ எழுந்தருள்வதற்குத்
திருத்தேர் கோயில் செய் பொன் மேய்ந்து"

என்றே காணப்பெறுகின்றன.

"பூமாலை மிடைந்து பொன்மாலை திகழ" எனத் தொடங்கும் இம் மெய்க்கீர்த்திப் பாடல் உள்ள கல்வெட்டுக்கள் அனைத்துமே (தமிழகம் முழுவதும் உள்ளன) "செம்பொன் மேய்ந்து" என்றுதான் கூறுகின்றன. சோழர் காலத்தில் வாழ்ந்த திரிபுவன கவிச்சக்கரவர்த்தி என்ற தலைவன் ஒருவன் இறைவனுடைய தேருக்குப் பொற்றகடுகள் போர்த்தி அழகு செய்தான் என்ற காரணத்தால் தனது பெயருக்கு முன்பு **"திருத்தேர் பொன் மேய்ந்த பெருமான்"** என்ற சிறப்புப் பெயரையும் சூடினான் என்பதைச் சில சாசனங்கள் சுட்டுகின்றன[4]. மேலும் இவனை உடையார் கவிராஜ சகலவித்யா சக்ரவர்த்தி எனும் திரிபுவன கவிச்சக்கரவர்த்தி என்றும் கூறுகின்றன. கவிக்கோ ஒருவரின் சொல்லாட்சியாகப் "பொன் மேய்ந்தான்" என்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

காடவர்கோன் கோப்பெருஞ்சிங்கனின் தில்லைக் கல்வெட்டொன்றில் **"பொன் மேய்ந்த சோழச்சருப்பேதி மங்கலம்"** என்ற குறிப்பு காணப்பெறுகின்றது[5]. கி. பி. 1250 முதல் 1284 வரை தமிழ்கம் முழுவதையும் தன் ஆட்சியின் கீழ்க்கொணர்ந்த சடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் புகழைப் பாடும் திருவரங்கத்துக் கல்வெட்டு[6],

"......கோயில் ஸ்ரீரங்க விமானம் முதலான
சகல விமானங்களும் சுந்தரபாண்டியன் திருமதிலும்
கோபுரமும் பொன் மேய்வித்து நமக்கு பூண

ஒருபடியாக ஆபரணங்களும் ஏற சிவிகையும்
பல பொற் பணிகளும் செய்கையாலே......''

என்று கூறுகின்றது. மேலும் இம்மன்னன் புகழ் பாடும் கல்வெட்டுப் பாடலொன்று[7] காஞ்சிக்கருகிலுள்ள திருப்புட்குழி எனும் ஊரில் உள்ளது. அதில்,

''வாழ்க கோயில் **பொன் மேய்ந்த மகிபதி**''
வாழ்க செந்தமிழ் மாலை தெரிந்தவன், வாழ்க
மண்டலம் யாவையுங் கொண்டவன் வாழ்க
சுந்தர மன்னவன் தென்னனே ......''

என்று குறிக்கப்பெற்றுக் காணப்பெறுகின்றது. தமிழகம் முழுதுமுள்ள சுந்தர பாண்டியனின் கல்வெட்டுக்கள் இவனைக் **''கோவில் பொன் மேய்ந்த பெருமான்''** என்றும் **''பொன் மேய்ந்த மகிபதி''** என்றும் மீண்டும் மீண்டும் குறிக்கின்றன. பாண்டியர் காலத்திலும் '' மேய்ந்தான் '' என்ற சொல்லே செம்மையான இலக்கியச் சொல்லாக இருந்தது என்பதனை இச்சான்றுகளால் அறியமுடிகின்றது.

இதுகாறும் கண்ட ஓலைச்சுவடிகள், கல்வெட்டுச் சாசனங்கள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து நோக்கும்போது திருநாவுக்கரசரின் தேவாரம், இராஜராஜ சோழன், இராஜேந்திர சோழன், விக்கிரமசோழன், மணவிற்கூத்தன் காளிங்கராயன், கோப்பெருஞ்சிங்கன், சுந்தர பாண்டியன் ஆகியோர் கல்வெட்டுக்கள், ஒட்டக்கூத்தரின் விக்கிரமசோழனுலா ஆகியவற்றில் '' மேய்தல் '' என்ற சொல் லாட்சிதான் கையாளப்பெற்றுள்ளது என்பதறிகிறோம். எனவே விக்கிரம சோழனுலாவைப் பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியர்கள் தங்கள் பதிப்புகளில் மேய்ந்து என்னும் சொல்லை ''வேய்ந்து எனத் திருத்தியுள்ளது தேவைதானா என்பதைத் தமிழறிஞர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

அகநானூறு, புறநானூறு, குறுந்தொகை, மலைபடுகடாம், மதுரைக் காஞ்சி ஆகிய சங்க நூல்களின் அச்சுப் பதிப்புகளில் '' புல்வேய்குரம்பை '' என்ற குறிப்பு காணப்பெறுகின்றது.

தமிழகம் முழுவதும் உள்ள மேற்குறித்த சங்க நூல்களின் ஏட்டுச்சுவடிகளில் '' புல்வேய் குரம்பை '' என்றுள்ளதா? அல்லது '' புல்மேய் குரம்பை '' என்றுளதா என்பதைக் காண முயல்வது பயனுடைய ஆய்வாக அமையும் என நம்புகிறேன்.

குறிப்புகள் :

1 *கவிச்சக்கரவர்த்தி ஒட்டக்கூத்தர் பாடியருளிய மூவருலா—பண்டித அ. கோபாலையர், செந்தமிழ் மந்திரம் புத்தகசாலை, சென்னை—1926.*

2 *தேவாரம்—ஆறாம் திருமுறை.*

3 *கல்வெட்டு எண்:* 75, *திருவாரூர்த் திருக்கோயில்,*
—குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன், 1988.

4 A. R. E. Nos. 207 and 208 of 1938—39.

5 S. I. I. Vol. XII, No. 149.

6 A. R. E. 1931—32, Page 59.
S. I. I. Vol. XXIV No. 24, No. 203.

7 A. R. E. No. 19 of 1899, S. I. I. Vol. VI No. 455.
A. R. E. 6 of 1936—37 and 150 of 1904.

A Note on Atlases and Maps collections in the Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

P. PERUMAL, B.sc.,(Spl).,M.A.,M L.I.Sc.
CONSERVATOR.

The Thanjavur Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library is a standing monument of the intellectual achivements of two succesive dynasties of Thanjavur Nayak and Maratha Kings. Among the Maratha Kings, the Raja Serfoji II (1798—1832) was an eminent scholar in many branches of learning. He had his early education under Father Rev. Schwartz of Danish missionary with great enthusiasm. He took special steps for enrichment of this Library. He had good relationship with the British administrators and traveller, through them he collected and purchased more than 4500 books in English and other European languages.

The Library has more than 46,000 manuscripts both in palmleaf and paper form, which are in Sanskrit, Tamil, Telugu and Marathi languages. It has 50,000 books including the Serfoji Raja's personal collection. Along with the manuscripts and books, this library has the following art and historically important materials.

Modi documents (Marathi Raj Records)	—850 bundles	
Painting on wood and canvass	— 35	nos.
Painting on paper in Book form	— 13	,,
Illustrated manuscripts	— 18	,,
Western musical notation books	— 150	,,
Plans of Thanjavur Revenue Villages	— 107	,,
Pictures and Engravings	— 136	,,
Atlases (which includes 500 maps)	— 35	,,

The Atlases and Maps preserved in this Library are extraordinary important. Most of them were collected and purchased by Raja Serfoji. They were compiled with the survey materials in Land and Sea. The Atlases and Maps dealt with ancient History, Geographical details, sea routes, political divisions. etc, These maps give ancient names of dfferent countries and their boundries. The maps printed in 18th and 19th century India was mentioned as "the Moghul Empire of Hindoostan", Australia as "New Holland", Iran. Irag as ' Persia", and Japan as "Nippon".

The oldest printed book available in this library is an atlas in which the maps printed were in the years 1692, 1693 and 1696. The Atlases consists of 78 plates with description in French Language. The maps having both discription of the countries and navigational directions The maps were made with the compilation of the land survey. This Atlas was rebound in three volumes. A map of India printed in 1692 is available in this atlas.

A map of India entitled as "A map of Hindoostan or the Moghul Empire" from the latest authority inscribed to Sir Joseph Banks Bart, President of Royal Society, which was produced by Mr. J. Rennel, a pioneer in map making on 1st Jan. 1788. The original print of the map (112cmX106cm) is available in this library. The Coastal Tamilnadu and some portions extended up to Ongole in Andrapradesh are refered in this map as the region of Carnatic. Hence the music flourished in this Tamil land was called as Carnatic music. It is significant to note that this map indicates Adams Bridge Maclean in his Glossary of Madras Presidency mentioned that Bridge was used for foot traffic till 1480 A. D. Later it was damaged by breach. An Ariel picture taken by the US satellite shows the existance of the Bridge.

Details of other Atlases and Maps published in 19th Century are:

1) Maps exhibiting the great post roads physical and politcal divisions of Europe from original materials collected from different countries delineated by Arrow Smith, London. 1810.

This Atlas consists of 31 maps and the largest size of the map is 80X92cm.

2 Atlas to Thompsons Alcedo or Dictionary of America and West Indies. Collected with all the most recent authorities and composed chiefly from source and original documents for that work by Arrow Smith. Hydrographer to his Royal highness the Prince regent, London, 1819. This Atlas consists of 21 maps and the largest size is 85X100cm.

3 A Chart of passage along the west coast of Berneo including these islands only that were seen by the fleet in 1781 by George Robertson. London 1788. The Atlas consists of 8 maps. The maps depicts East India Companies ship service and various straits in the sea routes.

4 Collections of maps and plans to accompany to History of the military transaction of the British Nation in Indoostan by Robert Orme, 1862.

These maps and plans depects the military transactions of British and ancient plans of the Forts of different Kingdoms in India. This Atlas consists of 36 plates.

5 Geographia Classica: Geography of the ancients as contained in Greek and Latin classics by Hermon Moll, Geographer, 1721. The Atlas consists of 32 plates.

The maps were drawn on the basis of the classics by Justin, Homer, Hyodoties, Xerophon Caesor. Lucan, about Roman Empire, Egypt, Expedition of Alexandar the great, A map of the Journey of the Jesus Christ. etc.,

6 Maps of the world showing the tracks and discoveries of Captaion Cook, drawn for the best authorities by P J. Russell. London, 1811. This Atlas consists of 29 plates and the largest size is 70X42cm.

7 Maps of the world from the latest discoveries by R. Wilkinson, London 1st Jan 1796, which consist of 48 plates.

This Atlas have an accurate map of Hindoostan and an account maps of Southern Provinces of Hindoostan showing the territories ceded by Tippoo Sahib.

8 A new maps of world with Captain cook tracts. By Lauri whittle, London, 1800.

9 Maps of world, By Baker. London.

This Atlas consists of 26 maps and the largest size of the map is 38X20 cm.

10 Maps of the world in French Language. This Atlas consists of 42 maps.

11 Maps of the world by John carry. Engineer, London. 1801
This Atlas consists of 55 maps.

12 The world from the discoveries and observations made in the largest Voyages and Travels.

13 An Atlas to Guthries Geographical grammar
This Atlas consist of 25 maps.

14 The Chronology and History of the world,
by John Blair, London, 1814.
This Atlas consists of 145 maps.

15 Junior Classical Atlas.
by Musgrave wilkins, London.
This Atlas consist of 8 maps.

16 Map of European countries,
by T. Jaffery's Sculp.
This Atlas consists of 23 maps.

17 The Small British Atlas: Maps to countries of England and Wales.

by John Rocque, 1764.

This Atlas consists of 50 maps.

18 Maps of Bengal and Bahar in 8 parts.

by J. Rennel, London, 1779.

This Atlas consists of 21 maps.

19 Bengal Atlas: Containing maps of the theatre of war and commerce on that side of Hindoostan. 1780.

by James Rennel. London, 1780.

This Atlas consists of 13 maps and the largest size of the map is 62X46 cms.

20 Atlas Coelets: An Atlas of the whole world published in Nuremberg, 1742.

The Atlas consists of 37 maps and dealt about the Astronomical details.

Maps Published in 19th Century:

1 Map of the Dominions of Mysoor at the death of Chick Deo Raja wadeyar in 1704 by Liut. Col Mackenzie, London, 1810, size 34.5X30.5 cms.

2 Sketch showing the different roads through the Peninsula of India under the Presidency of Fort St. George.

by W. J. Butter worth, 1832, size: 34.5X30.5 cms.

3 Map Illustrative of the History of the life and time of Hydar Ali Khan and his descendants; exhibiting the utmost extract of the Mysore dominion under that family and the Principal places connected with the transations of that period down to 1799. This map laid down from the late survey of Mysore to Lieut. Col. Wilks is presented

as a mark of his sincere regard by his faithful humble Servant C. Mackenzie, Madras Oct 22nd 1808. size : 57X51.5 cm.

4 Map of China Sea; Navigation of China sea. size 92X62 cm.

5 Maps of India in 4 parts.
by A. Arrow Smith, London, 1816.
Largest size: 146X66 cms.

6 District of Tanjore, Madras, 1874.
size: 27X19 cms.

7 Map of Mayavaram Taluk, Madras, 1890.
size: 58.5X51.

CONSERVATION

These Atlases and Maps were in damaged condition. Due to acidity, the maps were in brown colour. Some of the maps and binding of the Atlases were damaged by frequent handling and improper storage. The maps were separated, cleaned, deacidified with calcium hydrooxide and calcium-bi-carbonate. For strengthening, the maps were lined with fine mull cloth. Now the Atlases are rebounded and maps are kept in rolled form. These Atlases and maps are available for research.

இராமாயண பதிப்புகள் - ஒரு பார்வை

K. இராமதிலகம்
நூலகர் II
சரசுவதி மகால் நூலகம் தஞ்சாவூர்.

உலக இலக்கியங்களில் தலை சிறந்து விளங்கும் மகா காவியங்களில் இராமாயணமும் ஒன்று. மனிதன் தன் நடத்தையால் தெய்வத்தன்மை அடைவதே வாழ்க்கையின் மேலான குறிக்கோள் என்று எண்ணுவோர் அனைவரும் இராமாயணத்தை உலக இலக்கியங்களுள் உன்னதமானதாகக் கொண்டாடத்தான் வேண்டும். 2000 ஆண்டுகளாக இந்திய சமூகத்தின் பண்பாட்டுக்கு அடிப்படையாக இருந்து வந்திருப்பதும் இந்தக் காவியமே. கீதையில் சொல்லப்படும் கருமம், ஞானம், பக்தி ஆகிய மூன்றும் இராமயணத்தில் உதாரணங்கள் மூலம் விளக்கப்படுகின்றன. பத்மபுராணம், பாரதம், பாகவதம் முதலிய நூல்களில் சிற்சில மாறுதல்களுடன் இராமகதை சொல்லப்படுகிறது. கம்பர் தமிழிலும் கிருத்திவாசர் வங்காளத்திலும், துளசிதாசர் இந்தியிலும் வால்மீகியை ஆதாரமாகக் கொண்டு விரிவான மகாகாவியங்களைச் செய்துள்ளார்கள்.

சமஸ்கிருத இலக்கியத்தில் வால்மீகி ராமாயணம் ஒன்றேயல்லாமல் இன்னும் அற்புத ராமாயணம், அத்யாத்ம ராமாயணம், ஆனந்த ராமாயணம், வாசிஷ்ட ராமாயணம், சேஷ ராமாயணம் என்ற பலவகையான இராமாயணங்கள் உண்டு. இவற்றைப்போலவே பௌத்த, ஜைன ராமாயணங்களும் உண்டு. பிராகிருதம் சமஸ்கிருதம், கன்னடம் ஆகிய மொழிகளில் ஜைன ராமாயணங்கள் தழைத்திருந்தன எனத் தெரிகிறது. ஜைனருடைய இராமாயணங்கள் அவர்களுடைய சமய நோக்கத்திற்கு ஏற்றவாறு அமைந்துள்ளன. இப்போதுள்ள ஜைன ராமாயணங்களில் மிகப்பழையது விமலசூரி எழுதிய பஉமசரிய (பரமசரிதம்) என்பது. இது மகாராஷ்ட்ரீ பிராகிருதத்தில் எழுதியிருக்கிறது. மகாவீரர் நிருவாணத்திற்கு 530 ஆண்டு சென்ற பிறகு இதை தாம் எழுதுவதாகக் கவி சொல்லிக் கொள்வதால் இது கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதென தெரிகிறது.

கன்னட இலக்கியத்தில் "பம்ப ராமாயாணம்" "குமுதேந்து ராமாயணம்", "இராம விஜய சரிதம்", இராமகதாவதாரம் ஜினராமாயணம் என்பன நன்கு அறியப்பெற்றவை என்றாலும் "பம்பராமாயணம்" புகழ் பெற்ற உரையிடையிட்ட செய்யுள் நூல். ஆறாம் சாளுக்கிய விக்கிரமாதித்தன் (1076 — 1126) வாக்கில் நாகசந்திரர் என்பவரால் இயற்றப்பெற்றது.

வால்மீகியால் முதன்முதலில் வடமொழியில் எழுதப்பெற்ற இராமாயணம் காலப்போக்கில் பதிநான்கு இந்திய மொழிகளிலும் காப்பிய வடிவமேற்று மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்கிறது. ஆயினும் வெவ்வேறு காலத்தில் வெவ்வேறான பண்பாட்டுச் சூழலில் மாறுபட்ட சமயங் களைச் சார்ந்து தோன்றியது.

ஆசியாகண்டம் முழுவதுமாகப் பரவியுள்ள இராமன் கதைக்கு வால்மீகி ராமாயணமே அடிப்படையாகும். இதனையொட்டியெழுந்த ராமாயணங் களிடையே சமுதாய, சமய, பாரம்பரிய வளர்ச்சி நிலையையும் காணமுடியும்.

வேதகால இராமாயணம் :

முதன்முதலில் இராமாயணக் கதைக்குறிப்பு இருக்கு வேதத்தில் காணப்படுகிறது.

சாதகக் கதைகளில் இராமாயணம் :

புத்த மதத்தைப் பரப்பும் நோக்கில் பிராகிருத மொழியில் எழுந்த கதைகளில் இராமன் கதை காணப்படுகிறது. சதரத சாதகம், அனமாக சாதகம், தசரதாகதனம் முதலியனவாகும்.

சமண இராமாயணம் :

சமண மதத்தையொட்டி எழுந்ததாகும்.

சமஸ்கிருத இராமாயணம் :

மகாபாரதத்தில் இராமாயணக்கதை கூறப்பெற்றுள்ளது. பின்னர் காவிய இராமாயணங்களில் "இரகுவம்சம்" காளிதாசரால் இயற்றப்பெற்றது. "பட்டி காவியம்" இதற்கு "இராவணவதம்" என்ற பெயரும் உண்டு. "சானகி அரனா" குமாரதாசரால் கி. பி. 8ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்றது. இராம சரிதம் 9 ஆம் நூற்றாண்டில் "அபிநந்தனால்" எழுதப்பெற்றது. 'இராமாயண மஞ்சரி' சேமேந்திரன் என்பவரால் புரான நடையில் எழுதப்பெற்றது. "தசாவதார சரிதம்" காசுமீரில் கி. பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சேமேந்திரா என்பவரால் எழுதப்பட்டது. "இராமாயண பாரதம்" கவிராச னால் கி. பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது. "இரகுவீரசரிதம்" மல்லிநாதரால் கி. பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்றது. "உத்தரராகவ" சகலியமாலா என்பவரால் கி. பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பெற்றது. "இராமலிங்கமிர்தா" அத்தவைதா என்னும் புலவரால் கி. பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்றது. "தத்துவ சங்கிரகராமாயணம்" இது இராம ப்ரக்மானந்த சரசுவதி என்பவரால் எழுதப்பெற்றது.

"இராமாயண சம்பூ" போசன் என்பவரால் எழுதப்பெற்ற சம்பூ காவிய வகையைச் சார்ந்தது. இவிர நாடக இராமாயணங்களிலும் புராண இராமாயணங்களிலும் புராண இராமாயணங்களிலும் இராம கதை சித்தரிக்கப் பெற்றுள்ளது.

தமிழ் இராமாயணம் :

சங்க இலக்கியங்களிலும் காப்பியங்களிலும் இராமாயண நிகழ்ச்சிகள் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. தொல்காப்பியப் புறத்திணை இயல் நூற்பாக் களுக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை கூறும்போது ஆசிரியப்பாவில் அமைந்த இராமாயண நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறியுள்ளார். தேவாரப் பாடல்களிலும் இராமாயணக் குறிப்பு உண்டு. திருஞானசம்பந்தர் தம் பதிகங்களின் எட்டாம் பாடலில் இராவணனைப் பற்றிய குறிப்பைத் தந்துள்ளார். திருநாவுக்கரசர் திரு இராமேசுவரப் பதிகத்தில் இராமன் சிவனை வழிப்பட்ட செய்தியைக் கூறியுள்ளார். பெரியாழ்வார், திருமங்கை யாழ்வார் ஆகியோர் இராமனின் அவதார மகிமையை விளக்கியுள்ளனர். தமிழில் தோன்றிய இராமாயணங்களுள் மிகச் சிறந்ததாகக் கருதப்படுவது கம்பராமாயணம். ஒட்டக்கூத்தர் 'உத்தரகாண்டம்' என்ற நூலை இயற்றி யுள்ளார்.

கம்பருக்குப் பின் அருணாசலக்கவி கீர்த்தனை வடிவில் இராமன் கதையை தந்துள்ளார். இது "இராம நாடக கீர்த்தனை" என்று வழங்கப் படுகிறது. கோட்டையூர் சுப்பிரமணிய அய்யர் "இராமாயண வெண்பா" என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார். மதுர கவி சீனிவாச ஐயங்காரும் ஒரு "இராமாயண வெண்பா" பாடியுள்ளார். இராமசாமி அய்யர் 'இராமசாமியம்' என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். மற்றும் புலவர் குழந்தை எழுதியுள்ள 'இராவண காவியம்' எனும் நூல் இராவணனை மானமுள்ள பெருவீரனாகவும் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

தெலுங்கு இராமாயணம் :

தெலுங்கு மொழியில் பல இராமாயணங்கள் தோன்றியுள்ளன. அரங்கநாத இராமாயணம் கி. பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்றது. பசுகரா இராமாயணம் காவியமாக எழுதப்பெற்ற முதல் தெலுங்கு இராமாயணம். எர்ரண இராமாயணம் கி பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது. தற்போது இந்நூல் கிடைக்கவில்லை. "இராமகதா" அன்னமாசாரியார் என்பவரால் கி. பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்றது.

கன்னட இராமாயணம் :

கன்னட மொழியில் கி. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் பொன்னன் என்ற கவிஞர் "புவனகை இராமாப்யுதயம்" என்ற நூலை எழுதினார். நாகசந்திரன்

என்பவர் 11-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் "இராமசரித புராணம்" என்ற பம்ப இராமாயணத்தை எழுதியுள்ளார். குமார வால்மீகி "தொரவெ இராமாயணம்" என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். இதன் காலம் கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டு. முத்தண்ணா என்பவர் கி. பி. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அற்புத இராமாயணத்தை உரைநடை நூலாக எழுதியுள்ளார்.

மலையாள இராமாயணம் :

12-ஆம் நூற்றாண்டு, கி. பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் இராம பணிக்கர் "கணச இராமாயணம்" என்ற காவியத்தையும், எழுத்தச்சன் "அத்யாத்ம இராமாயணம்" என்ற காப்பியத்தையும் படைத்துள்ளார்கள்.

மராத்தி இராமாயணம் :

இம்மொழியில் புகழ்பெற்ற நூல் "பாலவர்த இராமாயணம்" ஏகநாத்து என்பவரால் 17-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்றது.

ஒரிய மொழி இராமாயணம் :

புகழ்பெற்ற "விசித்திர இராமாயணம்" விசுவநாத சூன்தியா என்பவரால் எழுதப்பெற்றது. கி. பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் சரளதாசர் என்பவர் "விலங்கா இராமாயணமும்", கி. பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் பலராமதாசர் ஓர் இராமாயணமும் இயற்றியுள்ளார்.

குசராத்தி இராமாயணம் :

நர்மத்து என்பவர் கி. பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் "இராமாயணசர்" என்ற நூலை எழுதியுள்ளார்.

இந்தி இராமாயணம் :

குறிப்பாகத் துளசி இராமாயணத்தைத் தெற்காசியாவின் சிறந்த புத்தகங்களுள் ஒன்றாக யுனெசுகோ நிறுவனத்தின் அறிக்கை ஒன்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

பஞ்சாபி இராமாயணம் :

குலோப்சிங் என்பவரால் கி. பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் "அத்யாத்ம இராமாயணத்தையும்", 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பக்த காளிதாசர் ஓர் இராமாயணத்தையும் இயற்றியுள்ளார்.

வங்க மொழி இராமாயணம் :

கிருத்திவாச பண்டிதரால் இயற்றப்பெற்றது "கிருத்திவாச ராமாயணம்". மாலதரர் என்பவரால் கி. பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் "கிருட்டிண விசயம்" என்னும் நூலும் எழுதப்பெற்றது.

காசுமீரி இராமாயணம் :

திவாகர் பிரகாசு என்பவர் காசுமீர மொழியில் கி. பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் "இராமாவதார சரித்திரம்" என்ற நூலை எழுதியுள்ளார்.

இதுபோன்று பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு இந்திய மொழிகளில் இராம கதையை மையமாக வைத்து எழுதப்பெற்ற இராமாயணம், தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்திலுள்ள அச்சுப்புத்தகங்களில் ஒருசில புத்தகங்களுக்கு மட்டுமே குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. காரணம், இவை இராமாயணத்தில் வரும் கிளைக்கதைகளின் ஒவ்வொரு பகுதியை மட்டும் மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. மற்றும் சமஸ்கிருதம். ஆங்கிலம், தமிழ், மராத்தி, இந்தி, தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் உள்ள இராமாயணம் என்னும் தலைப்பில் உள்ள புத்தகங்களை மட்டும் அகரவரிசைப் பட்டியலிட்டுப் பின்னிணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இனி பல்வேறு மொழிகளில் பல்வேறு தலைப்புகளில் உள்ள இராமாயணத்தைக் காண்போம்,

(உ–ம்) ஜைன ராமாயணம் by ஸ்ரீமான் வி. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், *1928.* T. *786.*

வைதிக மதத்தைப்பற்றின பலரால் ராமசரிதம் செய்யப்பட்டு ராமாயணமாக வழங்குவதே இதுவரையில் நமக்கு தெரியும். ஆனால் ஜைன. பௌத்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ராமசரிதத்தைச் செய்திருக்கிறார்க ளென்றும் அவைகளில் தங்களின் மத கோட்பாடுகளுக்குட்பட்டு தங்களுக் கென்றுள்ள மரபுகள்படி பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள் என்பதை அறிய முடியும்.

ஜைன ராமாயணத்தில் ராவணன் ஒருதலை உள்ளவனாகவும் லக்ஷ்மணன் ராவணனைத் தன் சக்ராயுதத்தால் கொன்றான் எனவும், ராமனுக்கு சீதை, ப்ரபாவதீ, ரதிநிபா, ஸ்ரீதாமா என நான்கு பார்யைகள் எனவும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

பௌத்த ராமாயணத்தில் ராமன் கிழங்கு, பழங்களை புசித்ததாகவும், சீதை ராமனுடைய உடன்பிறந்தாளாகவும் ஜீவஹிம்ஸையை விரும்பாதவர்கள்

என்பதால் ராவணனுடன் யுத்தம் முதலியவை பௌத்த ராமாயணத்தில் காணப்படவில்லையென்றும் தெரியவருகிறது.

யவனராமாயணம்: சீதையும், ஹெலனும் தெய்வாம்சத்தால் பிறந்தவர்கள். யவன ராமாயணத்தில் காணப்படும் பல விஷயங்கள் இதிஹாச புராணங்களை ஞாபகப்படுத்துகின்றன.

கிறிஸ்தவ ராமாயணம்: இஸ்ரேலில் உள்ளவர்களுடைய சரித்திரம் சொல்லப்படுகிறது. சாலோமனை யே ராமனாக எண்ணவேண்டியிருப்பதாக வருகிறது.

அத்யாத்ம ராமாயணம் T. 7416:

இதில் ஸ்ரீராமருடைய சரிதத்தை உமாதேவியிடம் பரமசிவன் சொல்வதாக உள்ளது. இதில் சுந்தர காண்டம், உத்தர காண்டத்துடன் முடிவடைகிறது. இராவணனுடைய பிறப்பு, தவப்பெருமைகளும், வீரச் செயல்களும் விஸ்தாரமாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது

அற்புத ராமாயணம் T. 7152:

சீதாதேவியின் மகிமையைக் கூறுவது அற்புத ராமாயணம். இதில் சீதா தேவியே மூலப்பிரகிருதியென்றும் ஸ்ரீராமரே பரமாத்மாவென்றும் விவரிப்பதாகக் கூறுகிறது. இராம சபையில் ரிஷிகணங்களின் முன் சீதாதேவி ஸஹஸ்ரமுக ராவணன் வரலாற்றைக் கூறுவதாகவும் ஸ்ரீராமர் ஆயிர நாமங்களால் சீதையை ஸ்தோத்திரித்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. மேலும் சீதாதேவி காளியுருவங்கொண்டு ஸஹஸ்ரமுக ராவணனை வதஞ்செய்த அற்புதத்தைக் கூறுவதாக உள்ளது.

துளசி ராமாயணம் T. 3551, 1957:

இது ராமசரித மானஸ் எனும் இராமாயணத்தின் சுருக்கம். முக்கியமாக சிவ விஷ்ணு அபேதம், அத்வைத தத்துவம், தர்மங்கள், ராமபக்தி போன்ற விஷயங்களை விளக்குவதாக உள்ளது. இந்தி மொழியில் மிகவும் சிறப்பாகப் போற்றப்படுகிறது.

ஸ்ரீவித்யா ராமாயணம் T. 7566:

தேவியின் மகிமை பக்தியுடன் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்பாளுடைய அருளால் ஸ்ரீராமனுடைய காரியங்களை நடத்தி வந்ததாகக் காணப்படுகிறது. சீதாதேவியே கருணை வடிவான காமாக்ஷியின் அருள் பெற்றவள் என்பதாகவுள்ளது.

பம்ப ராமாயணம் Hi. 1590

நாகசந்திரன் என்பவர் 11ஆம் நூற்றாண்டில் கன்னட மொழியில் பம்ப இராமாயணத்தை இயற்றினார். இந்த பம்ப இராமாயணம் ஹிந்தி மொழி நூலில் உள்ளது. இதில் ராமன் சமணமதக் கோட்பாடு உடையவன் எனவும், கிட்கிந்தையில் வாழ்ந்தவர்கள், வனவாசிகள் அல்ல எனவும், ராவணன் அரக்கன் அல்ல எனவும், கொலை வேள்வியை எதிர்த்த நல்லரசன் எனவும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

பாவார்த்த ராமாயணம் Ma. 2080

இது மராத்தி மொழி நூலில் உள்ளது. சுந்தர காண்டமும், யுத்த காண்டமும் உள்ளது. வால்மீகி இராமாயணம், அத்யாத்ம இராமாயணம் ஆனந்த இராமாயணம் இவை மூன்றையும் ஒட்டி அமைந்துள்ளது.

கம்ப ராமாயணம்

கம்பர் தம் இராமாயணத்தில் 6 காண்டங்கள், 116 படலங்களில், 10436 இயற்றியுள்ளார். தம் காப்பியத்திற்கு "இராமாவதாரம்" என்ற பெயரையே சூட்டினார். இவர் வால்மீகி இராமாயணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டாலும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு ஏற்பக் கதையில் மாற்றங்களைச் செய்துள்ளார். பாலகாண்டத்தில் மிதிலைக்காட்சிப் படலம், சந்திரசயிலப் படலம், வரைகாட்சிப் படலம், பூக்கொய் படலம் ஆகியனவும், யுத்த காண்டத்தில் இரண்யவதைப் படலம், மாயாசனகப் படலம் ஆகியவையும் கம்பரின் தனிப்படைப்புகளாகும்.

இராமாயண வெண்பா T. 1888

வித்துவான் சுப்ரமண்ய ஐயரவர்களால் இந்நூல் முழுவதும் வெண்பா யாப்பில் இயற்றப்பெற்றுள்ளது. கவிச்சக்ரவர்த்தி கம்பன் வழியொட்டிப் பாடப்பெற்றுள்ளது. ஆறு காண்டங்களும் நூற்றுப் பதினைந்து படலங்களும் 9379 பாடல்களும் கொண்டுள்ளது.

இவ்வாறு இராமாயணம் என்னும் தலைப்பில் உள்ள ஒவ்வொரு புத்தகத்தையும் பற்றி விரிவாக எழுதிக்கொண்டே போகலாம். ஆனாலும் குறிப்பாக இராமாயணம் பற்றிப் பல்வேறு மொழிகளிலும் பல்வேறு காலங்களில் எழுந்த நூல்களைப் பற்றிய ஒரு சில அச்சுப் புத்தங்களுக்கு மட்டும் சிறு குறிப்பு எழுதப்பட்டுள்ளது.

SANSKRIT BOOKS

வ. எண்.	தலைப்பு	புத்தக எண்
1.	Abhinava Campu Ramayanam	S. 7355
2.	Abhinava Sitha Ravana Samvada Jhari	4244
3.	Adhyatma Ramayanam	6222
4.	Adyatma Ramayanam	11613. 2011
5.	Ananda Ramayanam	570
6.	Bala Ramayanam	3667, 6596. 6592, 5342, 6911
7.	Bhusundi Ramayanam	6417
8.	Champu Ramayanam	11225, 10275, 10227. 10275, 85, 11493, 7412. 5147, 7836
9.	Data of Sri Rama	11091
10.	Dharmakutam	170[illegible], 416, 18
11.	Divya - Ramayana	6[illegible]82
12.	Gayatri Ramayanam	214
13.	Index to Valmiki Ramayana	8341
14.	Janaki Jeevanam	11092
15.	Janaki Parinaya	10831, 10832
16.	Janakiharanam	4158
17.	Kamban	U. G. 313
18.	Kambaramayanam in Sanskrit	S. 3269
19.	Pranama Ramayanam	5635
20.	Pada Index of Valmiki Ramayana	3817
21.	Raghaviya	1455
22.	Ramabhyuda Yatra	4715
23.	Ramachandra Natakam	10581
24.	Ramacharita Manas	11867
25.	Ramalasayanam	10550
26.	Rama Keerthi Mahakavyam	11407
27.	Ramapancasati	2087
28.	Ramasaramaslogam	7611
29.	Ramashyakuyo Granthaha	7134
30.	Ramayanam	1889. 11241, 11117. 11068-70, 10301. 10286
31.	Ramayanam Part I & II	10070-71, 10073
32.	Ramayanam	10269—10271, 10301, 11442–11443 11492, 1087

வ. எண்.	தலைப்பு	புத்தக எண்
33.	Ramayanam 3 vols.	S. 6155—57
34.	Ramayanam	UG. 120-127, 389
35.	Ramayanam	S. 11241, 11188, 5485, 6364, 3711-3712 3714. 3807. 11896. 5508. 5055, 5064, 2808, 5051, 3199
35.	Ramayana sharata, Sangraha stotram	3172, 1583
37.	Ramayana Dairy	1444
38.	Ramayana Kishkinda	4350
39.	Ramayana Mahabarata Rajanitibinduh	6491
40.	Ramayana Manjari	5726. 11826
41.	Ramayana Sangrah	10516
42.	Ramayana Sansksheda Sarga Rasavada	11703
43.	Ramayana Sara Sangraha	5739. 727
44.	Ramayanasopan	6592
45.	Ramayana — Sundarakandam	3289
46.	Ramayanatatparya Sangraha	7129
47.	Ramayana Ayodhyakandam	4355
48.	Ramayana Uttarakandam	5067, 4356.
46.	Ramayana — Uddakandam	11440
47.	Ramayana - Yuddhakandam	5066. 5063. 4351
48.	Riddle of the Ramayana	UG. 76
49.	Samkshipta Valmiki Ramayanam	S. 6394
50.	Ramayana	1526 - 27
51.	Saumitri Sundari Charitam	3309
52.	Sita Charitam	6436
53.	Sitaravanasamvadajhary	7074
54.	Sriharicarita - Mahakavya	5796
55.	Srimat Ramayanam 2 parts	2470 - 71
56.	Srimat Ramayanam	3708. 3713, 3709, 3710. 3711. 3712, 4577. 11628 11632, 2550 - 2556, 10356 - 357, 10260 - 971. 11188. 441 - 446, 2554. 2559
57.	Suguna Ramayana	7485
58.	Sundarakanda Samshepa	663. 1950
59.	Sundararamayanam and Sati Vilasita	4426
60.	Sundarakanda of Valmikiramayana	2579

வ எண்.	தலைப்பு	புத்தக எண்
61.	Uttararamayana	10289
62.	Uttara Rama Charitram	13355, 4451, 4925, 3202
63.	Vaidahi Vivaham	2582 - 83
64	Valmiki Bnavadeepa	10202
65.	Valmiki and Kalidasa ki Kavyakala	10576
66.	Valmiki Ramayana	2900
67.	Valmiki Ramayana Kosha	3419, 4583, 5224 – 5225, 5485, 5716 - 17
68.	Valmiki Ramayana	6364, 6545, 6970
69.	Valmiki Ramayana Part I & II	10070 - 10071
70.	Valmiki Ramayanam	1510
71.	Valmiki Ramayanam Part 1 & 2	1733 – 34
72.	Valmiki Ramayana	8345
73.	Vedanta Ramayan	1055
74.	Ravanarjunya	2712

ENGLISH BOOKS

1.	Beauties of Ramayana	E. 9498
2.	Comparative study of Kamba Ramayana & Tulasi Ramayana	7363
3.	Critical review of the story of Ramayana	7573
4.	Holy lake of the acts of Rama	4010
5.	India in the Ramayana Age with 126 illustrations and one map.	2630
6.	Kamba Ramayana — A study	3923, 1166
7.	Lectures in Ramayana	1082
8.	Rama Gita	6750
9.	Rama the beloved of Aryapatra	2111
10.	Ramayana	7929-30, 4775
11.	Ramayana and other verses	2462
12.	,, of Valmiki	2161
13.	,, veres	6216
14.	,, All India Meet '89	9363
15.	,, of Valmiki	2161
16.	Samkshepa Ramayana	7824
17.	Socio-political study of the Valmiki Ramayana	4268

வ. எண்.	தலைப்பு	புத்தக எண்
18.	Some old lost Rama Plays	2991
19.	Studies in Ramayana	1137, 11283
20.	Uttararamacharita	9222
21.	Valmiki Ramayana	3896
22.	,, ,, an appreciation	9538
23.	Vasistha ,, a study	6803
24.	Vyasa and Valmiki	2646
25.	Wanderings of Rama	11223

HINDI BOOKS

1.	Adyatma Ramayana	Hi 18
2.	Hart Rama Bajan	27
3.	Kundaliya Ramayana	1751
4.	Mula Ramayana	99, 2810
5.	Paumehhriu	727 - 721
6.	Rama Katha	2429
7.	Ramayanam	1820, 1749
8.	Sarangathi Rahasya	80
9.	Sri Ramacharita	2696
10.	Sri Rama Geeta	32
11.	Tulasi Ramayan aur Pampa Ramayan	1590
12.	Valmiki Ramayana mem Rajya Samaj Wam artha Vyavasta	1724
13.	Valmikirasanamrutha	2561
14.	Valmiki Ke Vana aur Vruksha	2697
15.	Visva Jyoti Ramayana ank	1048 - 49

TELUGU BOOKS

1.	Achha Telugu Ramayanamu	Tel. 267
2.	Adbhuta Ramayanamu	940
3.	Adyatna ,,	1177
4.	Andhra Champu ,,	1344
5.	Andhra Valmiki ,,	917-921
6.	Anjeneya ,,	505, 506, 507
7.	Atyatma ,,	1603
8.	Bala Ramayana Teeka	968

வ. எண்.	தலைப்பு	புத்தக எண்
9.	Chaturmuka Ramayana	1379
10.	Dasarathi Satakamu	260
11.	Janapriya Ramayanamu	1149
12.	Panchami	316
13.	Prakruta Vangmaya mula Ramakatha	1550
14.	Ranganatha Ramayanamu	86, 241
15.	Ragava Pandaviyamu	253
16.	Rama katha	792, 793
17.	Ramayana Paramardham	839
18.	„ Sudhalahari	853
19.	„ Vyakhya	1025
20.	„ Vartalu	1209
21.	Ramayanamu	1678
22.	Saptasati Saramu	317
23.	Shodasi Ramayana Rahasyamulu	714
24.	Sita Ramanjaneya Samvadamu	647, 126, 284, 285, 287
25.	Sri Harshanaishadham	1138, 1139, 1151
26.	Srimad Ramayana Anuvada Vaisihtamu	1551
27.	Srimad Ramayanamu	719. 780. 781, 771, 772, 773-775 776-777, 778, 779. 782-786, 1005. 1625. 1604-160[illegible]. 1392
28	Srimaunavya Bala Ramayanamu	388
29.	Sri Pattabi Ramayanamu	1040
30.	Sri Rama Katha	1356
	„ Kandamu	1358. 1350
31.	Sri Ramavatara Tatva Vicharamu	301
32.	Sri Ramayanamu	1453-1372. 402
33	Sri Ramayanamu Vol. III	159, 160
34.	Sri Ramayanmu	151. 129-130
35.	Sri Renganatha Ramayanamu	1675
36.	Sri Sesha „	1351
37.	Sri Tarkanama „	1208
38.	Svabna Uttara Sri „	1567
39.	Tara „	281
40.	Uttara „	785, 11500
41.	Valmiki „	999. 1002

MARATHI BOOKS

வ. எண்.	தலைப்பு	புத்தக எண்.
1.	Adyatma Ramayana	Ma. 1279
2.	Ananda ,,	449
3.	Angada Sistaca	1105-1110
4.	Addayatma Ramayana	719
5.	Astothara Sathaha Ramayana	1509
6.	Janaki Parinaya & Nataka	1342
7.	Mantra Ramayana	1410, 1280, 1191-1192, 694
8.	Moropantha ,,	1341, 755, 1170
9.	Marathi-Bashantarasaha Ramayan	563
10.	Ramacharitra	1294
11.	Ramanujaya	735
12.	Ramayana	2157-2161
13.	Ramayana Part I & Part III	1591-1592-94
14.	Ramayana	209, 1302-1304
15.	Satika Adbutha Ramayana	1582
16.	Sloka Bada Ramayana	604-605
17.	Sri Bhavartha Ramayana	2080, 2152-2154
18.	Sri Ramacharita Manas	2177
19.	Sri RamaJannadaya	1093
20.	Sri Sitha	1506
21.	Sundarakanda	969
22.	Uttara Ramacharitra	1590
23.	Uttara Ramacharita Manas	1360
24.	Valmiki Ramayana Parishna	445

தமிழ் புத்தகங்கள்

1.	அற்புத ராமாயணம்	T. 7155
2.	இராம நாடகம்	9788
3.	இராமாயணம்	9613
4.	இராம நாடகம்	8511

வ எண்.	தலைப்பு	புத்தக எண்.
5.	இராமாயண வெண்பா	9281
6.	இராமரும் இராவணனும்	8127
7.	ராமாயணம் — உத்தரகாண்டம்	7280
8.	இராம நாடகம்	7149
9.	இராமாயண வினா—விடை	6810
10.	இராவணன் மாட்சியும் வீட்சியும்	3792
11.	இராமாயண வெண்பா	1888
12.	இராமாயணம்—சுந்தரகாண்டம்	1365
13.	உத்தரராமாயண நாடகம்	3022
14.	உத்தரராமாயண வசனம்	2158
15.	கம்பராமாயணம்—யுத்தகாண்டம்	9619
16.	கம்பனும் ஷேக்ஸ்பியரும்	8716
17.	கம்பனும் சடையனும்	8733-34
18.	கம்பராமாயணம்	8933
19.	கம்பரும் வான்மீகரும்	8430
20.	கம்பராமாயண முதற்செய்யுட் சங்கோத்தர விருத்தி	9242
21.	கம்பராமாயண ஆராய்ச்சி	8429
22.	கம்பராமாயண கவியும்—உரையும்	8427–8428
23.	கம்பனும் பக்தி இயக்கமும்	8030
24.	கம்பராமாயணக் கிளைக்கதைகள்	7817
25.	கம்பராமாயணம்—சுந்தரகாண்டம்	7174
26.	கம்பர் காட்டும் கார்காலம்	6905
27.	கம்பர் காட்சி	6904
28.	கம்பராமாயணக்கௌஸ்துபம்	6774
29.	கம்பராமாயணம் — கிஷ்கிந்தா காண்டம்	6333
30.	காயத்ரீ ராமாயணம்	5913
31.	கம்பராமாயணம் — அயோத்தியா காண்டம்	6144, 6145
32.	கம்பன் கண்ட இராமன்	5368
33.	கம்பன் கண்ட அறநெறி	4932
34.	கம்பராமாயணம்	4094 – 4103
35.	கம்பராமாயண அகராதி	4004

வ. எண்.	தலைப்பு	புத்தக எண்.
36.	கம்பராமாயணம்	3905
37.	கம்பனது கதாபாத்திரங்கள்	3760
38.	கம்பராமாயணக் கதைகள்	3691
39.	கம்பர் விருந்து	3690
40.	கம்பராமாயணம்	3669-3674
41.	கம்பர் யார்?	3638
42.	கம்பர்	3261
43.	கம்பராமாயண விரிவுரை Part I & II	2749, 2750
44.	கம்பராமாயண முதற்செய்யுட் சங்கோத்தர விருத்தி	2622
45.	கம்பராமாயணம்	2470
46.	கம்பன் கலைநிலை	1862
47.	கம்பராமாயணம்	1898-1981
48.	கம்பராமாயணச் சுருக்கம்	2435
49.	கம்பராமாயணம்	1541
50.	கம்பராமாயணம்	1805, 1806
51.	கம்பரும் சோழனும்	1506
52.	கம்பன் கவி அமுதம்	857
53.	கம்பர்	18
54.	கம்பராமாயணம்	56-60
55.	சுந்தரராமாயணம்	7760
56.	சித்ர ராமாயணம்	9685
57.	துளசி ராமாயணம்	9625
58.	துளசி ராமாயணம்	3651
59.	திரிவேணி ராமாயணம்	5476-5481
60.	இராமாயணம்	4355-4259
61.	வால்மீகி ராமாயணம்	6305
62.	வால்மீகி இராமாயணம்	6305
63.	வால்மீகி கண்ட சீதை	5409
64.	வால்மீகி ராமாயணம்	5388
65.	வாலிமோட்சம் மூலமும் – உரையும்	4159
66.	வால்மீகி ராமாயண வசனம்	4141

வ. எண்.	தலைப்பு	புத்தக எண்
67.	வால்மீகி ராமாயணப் பாட்டும், ஞான ராமாயணக் கும்பலும்	3942
68.	வாலிவதம்	3685
69.	வாலிவதை	3257
70.	ஸ்ரீமத் ராமாயணம்	9495 - 9496
71.	ஸ்ரீமத் இராமாயண ஓடம்	8288
72.	ஸ்ரீவித்யா ராமாயணம்	7566 - 67
73.	ஸ்ரீராமர் அம்மானை	7096
74.	ஸ்ரீமத் ராமாயண சுந்தரகாண்டம்	5163
75	ஸ்ரீமத் ராமாயணமும், சர்வலோக யோக க்ஷேமமும்	3000 — 30001
76.	இராமாயணம்	4775
77.	அத்யாத்ம ராமாயணம்	7416
78.	ஸ்ரீராமாயண தனிச்சுலோகம்	2891
79.	ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்	2671 — 2677
80.	ஸ்ரீராமகீர்த்தன மஞ்சரி	2656
81.	வால்மீகி ராமாயண வசனம் (சிதிலம்)	146 — 150

சப்தரிஷி நாடி
(நூல் விளக்கம்)

M. சீராளன்
நூலகர் II
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

முன்னுரை :

நாடி சாத்திர நூல்களைச் சோதிடம், மருத்துவம் என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். சோதிடம் பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் சோதிட நாடி நூல்கள் பல உள்ளன. அவையாவன; சூரிய நாடி, சந்திர நாடி, குச நாடி, புத நாடி, சுக்கிர நாடி, குரு நாடி, சனிநாடி, இராகுநாடி, கேது நாடி, சர்வ சங்கிரகநாடி, பாவ நாடி, துருவ நாடி, சருவ நாடி, சக நாடி, தேவி நாடி, மத்திய சங்கிதை நாடி, தேவகோளநாடி, நவநாடி, சப்தரிஷி நாடி அல்லது சப்தரிஷி வாக்கியம், சுகர்நாடி அல்லது சுகர் வாக்கியம், நந்தி நாடி, வசிட்டர் நாடி, கௌசிக நாடி, அத்திரி நாடி, உமாமகேசுவர நாடி, ஈசுர நாடி, பீம நாடி இடும்பி நாடி, மும்மலக்கன்னி நாடி, பால கௌமார நாடி, மார்க்கண்டேயர் நாடி, சகாதேவர் நாடி, சந்திரகலா நாடி, பிருகு சங்கிதை நாடி, பார்க்கவ நாடி, காகபுசுண்டர் நாடி, அகத்தியர் நாடி முதலியனவாம்.

இந்நாடி நூல்கள் பெரும்பாலும் தெய்வீகமான சக்தியை உடைய முனிவர்களால் எழுதப்பட்டதென்பர். இதில் மிகவும் வியக்கத்தக்க நுண்ணிய பலாபலன்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சாதாரண சோதிடர்களால் சொல்லக் கூடியவை அல்லது சாதகருக்கே நினைவிலில்லாத சில சூக்குமமான விவரங்கள் கூட நாடி நூலில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சத்தியாசாரியார் தம்முடைய துருவ நாடி நூலில் முதலில் தம்முடைய சோதிட வித்தையின் உதவியாலும் தம்முடைய ஞான திருட்டியின் உதவியாலும் மானிடர்களின் சோதிடப் பலாபலன்களைச் சொல்லப்போவதாகத் தெரிவிக்கின்றார். நாடி நூலில் பொதுவாக ஒரு சாதகருடைய முன்பின் பிறப்புகள், இந்தப் பிறப்பு ஆகியவற்றின் பலன்களும் முற்பிறப்பில் ஏற்பட்ட வினை அல்லது பாபம் அல்லது சாபம் இந்தப் பிறப்பில் இவற்றுக்குச் செய்ய வேண்டிய சாந்தி அல்லது பரிகாரம் ஆகியவை சொல்லப்படுகின்றன. இந்தச் சாத்திரத்தை வாசிப்பவர் நன்மார்க்கத்தில் தம் வாணாளைக் கழிக்க வேண்டும் என்றும் தெய்வ பக்தியுடனும் தெய்வ சேவையுடனும் வாழவேண்டியதவசியம் என்றும் அறிந்து கொள்வர். ஆகையால் நாடி நூலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சாதகங்கள் தம்முடைய பயிற்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவியாயுள்ள எடுத்துக்காட்டுச்

சாதகங்கள் ஆகும். இந்நூலில் கண்டுள்ள சாதகங்களை உடையவர்களுக்கு இதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பலாபலன்கள் தங்களுடைய சாதக பலா பலன்களாகப் பயன்படும்.

சோதிட சாத்திரம் பலவிதமான பாகங்களாகப் பிரிக்கப்படும். இவற்றில் பலபாக சோதிடம் (Judicial Astrology) ஒன்றாகும். இந்தப் பலபாக சோதிடத்தில் இரண்டு வகைகள் உண்டு. ஒன்று சாதாரண சோதிடம் அல்லது ஓரா சாத்திரம் எனப்படும். மற்றொன்று நாடி சோதிடம் என்ற நாடி சாத்திரம். இச்சோதிட நூலின் ஒரு பிரிவு தமிழில் நாடி நூலாக இருந்து வருகிறது. இவை மும்மூர்த்திகளின் நாயகிகளாகிய இலக்குமி, பார்வதி, சரசுவதி இவர்களின் முன்னிலையில் முனிவர்கள் கூறுவதாக எழுதப் பட்டுள்ளன.

சப்தரிஷி நாடி :

சப்தரிஷி நாடி என்னும் இவ்வரிய அனுபவ சோதிட நூல் பண்டைக் காலத்து ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்து படியெடுக்கப்பட்டவையாகும். இச்சுவடிகள் சென்னை அரசினர் கீற்றிசை சுவடிகள் நூலகத்தில் (Government Oriental Manuscripts Library, Madras) உள்ளன. ஓலைச்சுவடிகளில் மேஷம் முதல் மீனம் ஈறாக உள்ள பன்னிரண்டு லக்னங்களும் உள்ளன. இவற்றை படியெடுப்புச் செய்து சோதிட வல்லுநர்களால் மேஷம், ரிஷபம், மிதுனம், கடகம், சிம்மம், கன்னி முதலிய ஆறு இலக்னங்களையும பதிப்பு செய்து நூலகத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்புகள் செய்யுள் வடிவில் உள்ளவற்றின் கருத்துக்களை விளக்கியும், சோதிடக் குறிப்புக் களும், ஆராய்ச்சி விளக்கங்களும், வரைந்து, இன்னும் மற்ற அருமை பெருமை களையும் எடுத்துக்காட்டி, படித்தவர்களும் பாமரர்களும் உணருமாறு பதிப்பாகி வெளிவந்துள்ளன. அந்நூல் பற்றிய விவரங்கள் கீழே தரப் பட்டுள்ளன.

சப்தரிஷி நாடி — மேஷ லக்னம் :

பதிப்பாசிரியர்	;	பேராசிரியர் கே. நடேசன்
ஆண்டு	:	1951
விலை	:	ரூ. 20-00
பக்கங்கள்	:	I—XXII; 904

இந்நூலில் 78 ஜாதகங்களுக்கு ராசிக்கட்டம் கொடுத்து செய்யுளும் உரைவிளக்கமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறான கிரக நிலைகளைக் கொண்டுள்ளன. மேஷத்தை லக்னமாகக்கொண்ட ஜாதகர்களுடைய பாவ சக்கரங்களும், கிரக பேதா பேதங்களும் சீர்தூக்கிக்

காட்டப்பட்டு பண்டைக்கால சாஸ்திர விதிப்படி பலாபலன்கள் வரையப் பட்டுள்ளன. மேஷ லக்ன ஜாதக மூலச்சுவடியில் இரண்டாம் பாகம் என்ற தலைப்பில் மூன்று அனுபந்தங்கள் உள்ளன. அவற்றையும் முறையே மூன்று பகுதிகளாக இறுதியில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

விருஷப லக்னம் :

பதிப்பாசிரியர்	:	பண்டிட் எஸ். தங்கவேல் நாடார்
ஆண்டு	:	1953
விலை	:	ரூ. 30-00
பக்கங்கள்	:	I—XXXVI; 1447

இப்பிரிவில் 121 ஜாதகங்களுக்கு விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது. சோதிடக்கலையில் பயிற்சி பெற்றவர் மாத்திரமேயன்றி எல்லா மக்களும் படித்து உணர்ந்து கொள்ளவேண்டிய அரிய பல செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இல்லை என இரப்போனை ஒன்றுமில்லையென கோபத்துடன் விரட்டுதல், பசியினால் வருந்துகின்ற குழந்தைக்குப் பால் வேண்ட இல்லை யென்பது போன்ற செயல்களால் ஏற்படும் தோஷங்களும், பரிகாரங்களும் கூறப்படு கின்றன. லக்னம் முதல் 12 இடங்களுக்குரிய வேறு பெயர்களின் பட்டியல், நவக்கிரகங்களின் உச்ச, நீச்ச, ஆட்சி ஸ்தானங்களின் பட்டியல், விருஷப லக்ன ஜாதகங்களில் வந்துள்ள கிரக நிலைகளின் அட்டவணை முதலியனவும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மிதுன லக்னம் :

பதிப்பாசிரியர்	:	ஆர். வி. ராஜகோபால ஐயங்கார்
ஆண்டு	:	1954
விலை	:	ரூ. 36-00
பக்கங்கள்	:	I—LVII; 1050

இந்நூலில் 109 ஜாதகங்களுக்குப் பலா பலன்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூலுக்கு முன் வெளிவந்த மேஷ, விருஷப லக்னங்களுக்கும் மிதுன லக்னத் திற்கும் இண்டெக்ஸ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் நவக்கிரகங்களுக்கு உரிய வேறு பெயர்களும், நட்சத்திரங்களின் பிற பெயர்களும், நவக்கிரக காரகத்துவம், பாவ காரகத்துவம் முதலியனவற்றின் அட்டவணையும் தரப் பட்டுள்ளன.

கடக லக்னம் :

பதிப்பாசிரியர் : வித்துவான் வி. எஸ். சேஷாத்திரியாசார்யன் & சி. ஜி. ராஜன்
ஆண்டு : 1958
விலை : ரூ. 42-00
பக்கங்கள் : I—CLIII; 1267

இதில் 105 ஜாதகங்கள் கொடுக்கப்பட்டு விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. சோதிட சாத்திரம் பற்றி விரிவான ஆங்கில, தமிழ் முன்னுரை 153 பக்க அளவில் பதிப்பாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஜாதகங்களில் முக்கியமான ஆயுள் விஷயமாக விவாதம், களத்திர விஷயமாக விவாதம், சந்ததி விஷயமாக விவாதம், உடன் பிறந்தவர்கள் விஷயமாக விவாதம். யோக விஷயமாக விவாதம் என ஜாதகங்கள் தனித்தனியாக பிரித்து அட்டவணை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஜாதக சக்கரங்களின் விஷய அட்டவணை (Index) யையும் காணமுடிகிறது.

சிம்ம லக்னம் :

பதிப்பாசிரியர் : ஆர். வி. ராஜகோபால ஐயங்கார் & சி. ஜி. ராஜன்
ஆண்டு : 1956
விலை : ரூ. 27-00
பக்கங்கள் : I — XI; 2007

இதுவரை வெளிவந்த ஆறு தொகுதிகளில் இந்நூல் பெரிய தொகுதி. 140 ஜாதகங்களின் இராசிகட்ட அமைப்புடன் ஜாதக பலன்களை செய்யுளில் கூறி விளக்க உரையும் தந்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது. சிறிய ஆங்கில முன்னுரையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கன்னியா லக்னம் :

பதிப்பாசிரியர் : சி. ஜி. ராஜன் & டி. சந்திரசேகர்
ஆண்டு : 1961
விலை : ரூ. 31-50
பக்கங்கள் : I — XXVI; 626

92 ஜாதகங்களுக்கு பலாபலன்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. விரிவான தமிழ் முன்னுரையை உள்ளடக்கி உள்ளது. ஜாதகர்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய முக்கிய நிகழ்ச்சிகளான புத்ர தோஷம், களத்திர தோஷம், சகோதரதோஷம், ஏற்பட ஏதுவான தீச்செயல்கள், கிரக நிலைகள் பற்றியும் அவற்றிற்கான

சாந்திகளும் கூறப்பட்டுள்ளன சப்தரிஷி நாடியின் வியாக்கியானத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட சோதிட சாத்திர நூல்களின் பட்டியல் மற்றும் ஜாதகர்களின் சக்கரங்களின் விவர அட்டவணையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நூற் சிறப்பு :

அறப்பளீசுவரர் சதகத்தில் 'சோதிடம் பொய்யாது' என்று கூறியிருப்பதை யாவரும் அறிவர். நமது வாழ்க்கையின் நிகழ்ச்சிகளை முக்காலத்திற்கும் ஏற்ப பொய்யா மொழிப் புலவர்களாகிய சப்த ரிஷிகளும், பார்வதி தேவிக்கு சம்பாஷணை வாயிலாக சோதிட சாத்திர நுட்பங்களைக் கொண்டு விளக்கிக் காட்டியுள்ளனர். மனித வாழ்வில் ஏற்படும் புண்ணிய பாவங்களின் உருவங்களைக் காட்டி இருப்பது படிக்கப் படிக்க பரவசமடையச் செய்கின்றது.

வானத்தில் இருக்கும் சப்தரிஷி மண்டலத்தில் உள்ள ரிஷிகளின் பெயர்களுக்கும் மகாபாரதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள சப்தரிஷிகளின் பெயர்களுக்கும், மந்திர சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட சப்த ரிஷிகளுக்கும், இந்நூலில் கூறப்படுகின்ற சப்தரிஷிகளின் பெயர்களுக்கும் சில வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. சாஸ்திரங்களெல்லாவற்றிலும் ஏழு என்ற எண்ணுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளது யாவருமறிந்ததே. உதாரணமாக சப்த மேகங்கள் சப்த யோகங்கள், சப்த சமுத்திரங்கள், சப்த பர்வதங்கள் சப்த ரிஷிகள் என்று கூறப்பட்டுள்ளன.

சோதிட சாத்திர வாயிலாக நாம் அறிந்து கொள்வது முக்கால்வாசி எதிர்கால வாழ்க்கையைப் பற்றிய பிரச்னைகள்தாம். எடுத்துக்காட்டாக ஒருவனுக்கு எப்பொழுது எந்த இடத்தில் திருமணம் நடக்கும்; எத்தகைய மனைவி வாய்ப்பாள்; ஏன் ஒருவனுக்குப் புத்திரனே பிறக்கவில்லை; ஒருவனுடைய வாழ்வில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் யாவை; எப்படிப் பலவித கண்டங்களிலிருந்து தப்புவது; ஒருவனைப் பிடித்தாட்டும் ஊழ்வினை யாது; அதை நிவர்த்தி செய்யும் கர்ம சாந்திகள் யாவை; ஒருவனுக்கு எத்தகைய ஜீவனம் ஏற்படும்; ஜாதகத்தில் ஜீவன ஸ்தானங்களும் யோக பாவங்களும் எவ்விதமிருக்கின்றன: காலம் ஒருவனுக்கு நல்லதாகவும் மற்றொருவனுக்குக் கெட்டதாகவும் ஏன் இருக்கிறது? ஒரு பாவமுமறியாதவர்கள் கஷ்டப்படுவதன் காரணங்கள் எவை? என்று இவை போன்ற நூற்றுக்கணக்கான விதவிதமான கேள்விகளுக்குச் சோதிட சாத்திரத்தைக்கொண்டு காலச் சக்ர நிர்ணயங்கள் செய்து, தசாபுத்தி விவரங்களைக் கூறி, ஆட்சேபனை சமாதானங்களுடன் உரிய பலாபலன்களை நிச்சய புத்தியுடன் கிரக நிலைகளின் வேறுபாடுகளை ஆராய்ந்து கூறும் அரிய பெரிய நூல் இந்த சப்தரிஷி நாடி நூலாகும்.

வெள்ளம் வரும் முன் அணையிடுதல் போல் நாளை வரும் ஜென்மத்திற்கு உடனுக்குடன் கடவுளைத் தியானித்துப் பாவ விமோசனத்தையடைந்து

புண்ணிய கர்மாக்களைச் செய்து பரமபதத்தையடைய வேண்டிய மார்க்கங்களையும், விதிவசத்தால் ஏற்பட்ட தீமைகளை நம் செயலாலேயே போக்கிக் கொள்ளும் வழிகளையும் இந்நூல் ஆங்காங்கு எடுத்துப் போதிக்கின்ற விதியை மதியினால் வெல்லலாம் என்றும், கிரகக் கோளாறுகளுக்கு நல்ல ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரும் என்பதையும், போதாத கால ஸ்திதிகளை எவ்வாறு நன்குணர வேண்டுமென்றும் நவக்கிரகங்களின் போக்கை அறிந்து அதன்படி நடக்க வேண்டுமென்பதையும் இந்த நாடி நூற்கள் ஒரு வழிகாட்டியாயிருந்து எச்சரிக்கை செய்கிறது.

இத்துடன் இந்நூற்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ள 1. ராசிகளின் வேறு பெயர்கள். 2. லக்னங்களின் மறு பெயர்கள். 3. நவக்கிரகங்களுடைய மறு பெயர்கள் ஆகிய மூன்று இணைப்புகளையும் தந்துள்ளேன். சோதிடர்களை நாடி இன்றும் பலர் "நாடி சோதிடம்" பார்த்து வருகின்றனர். அவர்கள் எழுதிக் கொடுக்கும் கையெழுத்துப் படிகளில் இப் பரிபாஷைகளைக் காணலாம். அவர்களுக்கும், சோதிடக் கலையின் நுட்பங்கள் பற்றி ஆய்வோருக்கும் இவ்விணைப்புகள் பயனுள்ளதாக விருக்குமெனக்கருதி இணைத்துள்ளேன்.

குறிப்பு :

இக் கட்டுரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள சப்தரிஷி நாடி மேஷம் முதல் கன்னி வரை உள்ள 6 நூற் தொகுதிகள் தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் புத்தகப் பிரிவில் பயன்பாட்டிற்கு உள்ளன. (வரிசை எண் T. 994; 1104; 1361; 1672; 1676; 3011).

இணைப்பு — I

மேஷம் முதலிய பன்னிரண்டு ராசிகளின் வேறு பெயர்களின் பட்டியல்

மேஷம் : வருடை, மை, ஆடு, தகர், மறி, கொச்சை, கொண்டல்.

விருஷபம் : மால், விடை, பாறல், புல்லம், சே, நந்தி, மா, பசு, பாண்டில், குண்டை, விடை, ஏறு, மாடு.

மிதுனம் : சயமகள், தண்டு, விழவு, இரட்டை, பாடவன், பாடலை, யாழ், வீணை, புது மகளிர்.

கடகம் : மதி, நள்ளி, குளிர், கள்வன், சேக்கை, அலவன், நண்டு, கர்க்கடகம், வண்டி, நண்டுத்தெருக்கால், பறப்பன.

சிம்மம் : அரி, ஆளி, அரிமா, புலி, சீயம், சிம்மம் (மற்றுமுள்ள புலி, சிங்கத்தின் பெயரனைத்துங் கொள்க).

கன்னி : பெண், மாதை (மற்றும் பெண் பொதுப் பெயரனைத்தும் உரியவாம்).

துலாம் : நிறைகோல், துலாக்கோல், துலாம், துலை, கோல், கட்டளை, தராசு, தூக்கு, தூக்கம்.

விருச்சிகம் : பறப்பன், தேள், தெருக்கால், விருச்சிகம்.

தனுசு : காண்டிபம், கொடுமரம், துரோணம், சாபம், சிலை, வில், மேரு (மற்றும் வில்லின் பெயரெல்லாம் கூறுவர்).

மகரம் : கலை, சுறா, தை, மகர மீன், மான்.

கும்பம் : குடம், குடங்கர், சால், சாடி, கரீரம்.

மீனம் : சலசம், சலசரம், அயிரை, கயல், சேல், மச்சம்.

இணைப்பு — II

மேஷம் முதல் மீனம் வரை பன்னிரண்டு இலக்னங்களுக்கும் கையாளப் பட்டிருக்கும் மறுபெயர்களின் அட்டவணை.

மேடம் : ஆடு, கொச்சை, கொண்டல், தகர், மேழகம், மொத்தை, வருடை.

இடபம் : குண்டை, எருது, நரை, புல்லம், நந்தி, வெண்மை.

மிதுனம் : இரட்டை, ஆண்-பெண், சபைமகள், பாடவன், பாடவள், பாடவை.

கடகம் : அலவன், கங்கணம், கர்க்கடகம், கிம்புரி, கைவளை, நண்டு, நள்ளி.

சிம்மம் : அரி, சிங்கம், சீயம், புலி, பாரி.

கன்னி : குமரி, சேடிகை, தவப்பெண், துர்க்கை, நாரி, பெண்.

துலாம் : ஏற்ற மரம், கோல், சீர், துளை, துலை, நிறை, கோல்.

விருட்சிகம் : சாரணை, தேள், பறப்பன், புழு, நண்டுத்தெருக்கால், மயிர்க்குட்டி.

தனுசு : காண்டீபம், சிலை, தனூர் ராசி, மேரு, வியாழ ராசி, வில்.

மகரம் : சுறாமீன், தை மாசம், மான், முதலை.

கும்பம் : குடம், கும்பக்கலசம், குவியல், மாசி, சாடி.

மீனம் : சேல், பங்குனி, பார்க்குனீயம், மீன்.

இணைப்பு — III

நவக்கிரங்களுடைய மறுபெயர்களின் அட்டவணை

சூரியன் : அகர்மணி, அகர் நாதன், அகர்ப்பதி, அசிரன், அரி, அலரி, இரவி, ஆதித்தன், கடவுள், கதிர், எல்லை, தினகரன். நர்மடன், ஞாயிறு, நிசாரி, பகலவன், பசதன், பதுமபாணி, பரிதி, பரியாறுடையான், பருதி, பற்கன், மார்த்தாண்டன், மித்திரன், பங்கயன், புரவி, வியாழ சிநேகன், பொன்கதிர்.

சந்திரன் : அரி, அறிவு, உடுக்கோள், உடுபதி, அத்திரி, கலை, கற்கடக விராசி, அந்திகேசன், உடுவேந்து, தீகன், நிசாபதி, நாண்மதி, நிசார்த்துனன், நிலவு, மதி, பபசி, முசலி.

செவ்வாய் : அங்காரகன், ஆரல், ஆரம், அதிதி, கோணம், சேய், குருதி, சிவந்த வாய், பூமகன், புகழ், போராறு, பாரி, மகரவுச்சன், மங்கலன், மைமீன், நிலமகன்.

புதன் : அறிஞன், அருணன், தூதுவன், சூரியன், கணக்கன், சாமன், சந்திரன் புதல்வன், தேவன், மதிமகன், மந்திரி, மால், பருதி, சௌமியன், புலவன், மாலவன்.

வியாழம் : குரு, ஞானி, இரணியன், தேவகுரு, பீதகன்; பொன், பொன்னவன், பகவன், பிருகஸ்பதி, மந்திரி, மாதவன், மறை அரசன், வியாழம்.

சுக்கிரன் : அசுரகுரு, அசுர மந்திரி, ஒரு கண்ணுளான், கவிமகன், தீ. தயித்திய மந்திரி, நற்கோள், நீர், நதிகோள், சல்லியன், சுங்கன், பார்க்கவன், பிருகுசுதன், புயல், பிரசுரன், மழைக்கதிபதி, மழைக்கோன், வெள்ளி.

சனி : அந்தகன், அருணன், கதிர்மகன், கரியவன், கலி, கோலம், துன்பம், நொண்டி, நீலவசனம், நீலவண்ணன், நீலவாசன், பங்கு, முதுமகன், மைந்தன், மந்தன், காரி, கெட்டவன், கோணம், விதி

இராகு : அசுரன், கருங்கோள், கரும்பாம்பு, நீசக்கிரகம், நீடுதருங் கோள், பணி, நாகம், மந்தரகயிறு.

கேது : அசுரன், அடையாளம், இரணியன், ஞானி, செம்பாம்பு, நீசக்கிரகம், நோய், பரியாறுடையான், வெளிச்சம்,

கள்ளப்புலியூர் பர்வத சஞ்சீவி அய்யர் இயற்றிய

சுந்தரர் சரித்திரச் சுருக்க அகவல்

திருமதி. **ச. திலகம்,** பி. லிட்.,
தமிழ்ப்பண்டிதர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

செந்தமிழ் உலகிற்குத் தேவாரக் கொடையினை வழங்கிய அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் எனும் மூவருள் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் திருச்சரிதத்தை–வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சிறப்புகளை அகவற்பாவில் எடுத்துரைக்கும் விழுமிய நோக்கில் மலர்ந்துள்ளது இப்படைப்பாகும்.

கள்ளப்புலியூர் பர்வத சஞ்சீவி அய்யர் எனும் புலவர்மணியால் புனையப்பெற்ற இச்சுந்தரர் சரித்திரச் சுருக்க அகவல், இந்நூலகத் தமிழ்த் துறையில் இடம்பெற்றுள்ள 1201ஆம் எண்ணுள்ள ஓலைச்சுவடியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

1201ஆம் எண்ணுள்ள சுவடியில் சுந்தரர் சரித்திரச் சுருக்க அகவல் இரண்டு வகையான பிரதிகளைக் கொண்டுள்ளது. பெரும்பாலான அடிகளும் சீர்களும் இரு பிரதியிலும் ஒத்துக் காணப்படினும், ஆங்காங்கு சிற்சில அடிகளும் சீர்களும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. இவ்வேறுபாடுகள் "பாடபேதங்களாகப்" பக்கந்தோறும் அடிக்குறிப்பாகச் சுட்டப்படும் நிலையினைக் கடந்து, பயில்வதால் இரு பிரதிகளுமே இங்கு அடுத்தடுத்து (தனித்தனியே) இடம்பெறுகின்றன.

முதலில் எழுதிய பிரதியினை அழகுபடுத்தும் விதமாக அடுத்த பிரதியினைச் சிற்சில சீர், அடி, வேறுபாட்டுடன் புலவர் மாற்றியமைத்திருக்கலாம். இரு பிரதிகளையும் ஒருங்கே கண்ணுறும் இலக்கிய அன்பர்கள், ஆய்வாளர்கள் புலவரின் படைப்பாக்கத்திறன், பாடவேறுபாடுகள் முதலியவற்றைச் சிந்திக்கவும், சுவைக்கவும் வாய்ப்பாக இப்பிரதிகள் இங்குப் பதிப்பிக்கப் படுகின்றன.

சுந்தரர் சரித்திரச் சுருக்க அகவல்

திருவளர் கயிலைச் சிவனடி யவருள்
இருக்கும் ஆலால சுந்தரர் என்பவர்
சிவனுக் கணியத் தேமலர் கொய்ய
நவையில் நந்த வனத்தில் சென்று
அம்பிகை சகியாம் அநிந்தை கமலினி
என்று புகலும் இருமா தைக்கண்(டு)
அன்பொடு மோகித் தப்பின் மனதை
நன்றாய்த் திருப்பி நன்மலர் கொய்து
பரம சிவன்முன் பண்புடன் போக
பரம சிவன், அவர் பாவையர் மீது
மோகங் கொண்டதை முன்னே அறிந்து
ஆலால சுந்தர ரானை நோக்கிநீ
தென்னாட் டிற்போய்த் தெரிவையர் மோகம்
நன்றாய்த் தீர்த்து நம்மிடம் வருவாய்
என்றரன் புகல இனியசுந் தரரும்
கொன்றை முடியனைக் கும்பிட் டெழுந்து
இருகை கூப்பிநின்(று) எனைஆள் பவனே!
குன்றை வில்லாய்க் கொண்டநற் சிவமே!
அடியேன் நல்ல தென்னா(டு) அடைந்து
வடிவ முள்ளநல் வனிதையர் மயலில்
அகப்படு நாள்நீர் அங்கே வந்தெனைச்
சுகப்ப டும்படி யாட்கொள வேணுமென் று
சொல்லஅப் போது சோதிச் சிவனும்
நல்லதப் படியே நாம்செய் வோமென்(று)
அறைய ஆலால சுந்தர வர்தான்
திறமுள நல்ல தென்னா டதனில்
திருநாவ லூர்வாழ் சிவமறை யோரில்
மருவு சடையனார் மனைவி வயிற்றில்
விருப்பத் துடனே கருப்பத் தடைந்து
உதிக்க அவர்பிதா உச்சா கமதாய்
இதமுள நம்பி ஆரூ ரனெனத்
திருநா மந்தனைச் செவையாய் வைத்துப்
பரிவுடன் கல்விப் பழக்கஞ் செய்து

முந்நூ லினைமறை முறையே தரித்து
பொன்னூ ரொத்த புத்தூ ரிற்போய்க்
கன்னிகை யமைத்து நன்மை தினத்தில்
திருமண மதனைச் செய்யத் தொடங்கித்
திருமணக் கோலஞ் செய்தனர் அப்போ(து)
சிவன்தான் முன்னஞ் செப்பின படியே
நவையில் லாத நற்சுந் தரரை
ஆட்கொள வேணுமென்(று) அகத்தில் நினைத்து
வாட்ட மடைந்த வடிவின ராயும்
விருத்த மறையவர் வேடங் கொண்டு
அடிமை யோலையை அங்கைப் பிடித்து
முன்னர் உரைத்த மொய்புத் தூரில்
நன்றாய்ச் சென்று நற்கல் யாணப்
பந்தலிற் சென்று பலமுடன் நின்று
அங்கே யிருந்த அனைவரைப் பார்த்து
இந்தச் சுந்தரன் எனக்கடி மையெனப்
பந்தமாய் வாதம் பண்ணிஓ லைதனைக்
காட்டினர் அப்போ கனசுந் தரர்போய்க்
காட்டின ஓலையைக் கையாற் பிடுங்கிக்
கிழிக்க விருத்தர் கேவலஞ் சினந்து
இழிவிலங் கிருந்த யாரையுங் கொண்டு
திருவெண்ணெய் நல்லூர் சென்றவ் விடத்தில்
இருந்தோரை யெல்லாம் ஏகமாய்க் கூட்டி
வாதித் தவர்களை வளமுடன் கொண்டு
ஓதுங் கோவிலின் உள்ளே புகுந்து
சிவனுரு வாகி தேவிதன் னுடனே
இடபத் தின்மே லேறியுன் வந்து
வடிவுள சுந்தரன் வதனம் பார்த்துக்
கலையின் முன்னே கழன்ற மொழிகளைப்
பழுதில் லாமற் பாந்தமாய்ச் சொல்ல
நற்சுந் தரர்க்குமுன் ஞானமுண் டாகிப்
பற்பல பதிகம் பாடிப் பணிந்து
பன்னும் அநேக தலம்போய்ப் பணிந்து
பின்னா ரூரிற் பிரியமாய் வந்து
பரவை வேசியைப் பார்த்துமோ கித்து
அரனை அவள்தன் இடத்தில் அனுப்பித்
தனைமணஞ் செய்யச் சம்மத மாக்கி
அரனுத் தரவால் அவளை மணந்து

திருத்தொண் டத்தொகை செவ்வையாய்ப் பாடிக்
குண்டையூர் கிழவர் கொடுத்தநெல் வாங்கித்
திருப்புக லூர்போய்ச் சிவனைப் பணிந்து
செங்கற் பொன்னைச் செங்கையிற் கொண்டு
சங்கையில் விருத்த சைல மடைந்து
சிவனைப் பணிந்துச் சிவனார் கொடுத்த
நவையில் பொன்னை நதியில் போட்டு
அதைவிட் டநேக தலங்கள் பணிந்து
நிதமும் வண்மை நிறைந்து மிகுந்த
திருவா ரூரிற் சென்று குளத்தில்
பொன்பரிகா செடுத்தப் பரனைக் களித்து
பருவட நாட்டில் பலதலம் பணிந்து
திருவொற்றி யூர்போய்ச் சிவனைப் பணிந்து
சங்கிலி மாதைக் கண்டு யோசித்து
அரனை அவள்தன் இடத்தில் அனுப்பித்
தனைமணஞ் செய்யச் சம்மதஞ் செய்து
மகிழென் றறையும் மரத்தின் கீழே
உனைப்பிரி யேனென் றுரைத்தே யானை
திருமண முடித்துச் சிலநாள் பொறுத்துத்
திருவா ரூர்க்குச் செல்ல அவர்தன்
இருவிழி மறைய இஷ்டத் துடனே
ஓணகன் னவர்த றுயர்நற் றையில்
கொம்பு கொடுத்த கோலைப் பிடித்து
உள்ளப் படிக்கே மெள்ள நடந்து
வழியி லுளசில சிவனை வணங்கிக்
காஞ்சியிற் போய்ஏ காம்பர நாதனை
வாஞ்சையாய்ப் பணிந்து வாமகண் பெற்றுத்
திருவா ரூர்போய்ச் சிவனைப் பணிந்து
வலக்கண் பெற்று வலியுள சிவனைப்
பரவை கொண்ட கோபத்தை யகற்ற
பரவை யிடத்தில் சிவனை யனுப்பிக்
கோப மகற்றிக் கொண்ட பின்னர்
பரம சிவனால் பரவையைக் கூடி
களிப்பொடு முன்போற் கலந்தி ருந்து
திருப்பெரு மங்கலஞ் சென்(று)ஏ யர்கோன்
கலிக்கா மற்குயிர் கடவுளா றந்து
திருப்புன் கூர்போய்ச் சிவநா ளிருந்து
திருவா ரூரிற் றிரும்பி வந்து

கொடுங்கோ ளூரிற் கோணா தரசு
செய்தே யிருந்த சேரமா னவனைச்
சேர்ந்தி ருந்தபின் சிலநாள் பொறுத்து
அவனளித் திட்ட அரும்பொருள் கொண்டு
புகலூ முருகன் பூண்டி யருகில்
அணுகும் போதினி லாதிப் பரமன்
விட்ட பூதங்கள் வேடர் வடிவாய்க்
காட்டில் வந்து கனசுந் தரரின்
பொருளைப் பறிக்க(வ)ப் போது சுந்தரர்
முருகன் பூண்டியின் முக்கணன் கோவில்
சென்று பணிந்து திருக்கவி பாடி
நன்றா மப்பொருள் நல்கப் பெற்றுத்
திருவா ரூர்போய்ச் சிலநா ளிருந்து
சேர மானிடஞ் செல்ல வெழுந்து
இடையவ நாசி எனுமூ ரிற்போய்த்
தடமதில் முதலை உண்ட தனயனை
அழைப்பித் தளித்து அதைவிட் டகன்று
இழிவிற் கொடுங்கோ ளூரினி லேகிச்
சேர மானுடன் சிலநா ளிருந்து
திருவாஞ் சைக்களம் சென்று சிவனைப்
பெருவாஞ் சையுடன் பேணிப் பணிந்து
திருவடி யதனிற் சேர்த்திடு வென்று
பரமனைப் பணிந்து பதிகம் பாட
அதனைக் கயிலை அரனு மறிந்து
கணமொடு வெள்ளைக் கரியை யனுப்பச்
சுந்தர மூர்த்தி சுருக்கா யந்த
வெள்ளை யானைமேல் மெள்ளவே யேறிச்
சேர மானுடன் சென்று கயிலை
பேருள சிவனைப் பிழையிற் பணிந்து
பண்டு போலப் படிந்திருந் தனரே.

சுந்தரர் சரித்திரச் சருக்கம்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

திருவளர் கயிலைச் சிவனடி யாரில்
உறையா லால சுந்தரன் முன்போல்*
ஒருநா ளிரவி யுதயத் தினிலே
சிவனுக் கணியத் தேமலர் கொய்ய
நவையில் நந்த வனத்தில் சென்று
அம்பிகை சகியா மநிந்ந்தை கமலினி
என்று புகரும் இருமா தரைக்கண்(டு)
அன்பொடு மோகித் தப்பின் மனதை
நன்று திருப்பி நன்மலர் கொய்து
பரம சிவன்முன் பண்பொடு போக
பரம சிவனவன் பாவையர் மீது
மோகங் கொண்டதை முன்னே யறிந்து
அடிய னான ஆலசுந் தரனின்
திடமுக மதனைச் செவ்வையாய் நோக்கிச்
சுந்தர னேநீ சுந்தர முள்ள
மங்கையர் மீது மனது வைத்தான்
தென்னா டதில்போய்த் தெரிவையர் மோகம்
தன்றாய்த் தீர்த்து நமதிடம் நிவா
என்றே புகல எழில்சுந் தரனும்
அச்சம் அதிக மாகவே கொண்டு
மங்கையர் மீது மனம்வைத் ததைநாம்
சிவனுக் குத்தான் தெரிந்ததே யென்று
எண்ணி எண்ணியே தன்னிதயத் தினிலே
செங்கை கூப்பிச் செவ்வைய தாகக்
கொன்றை வேணியைக் கும்பிட் டெழுந்து
இருகை கூப்பி எனைஆள் பவனே
குன்றை வில்லாய்க் கொண்ட சிவனே
மழுமான் ஏந்து மாகேச் வரனே

---

* இருந்தநல் லாலால சுந்தரனார் முன்போல்

பழுதில் அடியரைப் பாலித் தவனே
வானவர் வந்து வணங்கும் பதனே
தேனுறை கொன்றை தினமணி பவனே
அடியேன் நல்ல தென்னா டதில்போய்
வடிவ முள்ள வனிதையர் மயலில்
அகப்படு நாள்நீர் அங்கே வந்தெனைச்
சுகப்பட வேயாட் கொள வேணுமெனச்
சொல்ல, அந்தச் சோதிச் சிவனும்,
"நல்ல(து) அப்படி நாஞ்செய் வோம்"என
அறையவே நல்ல வாலால சுந்தரனும்
திறமுள் செழிய தென்னா டதனில்
திருநாவ லூரிற் சிவமறை யோரில்
மருவு சடையனார் மனைவி வயிற்றில்
விருப்ப மாகக் கருப்ப மடைந்து
உதிக்க அவர்பிதா உச்சா கத்தோ(டு)
இதமுள நம்பி ஆரூ ரனெனத்
திருநா மத்தைச் செவையாய் வைத்துப்
பரிவொடு கல்வி பலவாய் ஓதி
முந்நூ லைமறை முறையே தரித்துப்
பொன்னூ ரொத்த (அமராவதிப் பட்டணம்) புத்தூ ரிற்போய்க்
கன்னிகை பேசி நன்மை தினத்தில்
திருமணம் அதனைச் செய்யத் தொடங்கித்
திருமணக் கோலஞ் செய்யும் போதில்
சிவனும் முன்னஞ் செப்பின படிதான்
நவையில் லாத நற்சுந் தரரை
ஆட்கொள எண்ணி அக்கண மதிலே
வாட்ட மடைந்த வடிவின ராகி
விருத்த மறையோன் வேடங் கொண்டு
பருத்ததன் கையிற் பரிவொடு நல்ல
அடிமை ஓலையை அங்குப் பிடித்து
முன்னம் உரைத்த மொய்புத் தூரில்
நன்றா யேகி நற்கல் யாணப்
பந்தலி லேகிப் பலமுடன் நின்ற
அங்குள மறையோ ரானன நோக்கி
இந்தச் சுந்தரன் எனக்கடி மையெனப்
பந்தமாய் வாதம் பண்ணிஓ லைதனைக்

காட்டினர் அந்தக் கணமே சுந்தரர்
கோட்டமில் அதிகக் கோபங் கொண்டு
எழுந்து பரமன் எதிரில் வந்து
பழுதில் லா,சின மொழிகள் பகர்ந்து
காட்டின ஓலையைக் கையாற் பிடுங்கிக்
கிழிக்க விருத்தர் கேவலஞ் சினந்து
இழிவில் அங்குள யாரையும் அப்போ
இட்டுக் கொண்டு சட்டென அகன்று
புத்தூர் விட்டுப் போய்ந டந்து
திருவெண் ணெய்நல் லூர்சென் றங்கே
இருந்த மனிதர் யாவுங் கூட்டி
வாதித்(து) அழைத்துக் கொண்டு மாசில்லா
ஓதுங் கோவிலின் உள்ளே நுழையாச்
சிவனுரு கொண்டு தேவியின் உடனே
இடபத் தின்மீ தேறிமுன் வந்து
வடிவுள சுந்தரர் வதனம் பார்த்துக்
கைலையில் தான்முன் கழறின மொழியை
நிலையுடன் அப்போ நிசமாய்ப் பகர
நற்சுந் தரர்க்கு நலமாய் முன்னம்
பற்றிய குணமது பலவுண் டாகிப்
பிழையில் பித்தா பிறைசூ டியெனப்
பழுதில் மொழியைப் பரிவாய் முதலில்
வைத்தன் புடனே வண்மை யுடனே
பற்பல பதிகம் பாடிப் பணிந்து
பண்ணும் அநேக தலம்போய்ப் பணியா,
பின்னா ரூரிற் பிரியமாய் வந்து
பரம சிவன்தன் பாதம் பணியாத்
திறமோ டிருக்கச் சிலநாள் முன்னே
முன்ன முரைத்த முக்கணன் தேவிக்(கு)
அன்புள சகியாம் அநிந்தையப் பதியில்
உரிய வேசியின் உதரத் துதித்துப்
பாவை யெனப்பேர் பண்பொடு பெற்றுப்
பரமன் கோவிலிற் பரிவொடு வந்து
பரத நாட்டியம் பண்பொடு செய்தே
நிதமுங் கோவில் தனக்கே நிலையாய்
இதமுட னேசென்(று) இனிதோ டிருக்கச்
சுந்தர ரவனைச் சுகமொடு நோக்கிச்
சிந்தையில் அதிக சிற்றின் பத்தைப்

பரிவாய் வைத்துப் பார்த்து மோகித்து
அரனை அவள்தன் இடத்தில் அனுப்பித்
தமனமணஞ் செய்யச் சம்மத மாக்கி
அரனுத் தரவால் அவளை மணந்து
திருத்தொண் டத்தொகை செவையாய்ப் பாடிக்
குண்டையூர்க் கிழவர் கொடுத்தநெல் வாங்கித்
திருவா ரூரை விட்டு நடந்து
திருப்புக லூர்போய்ச் சிவனைப் பணிந்து
செங்கற் பொன்னைச் சங்கையிற் கொண்டு
சங்கையில் விருத்த சைலம் அடைந்து
சிவனைப் பணிந்துஅச் சிவனார் தந்த
நவையில் பொன்னை நதியில் போட்டு
அதைவிட் டதிக சிவனூர் அணுகி
நதியணி சிவனை நன்றாய் வணங்கி
நிதமும் வண்மை நிறைந்து மிகுந்த
திருவா ரூரிற் சென்று குளத்தில்
பொன்,பரிகா செடுத்தப் பரவைக் கீந்து
ஆரூ ரதனை அகன்று நடந்து
பருவட நாட்டில் பலதல மேகி
அரனை வணங்கி அன்பொடு பாடி
ஒண்திரு வொற்றி யூர்போய்ச் சிவனை
அண்டி, பணிந்தே அவ்விட மிருக்க
அம்பிகை சகியா முன்னம் உரைத்த
வம்பில் லாத கமலினி மாது
நாயி றெனப்பேர் நவிலும் பதியில்
தூயவே ளாளர் தொன்மர பினிலே
நன்றாய் உதித்து நன்மைச் சங்கிலி
என்று திருப்பேர் எய்தித் தன்னுட
தந்தை தாயினைச் சரணஞ் செய்து
பந்த மகற்றும் பரம னிருக்கும்
நற்றிரு வொற்றி யூரினி லேநான்
பத்தி யுடன்போய்ச் சிவனைப் பணிந்து
இருக்கும் படியே எனக்குத் தரவு
தரும்படி யோதிச் சங்கிலி அவள்தன்
தந்தை தாய்அவர் சம்மத மாகப்
பந்தம் அகற்றும் சங்கிலி மாது
தந்தை தாய்அவர் தம்மொழிப் படியே
சிந்தனை யில்லாத் திருவொற் றிப்பதி

அதனிற் சென்று அம்மலர் மாலை
நிதமுங் கட்டி நின்மல னுக்கு
அணிந்திட வேதந் தன்பாய்த் தாழ்ந்து
பூவில் யாரும் புகல்வதற் கரிய
கோவில் தனிலே குடியா யிருந்தாள்
சுந்தர ரவளைச் சுகமுடன்(மொடு) நோக்கி
முன்சொன் னப்படி மோகம தாகி
அரனை வணங்கி, "அரனே! இவளை
அடியேற் குமணம் அன்பாய்ச் செயும்" என்(று)
அறைந்து சிவனை அவள்தன் இடத்தில்
திறமாய்த் தூது செல்ல அனுப்பித்
தனைமணஞ் செய்யச் சம்மத மாக்கி
மனமொடு மகிழ மரத்தின் கீழே
உனைப்பிரி யேனென்(று) உறுதிய தாக
நினைவொடு சத்திய நிலையாய்ச் செய்து
திருமணம் முடித்துச் சிலநாள் பின்பு
திருவா ரூரிற் சிவனுக் குச்செயும்
திருவி ழாத்தினஞ் சேர வருவதை
மனதி லறிந்து மறுநா ளதனில்
திருவா ரூர்க்குச் செல்ல நினைத்து
மணமது செய்த மங்கை சங்கிலி
தன்னோ டுறைபா தப்படி யெவரும்தான்
அறியா தபடி அவ்வூர் விட்டுத்
திருவா ரூர்க்குச் செல்ல அவர்தன்
இருவிழி யும்மறைந் திருளைத் தரவே
பின்பவ ரொருவன் பிழையிற் கையில்
கொம்பு கொடுத்தக் கொம்பைப் பிடித்து
உள்ள படிக்கே மெள்ள நடந்து
வழிகளி லுள்ள சிவனை வணங்கி
காஞ்சியில் போய்ஏ காம்பர சிவனை
வாஞ்சை பணிந்து வாமகண் பெற்றுத்
திருவா ரூர்போய்ச் சிவனைப் பணிந்து
வலவிழி பெற்று வடிவுள பரவை
மனையினில் ஏகி மாதவ ளுடனே
பேசிட வேஅவள் பேசா ததனைத்
தெரிந்து தன்மேல் சினமா கினளென்(று)
அறிந்து மனதில் அக்கண மதிலே

கோயி லதனில் குறுகிச் சிவனைப்
பணிந்து நின்று, "பரிவொடு சிவனே!
பரவை கொண்ட கோப மகற்றி
என்னொடு முன்போல் இருத்தி வை!" என்(று)
அறைந்து சிவனை அன்பொடு தாழ்ந்து
பரவை கொண்ட கோப மகற்றப்
பரவை மனைக்குப் பரனை அனுப்பி
கோப மகற்றிக் கொண்டபின் அந்தப்
பாவை யுடன்மிகப் பரிவொடு கூடிச்
சிலநாள் அங்குச் சேர்ந்து பின்பு
நலமாய் அந்த நற்பதி விட்டுத்
திருப்பெரு மங்கலஞ் சென்(று)ஏ யர்கோன்
கலிக்கா மற்கு களவுயிர் தந்து
திருப்புன் கூர்போய்ச் சிலநா ளிருந்து
திருவா ரூரிற் றிரும்பி வந்து
கொடுங்கோ ளூரிற் கோணா தரசு
செய்தி ருந்தநற் சேரமா னவனைச்
சேர்ந்தி ருந்து சிலநாள் பின்பு
அவன ளித்தநல் அரும்பொருள் கொண்டு
செவையுடன் அந்தத் திண்ணகர் விட்டுத்
திருவா ரூர்க்குச் செல்ல நடந்து
புகழுள முருகன் பூண்டி யருகினில்
அணுகும் போதினில் ஆதிப் பரமன்
அனுப்பிய பலவாய் அம்பூ தங்கள்
வேடர் வடிவாய்க் காடதில் வந்து
கனசுந் தரரின் கையினி லுள்ள
பொருளைப் பறிக்கஅப் போது சுந்தரர்
முருகன் பூண்டியின் முக்கணன் கோவில்*
சென்று பணிந்து திருக்கவி பாடி
நன்றாய் அப்பொருள் நல்கப் பெற்றுத்
திருவா ரூர்போய்ச் சிலநாள் இருந்து
கொடுங்கோ ளூரிற் கோணா தரசு
திடமுடன் நன்றாய்ச் செய்திடு நல்ல

---

* 'எதிரில்' எனக் 'கோவில்' எனுஞ்சொல் மேல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

சேர மானிடஞ் செல்ல எழுந்து
இடைஅவ நாசி எனும்ஊ ரிற்போய்
தடமதில் முதலை உண்ட தனயனை
அழைப்பித் தேஅளித் ததைவிட் டகன்று
இழிவில் கொடுங்கோ ளூரினி லேகிச்
சேர மானுடன் சிலநாள் இருந்து
அவ்வூ ரதனை அன்பொடு விட்டுத்
திருவாஞ் சைக்களஞ் சென்று சிவனைப்
பெருவாஞ் சையொடு பேணி வணங்கித்
திருவடி தனிலே சேர்த்திடு வென்று
பரம சிவன்றன் பதமலர் தாழ்ந்து
பரிவொடு நற்றிருப் பதிகம் பாட
அதனைக் கயிலை அரனும் அறிந்து
கணமொடு* வெள்ளைக் கரியை அனுப்பச்
சுந்தர மூர்த்தி சுருக்கினில் அந்த
வெள்ளை யானைமேல் மெள்ளவே ஏறி
சேர மானுடன் சென்று கயிலை
சென்று பரம சிவனை வணங்கி
உரமாய் முன்போல் ஒளிமிக வுடைய
அருவா லால சுந்தர ராகத்
திறமாய் முன்போல் சேர்ந்திருந் தாரே.

---

* 'கணமொடு' எனும் சொல்லின்மேல் 'சிவகணம்' என எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஔவையார் இயற்றிய மூதுரை

(ஒப்புமைப் பாடல்களுடன் கூடிய பதிப்பு)

ப. மணிகண்டன், எம். ஏ., எம். ஃபில்.,
தமிழ்ப்பண்டிதர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

முன்னமே பல பதிப்புகளைப் பெற்றுள்ள " மூதுரை " (வாக்குண்டாம்) என்னும் நீதிநூற்கு, ஒப்புமைப் பாடல்களுடன் ஒரு பதிப்பை நாம் உருவாக்க வேண்டும் எனும் விழைவில் மலர்ந்ததே இச்சிறுபதிப்பாகும்.

சரசுவதி மகால் நூலகத் தமிழ்த்துறையில் இடம்பெற்றுள்ள மூதுரைச் சுவடிகளுள் 815 (a) எனும் எண்ணிட்ட சுவடியை அடிப்படைச் சுவடியாகக் கொண்டும் பிற சுவடிகளையும், மர்ரே பதிப்புநூல், கழகத்தின் நாட்டார் உரைப் பதிப்புநூல், சரவணபுரம் சண்முக முதலியாரால் பார்வையிடப்பட்ட அச்சு நூல், தியாகராயசுவாமிகளால் பார்வையிடப்பட்ட அச்சுநூல், பாரிப்பாக்கம் முனியப்ப முதலியாரால் பார்வையிடப்பட்ட அச்சுநூல் ஆகியனவற்றையும் ஒப்புநோக்கியும் இப்பதிப்பு உருப்பெற்றுள்ளது. பாடவேறுபாடுகள் தொகுக்கப் பெற்று, அவை இப்பதிப்பில் மூதுரைப் பாக்களுக்குக் கீழே குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளன.

மூதுரை நூற்பாக்களின் கருத்துகளையும், உவமைகளையும் ஒத்த பாக்கள், புறநானூறு, கலித்தொகை, திருக்குறள், பழமொழி நானூறு, நாலடியார், தனிப்பாடற்றிரட்டு, அறப்பளீசுர சதகம், குமரேச சதகம், திருவேங்கட சதகம், நீதிவெண்பா, நீதிபோதவெண்பா, பஞ்சதந்திரப்பாடல், வெற்றிவேற்கை, ஆத்திசூடிவெண்பா, நீதிசாரம், விவேகசிந்தாமணி, சாணக்கியநீதி வெண்பா, நீதிசாஸ்திரம் (வடமொழி) ஆகிய நூல்களினின்று இப்பதிப்பில் ஒப்புமையாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

பாடவேறுபாடு சுட்டும் பகுதியில், பாடல் எண்ணை அடுத்து இடம் பெறும் எண்கள், முறையே பாடலின் அடி எண்ணையும் சீர் எண்ணையும் குறிப்பனவாகும். பாடவேறுபாடாகக் காட்டப்பெறும் சொல்லை அடுத்து இடம்பெறும் எண், மூதுரைச் சுவடி எண்ணாகும். இப்பதிப்பின் சுற்றில் பாட்டு முதற்குறிப்பும், சொல்லடைவும் இடம்பெறுகின்றன.

இச்சிறு பதிப்பு, தமிழாய்வாளர்க்கும் தமிழன்பர்க்கும் பயன்படுமென நம்புகின்றேன்.

பரு. — மூ.

ஔவையார் இயற்றிய மூதுரை

(ஒப்புமைப் பாடல்களுடன் கூடிய பதிப்பு)

கடவுள் வாழ்த்து

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு. 0

நூல்

நன்றி ஒருவற்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண் டா—நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்தருத லால். 1

நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம்
கல்மேல் எழுத்துப்போற் காணுமே—அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க்(கு) ஈந்த உபகாரம்
நீர்மேல் எழுத்துக்கு நேர். 2

பாடவேறுபாடு

பாடல் எண் 0. 2 : 1 நோக்குண்டு 1183

1. 3 : 3 தாளுண்ட

2. 4 : 2 எழுத்திற்கு 1182, 1183. & மர்రే பதிப்பு,
கழகத்தின் நாட்டார் உரைப்பதிப்பு.

இன்னா இளமை வறுமைவந்(து) எய்தியக்கால்
இன்னா அளவில் இனியவும் — இன்னாத
நாளல்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
ஆளில்லா மங்கைக்(கு) அழகு. 3

வேறுபாடு

3 : 1 நாளில்லா 1182, 1183. சரவணபுரம் சண்முக முதலியாரால் பார்வையிடப்பட்ட அச்சுநூற்பாடம்.

3. நாளிலா நாள் பூத்த நறுமலரும் போன்றதே 718 b

மை

வறியவன் இளமைபோல் வாடிய சினையவாய்

—கலித்தொகை, பாலைக்கலி 10

கொடியது கேட்கின் நெடியவெவ் வேலோய்
கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
அதனினுங் கொடிது இளமையில் வறுமை.

—ஔவையார் தனிப்பாடல் 54

கொழுந னில்லா மடவார்......
...இவைதம்மி னேதுபலனுண்டு கண்டாய்.

—அறப்பளீசுர சதகம் 10

காந்தனில் லாத கனங்குழலாள் பொற்பவமாம்

—நீதிவெண்பா 6

பதியிலார் அழகும் பாழே! —பஞ்சதந்திரப்பாடல் 89

அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா(து) அளவளாய்
நட்டாலும் நண்பல்லார் நண்பல்லர் *
கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்க ளே!சங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும். 4

பாடவேறுபாடு

அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா தளவல்ல
நட்டாலும் நண்பல்லார் நண்பல்லர் — கெட்டாலும்
மேன்மக்கள் மேன்மக்க ளேசங்கு சுட்டாலும்
தான்மிக்க வெண்மை தரும்.

— பனைச் சரவணபுரம் சண்முக முதலியாரால் பார்வையிடப்பட்ட அச்சுநூல், தியாகராய சுவாமிகளாற் பார்வையிடப்பட்ட அச்சுநூல் ஆகிய மூதுரைப் பதிப்பு நூல்களில் இவ்வடிவில் இப்பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது.

* வெண்பாவின் (ஈற்றடியே முச்சீரடியாக வரும்) ஈற்றடி அல்லாத பிற அடிகளும் ஓரோ வழி முச்சீரான் வரும் என்று கூறும் பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் தம் தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் உரையில் (நூற்பா 62இன் உரை) அதற்குச் சான்றாக இம் "மூதுரைப்" பாடலை எடுத்துக்காட்டுவர்.

ஒப்புமை

அடினும் ஆவின்பால் தன்சுவை குன்றாது.
பெருமையும் சிறுமையும் தான்தர வருமே. —வெற்றிவேற்கை 23, 30

தக்போல் சுவறிடக் காய்ச்சினு மதுகொண்டு
சாரமது ஏங்குறையுமோ?
கற்றபெரி யோர்மகிமை யற்பரறி கிலரேனும்
காசினி தனிற்போகுமோ? —அறப்பளீசுர சதகம் 23

பொங்கமிகு சங்குசெந் தழலில்வெந் தாலுமே
பொலிவெண்மை குறைவுறாது
போதவே காய்ந்துநன் பால்குறுகி னாலும்
பொருந்துசுவை போய்விடாது
தொன்மைதரு பெரியோர் மடிந்தாலு மவர்களது
தூயநிறை தவறாகுமோ? —குமரேச சதகம் 17

பொன்னும் சுரும்பும் புகழ்பாலும் சந்தனமும்
சின்னம் படவருத்தம் செய்தாலும் —முன்னிருந்த
நற்குணமே தோன்றும் நலிந்தாலும் உத்தமர்பால்
நற்குணமே தோன்றும் நயந்து. —நீதிவெண்பா 64

கன்னலும் பாலும் கனகமும் சந்தனமும்
என்னகண்டித் தாலும் இயல்பகலா — அன்னவைபோல்
வேலவ!சான் றோரை மிகவருத்தி னும்தமது
சீலநலங் குன்றிவிடா தே. —நீதிபோதவெண்பா 45

அடுத்து முயன்றாலும் ஆகுநாள் அன்றி
எடுத்த கருமங்கள் ஆகா— தொடுத்த
உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்கள் எல்லாம்
பருவத்தால் அன்றிப் பழா. 5

உற்ற இடத்தில் உயிர்வழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ—கற்றூண்
பிளந்திறுவ(து) அல்லால் பெரும்பாரந் தாங்கின்
தளர்ந்து வளையுமோ தான். 6

நீரளவே ஆகுமாம் நீராம்பல் தான்கற்ற
நூலளவே ஆகுமாம் நுண்ணறிவு—மேலைத்
தவத்தளவே ஆகுமாம் தான்பெற்ற செல்வம்
குலத்தளவே ஆகும் குணம். 7

பாடவேறுபாடு

பாடல் எண் 6. 3 : 1 பிளந்திடுவ(து) —சரவணபுரம் சண்முக முதலியாரால் பார்வையிடப்பட்ட அச்சுநூற் பாடம், தியாகராய சுவாமிகளாற் பார்வையிடப்பட்ட அச்சுநூற் பாடம்.

ஒப்புமை

பாடல் எண் 6: கனபார மேறிற் பிளந்திடுவ தன்றியே
கற்றூண் வளைந்திடாது
—குமரேச சதகம் 66

பாடல் எண் 7. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு. —திருக்குறள் 595

இரவலர் தம்வரிசை என்பார் மடவார்;
கரவலராய்க் கைவண்மை பூண்ட—புரவலர்
சீர்வரைய ஆகுமாம் செய்கை சிறந்தனைத்தும்
நீர்வரைய வாம்நீர் மலர். —பழமொழி 381

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவும் நன்றேஎ—நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோ(டு)
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று. 8

தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதேஎ—தீயார்
குணங்கள் உரைப்பதுவுந் தீதே அவரோ(டு)
இணங்கி இருப்பதுவுந் தீது. 9

நெல்லுக்(கு) இறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம்—தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்(டு)
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை. 10

பாடவேறுபாடு

பாடல் எண். 10. 3 : 3, 4

'உளரே அவர்பொருட்டு' என்றும் பாடம்—எனும் குறிப்பு ந. மு. வே, வின் உரையுடன் கூடிய கழகப் பதிப்பில் உள்ளது.

பண்டு முளைப்ப(து) அரிசியே யானாலும்
விண்டுமி போனால் முளையாதாம்—கொண்டபேர்
ஆற்றல் உடையார்க்கும் ஆகா(து) அளவின்றி
ஏற்ற கருமஞ் செயல். 11

மடல்பெரிது தாழை மகிழ்இனிது கந்தம்
உடல்சிறியர் என்றிருக்க வேண்டா—கடல்பெரிது
மண்ணீரும் ஆகா(து) அதனருகே சிற்றூறல்
உண்ணீரு மாகி விடும். 12

பாடவேறுபாடு

பாடல் எண். 11. 2 : 1, 2, 3 விண்டுமிபோ னாலும் விளையாதாம் (1715)

2 : 3, 4 விளையாது கொண்டதோர் (1613)

2 : 3 விளையாதாம் (தியாகராய சுவாமிகளாற் பார்வையிடப்பட்ட அச்சுநூல்)

12. 2 : 3 வேண்டாம் (,,)

ஒப்புமை

பாடல் எண். 12

தெண்ணீர்ப் பரப்பின் இமிழ்திரைப் பெருங்கடல்
உண்ணா ராகுப நீர்வேட் டோரே!
ஆவும் மாவுஞ் சென்றுணக் கலங்கிச்
சேறொடு பட்ட சிறுமைத் தாயினும்
உண்ணீர் மருங்கின் அதர்பல வாகும். —புறநானூறு 204

மல்கு திரைய கடற்கோட் டிருப்பினும்
வல்லூற் றுவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்,
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினும் சேட்சென்றும்
நல்குவார் கட்டே நசை. —நாலடியார் 263

எறிநீர்ப் பெருங்கடல் எய்தி யிருந்தும்
அறுநீர்ச் சிறுகிணற் றூறல்பார்த் துண்பர்,
மறுமை யறியாதா ராக்கத்தின் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. —நாலடியார் 275

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள் — சவை நடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவன்நல் மரம். 13

கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத் — தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி. 14

பாடவேறுபாடு

பாடல் எண். 13. 4 : 2 தவனே 1183, 1715, 718(b) & தியாகராய சுவாமிகளால் பார்வையிடப்பட்ட அச்சுநூல்.

ஒப்புமை

பாடல் எண் 13.

சபையிற் குறிப்பறிய மாட்டாமல் நின்றவர்
தாம்பயன் இலாதமரமாம். —குமரேச சதகம் 40

சற்றெனினு மொருகல்வி யறியாத கயவனே
தாங்குமுயிர் கொண்டமரமாம்.
—திருவேங்கட சதகம் 54

பாடல் எண் 14.

பச்சைமயி லாடுதற்(கு) இணையென்று வான்கோழி
பாரில்ஆ டுதல்போலவும்
—குமரேச சதகம்-அவையடக்கம்

வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடதாரி
ஆங்கதனுக்(கு) ஆகாரம் ஆனாற்போல்—பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த உபகாரம்
கல்லின்மேல் இட்ட கலம். 15

அடக்கம் உடையார் அறிவிலர்என்(று) எண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா—மடைத்தலையில்
ஓடிமீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும்
வாடி இருக்குமாங் கொக்கு. 16

பாடவேறுபாடு

பாடல் எண் 15 1 : 4 விடகாரி — மர்ரே பதிப்பு, கழகத்தின் நாட்டார் உரைப்பதிப்பு.

16. 3 : 1 ஓடுமீன் — ,, ,, ,,

3. ஓடுமீன் ஓடி ஒருமீன் வருமளவும் — சரவணபுரம் சண்முக முதலியாரால் பார்வையிடப்பட்ட அச்சுநூற்பாடம்.

ஓடிமீன் ஓடி ஒருமீன் வருமளவும் — தியாகராய சுவாமிகளாற் பார்வையிடப்பட்ட அச்சுநூற்பாடம்.

ஒப்புமை

பாடல் எண். 15 (மேற்கோள்)

வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்தவிட தாரியென
ஓங்குமௌவை சொன்னமுது ரைப்பொருள்பார்—பாங்குடைய
காமாற்றும் புன்னைவனக் காராளா யானதனா
லேமூர்க்க ரோடிணங் கேல். —ஆத்திசூடிவெண்பா

✳ பஞ்சதந்திரப் பாடல்—'அசம்பிரேட்சிய காரித்துவத்'தில் இடம் பெற்றுள்ள 'சிங்கத்தைப் பிழைப்பித்துச் செத்த கதை' இத்துடன் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. 'நீதிசாரத்'தின் 18-ஆம் பாடலும் 'விவேக சிந்தாமணி'யின் '63' ஆம் பாடலும் கூறும் நீதியும் இப்பாடலின் நீதியும் ஒன்றேயாகும்.

பாடல் எண் 16.

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து. —குறள் 490

அற்ற குளத்தின் அறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வார் உறவல்லர் அக்குளத்திற்
கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே
ஒட்டி உலர்வார் உறவு. 17

சீரியர் கெட்டாலும் சீரியர் சீரியரே
அல்லாதார் கெட்டாலங்(கு) என்னாகும் சீரிய
பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகும் என்னாகும்
மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால். 18

ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் ஆழ்கடல்நீர்
நாழி முகவாது நால்நாழி—தோழி
நிதியுங் கணவனும் நேர்படினும் தம்தம்
விதியின் பயனே பயன். 19

பாடவேறுபாடு

பாடல் எண் 17. 4 : 2 உறுவார் 1182, 1183, &
மர்ரே பதிப்பு, கழகத்தின் நாட்டார் உரைப்பதிப்பு, பாரிப்பாக்கம் முனியப்ப முதலியாரால் பார்வையிடப்பட்ட அச்சுநூல்.

18. 1 : 3, 4 சீரியரே சீரியர் மற்(று)
—மர்ரே பதிப்பு, நாட்டார் உரைப்பதிப்பு.

1 : 4 சீரியர்மற்(று)
2 : 2, 3, 4 கெட்டாலு மல்லாதா—ரல்லாதார்
—சரவணபுரம் சண்முக முதலியாரால் பார்வையிடப்பட்ட அச்சுநூல்.

19. 1 : 3 முகப்பினும் ,, ,, ,,

1 : 4 'ஆழ்கடலில்' என்றும் பாடம்- -எனும் குறிப்பு
ந. மு. வே, வின் உரையுடன் கூடிய கழகப் பதிப்பில் உள்ளது.

ஒப்புமை

பாடல் எண். 17

வாவிதனி லாம்பல்கொட் டிகளதனி னீர்வற்றின்
வற்றிடும் பெருகிலுயரும்
சேர்ந்தோர்க் கிடுக்கிண் ந்து வந்தாலு நல்லோர்
சிநேகமிப் படியாகுமே! —குமரேச சதகம் 48

உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்றிருக்க வேண்டா
உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி—உடன்பிறவா
மாமலையில் உள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்
அம்மருந்து போல்வாரும் உண்டு. 20

இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாத(து) ஒன்றில்லை
இல்லாளும் இல்லாளே ஆமாயின்—இல்லாள்
வலிகிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல் அவ்வில்
புலிகிடந்த தூறாய் விடும். 21

எழுதியவா றாமென் றிராமட நெஞ்சே
கருதியவா றாமோ கருமம்—கருதிப்போய்க்
கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்காய் ஈந்ததேல்
முற்பவத்திற் செய்த வினை. 22

பாடவேறுபாடு

பாடல் எண். 21. 3 : 3, 4 உரைக்குமோஅவ் வில்லம் 1715

22. 1 : 2, 3 றேகாண் இரங்குமட

—மர்ரே பதிப்பு, நாட்டார் உரைப்பதிப்பு

ஒப்புமை

பாடல் எண். 20

அன்னிய னேனும் தன்னால் ஆனதோர் உதவி செய்யின்
உன்னிய பந்து வாகும்; உயர்ந்திடு பந்து வேனும்
பன்னிய கெடுதி பண்ணின் பகைவனாம்; பகைத்து மெய்யில்
மன்னிய பிணிதான் காட்டின் மருந்தினால் தீரு மாறே.

—நீதிசாரம் 70

கற்பிளவோ(டு) ஒப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பிளவோ(டு) ஒப்பாரும் போல்வரே—விற்பிடித்து
நீர்கிழிய எய்த வடுப்போல மாறுமே
சீரொழுகு சான்றோர் சினம். 23

நற்றா மரைக்கயத்தில் நல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்போல்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்—கற்பில்லா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
காக்கை உகக்கும் பிணம். 24

நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகங் கரந்துறையும்
அஞ்சாப் புறங்கிடக்கும் நீர்ப்பாம்பு—நெஞ்சிற்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர். 25

பாடவேறுபாடு

பாடல் எண். 23. 4 : 1 சீர்பெரிய 718b

ஒப்புமை

பாடல் எண் 24.

தாமரை மலரில் அன்னம் உறைவதாகக் காட்சிப்படுத்தலும் தாமரையையும் அன்னத்தையும் இணைத்துக் கூறலும் தமிழிலக்கிய மரபுகளில் ஒன்றாகும்.

சான்று:

பொய்கையங் கமலக் கானிற் பொலிவதோ ரன்ன மென்ன
—கம்பராமாயணம்-பால. 64

என் ஆவிக் கமலத்து அமர் அன்னமே!
—தஞ்சைவாணன் கோவை 38

அங்கயத்துள் நிறை பங்கயத்துள்உறை அன்னமே!
—காவடிச்சிந்து-11 தலைவி இரங்கல்

செங்கமல நாண்மலர்மேல் தேனுகரும் அன்னம்போல்
—நாச்சியார் திருமொழி 7: 7

பாடல் எண். 25

நஞ்சுடையேம் என்றொளிக்கும் நாகமதில் நீர்ப்பாம்பு
சஞ்சரிக்கும் எங்கணும்அத் தன்மையில்மா—வஞ்சர்தமைத்
தாமறைப்பர் தூயர் தமைமறையார் கந்த! தொண்டர்
பால்மறையும் கூற்றையுமொப் பா. —நீதிபோதவெண்பா 95

மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்—மன்னற்குத்
தன்தேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோற்குச்
சென்றஇட மெல்லாம் சிறப்பு. 26

கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தோர் சொற்கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க்(கு) அறங்கூற்றம்—மெல்லிய
வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றம் கூற்றமே
இல்லிற்(கு) இசைந்தொழுகாப் பெண். 27

பாடவேறுபாடு

பாடல் எண். 26. 2 : 4 மன்னனுக்குத்

ஒப்புமை

பாடல் எண். 26

சொல்லணிசேர் கல்வித் துறைபோய பண்டிதர்தாம்
வெல்லுமிகல் வேந்தரினும் மிக்கவர்காண்—சொல்லுங்கால்
வேந்தர்க்குத் தந்நாடே மேன்மைதரும் பண்டிதர்க்குச்
சேர்ந்தவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு.

கற்றவர்க்குப்—பேணியுற்ற
நாடெல்லாம் வேறன்று.

—சாணக்கிய நீதிவெண்பா

(சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவரின் மொழிபெயர்ப்பு நூல்)

வித்தையே யுளதால்...... உயர்திசை யெங்குற்றாலும்
மெத்தவும் புகழுண்டாகும். —நீதிசாரம் 33

மற்ற விறைவனு மியங்குமென்றுங்
காக்கின்ற புவிக்குமேரைக் கற்றவர் தேசமெங்கு
மாக்குநல் லிடங்களெல்லாம் பூச்சிய னாவனன்றே.

—நீதிசாரம் 72

ஒப்புமைத் தொடர்ச்சி

स्वगृहे पूज्यते मूर्खः स्वग्रामे पूज्यते प्रभुः ।
स्वदेशे पूज्यते राजा विद्वान् सर्वत्र पूज्यते ॥

—நீதிசாஸ்திரம் 88

(மூர்க்கன் தன் வீட்டிலும், பிரபு தன் கிராமத்திலும், ராஜா தன் தேசத்திலும், வித்வான் எல்லாவிடத்திலும் பூஜிக்கப்படுவர்.)

பாடல் எண். 27

கல்லா ஒருவர்க்குத் தம்வாயில் சொற்கூற்றம்;
மெல்லிழை வாழைக்குத் தான்ஈன்ற காய்கூற்றம்;
அல்லவை செய்வார்க்(கு) அறங்கூற்றம்; கூற்றமே
இல்லிருந்து தீங்கொழுகு வாள். —நான்மணிக்கடிகை 82

எறியென் றெதிர்நிற்பாள் கூற்றம்; சிறுகாலை
அட்டில் புகாதாள் அரும்பிணி;—அட்டதனை
உண்டி யுதவாதாள் இல்வாழ்பேய்; இம்மூவர்
கொண்டானைக் கொல்லும் படை. —நாலடியார் 363

கல்லா தவர்க்குவரக் கற்றவர்சொல்; நற்றருமம்
இல்லா தவர்க்கதுவே; இல்லத்திற்—சொல்லடங்காக்
கன்னி; கதலிக்குக் காய்நமனாம்; கந்த! அன்பர்
இன்னலுக்கு நீயே யமன். —நீதிபோதவெண்பா 89

'கூற்றம் கூற்றம்' என அடுக்கிச் சொல்லும் உத்தியுடைய இன்னொரு பாடல்:—

சிலம்பிக்குத் தன்சினை கூற்றம்;நீள் கோடு
விலங்கிற்குக் கூற்றம்; மயிர்தான்—வலம்புடா
மாவிற்குக் கூற்றம்ஆம்; ஞெண்டிற்குத் தன்பார்ப்பு;
நாவிற்கு நன்றல் வசை. —சிறுபஞ்சமூலம் 9

சந்தன மென்குறடு தான்தேய்ந்த காலத்துங்
கந்தங் குறைபடா(து) ஆதலால்—தந்தந்
தனஞ்சிறியர் ஆயினுந் தார்வேந்தர் கேட்டால்
மனஞ்சிறியர் ஆவரோ மற்று. 28

மருவினிய சுற்றமும் வான்பொருளும் நல்ல
உருவும் உயர்குலமும் எல்லாம்—திருமடந்தை
ஆம்போ(து) அவளோடும் ஆகும் அவள்பிரிந்து
போம்போ(து) அவளோடும் போம். 29

சாந்தனையும் தீயனவே செய்திடினும் தாமவரை
ஆந்தனையும் காப்பர் அறிவுடையோர்—மாந்தர்
குறைக்குந் தனையுங் குளிர்நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாங் கண்டீர் மரம். 30

பாடவேறுபாடு

பாடல் எண். 28. 3 : 4 'கெட்டால்' என்றும் பாடம்—எனுங்குறிப்பு
ந. மு. வே. வின் உரையுடன் கூடிய
கழகப்பதிப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது.

ஒப்புமை

பாடல் எண் 28.

அரைக்கினுஞ் சந்தனந் தன்மண மறாது. —வெற்றிவேற்கை 25

பொன்னும் கரும்பும் புகழ்பாலுஞ் சந்தனமுஞ்
சின்னம் படவருத்தஞ் செய்தாலும்—முன்னிருந்த
நற்குணமே தோன்று நலிந்தாலு முத்தமர்பால்
நற்குணமே தோன்று நயந்து. —நீதிவெண்பா 64

தறிபட்ட சந்தனக் கட்டை பழுதாயினும்
சார்மணம் பழுதாகுமோ? —அறப்பளீசுர சதகம் 23

சந்தனக் குறடுதான் மெலிந்துதேய்ந் தாலுமே
தன்மணங் குன்றிடாது.
தொன்மைதரு பெரியோர் மடிந்தாலு மவர்களது
தூயநிறை தவறாகுமோ!

—குமரேச சதகம் 17

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகரநிரல்

முதற்குறிப்பு	பாடல் எண்	பக்க எண்
அட்டாலும் பால்சுவையிற்	4	4
அடக்க முடையார்	16	9
அடுத்து முயன்றாலும்	5	5
அற்ற குளத்தின்	17	10
ஆழ அமுக்கி	19	10
இல்லாள் அகத்திருக்க	21	11
இன்னா இளமை	3	3
உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார்	20	11
உற்ற இடத்தில்	6	5
எழுதியவா றாமென்	22	11
கல்லாத மாந்தர்க்குக்	27	13
கவையாகிக் கொம்பாகிக்	13	8
கற்பிளவோ(டு) ஒப்பர்	23	12
கான மயிலாடக்	14	8
சந்தன மென்குறடு	28	15
சாந்தனையும் தீயனவே	30	15
சீரியர் கெட்டாலுஞ்	18	10
தீயாரைக் காண்பதுவுந்	9	6
நஞ்சுடைமை தானறிந்து	25	12
நல்லாரைக் காண்பதுவும்	8	6
நல்லா ரொருவர்க்குச்	2	2
நற்றா மரைக்கயத்தில்	24	12
நன்றி ஒருவற்குச்	1	2
நீரளவே யாகுமாம்	7	5
நெல்லுக் கிறைத்தநீர்	10	6
பண்டு முளைப்ப	11	7
மடல்பெரிது தாழை	12	7
மருவினிய சுற்றமும்	29	15
மன்னனு மாசறக்	26	13
வாக்குண்டாம்	கடவுள் வாழ்த்து	2
வேங்கை வரிப்புலிநோய்	15	9

சொல்லடைவு

(எண்: பாடல் எண்) (வி-வினைச்சொல்)

அகம்	21
அட்டாலும் (காய்ச்சினாலும்)	4
அடக்கம்	16
அமுக்கி (வி)	19
அரிசி	11
அவள்	29
அழகு	3
அற்றகுளம் (நீர்வற்றியகுளம்)	17
அறம்	27
அறிவிலர்	16
அறிவுடையோர்	30
அறுநீர்ப் பறவைகள்	17
அன்னம் (பறவை)	24
ஆகாரம்	15
ஆகுநாள்	5
ஆங்கு	15
ஆம்பல் (அல்லி)	7, 17
ஆழ்கடல்நீர்	19
ஆள் (கணவன்)	3
ஆற்றல்	11
இடம்	6, 26
இணங்கி (வி)	8, 9
இல்	21, 27
இல்லாள் (மனைவி)	21
இளமை	3
இனிது	12
இனிய	3
இன்னா	3
ஈந்த	2
ஈரம்	2
உகத்தல் (விரும்புதல்)	24
உடல்	12
உடன்பிறந்தார்	20
உண்ணீர் (உண்ணப்பயன்படும் நீர்)	12
உண்டு	20
உபகாரம் (உதவி)	2, 15
உமி	11
உயர்குலம்	29
உயிர்	6
உரு	29
உருவம்	5
உரைப்பது (வி)	9
உலகு	10
உறவு	17
ஊறல்	12
எல்லார்க்கும்	10
எல்லாம்	5
எழுத்து	2
ஏற்ற	11
ஒருவர்	2, 10
ஒருவன்	1
கடல்	12
கடுஞ்சினம்	23
கணவன்	19
கந்தம் (மணம்)	12, 28
கயம் (குளம்)	24
கயவர்	23, 29
கரந்துறை-தல்	25
கரவு (வஞ்சனை)	25

கருமம் 5, 11, 22
கல் 2, 5, 15, 23
கல்லாத 27
கல்லாதான் 14
கலம் (பாத்திரம்) 15
கவி 14
கவை (கிளை) 13
கற்பகம் (நினைத்தவர்க்கு நினைத்ததை அளிக்கும் கற்பக மரம்) 22
கற்பிளவு 23
கற்பு 24
கற்றார் 24
கற்றுணர்ந்தோர் 27
கற்றரை 6
கற்றோன் 26
காக்கை 24
காஞ்சிரங்காய் (எட்டிக்காய்) 22
காடு 13
காமுறு-தல் 24
காய் 27
காலம் 28
கானம் (காடு) 14
குடம் 18
குணம் 7, 8, 9
குலம் 7, 9, 29
குளம் 17
குளிர் நிழல் 30
குறடு (கட்டை, கோல்) 28
குறிப்பு 13
கூற்றம் (எமன்) 27
கொக்கு 16
கொட்டி (நீர்க்கொடி வகை) 17
கொம்பு (மரக்கொம்பு) 13
கொல் (இடைச்சொல்) 1
கொல்-லுதல் 20
சங்கு 4
சந்தனம் 28
சவை (சபை) 13
சான்றோர் 23
சிற்றூறல் (சிறிய ஊற்று நீர்நிலை) 12
சிறகு 14
சிறப்பு 26
சிறியர் 12, 28
சினம் 23
சீர் 23
சீர்தூக்கு-தல் 26
சீரியர் 18
சுட்டாலும் 4
சுவை 4
சுற்றத்தார் 20
சுற்றம் 29
செல்வம் 7
சொல் 8, 9, 27
தலை 1
தவம் 7
தனம் (செல்வம்) 28
தாமரை 24
தார்வேந்தர் 28
தாழை (தென்னை, தாழம்பூ) 12
தாள் (பாதம், அடி) 1
திரு (சிறப்பு, செல்வம்) 9
திருமடந்தை (இலக்குமி) 29
திருமேனி 0
தீது 9
தீயன 30
தீயார் 9
துப்பு (பவளம்) 0
தும்பிக்கையான் 0
தூண் 6
தூறு (புதர்) 21
தெங்கு (தென்னை) 1
தேசம் 26

தொல்லுலகு 10
தோழி 19
நஞ்சு 25
நட்டாலும் (நட்புச் செய்தாலும்) 4
நடு 13
நண்பு (நட்பு) 4
நல்ல 29
நல்லன்னம் 24
நல்லார் 2, 8, 10
நலம் 8
நற்றாமரை 24
நன்மலர் 3
நன்றி 1
நன்று 8
நாகம் 25
நால் (நான்கு) 19
நாள் 3
நாழி (அளக்கும் ஒரு படி) 19
நிதி 19
நீட்டோலை 13
நீண்ட 5
நீர் 1, 2, 7, 10, 12, 17, 23
நீர்ப்பாம்பு 25
நுடங்காது (மெலியாது) 0
நுண்ணறிவு 7
நூல் 7
நெஞ்சத்தார் 2
நெஞ்சு 22, 25
நெய்தல் (நீர்மலர்) 17
நெல் 10
நேர் 2, 19
நோக்கு (அருட்பார்வை) 0
நோய் 15
பண்டு (முன்பு) 11
பணி-தல் 6
பயன் 19
பருவம் 5
பழா (பழுக்கமாட்டா) 5
பற்றலர் 6
பறவை 17
பாங்கு 15
பாதம் 0
பாம்பு 25
பாரம் 6
பால் 4
பாவித்தல் 14
பிணம் 24
பிணி 20
புல் 10
புல்லறிவாளர் 15
புலி 15, 21
புறம் 25
பூ 0
பெண் 27
பெரிது 12
பொசி-தல் 10
பொல்லா 14
பொற்பிளவு 23
பொன் 18, 23
போல் 17
போல்வார் 20
போலும் 14
மகிழ் (மகிழம்பூ) 12
மங்கை 3
மடநெஞ்சு 22
மடல் (தென்னை மடல் (அ) தாழை மடல்) 12
மண்டை (மதகு, ஓடை) 16
மண் 18
மண்ணீர் (கழுவுவதற்குப் பயன் படும் நீர்) 12
மயில் 14
மரம் 5, 13, 30
மருந்து 20
மலரான் 0
மலர் 3
மலை 20
மழை 10

மன்னன் 26
மனம் 0, 28
மாசு 26
மாந்தர் 27, 30
மாமலராள் (இலக்குமி) 0
மாமலை 20
மாற்றம் 21
மீன் 16
முகத்தல் (மொள்ளல்) 19
முகப்பர் (விரும்புவர்) 24
முதுகாடு (சுடுகாடு) 24
முளை-த்தல் 11
முற்பவம் (முற்பிறப்பு) 22
மூர்க்கர் 24
மென்குறடு 28
மேலை (முந்தைய) 7
மேன்மக்கள் 4
மேனி 0
வடு 23
வரிப்புலி 15
வலி 21
வழி 10
வறுமை 3
வாக்கு (கல்வி) 0
வாசியாநின்றான் 13
வாய்க்கால் 10
வாழை 27
வான்கோழி 14
வான்பொருள் 29
விடதாரி (விஷமருத்துவன்) 15
விண்டு (வி) (விள்ளுதல்) 11
விதி 19
வியாதி 20
வில் 23
வினை 22
வெண்மை 4
வேங்கை 15
வேந்தர் 28

இரண்டாம் ஏகோஜியும் பிரபஞ்சாமிருதசாரமும்

ஸாஹித்ய சிரோமணி, திருமதி. எஸ். இராஜலக்ஷ்மி
சம்ஸ்கிருத பண்டிதர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சை மராட்டிய அரசில் ஐந்தாவது மன்னராக ஆட்சி செய்தவர், இரண்டாம் ஏகோஜி. இவர் முதலாம் துளஜாவின் புதல்வர். இவரை பாவா சாகேப் என்றும் கூறுவர். இவருக்கு ஆறு மனைவியர். இவர்களில் மூத்தமனைவி சுஜான்பாயி. இத்தம்பதியருக்கு குழந்தை கிடையாது. அதனால் இரண்டாம் ஏகோஜியின் மறைவுக்குப்பின் அவர் மனைவி சுஜான்பாயும், பிரதாபசிம்மனும் முறையே தஞ்சையை அரசாண்டனர். இவர் தந்தை முதலாம் துளஜாவிற்குப் பின் கி. பி. 1735—1736 வரை அரசாண்டவர். இவர் அரசோச்சிய காலம் ஒரே ஆண்டாக இருந்தாலும், கடவுள் பக்தியுடனும், நீதியுடனும் அரசுபுரிந்துள்ளார். பல அறச்செயல்களையும் செய்துள்ளார் என்பதை மோடி செய்திகளாலும், செப்பேடுகள் வாயிலாகவும் அறியமுடிகிறது.

துக்கோஜி ராஜாவின் மகனான ஏகோஜி ராஜா நாட்டை ஆளும்போது பலவித கஷ்டங்களும், குழப்பங்களும், வாரிசு பிரச்சனைகளும் மிகவும் இருந்தன. ஏகோஜி அரசவையில் அமர்ந்த நேரத்தில் பல அரசியல் சூழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டு தஞ்சை அரசைக் கைப்பற்ற முயற்சிகள் நடந்தன. அதனால் ஏகோஜி மிகவும் மனம் குழம்பி காணப்பட்டார். பொதுவாக இவர் ஒருவர் மீதும் நம்பிக்கைக் கொள்ளாமலும், தன்னை பிறர் கபட எண்ணத்துடன் கெடுப்பார்கள் என நினைத்தும் வந்தார். ஆகையால் எவரைக் கண்டாலும் பயந்தார். யாராவது ஒருவர் கையில் கத்தி போன்ற ஆயுதம் காணப்பட்டால் அவர்களை சந்தேகிப்பார், யாராவது வாய் அசைத்தாலும் தெய்வ துதியைக் கூறினாலும், கையில் ஜபமாலையை வைத்திருந்தாலும், இரண்டு மூன்று பேர்கள் கூடிநின்று பேசினாலும் அவர்களை சந்தேஹத்துடன் பார்த்துத் தன்னை வசியம் செய்துவிடுவார்களோ என பயந்தார்.

இவர் காலத்தில் தஞ்சை நகருக்கு வெளியே நடந்த அரசியல் சூழ்ச்சிகளால் தஞ்சைக்கு ஆபத்து ஏற்படும் சூழல் இருந்தது. ஆர்காட்டு நவாப் சந்தா சாகேப் என்பவன் கி. பி. 1730ல் தஞ்சாவூரின் மீது படையெடுத்தார். அந்த நேரத்தில் ஏகோஜி உடல்நலம் குன்றி இருந்தபோதிலும் சிறிதும் மனம் தளராமல் எதிரிப் படைகளை எதிர்த்து தீரமுடன் நன்றாகப் போர் செய்தார். இந்தப் போரில் சாந்தாசாகேப் தோல்வி அடைந்து இனி நம்மால் சமாளிக்க முடியாது என நினைத்து திருச்சிராப்பள்ளிக்குத் தப்பிச் சென்றுவிட்டான்.

ஏகோஜி தனக்கும் சந்தாசாகேப்புக்கும் ஏற்பட்ட போரின் அசதியினாலும், உடல்நலம் குன்றியதால் ஏற்பட்ட பல ஹீனத்தினாலும் கி பி 1736ல் தமிழ் பிங்கள வருஷத்தில் காலமானார்.

இவ்வாறு இரண்டாம் ஏகோஜி குறுகிய காலம் (1735—1736) ஆட்சி செய்திருந்தபோதிலும் பல அறச்செயல்களிலும் கலைகளிலும் தர்மங்களிலும் பக்தியிலும் சிறந்து விளங்கினார் என்பதை இவர் காலத்தே எழுந்த "பிரபஞ்சாமிருதசார ராஜரஞ்ஜன புராணம்" என்ற நூலில் இருந்து தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இந்நூலில் சிறுசிறு அத்தியாயங்களாக (பகுதி) சுமார் எழுபது தலைப்புகளில் உள்ளன. இவைகள் ஓலைச்சுவடிகளாகவும், காகிதச் சுவடிகளாகவும் உள்ளன, இவைகளில் சில பகுதிகள் இந்நூலகப் பருவ இதழில் முன்பு வெளிவந்துள்ளன. அவைகள் "தேவிமாஹாத்மிய சதகம்[1], பரபிரும்மதத்வ நிரூபணம்[2], துளஜா மஹாராஜ குணவர்ணணம்[3], தீபாம்பா மாஹாத்மியம்[4], உத்தம சேவக நிரூபணம்[5], சேவாதர்மம்[6], குருசேவனம்[7], ஏகேந்த்ர பிரார்த்தனா முதலியன.

இந் நூலை இயற்றியவர் ஏகோஜி மன்னன் என்றும், மஹாதேவ கவியென்றும் இந்நூலில் காணப்படும் குறிப்புக்களால் அறிய முடிகிறது. இருப்பினும் இந்நூலை ஏகோஜி மன்னரின் அவைப்புலவரும், மகாதேவகவியுமான புலவர் பெருமானே மன்னர் பெயரில் இயற்றி அங்கிதம் செய்துள்ளார் என்பதுவே உண்மைச் செய்தியாகும்.

இவர் இந்நூலில் சில அத்தியாயங்களில் தன்னுடைய வம்சத்தைப் பற்றியும், நீதிமுறைகளைப் பற்றியும் மாஹாத்மிய கிரந்தங்களாகவும், ஸ்தோத்திரங்களாகவும், அஷ்டகங்களாகவும் எழுதியுள்ளார். இத்தகைய சிறந்த நூலின் ஒரு பகுதியாக உள்ள 'ராஜகீயவிருத்தாந்த கதா' என்னும் நூல் இத்துடன் வெளிவருகிறது. இதன் பொருளை அனைவரும் அறிந்து கொள்வதற்காகத் தமிழ் மொழியாக்கமும் (சுருக்கம்) இணைக்கப் பெற்றுள்ளது.

---

1. V. Gopala Iyengar, T. M. S. S. M. Jl. XX-1. p. 1—10,
2. I bid - 2—3. p. 1—20.
3. by the author, T. M. S. S. M. Jl. XXX p. 12
4. N. Srinivasan „ Jl. XXXIII p. 1-18
5. by the author „ Jl. XXXIV p. 1-14
6. „ „ Jl. XXXVII p. 1-16
7. „ „ Jl. XXXIX p. 1-18

இந்நூலின் கதைச் சுருக்கம்

அரசாங்கச் செய்தி வெளியீடு

மூவ்வுலகமும் சுற்றி, ஆங்காங்கு நடக்கும் செய்திகளைச் சேகரித்து நல்லதை நிலைநாட்ட எண்ணும் நடமாடும் பத்திரிக்கையான நாரதர், துவாரகையில் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் கிருஷ்ணனைப் பார்க்கச் சென்றார். கிருஷ்ணனும் அவரைக் கண்டு மகிழ்ந்து, உபசரித்து, ஓர் ஆசனத்தில் அமரச் செய்தார். அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் குசலப்பிரச்னம் செய்து கொண்டனர். பின்னர் நாரதர் கிருஷ்ணனிடம் கேட்டார். "கிருஷ்ணா, நீ தர்மங்களை உபதேசிக்கும் கீதாசார்யனானாலும் ஆட்சி இப்பொழுது செய்கிறாய். இதில் பலவித பிரச்சனைகள் ஏற்படலாம். அவை எம்மாதிரியானவை? அவைகளை எவ்வாறு சமாளிக்கிறாய்? அதிகமேன், ஓர் அரசன் என்று இருந்தால் அவன் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும்? அவன் செய்யவேண்டிய கடமைகள் யாவை? இம்மாதிரியான விஷயங்களை விவரமாகக் கூறுவாயாக. ஏனெனில் இதைக் கண்ணுற்ற அரசர்களோ அல்லது அரசாங்கம் நடத்துபவர்களோ எவ்வாறு நடத்தவேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளட்டுமே. ஆட்சியில் செய்யவேண்டிய காரியம் எது? எது நியாயம்? எது தர்மம்? என்பதையும் அறிந்து கொள்ளட்டுமே அதனால் உலகில் நல்லாட்சி மலரட்டுமே. ஆகவே, முன்னோர்கள் சொல்லியிருந்தாலும், இல்லை சொல்லப்படாமல் விடப்பட்டிருந்தாலும் அவைகளை நன்கு ஆராய்ந்து நீ எனக்குச் சொல்வாயாக" என்று வேண்டினார்.

நாரதரின் கேள்வியைக் கேட்டு, கிருஷ்ணன் புன்முறுவலுடன் பதிலளித்தார். அரசன் என்பவன் நல்ல படிப்பாளியாகவும், பண்புள்ளவனாகவும் இருக்கவேண்டும். அவனுக்கு மக்களை தன் மக்களைப்போல மகிழ்விப்பதைத் தவிர வேறு வேலை இல்லை. ஏனைய காரியங்களையும் செய்வதில் திறமைவேண்டும். அரசன் "எட்டு திக்பாலர்களின் அம்சத்தால் பிறக்கிறான்" என்பது மனு வாக்கு ஆகவே இந்திரன்போல் சக்தி படைத்தவனாயும், அக்னிபோல் விரோதிகளைப் பொசுக்குபவனாயும், எமன்போல் நியாயமாய் தண்டிப்பவனாயும், அரக்கன்போல் விரோதிகளைப் பயப்படச் செய்பவனாயும் வருணன்போல் வாரி வழங்குபவனாயும், காற்றுபோல் ஜீவாதாரமாகவும் குபேரன்போல் செல்வந்தனாகவும், ஈசானன்போல் தீமையை நீக்குபவனாயும், அரசன் தன் புகழால் எங்கும் நிரம்பியிருக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு ஓர் அரசன் இருந்தான். அவனுக்குப் பல மனைவிகள் உண்டு. அவர்களும் நன்னடத்தை உள்ளவர்களாயும், கணவனைக் கண்கண்ட தெய்வமாகக் கருதுபவர்களாயுமிருந்தனர். இவர்களைத் தவிர பல போக ஸ்திரீகளும் இருந்தனர். அவர்களிடமும் பல பிள்ளைகள் அரசனுக்குப்

பிறந்தனர். பிள்ளைகளும் நல்லொழுக்கமும், நற்குணம், நல்ல படிப்பு, நற்பண்பு உள்ளவர்களாயுமிருந்தனர். அந்த அரசனுக்குப் பல அமைச்சர்கள் உண்டு. அவர்கள் படிப்பு, பண்பு, நியாயம், நீதி இவைகளைக் கடைபிடிப்பவர்களாயுமிருந்தனர். அமைச்சரகத்தை நல்லவிதமாக நிர்வகித்து வந்தனர். ஆயினும், சிலர் கபடமுள்ளவர்களாயும், உள் ஒன்றுவைத்து புறம் ஒன்று பேசுபவர்களாயுமிருந்தனர். சிலர் இயற்கையிலேயே துஷ்டர்கள், அவர்கள் அரசன் பெயரால் பல பிரச்சனைகள் உண்டுபண்ணி பிறரிடம் சாட்டிவிடுவார்கள். அரசன் எதிரில் நல்லவர்கள்போல் நடிப்பார்கள். அரசன் எதிரிலேயே ஜாடை காண்பித்துத் தாறுமாறாகப் பேசி, அரசனையும் பரிகசிப்பார்கள்.

அந்த அரசனுக்குப் போக ஸ்திரீகளிடம் பல பிள்ளைகள் உண்டு என்று முன்பு சொன்னேனல்லவா. அவர்களில் சிலர், பல கக்ஷிகளாகப் பிரிந்து, அரசைக் கைப்பற்றவும், முனைவார்கள். மற்றும் அவர்களின் நண்பர்கள், தாயாதிகள் இவர்களுடன் சேர்ந்து தங்கள் காரியங்களைச் சாதிப்பதில் குறியாக இருப்பார்கள். இரகசியமாக அரசனுக்கே துரோகம் செய்து கொண்டு அவர்களுள் ஒருவருக்கொருவர் ஜாடைமாடையாக சங்கேத மொழியில் பேசிக்கொண்டு, அரசன் எதிரிலேயே இரவு பகலும் இருந்துகொண்டு அரசன் எண்ணத்தை அறிய முற்படுவார்கள்.

அரசு சம்மந்தமான, மக்கள் சம்மந்தமான, விஷயங்களை அரசனுக்கே தெரியாமல் சரி செய்து விடுவார்கள். யாராவது ஒரு நல்லவர் அரசனிடம் உண்மையைத் தெரிவித்தால் இவர்கள் அவரைப் பரிகசித்து முட்டாளாக்கி விடுவார்கள். இந்த போக ஸ்திரிகளின் மைந்தர்களே சிலர் மிக அக்கரை கொண்டவர்கள் போல் நடித்து அமைச்சர் பதவியிலும் அமர்ந்து விடுவார்கள். இந்தப் பதவியின் காரணமாக அரசனையும் ஏமாற்றி எல்லா விஷயங்களிலும் தாமே தீர்ப்பு அளித்து விடுவார்கள். இது போல சில பணியாளர்களும் அரசனுக்கு வேண்டியவர்கள் போல் நடித்து, தங்கள் காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வார்கள். அரசனும் அவர்களின் பேச்சுக்களில் மயங்கி அந்தந்த காரியங்களைச் சரி பார்க்க, அவர்களிடமே ஒப்படைத்து விடுவான். 'நரிக்கு நாட்டாண்மை கொடுத்தது போல்தான்''.

இவ்வாறு அமாத்தியர்களிலிருந்து பணியாளர்கள் வரை அரசனுக்குச் சொல்லாமலே கஜானா வரையில் போய் ஆதிக்கம் பெற்றுவிடுவார்கள். இதனால் ஊழல் மலிந்துவிடும், அரசனின் புகழும் மங்கிவிடும். அரசனுக்குக் காணிக்கையாக அளிக்கப்படும் பொருள்களும் மாயமாக மறைந்துவிடும். அரசனுக்குச் சேரவேண்டிய வரிப்பணத்தை வசூல் செய்வார்கள். ஆனால் அது கஜானாவரை சென்றதா எனச் சொல்லமுடியாது. ஏழை மக்களுக்கு உதவுவதற்காக நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டால் அவைகளைத் தனக்கு வேண்டியவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படி சிபார்சு செய்வார்கள். அரசன் அவையில் பாடும்

ஆடும் பெண்களை பணபலத்தாலும், அதிகார பலத்தாலும் வசீகரித்து அவர்களையும் தங்கள் சுயநலத்திற்குப் பயன்படுத்துவார்கள்.

இம்மாதிரியான விஷயங்களை அறிவாளியான அரசன்தான் ஒற்றர்கள் மூலமாக இவைகளை அறிந்து, அவர்களுக்குத் தெரியாமல் அவர்களின் எண்ணம் ஈடேறாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் அவையில் நடனமாடும் மாதர்களிடம் அரசன் கலை நோக்கில் பழகிடவேண்டும். அந்த மாதர்கள் ஏதாவது வீட்டில் விசேஷம் என்று சொல்லி பொருள் ஈட்டப் பார்ப்பார்கள். அவ்வாறே அரண்மனைப் பணியாட்களும் ஏதாவது காரணம் சொல்லி அரசனை ஏமாற்றி பணம் பெறுவார்கள். இவர்கள் விஷயத்திலும் அரசன் கவனமாக இருக்கவேண்டும். நாட்டில் விரோதிகளின் யுத்த பயம் ஏற்பட்டால் இந்த சிப்பந்திகள் காணாமல் போய்விடுவார்கள். சபையில் கௌரவிக்கிறார்கள் என்றால் எல்லோரும் ஒன்றுகூடிவிடுவார்கள். சம்பளம் கொடுக்கும் நாள் என்றால் சிப்பந்திகள் காகங்களைப்போல் கத்திக்கொண்டு ஆஜராவார்கள். மற்ற நாட்களில் அவர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். அமைச்சர்களில் யாராவது ஒருவர் அரசனுக்கு நன்மை செய்யும் நோக்குடன் ஏதாவது சொல்லிவிட்டால்போதும், ஏனையவர்கள் அந்த அமைச்சரைப் பரிகசித்து இகழ்ந்து பேசி அவரையும் வாய் திறந்து பேசமுடியாமல் செய்து விடுவார்கள். அவரும் "நமக்கேன்" என்று ஒதுங்கிவிடுவார்

இம்மாதிரியான விஷயங்களில் அரசன் விழித்திருந்து கவனித்து சுயவர்களின் எண்ணம் ஈடேறாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இம்மாதிரியான விஷயங்கள் நடப்பதற்கு மூலகாரணமே, அரசன் பல ஸ்திரீகளை மணப்பதுதான். பலரிடம் பல குழந்தைகள் பிறந்துவிடுகின்றன. அவர்கள் ராஜகுமாரர்கள் என்ற அந்தஸ்த்தைப் பெற்றுவிடுவதால், சதி செய்யவும் அரசுக்கே ஆபத்தை ஏற்படுத்துவதிலும் முனைந்துவிடுகிறார்கள். 'தடி எடுத்தவன் தண்டல்காரன்' என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அரசு சின்னாபின்ன மாவதற்கும் ஹேதுவாகிறது. அரசிக்கு வேண்டிய பணியாட்களில் சிலர் அக்கம்பக்கத்திலுள்ளவர்களை மயக்கி, தன் வயப்படுத்தி அரசனுக்கும், அரசிக்கும் இல்லாத பொல்லாததைச் சொல்லி விரோதம் உண்டாக்கி விடுவார்கள்.

வீரம் மிகுந்த மல்லர்களை அரசன் ஆதரிக்கக் கூடும். அவர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றுவிட்டால் சிப்பந்திகளைப் பயமுறுத்தித் தங்கள் காரியங் களைச் சாதித்துக் கொள்வார்கள். அரசன் அவர்களையும் கண்காணிக்க வேண்டும். ராஜ்யத்தில் சில வாலிபர்கள் வேலையற்று சோம்பேரிகளாய் திரிந்துகொண்டு மிருகங்களைப்போல் உண்ணல், ஊடல், உறக்கம் இவை களில் ஈடுபட்டு நல்லோர்களைத் துன்புறுத்துவார்கள். இதையும் அரசன்

கவனிக்க வேண்டும். சிலர் அரசியலில் முதிர்ச்சி பெற்று எல்லாம் கற்றுணர்ந்த அறிஞர்களாகத் திகழ்ந்து, அரசனை நீதி வழுவாது இருக்க உபதேசிப்பார்கள், அவர்களையும் அரசன் அருகில் உள்ள சுயநலமுள்ள மனிதர்கள் பரிகசித்து விரட்டிவிடுவார்கள். இதிலும் அரசன் பார்வை தேவை.

அரசனுக்குப் பணம் தேவைப்படும்பொழுது தூதர்கள் மூலமோ, முத்திரையிட்ட கடிதங்கள் மூலமோ பணம் கேட்கப்பட்டால் அதை வருகிறவர்கள் இருமடங்கு வாங்கி, சுருட்ட வேண்டியதைச் சுருட்டிக்கொண்டு மீதியை அரசனிடம் சேர்ப்பிப்பார்கள். அரசன் இம்மாதிரியானவர்களைக் கண்டுபிடித்துக் கேட்டாலும், அருகிலுள்ள அதிகாரிகள், அவனிடம் எதுவும் இல்லை. நாங்கள் விசாரித்து விட்டோம், அவன் நிரபராதி என்று இதமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவனைத் தப்பிக்க வைத்துவிடுவார்கள்.

இம் மாதிரியான விஷயங்களைக் கண்காணிப்பது அரசனுக்கு முடியாவிடினும், ஆப்தர்களாகச் சிலரை நியமித்து இவைகளைக் கண்காணிக்கச் செய்யலாம். ஆக பசு மோப்பத்தால் அறிகிறது. அறிவாளி அகக்கண்ணால் அறிகிறான். அரசனோ ஒற்றர் கண்ணால் அறிகிறான் என்றபடி பல விதத்தில் பார்வையைச் செலுத்தி எல்லா விஷயங்களையும் சுலபமாக அறியும் ஆற்றல் படைத்தவனாக இருக்க வேண்டும். எங்கும் எதிலும் அரசன் ஏமாறக்கூடாது. தெரிந்து பிறரை மன்னிக்கலாம். தெரியாமல் எதிலும் ஏமாறக்கூடாது என்பது சாரம்.

ஒரு சமயம் அரசன் அருகில் உள்ள மேலதிகாரிகளிடம், இவ்வருஷம் எவ்வளவு வரவு? எவ்வளவு செலவு? இருப்பு என்ன? என்று கேட்டுவிட்டால் அந்த அதிகாரிகள் நேரிடையாக பதிலளிக்காமல் மழுப்புவார்கள். இம்மாதிரியான மேலதிகாரிகளிடம் அரசன் கண்டிப்புடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அரசாங்க பொக்கிஷத்தில் அவன் முன்னோர்களால் சேகரிக்கப்பட்ட பணமும் இருக்கும். அதைக் காப்பாற்றுவது அரசன் கடமையாகும். அரசன் முன்னேற்பாடாக தன் பிள்ளைகளில் ஒருவனை 'நல்ல படிப்புள்ளவனாக, பண்புள்ளவனாயுமுள்ளவனைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவனுக்கு நற்குணங்களைப் போதித்து. உலக அறிவுடன் அரசியலையும் புகட்டி, அரசாங்க கணக்கு வழக்குகளில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். அதாவது அரசன் முழு விவரங்களையும் கவனிக்க முடியாததால் இளவரசன் போன்ற தன் பிள்ளையிடமும் காரியங்களைப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும். ஏனைய அதிகாரிகளை விட பையனுக்கு தன் தந்தையிடம் மரியாதையும், அவருக்குப் பிறகு தனக்குத்தானே வரும் என்ற அக்கரையும் இருக்கும். அதுவே அவன் நல்ல அரசனாகத் திகழ முன்னோடியாகவும் அமையும். விரோதிகளைக் கண்காணிப்பதையும், வழியில்லையேல் சண்டை செய்து அவர்களை அடக்கும்

வேலையையும் அவனிடம் ஒப்படைத்துவிடலாம். நாளடைவில் ஜனங்களுக்கு அவனிடம் அன்பும், மரியாதையும், ஏற்படும். பிற்காலத்தில் அவன் அரசனாக ஆவதில் தடையிருக்காது. இவ்வாறு கிருஷ்ணன் நாரதரிடம் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தபொழுது நாரதர் கிருஷ்ணனிடம் கேட்டார்.

கிருஷ்ணா ! நீ சொல்வதைப் பார்த்தால் அம்மாதிரியான அரசன் கிடைப்பதே அரிதாகிவிடும் போலிருக்கிறதே ! அதற்கு உபாயம் யாது ? என்று வினவினார். கிருஷ்ணன் பதிலளித்தார்.

நாரதரே! மனிதனுக்குத் தான் என்ற எண்ணம் ஏற்படக்கூடாது. தன் திறமையாலும், ஆற்றலாலும் ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றினாலும், அகந்தை ஏற்படாமல் இருக்க, ஆண்டவன் செயல் என்று எண்ணவேண்டும். ஆண்டவன் நேராக வராமல் என் மூலம் இக்காரியத்தைச் செய்கிறான். நாம் குற்றம் செய்துவிட்டால் அவன் தண்டிப்பான் என்ற பயமும் இருக்க வேண்டும். கூடுமானவரையில் ஏழை எளியவர்களிடம் கருணைக்காட்டவேண்டும். அவர்களுக்குச் செய்யும் சேவை மகேசனுக்குச் செய்யும் சேவை என்று உறுதியாக நம்பவேண்டும்.

வசதி படைத்த சிலரைக் கவனிப்பதை விட வசதியற்ற பலரைக் கவனிப்பதுதான் அரசனின் தலையாய கடமையாகும். அம்மக்கள் உயர்ந்து விட்டால் நாடே உயரும். நாடு உயர்ந்தால் அரசன் கோலும் உயரும் என்ற எண்ணத்துடன் அரசன் ஆட்சி செய்ய வேண்டும். இதுவே அரசியல். இதுவே தர்மம். இந்த எண்ணம் சிலரிடம் இல்லாமையால் நாடு கஷ்டப்படுகிறது. மன்னராட்சி மக்களாட்சியாகத் திகழ்கிறது.

ஆகவே அரசன் மக்களாட்சியில் உள்ள சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுத்துவிட்டால் அதாவது மன்னனாக இருந்தாலும், மக்கள் தலைவனாக இருந்துவிட்டால் அதுதான் நிலைத்துவிடும். மக்கள் தலைவர்கள் என்பவர் மன்னவனாக வாழ முடியாது என்ற தத்துவமும் இதில் அடங்கும்.

இதைக் கேட்ட நாரதர் மிக மகிழ்ச்சியடைந்து கிருஷ்ணனிடம் விடை பெற்று வேறு இடம் சென்றார் என்பதுடன் இந்த அத்தியாயம் முடிவு பெறுகிறது.

॥ प्रपञ्चामृतसारराजरञ्जनपुराणे ॥

राजकीयवृत्तान्तकथा*

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसांबसदाशिवाय नमः ॥

श्रीमन्तं द्वारकामध्यमध्यासीनं यदूद्वहम् ।
पप्रच्छ विनतो भूत्वा नारदो मुनिपुङ्गवः ॥ १

भगवन् देवदेवेश सर्वधर्मैकपालक ।
त्वया धर्मा निगदिताः पूर्वेषां नयशालिनाम् ॥ २

अधुनापि निगद्यन्ते भूयांसो धर्मविस्तराः ।
किन्तु पूर्वैरकथितामज्ञानां नीतिकोविदैः ॥ ३

अपूर्वां कथयस्व त्वं कथामेकां सुविस्तराम् ।
यस्याः संश्रवणादेव विवेकः स्यान्महीपतेः ॥ ४

काले यं कपटं सर्वं प्रकटन्तु भवेत् क्षणात् ।
वर्द्धिष्णुता संपदां तु भवेत् भूमिपतेः सदा ॥ ५

अयं साधुरसाधुश्चेत्येवं भूयाद्विनिर्णयः ।
कंसारे त्वत्र संसारे तां कथां कथयस्व मे ॥ ६

इति पृष्टः स मुनिना भगवान् देवकीसुतः ।
वक्तुं समुपचक्राम कथां नीतिप्रबोधिनीम् ॥ ७

अस्ति कश्चिन्महीपालः प्रजापालनतत्परः ।
बुद्धिमान् नीतिमान् वाग्मी सर्वकार्यविचक्षणः ॥ ८

स साक्षादेव देवांशः साधीयान् गुणवान् वशी ।
प्रतापतपनद्योतद्योतिताशेषदिङ्मुखः ॥ ९

---

* B. 1466, D. 18927

यशःसुधांशुकिरणप्रकाशितदिगन्तरः ।
तस्याऽऽसन् बहवः पत्न्यः पतिसेवापरायणाः ॥ १०

सुचरित्राः शुभाचारा वृद्धाचारपराः सदा ।
अन्या भोगस्त्रियोप्यासन् सौन्दर्यातिशयान्विताः ॥ ११

तासु भूमिपतेस्तस्य पुत्रास्तुल्यगुणाः शुभाः ।
सुचरित्रासु संभूताः षट्सङ्ख्या नीतिपारगाः ॥ १२

वर्त्तन्ते तुङ्गमातङ्गतुरङ्गारोहणक्षमाः ।
सेनाविभागचतुराः सत्यवाक्यरताः सदा ॥ १३

नृपस्य राजपुत्राणां चित्तं त्वेदं तु वर्त्तते ।
तस्यामात्याः कियंतस्तु साधीयांसो गुणान्विताः ॥ १४

सन्धिविग्रहयानादिसर्वकार्यविचक्षणाः ।
विद्वांसः कार्यनिपुणाः सत्यवाक्यधुरन्धराः ॥ १५

अन्ये केचिदमात्यास्तु हितशात्रवकारिणः ।
अन्तर्द्रोहकृतो भान्ति बहिर्हितकरा इव ॥ १६

केचिद्दुस्टाः प्रकृतितः गुणेन क्रिययापि च ।
अमात्याः सविधे तस्य नृपतेः सन्ति भूरिशः ॥ १७

भोगस्त्रीसंभवाः पुत्राः सुहृत्संबन्धिनः परे ।
दायादाः स्वस्वकार्यार्थविलोकनविचक्षणाः ॥ १८

संहताः सकला राजकार्यद्रोहविशारदाः ।
परस्परं ज्ञप्तिकराः कटाक्षैः करपल्लवैः ॥ १९

कश्चित्तेषु दिवारात्रं सन्निधौ पृथिवीपतेः ।
स्थित्वा भूमिपतेश्चित्तं गृण्हंति मतिमद्वराः ॥ २०

राष्ट्रजं देशजं वृत्तं यथा न नृपगोचरम् ।
भवेत्तथा यतंते ते सर्वथाप्यधिकारिणः ॥ २१

अदसीयं वृत्तजातं बहुभ्यः कथयन्ति हि ।
नृपस्य सविधे काचित्कथिता हितकारिणी ॥ २२

वार्त्ता चेद्विदुषा सत्या केनचिन्नयशालिना ।
नानाविधैः परीहासैर्वार्त्तां बितथयन्ति ताम् ॥ २३

एवं सत्यपि केचित्तु भोगस्त्रीसंभवाः सुताः ।
केचिज्जनाः कियंतस्तु महामत्याः विचक्षणाः ॥ २४

सेवकेषु कियंतोऽपि परराष्ट्रीयभूपतेः ।
भेदस्य वशगाः संतस्तदीयत्वेन संमता ॥ २५

भूपस्य तस्य सविधे नक्तंदिवमतन्द्रिताः ।
द्रव्यसंपादनपरास्तिष्ठन्ति हितकारिवत् ॥ २६

भूपोऽपि राष्ट्रं सकलं देशं तद्वाक्यमोहितः ।
तदधीनं वितनुते कोशागारमपि स्वकम् ॥ २७

ते तु दानं वितन्वन्ति भूयो राजसुतादपि ।
भूपालस्य न शृण्वन्ति वाक्यं किञ्चिदपि स्वयम् ॥ २८

न चालयन्ति सततं प्रजापालनपद्धतिम् ।
परंपरागतां शुद्धां भूपस्य नयशालिनः ॥ २९

काचमात्रमपि द्रव्यं तथा जनपदोद्भवम् ।
आनाय्य नैव ददति कदाचित्स्वामिने मुदा ॥ ३०

भूमिं राजग्राह्यभागं गृहीत्वा स्वयमेव हि ।
ददते कृषिकारिभ्यो भूपतेरनिवेद्य च ॥ ३१

कुर्वन्ति वेतनाधिक्यं केषांचिदनुजीविनाम् ।
केषांचित् संप्रयच्छन्ति ग्रामं सोपवनं मुदा ॥ ३२

मोटनं च प्रकुर्वन्ति प्रजापालनपद्धतेः ।
विना कार्यं वितन्वन्ति स्वकीयादधिकं व्ययम् ॥ ३३

वाराङ्गनानृत्तगीतहावभावविमोहिताः ।
प्रयच्छन्ति बहु द्रव्यं वसनं भूषणं सदा ॥ ३४

स्वतनूजविवाहादिकरणोत्सवकर्मणि ।
द्रव्यव्ययं वितन्वन्ति भूयांसं तृणवन्मुदा ॥ ३५

स्वकीययोषासंभूषाकरणोद्यतमानसाः ।
कदाचिद् भूमिपतिना सन्तोषेण कियद्वसु ॥ ३६

दत्तं चेत्कोशगृहतो गृण्हन्ति द्विगुणं धनम् ।
युद्धप्रसङ्गे संप्राप्ते कोपि नायाति सेवकः ॥ ३७

सभायां बहुमाने तु सहसा संमिलन्ति हि ।
वेतने दीयमाने तु सर्वेप्यनुचरा मुदा ॥ ३८

दशदिग्भ्यः समायन्ति काका इव विराविणः ।
अनीतियुक्तं वचनं तत्तच्चित्तानुरूपतः ॥ ३९

कथितं चेत्तदा तेषां चित्ततोषोऽभिवर्द्धते ।
कश्चिन्नीतिं कथयितुं प्रवृत्तो जनसंसदि ॥ ४०

गृहीतुकामास्तत्प्राणानुतिष्ठन्ते सभासदः ।
मिलिताः सेवकाः सर्वे कृत्वा स्नेहंपरैः सह ॥ ४१

तेभ्यो गृहीत्वा विभवं कार्यं हिंसन्ति भूपतेः ।
भूपतेरहितं कर्तुं यतन्ते नियतव्रताः ॥ ४२

विवेकी वसुधापालः कृत्यं कारयितुं यदि ।
चित्तं बिभर्ति तु तदा पञ्चबानानुजीविनः ॥ ४३

उत्तिष्ठंते ह्यकर्तव्ये सर्वे सज्जा भवन्ति हि ।
एवं सति महीपालसुताः षडपि साधवः ॥ ४४

नीतिमन्तो बहुप्रज्ञा अमात्याः पञ्चषा अपि ।
ते तु कुर्वन्ति मनसि मतिं दुष्टां तथापि हि ॥ ४५

महाकुलसमुद्भूताः पापकर्मभयादिव ।
दुष्टां मतिं न कुर्वन्ति पितृद्रोहपराङ्मुखाः ॥ ४६

राज्याभिमानवान् कोपि मनुजेषु न चास्ति वै ।
गेहीयाः सकलाः लोका वर्त्तन्ते भित्तिदीपवत् ॥ ४७

प्रायेण वसुधापालजीवनं कोश एव हि ।
तदीयायव्ययौ कृत्स्नौ दासी वक्त्येव हेलया ॥ ४८

यत्र राज्ये महीपालहितं तत्र कथं भवेत् ।
यः कश्चिद्यतते कर्त्तुं राजकीयं हितं मुदा ॥ ४९

सर्वेषां निग्रहं कृत्वा दुष्टानामानुजीविनाम् ।
यन्नृपालबलेनैव स चेद्भूमिपतिः स्वयम् ॥ ५०

स्वकीयमहितं कर्त्तुं प्रवृत्तश्चेत्तदानुगः ।
स किं करिष्यति मुने वीणावादविचक्षण ॥ ५१

कदाचिद्वसुधापालः कर्त्तुं कार्यं यशस्करम् ।
बिभर्त्ति मानसं तर्हि निकटस्थानुजीविनः ॥ ५२

उत्तिष्ठन्ति गृहीतुं तत् चेतनारहिता अपि ।
राज्ञा विचार्यमाणे तु स्वीया मे सकला जनाः ॥ ५३

भेदं कुर्वन्ति बहुशः सामन्ता धरणीभृताम् ।
तस्य राज्ञो राष्ट्रमध्ये के वा सन्त्यधिकारिणः ॥ ५४

तान् शृणु त्वं मुनिश्रेष्ठ वीणावादविचक्षण ।
दासी काचित्तथा वेश्या मल्लो युद्धविशारदः ॥ ५५

आप्ताः संतीह भूपस्य सततं कार्यकारिणः ।
तेभ्यो भयाद्धितं कोऽपि न ब्रूते धरणीपतेः ॥ ५६

मल्लः कदाचित् क्रुद्धश्चेन्मुष्टिभ्यां मारयेदसौ ।
इति भीतिवशात्केपि हितं वक्तुं न चक्षते ॥ ५७

वेश्याः कटाक्षविक्षेपैर्मोहयन्ति नरं क्षणात्
इति मत्वा हितं वक्तुं न च प्रक्रमते नृपं ॥ ५८

वसुंधराधिपतेश्चापि सदा सविधचारिणः ।
न विजानन्ति सहसा समयासमयावपि ॥ ५९

भवेत् राजा शुभोदर्को राज्यं चापि शुभायति ।
इति नैवास्ति लोकस्य कस्यापि हि मनो गतम् ॥ ६०

अस्माकं प्रभवेद्भूयानुभावाम्यामुदयो महान् ।
राज्यान्तर्वर्तिनरे ये वै युवावो बलशालिनः ॥ ६१

आहारमैथुनपराः सदा निद्रापरायणाः ।
विचारशून्यहृदयास्तान्दृष्ट्वा साधवोऽपि हि ॥ ६२

भ्रमन्ति सततं यत्र नीतिशास्त्रविशारदाः ।
राज्ञो नीतिं बोधयितुं शास्त्राणि विविधान्यपि ॥ ६३

क्षेमाणि सन्ति विघ्नन्ति सविधस्थितिकारिणः ।
मूर्खा असूयासहिताः स्वामिकार्यविनाशिनः ॥ ६४

मिथ्यासर्वज्ञताबुद्धिभ्रमितान्तरवृत्तयः ।
केनचिद्विदुषा पूर्वविदा संकथिते हिते ॥ ६५

राष्ट्रस्य नरपालस्य विरुद्धं च यथा भवेत् ।
तथा वचस्तत्पुरतः कथयन्त्यतिसाहसात् ॥ ६६

चौर्येण धरणीपालद्रव्यं संग्रहणोद्यताः ।
देशाधिकारिणि जने द्रव्यं ग्राहयितुं कृते ॥ ६७

पत्रे समुद्रे दूतेपि प्रेषिते राजशासनात् ।
अधिकारिजनात्तस्मात् प्रगृह्योन्मोचमादरात् ॥ ६८

राजानं बोधयन्ति स्म वचोभिर्मृदुपूर्वकैः ।
राजन् तस्मिन्नृपग्राह्यं द्रव्यं किञ्चिन्न तिष्ठति ॥ ६९

भीतः पलाप्य गच्छेत्सः क्रौर्ये तस्मिन् कृते सति ।
इत्थं श्रुत्वा तु वचनमधिकारिमुखोदितम् ॥ ७०

सत्यं मत्वा तु नृपतिर्निषेधयति दूतकम् ।
कदाचिद्धरणीपालः स्वाधिकारिजनं मुदा ॥ ७१

अस्मिन् वर्षे कियानायो देशात्प्रादुरभून्मम ।
व्ययो वाऽत्र कियान् जात इति पृच्छति चेत्तदा ॥ ७२

वक्त्रात्सदुत्तरं तस्य न निस्सरति किञ्चन ।
कोशागारस्थितं द्रव्यं पूर्वैपूर्वतरैरपि ॥ ७३

उपार्जितं लुंठत्युक्त्वा गृहीतं तैर्मुहुर्मुहुः ।
राष्ट्रे जनपदे कश्चित् वणिक् लक्षाधिवित्तवान् ॥ ७४

नैव तिष्टति संतोषादधिकारिभयादिव ।
तस्य भूमिपतेरेकः पुत्रः सर्वगुणान्वितः ॥ ७५

धीमान् उदारो गंभीरो महापुरूषलक्षणः ।
साक्षाल्लक्ष्मीपतेरंशः प्रजापालनतत्परः ॥ ७६

आयव्ययज्ञानवांश्च त्रिलोकीरक्षणोद्यतः ।
मनस्तदीयं सततं नृपतेर्हितकर्मणि ॥ ७७

तिष्ठत्येवं स मनुते स्वकीयं पुण्यसंचयम् ।
ददामि नरपालाय जनकाय मुदा सदा ॥ ७८

श्रीमच्छंभुमहादेवसम्यगर्चनकर्मणा ।
शत्रून् संहृत्य सकलान् स्वीयबाहुबलेन च ॥ ७९

तद्देशान् स्ववशीकृत्य सर्वान् पित्रे ददाम्यहम् ।
पापं मदीयं सकलं निक्षिप्यारिगणेष्वपि ॥ ८०

पुण्यपापविनिर्मुक्तः सदा सन्तुष्टमानसः ।
जीवन्मुक्तः सञ्चरेयं योगीवानन्दमानसः ॥ ८१

एवंविधस्यात्मजस्य किञ्चिन्नैव चलेद्यथा ।
तथा कुर्वन्ति सविधे नृपतेरधिकारिणः ।। ८२

पश्चात्भागे पार्श्वतश्च सामन्तास्तस्य भूपतेः ।
अविवेकपरा बालाः शत्रवो बहुनायकाः ।। ८३

बहुमन्त्रपरा दुष्टा अल्पैश्वर्याः खलास्तथा ।
हानिदाः सन्ति भूयांसो मर्मज्ञानविचक्षणाः ।। ८४

सर्वेऽधिकारिणो राज्ये व्ययकर्मपरास्सदा ।
आयकर्मपरः कश्चित् राज्येस्मिन्नैव दृश्यते ।। ८५

इति श्रुत्वातु वचनं कृष्णस्य मुनिसत्तमः ।
पप्रच्छ विस्मयाविष्टः कृष्णं देवकीनन्दनम् ।। ८६

एवं सति कथं राजा राज्यं कुर्वीत बुद्धिमान् ।
एवंविधस्य नृपतेः परिणामः शुभावहः ।। ८७

कथं भविष्यति विभो समस्तजनरञ्जनः ।
इत्युक्तो भगवानाह नारदं मुनिसत्तमम् ।। ८८

भूपालस्यास्य तु बलं दैवमेकन्तु वर्तते ।
श्रीशंभोः कृपया राज्यं चिराय स्थास्यति ध्रुवम् ।। ८९

पूर्वाराधितबालेन्दुमौलिपादसरोरूहात् ।
उपार्जितः पुण्यचयः संरक्षयति तं सदा ।। ९०

स्वाभाविकं धैर्यबलं तिष्ठत्येवं निरन्तरम् ।
नान्यद्दैवबलात्तस्य रक्षणे नियतं क्षमम् ।। ९१

उत्साहशक्तियुक्तेन गुणाढ्येन महिभृता ।
मुने राजा स चतुरः सर्वज्ञो बुद्धिसागरः ।। ९२

सर्वं देवस्वरूपः स साक्षात्सांबसदाशिवः ।
अष्टलक्ष्मीयुक्तवर्ष्मा युक्तायुक्तविचारवित् ।। ९३

तेनैव सकलं राज्यं सम्यक् चेदवलोकितम् ।
मनोरथानुरूपेण राज्यवृद्धिर्भविष्यति ॥ ९४

क्षणादेव भविष्यन्ति स्वामिकार्यपरा जनाः ।
चन्द्रोदये जलधिवत् कोशो वृद्धिमुपेष्यति ॥ ९५

चतुर्वर्णा धर्मपरा भविष्यन्ति न संशयः ।
आज्ञापि सर्वभूपालमौलिमालाविराजिता ॥ ९६

एतदध्यायश्रवणाद्राज्ञो ज्ञानं शुभं भवेत् ।
भेदः सर्वोपि विशदः संभवेत्स्वत एव हि ॥ ९७

दुष्टानां निग्रहस्तद्वच्छिष्टानां परिपालनम् ।
भविष्यत्यचिरादेव धर्मवृद्धिर्दिने दिने ॥ ९८

त्वद्भूपालसभांतस्था महान्तः सर्व एव हि ।
सर्वज्ञवादिनो धूर्ता असूयापूरितांतराः ॥ ९९

अविदित्वा स्वस्वरूपवृत्तीः सर्वेऽपि मानिनः ।
नवीना एव मिलिता राज्यवृत्तविचक्षणाः ॥ १००

कस्यापि न हि चित्तेऽस्ति राज्ञो राज्यस्य वा हितम् ।
कर्त्तव्यमिति सर्वोपि स्वस्वकार्यपरायणः ॥ १०१

कथयामि मुने किं वा धर्मपत्नी पतिव्रता ।
सापि पत्युर्नृपालस्य राज्यस्यापि हिते न हि ॥ १०२

अनुजीविजनः सर्वो ह्यसूयातत्परस्सदा ।
परस्परस्य विद्वेषं वितनोति समीपगः ॥ १०३

भूपालस्य मनस्यास्ते दिवारात्रमतन्द्रितः ।
करोमि सकलं कार्यमहमेव न चेतरः ॥ १०४

कालगत्या खला नीचा आप्रशस्त महीपतेः ।
अत्यन्ताप्रतिमाः सर्वे भासंते दुष्टवृत्तयः ॥ १०५

भूमिपालो महान् साधुः कापट्यरहितान्तरः ।
सविधे यस्य मिलिता दुष्टाः कपटशालिनः ॥ १०६

कश्चिद्धितकरो विद्वान् हितं बोधयितुं नृपे ।
समागतश्चेत्सविधस्थायिष्वनुचरेषु च ॥ १०७

सुधामयेन वाक्येन कुर्वन्वै हितशत्रुताम् ।
कश्चित् स्तुतिं वितनुते परिहासं तु कश्चन ॥ १०८

असूयया हितकरे दोषं गदति कश्चन ।
कश्चित्प्रसङ्गमज्ञात्वा जानन्निव महीपतेः ॥ १०९

सविधे वक्ति सकलं जानाम्येतदुदीरितम् ।
इतिहासपुराणेषु सन्देहे समुपागते ॥ ११०

विद्याहीनाः पशुसमा यत्किंचिन्निगदन्ति हि ।
विश्वासिनां च विदुषां प्रवेशो न भवेद्यथा ॥ १११

तथा यतन्ते सविधे नृपतेरनुजीविनः ।
एवं सत्यपि कश्चिच्चेत् राज्ञो हितकरो बुधः ॥ ११२

समागतस्तदा भूपसुतं कश्चन सङ्गतम् ।
विधाय येन न हितं भूपतेस्तत्तु कुर्वते ॥ ११३

स्वीयवृत्तं विस्मरन्तः परसंश्रयकारिणः ।
परंपरागतां शुद्धां प्रजापालनपद्धतिम् ॥ ११४

परित्यज्यानुवर्तन्ते सभ्याः सर्वे महीपतिं ।
विवेकशून्यहृदया राजपत्न्योऽपि सांप्रतम् ॥ ११५

कथं तदिति चेद्वक्ष्ये शृणु नारद तत्वतः ।
अपत्यानि स्वकीयानि परित्यज्य मुने मुधा ॥ ११६

सुहृत्संबन्धिपुत्रेषु विश्वसन्ति सदैव हि ।
नृपतिर्बुद्धिमानू नीत्या वर्ततेऽहर्निशं मुदा ॥ ११७

सावकाशा वरीवर्ति दुष्टसंहरणे नृणाम् ।
तथैवेश्वरसंकल्पो दृश्यते भुवि सांप्रतम् । ११८

राजपुत्रस्य धरणीपालको राज्यमेव च ।
तिष्ठत्विदं द्वयं साधु सदेति हृदि वर्तते ॥ ११९

तेनापि किञ्चिद्गदितुं वाक्यं हितकरं मुदा ।
प्रवृत्तं चेन्नृपाभ्यर्णस्थायिनामनुजीविनाम् ॥ १२०

कस्यापि चित्ते नायाति तद्वचो नीतिसंयुतम् ॥
राज्यान्तर्वासिभिर्यैर्यैरधिकाराः कृताः पुरा ॥ १२१

स्वस्वाधिकारवेलायां व्ययम एव महान् कृतः ।
तैस्तैरनुचरैः सर्वैः प्रजापालनपद्धतिः ॥ १२२

परंपरागता शुद्धा सम्यक् न प्रतिपालिता ।
किं तु तत्तन्मनीवृत्तिसन्तोषस्यानुरूपतः ॥ १२३

संपादितं स्वकार्यं तु नृपकार्यं न किञ्चन ।
एतावत् कालपर्यन्तं तुर्यांशं देशसंभवम् ॥ १२४

धनं समागतं सर्वं व्ययितं कोशगं वसु ।
पत्रे समुद्रे दत्तेऽपि न गृह्णातीह कश्चन ॥ १२५

धनमुत्कोचवशतो ह्यधिकारिजनादपि ।
धैर्यं कस्यापि हृदये न वरीवर्ति निश्चितम् ॥ १२६

निमित्तं धरणीपाले तत्सुतेऽपि निश्चाय वै ।
अनुजीवि जनैः सर्वैः स्वस्वकार्यपरायणः ॥ १२७

आयातो च तदात्वेऽपि संपादयति साधुताम् ।
तस्य भूमिपतेर्लोका वर्तन्ते सकला अपि ॥ १२८

मल्लगेहश्वसदृशाः प्रतिगेहमटन्ति ते ।
यस्य भाग्यं समुदितं तमेवानुव्रजन्ति ते ॥ १२९

सत्यं शौचं दया तेषां मानसे नास्ति जातुचित् ।
अल्पायुषोऽल्पमतयः नृपस्तुतिकराः परम् ॥ १३०

नृपतेर्मानसमपि स्तुतिप्रीतं हि वर्तते ।
तस्य राष्ट्रे जनपदे मूलकर्मविदो जनाः ॥ १३१

भूयांसः सन्ति सकला मन्त्रतन्त्रविचक्षणाः ।
यस्य कस्यापि सविधे वर्तन्ते पश्चथा जनाः ॥ १३२

अनाचाररताः सर्वे वर्तन्ते भुवि मानवाः ।
अयं महानयं नीचो कुलीनः कुलवानयम् ॥ १३३

न ज्ञायते जनकोऽपि संजातो मिश्रजातयः ।
न विभेति महाराजात् ईषदप्यनुजीविकः ॥ १३४

भाग्याशयाशौचसत्यमानान् त्यजति मानवः ।
आत्मारोपितमूर्खत्वाः सेवकाः सकला अपि ॥ १३५

भूमिपतावाप्ततमे पुत्रेभ्योऽप्रतिमे जने ।
भूमिपालस्य पत्न्याश्च यथा द्वेषो महान् भवेत् ॥ १३६

तथा यतन्ते सततं विविधैरुपदेशितैः ॥
हितोपदेशवद्वाक्यं वदन्ति नृपसन्निधौ ॥ १३७

कर्तव्यकार्यं कृत्यन्तु विपरीतं प्रकुर्वते ।
वाचा वदन्ति त्वत्तोन्या गतिर्मे न हि वर्तते ॥ १३८

न कोऽपि वक्ता मे स्नेहः तव पादसरोरुहे ।
सर्वे मे शत्रवः सन्ति नान्योऽस्ति शरणं मम ॥ १३९

इति स्तुवन्ति सततं वाक्यैर्भूमिपतिं सदा ।
स्वामिकार्यविधौ स्वामिहिते कस्यापि मानसम् ॥ १४०

न वरीवर्ति केनापि कार्यं कथयितुं गते ।
न शृणोति वचस्तस्य सेवकेषु च कश्चन ॥ १४१

सर्वोनुजीवी भूपालं दुर्बुद्धिं वक्ति सांप्रतम् ।
सद्बुद्धिं गदितुं कोपि यतते नैव सेवकः ॥ १४२

महीपालः साम्बशिवः साक्षादस्ति न संशयः ।
बिभर्ति सहजं धैर्यं धैर्यलक्ष्मीस्वरूपवान् ॥ १४३

क्षमया भूमिसदृशः सर्वज्ञाननिधानवान् ।
सर्वदेवात्मकः श्रीमान् चतुरो गुणवान् बली ॥ १४४

सार्वभौमपदप्राप्तिरचिरादस्य भूपतेः ।
भविता सर्वदा देवा रक्षन्ति धरणीपतिम् ।
एतद्भूपालसदृशो भूमौ भूतो न दृश्यते ॥ १४५

श्रीमद्राजाधिराजतुलजराजसूनुएकराजविरचिते प्रपञ्चामृतसारे राजरञ्जनपुराणे
राजकीयवृत्तान्तकथा संपूर्णा ॥

ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தரின் படைப்புகள்

என். விஸ்வநாதன்
தெலுங்கு பண்டிதர் (ஓய்வு)

என். ஸ்ரீநிவாஸன்
சம்ஸ்கிருத பண்டிதர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

கண்ணனை வழிபட்ட அடியார்களில் ஸ்ரீ சிவநாராயணதீர்த்தர் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் இயற்றிய நூலான "ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி" என்ற இசை—நாட்டிய நாடக நூல் வடமொழி இலக்கியத்தில் தனித்த புகழ் பெற்றது. ஸ்ரீமத்பாகவதத்திலுள்ள தசமஸ்கந்தம் என்று அழைக்கப்படும் பத்தாவது ஸ்கந்தத்தின் அடிப்படையில் இயற்றப்பெற்ற நூல். இதில் இறைவன் கண்ணனாகத் தோன்றி திருவிளையாடல் புரிந்த செய்திகள் பல இசைப் பாடல்களாக இயற்றியுள்ளார். இந்த நாடகம் மக்கள் முன்னர் ஒரு காலத்தில் நடிக்கப்பெற்றிருக்கும் என்று கருதுவதில் தவறில்லை. இந்த நாடகம் தஞ்சை அரண்மனையைச் சார்ந்த நாடக நடிகர்கள் நடித்திருக்கலாம். அதற்கான சான்றுகள் கிடைத்தில.

இவருடைய மற்றொரு நூலான "பாரிஜாத அபஹரணம்" என்ற இசை நாட்டிய நாடகம் தஞ்சை அரண்மனையிலிருந்த பாகவதமேளா நாடகக் குழுவால் நடிக்கப்பெற்றுள்ளதற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. மேலும், பாரிஜாத அபஹரணம் என்னும் நூல் நமக்கு முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை என்ற குறைபாடுண்டு. இருப்பினும் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள மெலட்டூரில் 1942-ஆம் ஆண்டு டாக்டர். வி. ராகவன் அவர்கள் ஆய்வு செய்தபோது அங்கு ஒரு சுவடி கிடைத்ததாகவும், அதில் தான் கண்ட செய்திகள் பற்றியதொரு ஆய்வுக் கட்டுரையை சென்னை மியூசிக் அகாதமியின் பருவ இதழில் (Vol. XIII, 1942) எழுதியுள்ளார். ஆனால் தற்போது மெலட்டூரில் நாங்கள் நிகழ்த்தியுள்ள ஆய்வில் அந்த நூற்சுவடிகள் கிடைக்கவில்லை.

இந்த நூலகத்தில் இது குறித்துள்ள சுவடிகளைத் தேடும்போது சில சுவடிகளில் பாரிஜாத நாடக நூல் கிரந்த எழுத்தில் அமைந்துள்ள சுவடி கிடைத்துள்ளது. அதில் காணப்படும் சில பாடல்களைத் தவிர வேறு சுவடிகளில் காணப்படும் பாடல்களையும் உரிய இடத்தில் பொருத்தியும் இந்தப் பருவ இதழில் வெளிவருகிறது. மேலும், நாராயணதீர்த்தர் இயற்றியுள்ளதாக்

அறியப்படும் நூல்களில் "சாண்டில்ய பக்தி மீமாம்சா" என்ற நூலுக்கு ஒரு உரை இயற்றியதாக இந்த நூலகத்தின் வடமொழித்துறையின் 14வது தொகுதி D. காட்டலாக் எண். 8226ன் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. இந்தச் சுவடி P. A. Collection எண். 107 B-ல் வைத்துப் பாதுகாக்கப்பெறும் சுவடியாகும். பல ஆண்டுகளாக இடம் மாறியிருந்த இச்சுவடி, தற்போது அச்சில் வெளிவருகிறது. அதனையும் இந்தப் பருவ இதழில் கிடைத்துள்ள பகுதிவரை வெளியிட்டுள்ளோம். இவ்விரண்டு நூற்களும் நாராயணதீர்த்த ஸ்வாமிகளைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வோருக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதில் சிறிதும் அய்யமில்லை.

சாண்டில்ய பக்தி மீமாம்சா பாஷ்யம் பற்றியும், அதன் ஆசிரியர் பற்றியும் ஒருசில கருத்துக்களை இங்கு குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. இது பற்றிய சில செய்திகள் வருமாறு:

"பக்தி" விஷயமான சூத்திரங்களை முதன்முதலில் இயற்றியவர் நாரதர். இவரியற்றிய சூத்திரங்கள் 84. இந்த சூத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேலும் புதுக்கருத்துக்களையும் புகுத்தி 102 சூத்திரங்களாக இயற்றினார் சாண்டில்ய முனிவர். இந்த சூத்திரங்கள் மூன்று அத்யாயங்களாகவும், ஒவ்வொரு அத்யாயங்களிலும் இரண்டு ஆன்னிகமாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு ஸ்ரீ ஸ்வப்னேஸ்வரர், ஸ்ரீ பவதேவமிச்ரர், ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர் ஆகியோர் முறையே விரிவுரை (பாஷ்யம்) இயற்றியுள்ளார்கள். இவ்வுலகில் தோன்றிய ஜீவன்கள் வீட்டுப்பேற்றையடைய (ஞானம்-பக்தி-கர்மா-யோகம் ஆகிய வழிகளில்) உரிய சாதனங்களாகத் திகழ்வதில் பக்தியே இறையருளையடைய சிறந்த வழி என்று வலியுறுத்தும் கருத்தை சித்தாந்தங்களாகக் கொண்டு இயற்றியுள்ளனர்.

இங்கு குறிப்பிடப்படும் நாராயண தீர்த்தர் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் உரைக்கு "பக்தி சந்திரிகா" என்று பெயரிடப்பட்டு, காசியிலுள்ள அரசினர் சம்ஸ்க்ருத நூலகத்தின் வாயிலாக 1938ஆம் ஆண்டில் இரண்டு தொகுதிகள் அச்சில் வெளிவந்துள்ளன. இதனைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டவர் டாக்டர் மங்கள் தேவ சாஸ்திரியாவார்.

ஆயின், தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகத்திலுள்ள, சுவடி (எண். 8226 / P. A. Collection 107-B) உரைக்கும் இந்த நூலில் உள்ள உரைக்கும் பெருத்த வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இதனால் இந்த நூலுக்கு உரையெழுதியவர்கள் வெவ்வேறு ஆசிரியர்கள். ஆனால் இருவருடைய பெயர்களும், நாராயண தீர்த்தர் என்ற ஒரே பெயருடைய இரண்டு சன்யாஸிகள் என்பதைத் தெளிவாக அறியலாகும்.

சாண்டில்ய பக்தி மீமாம்சாவிற்கு "பக்தி சந்திரிகா" என்ற பெயரில் உரையெழுதிய (காசிவாசி) நாராயண தீர்த்தர் 17ஆம் நூற்றாண்டின் இடையில் வாழ்ந்தவர் என்றும்; இவரிடமிருந்து இயற்றியதாக உள்ள உரை நூல்களைப் பற்றியும் டாக்டர் மங்கள்தேவ் சாஸ்திரி அவர்கள் தமது நூலில் குறிப்பிட்டு உள்ளார். அவையாவன :

1. தத்வ சந்திரிகா. ஸாங்க்ய தத்வ கௌமுதீ வ்யாக்யா
2. நியாய குஸுமாஞ்சலி வ்யாக்யா
3. பக்தி சந்திரிகா — சாண்டில்ய சூத்ர வ்யாக்யா
4. பக்த்யதிகரணமாலா
5. யோக சந்திரிகா
6. யோகஸூத்ரவ்ருத்தி, கூடார்த்ததத்யோதனிகா
7. வேதஸ்தவ டீகா
8. வேதாந்த விபாவிதா - டீகா
9. ஸாங்க்ய சந்த்ரிகா — ஈச்வர க்ருஷ்ணக்ருத ஸாங்க்யகாரிகா டீகா
10. ஸித்தாந்தபிந்து மஹத்வ்யாக்யா
11. ஸித்தாந்தபிந்து லகுவ்யாக்யா ஆகியன.

ஆதலால் இந்த காசியில் வாழ்ந்த நாராயண தீர்த்தர் சிறந்ததொரு அத்வைத சன்யாசி.

1. கிருஷ்ண லீலா தரங்கிணீ 2. பாரிஜாதாபஹரணம்,
3. பஞ்சீகரணவார்த்திக விவரணம், 4. ஹரிபக்திசுதார்ணவம்

ஆகிய நூல்களை இயற்றிய ஆசிரியர் சிவநாராயணதீர்த்தர். இவரும் 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தஞ்சைக்கு அருகிலுள்ள வரகூரில் வாழ்ந்த அத்வைத சன்யாசி.

காசியில் வாழ்ந்த நாராயணதீர்த்தர் வேறு, வரகூரில் வாழ்ந்த நாராயண தீர்த்தர் வேறு என்பதில் சிறிதும் அய்யமில்லை இந்நிலையில் சரசுவதிமகால் நூலகத்திலுள்ள 'சாண்டில்ய பக்தி மீமாம்ஸா பாஷ்யம் என்னும் உரைநூலை இயற்றிய நாராயண தீர்த்தர் மேலே கூறப்பட்ட இரண்டு நாராயண தீர்த்தர்களைத் தவிர வேறுபட்டவர் என்றும் கருத முடிகிறது.

பொதுவாக, 'தீர்த்த' என்ற சொல்லுக்கு தானும் புனிதத் தன்மை மாறாமலும், தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் புனிதப்படுத்தும் ஆற்றல் உள்ளவைக்கு (உள்ளவர்களுக்கு) தீர்த்த என்னும் சொல் பயன்படுத்தப் பெறுகின்றது. இச் சொல் குறிப்பாக சன்யாஸிகளுக்கும், (கங்கை, கோதாவரி, காவிரி போன்ற நதிகள் மற்றும் ஆலயங்களில் உள்ள குளங்களுக்கும்) நீர்நிலை களுக்கும் கூறப்படுவது மரபு. ஆதலால் சன்யாஸத்தை மேற்கொள்ளும் துறவிகளுடைய பெயருடன் 'தீர்த்த' என்ற சொல்லையும் இணைத்து வழங்கப் படும் மரபுண்டு. உதாரணமாக பாரதீ தீர்த்தர், சிவராமானந்த தீர்த்தர், நாராயண தீர்த்தர் போன்ற பெயர்களை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

ஆதலால் இந்நூலகச்சுவடியான சாண்டில்ய பக்திமீமாசா பாஷ்யத்தை இயற்றியவர் தஞ்சைக்கருகில் குறிப்பாக திருவிடைமருதூர் பகுதியில் வசித்து வந்ததொரு சன்யாஸி (துறவி) அவ்வளவே. இவரைப் பற்றிய பிற செய்திகள் அறிய முடியவில்லை. இந்தச் சுவடி 9—12—1921ல் ஆண்டு இந்நூலகத்திற்கு அன்பளிப்பாக கொடுக்கப்பெற்ற சுவடியாகும். இந்தச் சுவடிக்குரிய வம்சத் தினர்கள் நல்ல புலமை பெற்ற அறிஞர் மரபில் வந்தவர்கள். திருவிடை மருதூரில் வாழ்ந்தவர்கள் என்பதையும் பல சான்றுகளால் அறிய முடிகிறது.* இச்சுவடிகள் P. A. தொகுதி என்ற பெயரில் இந்நூலகத்தில் பாதுகாக்கப் பட்டு வருகிறது. மேலும், சிவநாராயணதீர்த்தர் அவர்களால் 'சாண்டில்ய பக்தி மீமாம்சா' பாஷ்யம் இயற்றப்பட்டதாக பல அறிஞர்கள் கருதி வந்துள்ளதாலும், தற்போது இந்தச் சுவடி முதன்முதலாக வெளியிடப் படுவதாலும் இந்த நூலை இயற்றியவர் பிறிதொரு நாராயண தீர்த்தர் என்பதும் தெளிவாகிறது.

---

* இச் சுவடித் தொகுதிகள் பற்றிய விளக்கம் இந்நூலகப் பருவ இதழில் எண். XL 3 & 4 பக். 38ல் காண்க.

॥ श्रीः ॥

॥ १. शाण्डिल्यभक्तिमीमांसाभाष्यम् ॥

॥ नारायणतीर्थैः प्रणीतम् ॥

....ज्ञानमुद्राढ्यं वनमालिनमीश्वरम् ।
गोपगोपीगवावीतं सुरद्रुमलताश्रयम् ॥

चिन्तयंश्चेतसा कृष्णं मुक्तोभवति संसृतेः ।

इत्यादिश्रुतिशब्दाश्च । तां तथा मन्यन्तेति शेषेणार्थः । "जन्मकर्मविद" इति कथनेन —

विग्रहो हविषां भोग ऐश्वर्यञ्च प्रसन्नता ।
फलदातृत्वमित्येतन्नतद्विग्रहपञ्चकम् ॥

इति प्रलपतां मीमांसकानांमतं न सम्यगिति ध्वनितम् ।

वर्णाश्रमाचारवता पुरुषेण परःपुमान् ।
विष्णुराराध्यते पन्था नान्यस्तत्तोषकारणम् ॥

यथा सन्निधिमात्रेण गन्धः क्षोभाय जायते ।
मनसो नोपकर्तृत्वात्तथाऽसौ पुरुषेश्वरः ॥

इत्यादिना सेवितराजादेरिव पूजितदेवताय एव सन्निधिमात्रेण फलदातृत्वश्रवणा"दिन्द्रः सहस्राक्षः गोत्रभिद्वज्रबाहुः" ॥ "अग्निषोमाविदंहविराजुषतां तृप्तएवेनमिन्द्रः प्रजया पशुभिस्तर्पयति अपां फेनेन नमुचेः शिर इन्द्रोदवर्त्तय" इत्याद्यर्थवादावगतविग्रहादेरप्ययवश्यमभ्युपेयत्वाद्युक्तानां विस्तरः । तच्चोक्तं । तच्च दिव्यं स्वशक्तिमात्रोद्भवात् । तच्च तद्भगवच्छरीरं सुदिव्यं सच्चिदानन्दपूर्णं कुतः ? स्वशक्तिमात्रोद्भवात् अवसीयते । ...... ततश्चोत्तरत्र क्रतुष्वध्ययनविधिसिद्धार्थज्ञानवतामिव पौराणेषु कर्मसु श्रवणविधिसिद्धार्थं ज्ञानवतां चतुर्णां वर्णानामधिकारो निश्चीयते । श्वादाः पुल्कसा वापि शुद्ध्येरन् यस्य कीर्तनादित्यादि वचनात् । चण्डालादीनामधिकारः । तेषां

हि पुराणश्रवणाभावेन शूद्रस्येवाध्ययनाभावेन वैदिकेषु कर्मसु, पौराणिकेषु सङ्कीर्तनादिषु न्यायेनाधिकाराभावेऽप्येतेषां "निषादास्थपतिं" याजयेदिति निर्दिष्टाविव निषादस्योक्तवचनादधिकारो निर्णीयते । तस्मात्सिद्धं गुणनामकीर्तनं सर्वाधिकारिकमिति ॥ २३ ॥

सू.: अतो ह्यविपक्वभावानामपि तल्लोके ॥ २४ ॥

अतोऽत इति । अतः सर्वाधिकारिकत्वादेव । तल्लोके देवलोके । अविपक्वभावानां देवानामपि अर्थित्वादिसंभवेन भक्तावधिकारोऽस्तीति शेषेणार्थः । मनुष्यमात्राधिकारित्वं तु शास्त्रस्य "तदुपरि बादरायणः संभवात्" इति बादरायणसूत्रेणैव तत्प्रत्याख्यातम् ॥ २४ ॥

क्रमैकेति ॥

सू.: क्रमैकगत्युपपत्तेस्तु ॥ २५ ॥

अन्येपि ये विकर्मस्थाः शूद्राद्या नीचजातयः । 'भक्तिमन्तः प्रमुच्यन्ते कालेन मयि सङ्गता' इति कूर्मपुराणवचन प्रमाणात् । क्रमेण तामसानां राजसभावेन, राजसानां सात्त्विकभावेन, सात्त्विकानां उत्तमभावेनैकस्य ब्रह्मणागतिः प्राप्तिस्तस्या उपपत्तिः सम्भवस्तस्मात् सर्वेषां भक्तानां समाना गतिः तुकारस्यार्थः ॥ २५ ॥

सू.: उत्क्रान्ति गतिवाक्यशेषाच्च ॥ २६ ॥

उत्क्रान्तीति ॥ 'तपोर्द्धमापन्नमतत्वमेती' त्यादिनोक्तायामुत्क्रान्तौयस्त्वेनं त्रिमात्रेण ओमित्येतेनैवाक्षरेण परंपुरुषमभिध्यायीत । स तेजसि सूर्ये सम्पन्नः सामभिरुन्नीयते ब्रह्मलोकमित्यादिवाक्यान्तरमेवं "ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् । "यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिं ॥"" इत्यनेनोक्तायामुत्क्रान्तौ "अग्निर्ज्योतिरहः शुक्लः षण्मासोत्तरायणम्" । तत्र प्रयाता गच्छन्ति ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः । इत्युत्तमानामेव साक्षादुत्तमगत्यभिधाय, वाक्यशेषाच्चान्येषां क्रमेण गतिरित्यनुषङ्गेणार्थः ॥ २६ ॥

महापातकिनामिति ॥

सू.: "महापातकिनांत्वार्तौ"

ब्रह्मविदामपि महापातकिनां त्वार्तौ अनुतापोपलक्षितनामश्रवणकीर्तनादिरूपभक्तौ सत्यामेव कथिता दिव्यगतिर्नान्यथा ।

"पतिर्द्वयेन पतति ब्रह्मज्ञानरतोपि सन् ।
धीपूर्वरेत उत्सर्गात्तथा धातुपरिग्रहात् ॥"

इत्यादिनातिनिषिद्धाद् ज्ञानिनामपि पतनश्रवणात् ।

"स्तेनः सुरापो मित्रधुक् ब्रह्महा गुरुतल्पकः ।
स्त्रीराजपितृगोहन्ता ये च पातकिनो परे ॥"
सर्वेषामप्यघवतामिदमेव सुनिष्कृतम् ।
नामव्याहरणं विष्णोर्यतस्तद्विषया मतिः ।'

इत्यादिना नामग्रहणतः उद्धारश्रवणाच्चेति भावः ॥

सैकान्तेति ॥

सू.: सैकान्तभावो गीतार्थप्रत्यभिज्ञानात् ॥

नामग्रहणतश्शुद्धौ सत्यामपि सा दिव्यगतिः । ऐकान्तभावे एकान्तभक्तौ परभक्तौ सत्यामेव संभवति, कुतः ? गीतार्थप्रत्यभिज्ञानात् । गीतार्थस्य "ब्रह्मसंस्थोऽमृतत्वमेति" इत्यादिना कथितार्थस्य । गीतायां —

"तद्बुद्धयस्तदात्मानस्तन्निष्ठास्तत्परायणाः ।
गच्छन्त्यपुनरावृत्तिं ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः ॥"

इत्यादिना प्रत्यभिज्ञानात् । तद्वदेव ज्ञानपूर्वकं प्रेम्णाऽमृतत्व कथनात् । सैकान्तभाव इति प्रथमतः पाठे तु आप्रीयमाणात्तत्रापि हि इष्टमिति सूचितेनैकान्तेनाव्यभिचारितेनभावेन सहितो भवेत् । नान्येन भवेत् । कुतः ? गीतार्थप्रत्यभिज्ञानात्, गीतार्थस्यैवंविधस्य 'सर्वधर्मान् परित्यज्य, इत्युक्तस्य प्रत्यभिज्ञानश्रवणात् । यथा नारायणीये महोपनिषदि ।

"वेदास्ते विप्राः सम्यगास्थिताः ।'
यजन्ति विधिमास्थाय ये चापि प्रतिधर्मिणः ।
ततो विशिष्टां जानामि गतिमेकान्तिनां नृणाम् ॥"

केनैष धर्मः कथितो देवेन ऋषिणाऽथवेति । प्रश्ने प्रत्युत्तरम् ।

"समुपोढेष्वनीकेषु कुरुपाण्डव सेनयोः ।
अर्जुने विमनस्के वै गीतास्त्रय"मिति

तस्माद्भक्तित एव पुरुषार्थ इति सिद्धम् ॥ २७ ॥

परामिति ॥

सू.: परां कृत्वैव सर्वेषां तथाह्याह ॥ २८ ॥

सर्वज्ञानधनानां ज्ञानान्तानां, परां परानुरक्तिरूपां परमेश्वरभक्तिमुत्पाद्यैव मोक्षे उपयोगो न स्वातन्त्र्येण । कुतः? हि यस्मात्, तथाह भगवान् बादरायणः,

"नह्यतोन्यः शिवः पन्था विशतेः संसृतेव हि ।
वासुदेवे भगवति भक्तियोगो भवेदिति ॥"

अत्र सर्वेषामुपायानां भक्तिः फलमिति लब्धम् । भक्तिस्तु स्वतः पुमर्थः पुमर्थसाधनं वेति विचारान्तरम् । एतेन ज्ञानभक्त्योः मोक्षं प्रति वैकल्पिककारणत्वाद् ज्ञानमार्गो भक्तिमार्गश्चेति मोक्षमार्गद्वयम् । गौणभक्तितः परभक्तिर्ब्रह्मविचारतो ब्रह्मज्ञानमिति सामग्रीभेदेन मार्गद्वयसंभवादिति निरस्तम् । उक्तमुक्तेरिस्थोत्ता विकासः ॥ २९ ॥

॥ इति भक्तिसूत्रभाष्ये द्वितीयमाह्निकस्य द्वितीयोध्यायः ॥

॥ अथ तृतीयाध्याये प्रथमाह्निकम् ॥

भजनीयेनेति ॥

सू.: भजनीयेनाद्वितीयमिदं कृत्स्नस्य तत्स्वरूपत्वात् ॥ १ ॥

भजनीयेन परमेश्वरेणाभिन्नमिदं भक्तदेहादिकं कुतः? कृत्स्नस्य तत्स्वरूपत्वात् । सर्वस्यापि तद्विवर्तत्वेन तदात्मकत्वात् । अधिष्ठानतादात्म्यापन्नतया सिद्धशुक्तिरजतादेरिवाधिष्ठानतो भेदाभावस्य युक्तिसिद्धत्वात् । जीवस्य तपावच्छिन्नस्य विवर्तत्वनिबन्धनः । शुद्धस्य तु स्वरूपत एवाभेद इति वेदान्ते एव निर्णयादत्र न विस्तरः ॥ १ ॥

सू.: तच्छक्तिर्माया जडसामान्यात् ॥ २ ॥

ब्रह्मण: सर्जिका शक्तिर्माया देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढा"मित्यादि श्रुतिबोधिता सत्त्व रजस्तमोगुणा प्रकृतिरेव । कुतः ? जडसामान्यात् । जडपरिणामितयाऽवश्यकल्प जडत्वादित्यर्थः ॥ ॥ २ ॥

व्यापकत्वादिति ॥

सू.: व्यापकत्वाद्व्याप्यानाम् ॥ ३ ॥

व्याप्यानां न्यूनाधिकगुणकानां अपेक्षया व्यापकत्वात् । स नानाजातीयाधिक गुणकत्वादपि समानजातीय साम्यावस्थापन्नगुणिका प्रकृतिरावश्यकी न्यायैन सेत्यर्थः ॥ ३ ॥

जीवज्ञानादिभिरन्यथासिद्धिर्नेत्याह—

सू.: न प्राणिबुद्धिभ्योऽसम्भवात् ॥ ४ ॥

न प्राणीति ॥ अदृष्टद्वारा जीवज्ञानादिभ्यो न भवति । कुतः ? असम्भवात् । सर्वत्र कार्यतावच्छेदकसम्बन्धेन कार्याधिकरणे विषयतया ज्ञानादीनामसम्भवात् । सूक्ष्मार्थो-दृष्टत्वाज्जीवस्येतिभावः ॥ ४ ॥

सू.: निर्मायोच्चावचं श्रुतिश्च निर्मिमीते पितृवत् ॥ ५ ॥

निर्मायेति ॥ उच्चावचं न्यूनाधिकं दृश्यजातं निर्माय विरच्य प्राणिहितकाम्यया वेदाश्च निर्मिमीते रचयति । "अस्य महतोभूतस्य निश्वसित"मित्यादि श्रुतेः । चकारादिति-हासादीन्, पितृवत् यथा पिता पुत्रानुत्पाद्य हिताऽहित प्राप्तिपरिहारवाक्यमभिधत्ते तद्वदित्यर्थः ॥ ॥ ५ ॥

सू.: मिश्रोपदेशान्नेति चेन्न स्वल्पत्वात् ॥ ६ ॥

मिश्रेति ॥ मिश्रोपदेशात् । पापसाधनहिंसाघटित कर्मोपदेशात् न पितृवदिति चेन्न; स्वतः स्वल्पत्वात् । शुभफलक प्रधानकर्मापेक्षयाङ्गहिंसायाः अल्पानिष्टफलत्वादित्यर्थः ॥ ६ ॥

सू.: फलमस्माद्बादरायणो दृष्टत्वात् ॥ ७ ॥

फलमिति ॥ विहितनिषिद्धफलमस्मात्परमेश्वरात्तुष्टात्रुष्टाच्च बादरायण आचार्यो भगवान् व्यासोमन्यते । वेदान्तशास्त्रे, "फलमत उपपत्ते" रित्यादि सूत्रैः कृतो दृष्टत्वात् । "राजादितोषरोषाभ्यामिष्टानिष्टफलयोर्दृष्टत्वादित्यर्थः" ॥ ७ ॥

सू. : व्युत्क्रमादप्ययस्तथा हि दृष्टम् ॥ ८ ॥

व्युत्क्रमादिति ॥ फलमस्मादित्यतोऽस्मच्छब्दे विभक्तिविपरिणामेनानुवर्ततेऽस्मिन्निति – ईश्वर एव, व्याप्यस्य पृथिव्यादेर्व्यापके जलादौ (लय इति क्रमेण) जीवतत्वानां लयः । हि यतः, तथा दृष्टम् । कारणे कार्यस्य लयो लोके दृष्टः ।

पृथिव्यामथ लीनायामप्सु चैकार्णवे पुरा ।
ज्योतिर्भूते जले चापि लीने ज्योतिषि चाऽनिले ॥

वायौ चाकाश संलीने आकाशे च मनोऽनुगे ।
व्यक्ते मनसि संलीने व्यक्ते चाव्यक्ततां गते ॥
अव्यक्ते पुरुषं याते पुंसि सर्वगतेऽपि च ॥

इत्यादि स्मृतौ चेत्यर्थः ॥

॥ इति भक्तिसूत्रभाष्ये तृतीयाध्यायस्य प्रथमाह्निकम् ॥

॥ अथ द्वितीयमाह्निकम् ॥

सू. : तदैक्यं नानात्वैकत्वमुपाधियोगहानादादित्यवत् ॥ १ ॥

तदैक्यमिति ॥ तस्य - भजनीयस्य भक्तैरैक्यं "तत्वमसि" इत्यादि वाक्यबोधितं वास्तवमित्यध्याहारेणार्थः । कुतः ? नानात्वैकत्वमुपाधियोगहानात् । नानात्वं भेदस्तूपाधेर्मायादेर्योगात् । एकत्वं भेदनाशश्चोपाधिहानात् आदित्यस्येव ।

सोऽयं जीवसमाख्यस्तु आत्मैव परमार्थतः ।
व्यवहारदशायां तु मायया परमेश्वरः ॥

पृथक्त्वेन द्विधा भाति जलपात्रैर्यथा रविः ।
विभेदजनकेऽज्ञाने नाशमात्यन्तिकं गते ॥
आत्मनो ब्रह्मणो भेदमसन्तं कः करिष्यति ॥ इत्यादि प्रमाणादिति भावः ॥ १ ॥

सू. : पृथगितिचेन्न परेणासम्बन्धात्प्रकाशात्मनाम् ॥ २ ॥

पृथगिति ॥ अत्र हेत्वध्याहारेणार्थः । सर्वज्ञत्वादि हेतुभिः ब्रह्म जीवेभ्यः पृथगेवाभेदस्तु दुग्धजलयोरिव गौण इति चेन्न; कुतः ? परेण - ब्रह्मणा, प्रकाशानां जीवानामसम्बन्धात् । भेदतदभेदधी नियामकसम्बन्धासम्भवात् अद्वैतवाक्यानामप्रामाण्यापत्तेरिति विशेषेणार्थः । निष्क्रियत्वेन संयोगासम्भवात् । अत्यन्तभिन्नयोस्तादात्म्यासम्भवात् चेत्यन्यत्र विस्तरः ॥ २ ॥

अहं सुखीत्यादि धिया सुखादि विकारवन्तो नैव शङ्क्याः । नन्वहं सुखीत्यादि प्रतीतेः सुखादिमन्तः कथं ब्रह्मभिन्नाः स्युः तत्राह नेति ।

सू. : न विकारिणस्तु करणविकारात् ॥ ३ ॥

उक्त प्रतीत्योक्तवन्तो जीवा नैव शङ्क्याः कुतः ? करणविकारात् । प्रमातृ-चैतन्याध्यस्तान्तःकरणवत्यध्यासादेव तादृश प्रतीतिनामुपपत्तेर्विरोधाभावादित्यन्यत्र विस्तरः ॥ ३ ॥

सू. : अनन्यभक्त्या तद्बुद्धिलयादत्यन्तम् ॥ ४ ॥

अनन्येति ॥ अनन्यभक्त्या केवलनिष्काम ब्रह्मभक्त्या, तस्य जीवस्य बुद्धेः अन्तः-करणस्यानर्थहेतोरत्यन्तं लयात् - निरन्वयनाशात् न प्रेक्षाभवतीति विशेषणार्थः । उपाधि सम्बन्धाज्जातोऽस्य सम्बन्धस्यानुग्राहक भक्तिबलादुपाधिलयत एव कुसुमापसारणस्फटिके लौहित्य-स्येव लयो भवति । ज्ञानादज्ञानापगमेऽपि विक्षेपनाशस्य तस्याभिधानायोजनात्तत्वभावादित्यादि प्रमाणाद्भक्ति तपन सम्भवादित्यास्तां विस्तरः ॥ ४ ॥

सू. : आयुश्चिरमितरेषान्तु हानिरनास्पदत्वात् ॥ ५ ॥

आयुश्चिरमिति ॥ अनन्यभक्तस्य जीवन्मुक्त्यवस्थान्यथानुपपत्त्या आयुः - जीवनादृष्टं चिरमास्ते । "तस्य तावदेव चिरं यावन्न विमोक्ष्ये" इत्यादि श्रुतेः । उपलक्षणमिदं ॥ विपाक-त्रयारम्भोपहितादृष्टानां इतरेषां सञ्चितानागतानां तु, हानिः अश्लेषविनाशौ, कुतः ? अनास्पदत्वात् । आस्पदं फलरूपं लक्षणं, तद्रहितत्वात् इत्यर्थः । तत्रानागतस्याऽश्लेषः तद्यथा "पुष्करपलाशे

आपो न श्लिष्यन्ते, एव मेव विधि(त) पापं कर्म न श्लिष्यत" इत्यादि प्रमाणात् । सञ्चितस्य नाश: "तद्यथेषीका तूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयेतैवं हास्य सर्वे पाप्मान: प्रदूयन्त" इत्यादि प्रमाणात् । पापपदमुपलक्षणम् । पुण्यस्य तस्यापि संसारहेतुतया पापत्वात्, सगुण प्रकरणपठिततया वाक्यानां भक्तितत्तन्नाशपरत्वमिति भाव: ॥ ५ ॥

सू. : संसृतिरेषामभक्ते: स्यान्नाज्ञानात्कारणत्वासिद्धे: ॥ ६ ॥

संसृतिरिति ॥ अज्ञानतोऽखिल जगदुत्पत्तावप्येषां जीवानां संसृति: संसरणागमागम-रूपोबन्धेवाज्ञानमात्रार्तिकत्वभक्तितोऽपि कुत: ? केवलस्याज्ञानस्य कारणस्यासिद्धे: । कार्यमात्रं हेतोरज्ञानस्यैकमान्यं प्रति सत्वेऽपि भक्तस्याद्वारदर्शनादभक्तिरेव विशिष्य बन्धे हेतु: । "तावदर्ति-स्तृषा वान्छा तावन्मोहस्तथासु खम् । यावन्नायाति शरणं त्वामशेषाघनाशनम् ॥" इत्यादि प्रमाणादिति भाव: ॥ ६ ॥

सू. : श्रोण्येषां नेत्राणि शब्दलिङ्गाक्षभेदाद्रुद्रवत् ॥ ७ ॥

परमेश्वरस्येव जीवानां न प्रत्यमेवैकं प्रत्यक्ष प्रत्यक्षमित्यर्थ: । तत् ज्ञानस्य नित्यस्य लौकिकविषय प्रत्यक्षे एवान्तर्भाव सम्भवेऽपि जीवानां साक्षात्करोमि अनुमिनोमि, शाब्दयामि । भेदप्रतीते प्रमाणभेद आवश्यक इति भाव: । कालनियतानि तत्राह । शब्द-लिङ्गाक्षभेदादिति शब्दानुमानप्रत्यक्षभेदादित्यर्थ: । यथा च उपमानादीनां क्लृप्तेष्वन्तर्भावस्त-थान्यत्र विस्तर: ॥ ७ ॥

सू. : आविस्तिरोभावविकारा: स्यु: क्रियाफलसम्बन्धात् ॥ ८ ॥

आविस्तिर इति ॥ जन्यानां पदार्थानां सामग्र्या पूर्वं सत एवाऽऽविर्भावस्तदानीं सत एव ज्ञानातिरिक्तनाशकेन तिरोभावलक्षणो नाश: क्रियते, न तार्किकोक्तौ जनि नाशौ, कुत: ? क्रियाफल संयोगात् करोति घटं नाशयति । घटमित्यादिना धात्वर्थक्रियाफलयो: उत्पत्तिनिवृत्त्यो: सम्बन्धप्रतिपादनात् । न हि पूर्वमसतो आश्रमानधर्मान्तरसम्बन्ध: क्वापि दृष्ट: सम्भवति वा । अतिप्रसक्तेरित्याद्यन्यत्र विस्तर: । एतत्सर्वंकथनं कारणेनेश्वरेण कार्यस्याभेद सम्पत्तये, तस्मिन्सत्येव ज्ञानात्सर्वज्ञानेन वैराग्यादनन्यभक्त्या तत्प्राप्ति सम्भवादित्यास्तां विस्तर: ॥

इति नारायणतीर्थकृत शाण्डिल्यसूत्रभाष्ये तृतीयस्य द्वितीयमाह्निकं समाप्तम् ॥

॥ २. पारिजातापहरण नाटकम् ॥

पारिजातापहाराख्यं चरित्रं अभिनीयते ।
आदौ कृष्णस्ततो भैमी सत्यभामा ततः सखी ॥

नारदागमनं पश्चात् पारिजातसमर्पणम् ।
ततः श्रीकृष्णसंवादो रुक्मिणीसत्यभामयोः ॥

कृष्णेनापि कृतं सत्यभामायाश्चित्तरञ्जनम् ।
सत्यया वैनतेयेन गमने ऽयते पतिः ॥

सत्यभामां पुरस्कृत्य नरकासुरमर्दनम् ।
नन्दनोद्यानगमनं पारिजातसमर्पणम् ॥

इन्द्रस्तुतिः ततः सत्यभामायास्तु गृहाङ्गणे ।
पारिजाततरुं सम्यगारोप्य कृतकृत्यता ॥
इत्येवं सङ्ग्रहे ह्यस्मे चरित्रे समुदीरिता ॥

सूत्रधार वचनम् : औरा ! ई विघ्मुन - अन्तट - पारिजातनाटक नाट्यवैरवरिकि विघ्मु-
गाकुण्डन् विघ्नेश्वरुडु तच्चे मार्गम्बु.

दरु

वच्चेनु गणपति इदुगो - चाल
वरदुडै त्रिगुणान् वन्चे पीरमनु १

गज्जेलु घल्लुघल्लन मनग - तन
बोज्जनु फणि चुट्टुकोनग - चाल २

मुज्जगमुसु नुति कोनग - मेलु
*ओज्ज (तनमु) ओप्पुन चेलग ३

सू. : अन्तट श्रीकृष्णमूर्ति वाकिटि कटिकंवाडु वच्चे मार्मम्बु.

दरु रागम् : मध्यमावती

कट्टियकाडिदुगो वच्चे गदे
पहनाममुलु वागुग चेलग १

चेम्पल गन्धमु चविगोन वात्रिरि
चिम्पिरि कम्बळि कोल चेतबूनि २

तोम्परि तनमुन तिन्नग नव्वुचु
इम्पुन वेडलेनु ई नोण्डि दिण्डि ३

सू. : अन्तट श्रीकृष्णमूर्ति वच्चेमार्मम्बु एविधान नण्टेनु

द्विपद : अन्तट श्रीकृष्णुण्डन्तयु तानु
सन्तोष चिचुडै सकल गोपाल
बालुलतो गूडि बाल भावमुन
यालतु पाडुचु येलमितो निपुडु
कस्तूरि तिलकम्बु गात्रिञ्चि नुदुट
हस्तकङ्कणमुलु नमरङ्ग तोडिगि
मन्दिडि तायितुल्सरगुन गट्टि
अन्दम्बुगा रत्नहारम्बु मेरय
मुत्याल पदकम्बु मुदमोप्प हेच्चु
अत्यद्भुतम्बैन हारम्बु मेरय
सरियोप्पु मायूर सरस पिञ्छम्बु

* ओज्जलु नगवियस

शिरसुन वेङ्कगा शिखकोण्ड दीर्चि
चेलगु कुण्डलमोमु चेवुल कदलग
तळतळम्बगु पट्टु दट्टियु गट्टि
चलेवाड्डुग पसिडि वन्ने दुप्पटियु
बिळ्ळल मोलताडु बिगुवुगा गट्टि
वदनमु रेणु वायतनम्बु शाब
मुदमुतो त्रिभङ्गि मूर्तिगा निलिचि
रङ्गुगा विलसिल्लु रेपल्लेलोन
श्रृङ्गार वीथिलो चेलगुचुण्डगनु
प्रौढ मार्गम्बुलन् प्रकटम्बु शाय
प्रौढ कृष्णुडु वच्चे प्रेमतो निपुडु

सू.: अन्तट श्रीकृष्णमूर्ति वच्चे मार्गम्बेटुवलनण्टेनु.

दरु

शङ्खी चक्री गदी पद्मी शार्ङ्गी किरीटकुण्डली
श्रीवत्सी कौस्तुभी दिव्यपीताम्बरी विराजते

सू.: अन्तट श्रीकृष्णमूर्ति वद्दिकिन् रुक्मिणीदेवि वच्चे मार्गम्बु.

दरु

आयाति श्रीरुक्मिणी शनैरिह योगिभिरधुना
कृष्णमेव चिन्तयन्ति सदाहृदी
वृष्णिवंश सिन्धुचन्द्र सौन्दर्य निन्दितामरी
निरन्तर सुरुचिर घन कबरी ॥

सू.: अन्तट श्रीकृष्णमूर्ति वद्दिकि तन चेलिकत्तेतो गूड सत्यभाम वच्चे मार्गम्बेविधान
नण्टेनु.

दरु

श्रीमाधवुनि गोरि आसत्य
भाम द्वारककु वच्चेने ॥ प ॥

दामोदरुनि गोरि शृङ्गार
श्री मारमणि वच्चेने ॥ अ. प ॥

अङ्गनामणि वच्चेने अशेषलोक
मङ्गळमु कोरि वच्चेने
बङ्गारुबोम्म वच्चेने श्रीहरि
सङ्गतिनि कोरि वच्चेने ॥ १ ॥

सू. : अन्तट वच्चिन रुक्मिणि यम्मवारितो श्रीकृष्णस्वामि सरसम्बुलाडे मार्गम्बु एविधम्बन नंटेनु.

दरु

आडुदाम्नु रारे भैमि! अतिमोदमुतो नेडु
वेडुक मिश्रग विन्तविन्त विधलु (ध्रु)

आलागे कानीयवय्य ! ओई ! अच्युतानन्द गोविन्दा !
मेलुमेलैम विधमु विलुपिम्प ओई १

सङ्गीतमुलु पाडि सरस नाट्यमुलु विलुपिञ्चि
शृङ्गाररसमुतो नामनसु निम्पवे २

नन्दगोपनन्दना श्रीमन्दिर खण्डिता-
नन्दवदनमु जेसेद वरदगोपाला ३

मन्दहास मोहनम ओई मदनसुन्दरा - अम
रेन्द्र वन्द्या नारायणतीर्थ वरदा म्रोक्केरा ४

सू. : ईलागुन श्रीकृष्णस्वामि रुक्मिणि यम्मवारितो विहरिञ्चुचु नुण्डगानु, नारदमुनीश्वरुण्डु वच्चे मार्गम्बु.

दरु

नारायण नारायण नारायणेति सन्ततम्
वारं वारं गायन् भक्त्या नारदोऽयं विराजते

सू. : अन्तट ईलागु वच्चिन नारदमुनीश्वरुण्डु श्रीकृष्ण द्वारपालकुलन् जूचि "ओई ! द्वारपालकुलारा ! नारदमुनीश्वरुण्डु वच्चियुन्नाडनि श्रीकृष्णस्वामिकि हेच्चरिञ्चुमु ! — अनेनन्तट कृष्णद्वारपालकुलु श्रीकृष्णमूर्ति वद्दिकि वच्चि – "हे कृष्णा ! सकललोक सञ्चारियैन नारदमुनीश्वरुडु मीयोक्क दर्शनार्थमै वच्चियुन्नाडु" — अनिन् हेच्चरिञ्चगा नन्तट – श्रीकृष्णमूर्ति रुक्मिणीसमेतुण्डै नारदमुनीश्वरुनि केदुरेगी निलिचि, अञ्जलि गाविञ्चि, अर्घ्यपाद्याचमनीयम्बुलिच्चि, कुशलप्रश्नलु जेसि सुखासीनुनिन् गाविञ्चि अन्तट नारदमुनीश्वरुडु श्रीकृष्णमूर्तिकि पारिजातपुष्पमु समर्पिञ्चे मार्गम्बु एविधाननण्टेनु.

दरु

धीरुडु नवनीतचोरुडु - विजय
गोपालुडु कोलुवैयुन्नाडु
पारिजात हरि परमपुरुषुण्डैन
भगवन्तुडु गोविन्दुडु इदुगो १

सरस कविवरुलु सन्नुति - शायग
सकल गीतमुलु विनुपिञ्चग
सुरुलु नरुलु गन्धर्वुलु - कोलुवग
सोगसुमीर वारवनितलु पलुकग २

कूरिमि मुत्याल गोडुगुलु - बट्टग
सारेकु चामरमुलु सलुपग
नारदमुनि मुख्युलु नाममु - शायग
नारायणतीर्थ नाथुडु इदिगो ३

नारद :— आनीतं नन्दनोद्यानात् कुसुमं पारिजातजम्
ललनालक्ष्मिसंयुक्तं सुगन्धितं निरन्तरम्
भक्त्या दत्तं मया तुभ्यं नराणां दुर्लभं हरे
प्रयच्छेतरा तद्याचेत् तवैव दमशालिनः

मू. : अन्तट ईलागुन नारदमुनीश्वरुडु श्रीकृष्णस्वामिकि पारिजातपुष्पमु समर्पिञ्चि भगवन्नामपु गानमु सेयुचुन् चने नन्तट इलागुनुण्डगानु आ पारिजातपुष्पमुनु श्रीकृष्णस्वामि रुक्मिणि अम्मवारिकि इच्चेनु, ईमाट चेलिकत्ते जूचि तिरुग वच्चि सत्यभामतो देलुपुचु-नुण्डगानु नारदमुनीश्वरुडु वच्चि सत्यभामकु विनिपिञ्चि देवलोकमुनकु चनेनन्तट, सत्यभाम तन चेलिकत्तेनु जूचि नेमनि पलुकुचुन्नदि.

द्विपद : आदिकारणमैन आ देवदेवु
वेदमागमुलन्दु विलसिल्लु विभुडु
आनन्द घनमैन आसत्यमूर्ति
मानित गुणशालि महिमसम्पन्नु
सुरनर मृगमुल सुखुलुगा जेसि
गरिम मुज्जगमेल्ल गाचि रक्षिञ्चु
मत्स्यावतारुडै महिम भाविञ्चि
अच्युतुण्डै तानु आनन्दमुगनु
पूर्णावतारुडै पुरुषधौरेयु
पूर्णचन्द्राननु फुल्लपद्माक्षु
मकरकुण्डल कान्ति मञ्जुळ क्रीडि
सकललोकुलकेल्ल साक्षुनीडनुचु
पुरुषपरुडनिचाल नोलुपुमीरगनु
परमात्म जनियिञ्चे भक्तकामुकुडु

सत्य. वचनमु : विनवे आ चेलिया इट्टुवण्टि अनन्तकल्याणगुणमुलु कलिगिनट्टुवण्टि श्रीकृष्णस्वामि ना इल्लु चोरक एक्कड उन्नाडनि देलुपुकोरम्मा.

सू. व. : अन्तट सत्यभाम माटलु विनिन चेलिकत्ते पोई श्रीकृष्णस्वामिनि जूचि तिरुगा वच्चि सत्यभामतो एमनि बलुकुचुन्नदि.

द्विपद : विनु सत्यभाम! विभुड्‌ जगधीशु
वनजलोचनुड्‌ गोवर्धनोद्धारि
दिव्य कस्तूरिका तिलकम्बु दिद्दि
नव्य कुसुममुचे नन्दनन्दनुड्‌
आरुक्मिणिनि गूडि नद्भुतम्बुगनु
गारवम्बुननुण्डे कञ्जलोचनुड्‌
नारदुण्डडुवच्चि नयमुमीरङ्ग
पारिजातमुनिच्चि भक्तसम्पन्नु,
आपारिजात मा इन्ति किच्चि
आरुक्मिणी लोलुडैनवाडाये

सू. व. : अन्तट चेलिकत्ते माटविनि सत्यभाम मूर्च्छितुरालायेनु. पिदप मूर्च्छदेलिसिन तरुवातनु, श्रीकृष्णस्वामिनि दलचि सत्यभाम मरिन्नेमनि बलुकुचुन्नदि.

द्विपद : भाविम्प धरलोन पापपु ब्रह्म
नावण्टि चेलिनिन्त न्यायम्बु दप्पि
पुट्टिञ्चे गावोलु पोलपु मोहमुन
एट्लु ने वेगिन्तु एमन्दु विधिनि
पुडमिलो ई आडु बुट्टुवु गण्टे
अडविलो नोक वृक्षमैयुन्न मेलु
एमिसेयुदु दैवमेमि कल्पिञ्चे
नामीद दयलेदु नासामि किपुडु
कटकटा इटुवण्टि कारणम्बुनकु
पडकिण्डि चित्रम्बु पडति छन्दमुन
एन्तुरा ई मोह मेट्लु ताळुदुनु

वानितो गूडनि वयसु नाकेल
वानितो मेलगनि वैभवम्बेल
एक्कडि देहम्बु एक्कडि वलपु
एक्कडि मरियाद येयुपायम्बु
एन्निक निभ्भङ्गु "लात्मलो दलचि
पन्नुगा यासत्यभाम चिन्तिञ्चे"

सत्य. वचनमु : विनवे ओ चेलिय! इन्नि गुणमुलु गलिगिनट्टुवण्टि श्रीकृष्णस्वामिनि येडबासि ताळलेने, नीवु पोयि (वानिनि) पिलुचुक रम्मा!

सू. व. : अन्तट सत्यभाम माटविनि चेलिकत्ते वच्चि श्रीकृष्णस्वामिनि पिलिचे मार्गम्बु. एविधान नंटेनु.

तालमु : मिश्रलघु] दरु [रागमु : शंकराभरणमु

रम्मनि पिलिचेनु कृष्णा — निन्नु
रम्मनि पिलिचेने ॥ प ॥

रम्मनि पिलिचेने रमणि चाल नीकु
कम्मनि, पूलपानुपु जेसि वरुसतो ॥ अ. प. ॥

विरहमु ताळलेक आ सत्यभाम
वेडुकोम्मने गद्दा स्वरगग्ळा
परवशमुगाने इपुड्डु दरिदापु
देलियक तरुणि निन्ने कोरि ॥ च ॥

सू. व. : अन्तट ईलागुन चेलिकत्ते पोयि कृष्णस्वामिनि पिलिचि तिरुगा वच्चि सत्यभामतो एमनि वलुकुचुन्नदि.

चेलि. वचनमु : विनवे ओ सत्यभाम! श्रीकृष्णस्वामि नीवेन्त पिलिचिनागनि नामाट विन्नि विननिवानिवलेने युन्नाडनि पलुकगा, अन्तट सत्यभाम चेलितत्ते माट विनि एमनि वलुकुचुन्नदि.

दरु

एलागु नेर्वेगिन्तु निकनेमि बुद्धि
    देलुप वम्मा ॥ प ॥

ईलागु नातोनु अलिगिन
    नन्नेलिन वाडु राडिन्दुन् ॥ अ.प. ॥

मञ्चिमञ्चि पूवुलु देच्चि
    मञ्चमुपं पानुपु जेसि
इन्चुक माटलाडुमु यण्टे
    एमियु विनडम्मा १

पञ्चबाणुडु ता वच्चि
    पोञ्चियुण्डे या समयमु जूचि
त्रिञ्चि सुमशर जालमुनु
    वडिगानु सन्धिञ्चगानु २

चल्लनि जूपुल वाडु
    चक्कनि नव्वुल वाडु
मेल्लनि माटल वाडु
    मेलु गल वाडु ३

गोल्ल पडुचुलु गलवाडु
    कोटि मन्मथाकारुडु
एल्लप्पुडु नारायणतीर्थुल
    एलमि गलवाडलिगितेनु ४

सू. व. : अन्तट चेलिकत्तेनु जूचि सत्यभाम एमनि पलुकुचुन्नदि.

सीसपद्यमु : गुण्डुमल्लेलु देच्चि कोप्पुगा सवरिञ्चि
    रेप्पवेयक जूचु रेयु बगलु

तीरैन कस्तूरि तिलकम्बु दिद्दुचु
श्रोद्गूकलदाक पोडमि जूचु
मलयज गन्धम्बु मेयिनिण्ड नलदि ता
नप्पुडप्पटिकिनि नगल जूचु
अरद्दैन मुत्याल हारमुलु दाल्चि ता
चेङ्गट निलिचि चेक्किलिनि जूचु
निटुल शृङ्गारमोनरिञ्चि येम्मे काडु
ओहो पारिजातमु पैनि कोसगि नाडु
तनुवोकटिग मुनु मुन्दुगा दलच लेडु
मतिनि आ नाटि चेलिमिनि मरचिनाडु

सू. व. : अन्तट सत्यभाम श्रीकृष्णस्वामिनि दलञ्चि मरिन्नेमनि पलुकुचुन्नदि.

दरु

एन्त दुडुकु वाडु गोपालुडम्मा
एमि सेतुने ओ मुद्दुगुम्मा ॥ प ॥

अलिगि अलिगि नातो नादुकोने नम्मा
अन्दु बोयि तिरुगन् रालेदम्मा १

मानिनि वलपुलके वशमाये नम्मा
दलञ्चु कोण्टेनु ताळले नम्मा २

घोरभवार्णव तारकु डम्मा
नारायणतीर्थ नाथुडे यम्मा ३

सू. व. : अन्तट सत्यभाम तन विरहवेदननु एमनि देलुपुचुन्नदि.

सीसपद्यम् : पोञ्चेने मरुविलु वञ्चेने शरमुलुन्
तोडिगिञ्चे येद सडलिञ्चेनम्म
(श्रोसेने शुकशारिकलु रव जेसेने)
.... डासे नम्म

चिम्मेने इदिगो जुम्मनि ग्रम्मेने
गुम्मेने मोहाब्धि वन्ने नम्म
अदरेने जिगिमोवि पदरेने इरुवोड
लोदरेने मरिचाल नोदरे नम्म
उदटि गुब्बलु रेण्डुनुप्पोङ्ग मिगुल
रविक मुडिवीडि ननु रङ्ग जेसे
दरचु विरहानलम्बुन दगिलि मिगुल
तल्लडिल्लेद निक ने ताळ गलन.

सू. व. : अन्तट सत्यभाम मरिन्नेमनि प्रलापिञ्चुचुन्नदि.

दरु

(हरिहरि!) आनन्द गोपकुमारुडु
अलिगिते नन्नादरिञ्चे वारेवरु

पलुमारु नातोन बालगोपालुडु
चेलिमि जेसि चेलिनि जेरिनाडम्मा
अलिगिनाडु मुद्दुगोपालुडनि नेडु
चिलुक वच्चि नातो वलिके नम्म १

एव्वरानि गुणरत्नाकरुण्डनि
विन्नविन्तुरे वेदान्तमुललो
चिन्नवाडु श्रीरनारायणतीर्थ
चित्तवृत्ति रङ्गनटन विनोदी २

सू. व. : अन्तट सत्यभाम मरिन्नेमनुचुन्नदि.

सीसपद्यम् : तेरवरो ननु जूचि तृप्ति बोन्दुनु गानि
इञ्चुक बुव्वारगिञ्चडम्म
अलिवेणिरो नादु अधरामृतमे गानि
पालु नोक्किन्तैन ग्रोलडम्म

भामरो विनवे नापय्येदने गानि
एलमि पान्पुन पव्वळिम्पडम्म
रेपगलु नयङ्गरेख जूचुनु गानि
सुदतिरो योरुलनु जूडडम्म
चोक्कि वलपिञ्चि मोमु मोमुनु जूचि
मुद्दु बेट्टुचु मुरियुचु मेच्चुचुण्डु
पोद्दुगूकलु देलियक पोन्दि प्रेम
वीडचालडेन्नडु ना विभुडु एपुडु

सू. व. : अन्तट सत्यभाम मरिन्नेमनि बलुकुचुन्नदि.

दरु

इण्टिकि राक युन्नाडे ओयम्मलार कड-
कण्टनैना जूडडे ओयम्मलार १

वेण्टवेण्ट तिरुगुवाडे ओयम्मलार पण्डु
वण्टि मोवि नीयडे ओयम्मलार २

मन्दुकैन माटलिन्दु नाडडम्मा वा-
डन्दरिलो नन्नु विडनाडेनम्मा ३

मेलिमैन विण्ड्लशरमु लेसेनम्मा न-
न्नेलिन नापालि मुद्दु गोपालुडम्मा ४

सू. व. सत्यभाममरिन्नेमनुचुन्नदि.

सीसपद्यमु : मगुव ने नाडिन माटदप्पनि वाडु
दानि बोधनलकु दक्किनाडु
बोडि ने व्रासिन गीटुदाटनि वाडु
वगलाडि मायलो दगिलिनाडु
वेन्नुडु ना कौगिलि नेडबायनि वाडु

तक्कुलाडि बगलो चिक्किनाडु
एम्मे ...... नायिण्ट नेडबायकुण्डेनु
आयोयारिण्टने मेलगुचु वाडु
नल्ल वानि येमैनानु नम्मरादु
गोल्ल .... कोल्ल गादु
त्राण जूचेनु एमैन ....
... ...

सू. व अन्तट चेलिकत्ते कृष्णस्वामि वद्दिकि वच्चि मरिन्नेमनि बलुकुचुन्नदि.

सीसपद्यमु : परिमळ गन्धम्बु बागुगा समगूर्चि
बङ्गारु गिन्नेल बरग नुञ्चि
(कस्तूरि जव्वाजि घनकदम्बपुपोडि)
कमनीय कस्तूरि कर्पूर वीटिकल्
....
पयिडि ताम्बाळम्बु पैनमर्चि
साम्ब्राणि धूपमु सवगानु नलुवङ्क
तावि गुप्पनभम्म तगनोनर्चि
मल्लेलु मोल्ललु तेप्पिञ्चि मुरुवुमीर
पान्पु गाविञ्चि वेड्कतोनु पडकिल्लु
चाल शृङ्गारमु नोनरिञ्चि सत्यभाम !
काचियुन्नदि नीराक केदुरु जूचि

सू. व. अन्तट चेलिकत्ते सत्यभाम वद्दकु वच्चि कृष्णस्वामि नेनेन्त पिलिचिना राडायननि बलुकगा सत्यभाम एमनि बलुकुचुन्नदि.

सीसपद्यमु : ना देवदेवुडु ना मोहनाङ्गुडु
नयगुणान्वितुडु ना नन्दसुतुडु
मन्दस्मितास्युण्डु मकरन्द भाषुण्डु

मन्दरोद्धरुण्डु मार घनुडु
कमलज नेत्रुण्डु कमनीय गात्रुण्डु
कन्दर्प जनकुण्डु करि वरदुडु
नीरदश्यामुण्डु निर्गुणाकारुण्डु
निरुपम शीलुण्डु निर्मलुण्डु
गोकुलाम्बुधि राकासुधाकरुण्डु
श्रीकरुडु बालकोटिप्रभाकरुडु
पूलविलुकनि केळि नन्नेलु वाडु
मरस राडाये गोपिका जारुडिपुडु

सू. व. अनिनिट्लु वलिकिन सत्यभाम तन चेलिकत्तेनु जूचि मरिन्नेमनि पलुकुचुन्नदि.

सीसपद्यमु: नन्दकुमारुनि नवनीतचोरुनि
नलिनदळाक्षुनि नादु विभुनि
यदुकुलतिलकुनि इभराजवरदुनि
सुन्दराकारुनि सुगुण निधिनि
पङ्कजनाभुनि भक्तमन्दारुनि
नादिव्य प्राणेशुडैन वानि
चल्लनिजूपुल गामि नल्लानिवानि
मुद्दुमाटलवानि मुरविहरुनि
चलमिकनुशाय दगदनि मेलुवानि
वनजनेत्रिरा इपुडुनीवन्दु बोयि
चेलिय नावेतलतनिकि देलिय देलिपि
नेडु मुद्दुग शौरिनि तोडितेवे

सू. व. अन्तट निट्लु पलापिञ्चिन सत्यभाम, चिलुक पलुकुलु गलिगिनटुवण्टि चेलिकत्तेनु जूचि "विनवे ओचेलिया इटुवण्टि गुणमुलु गलिगिनटुवण्टि श्रीकृष्णस्वामिनि नीवु

बोयि पिलुचुक रम्मा" अनि अनियेन्, अन्तट सत्यभाम पलुकुलु विनिन चेलिकत्ते श्रीकृष्णस्वामि वद्दिकि वच्चि पिलिचे मार्गम्बेविधान नण्टेनु.

दरु

रावय्या रमणि निन्नु रम्मने भाम
देवकीसुत निन्ने दैवमनि कोरियुन्नदि १

न्यायमु कादय्या नलिनाक्ष निनु
बाय जालननि बलिकेनु इपुडु २

सत्यभामवचनमु : विनवे ओ चेलिया कृष्णस्वामिवद्दिकि नेने बोइ पिलिचेनुगानि नीवु कूडरम्मा अन्तट श्रीकृष्णमूर्तिवद्दिकि तन चेलिकत्तेतो गूड सत्यभाम वच्चे मार्गम्बु.

सू. व. अन्तट इट्लु वच्चिन सत्यभाम कृष्णस्वामिनि जूचि एमनि बलुकुचुन्नदि.

दरु

अक्षीण करुणासिन्धो गोपाला - नन्नु
रक्षिम्पवय्या श्रीविजयगोपाला
कण्टिरा निन्नु नेडु श्रीगोपाला - ना
कन्नुल पण्डुगायेरा गोपाला
नळिनसुन्दरनयना गोपाला—श्रीम
न्नारायणतीर्थ वरदा गोपाला.

सू. व. अन्तट सत्यभाम श्रीकृष्णस्वामिनिनु जूचि मरिन्नेमनि बलुकुचुन्नदि.

दरु

नन्नु रक्षिम्पवय नीकु न्यायमा रारा
वेन्नवण्टि हृदयमु वेडि याल जेसेवुरा ॥ ध्रु ॥

एन्त साहसमुरा नीकु
यादवा नन्नेडबासि स्वामि
एन्त सन्तोषमु गलिगिन
नेमोयनि युन्नावुरा १

चिन्तकु चिन्तामणि नीवे यनि
चेलिमि जेसि नन्नु जेरि
पन्तमु जेल्लिम्प वोई
भक्तुल पालिटि पण्टवुरा २

तेल्लनि पक्षुलेल्ल देव
राजहंसमुलौना
कल्ललाडक देलुप वोई
काळ घनदेहा ३

फुल्लकयुल्लमु गलिगेदि
पुण्यकर्म फलमे गदा
चल्लगा नन्नेलुकोरा
सरस नारायणतीर्थ वरदा. ४

मू. व. अन्तट, ईलागुन सत्यभाम श्रीकृष्णस्वामिनि रम्मनि पिलुवगानु आ रुक्मिणि योक विलास विभ्रमलयुन्दु लोलुण्डै युण्डगा जूचि, सहिंचक यासत्यभाम श्रीकृष्णस्वामिनि चेयिवट्टि पैनेपगानु, रुक्मिणि अम्मवारु जूचि श्रीकृष्णस्वामि चेयि विडिपिञ्चि, सत्यभामन् जूचि रुक्मिणीदेवी एमनि बलुकुचुन्नदि.

दरु

भामा! नीकिन्त भयमेमियु लेदा
ना माधवुनि विलुव न्यायमा नीकु १

मगुव! ना मगडु निन्नु मन्निञ्चडण्टे
तगवेमे नातो नीकु तरुणि! पोपोवे २

ना इल्लु चोरनीकु न्यायमा ओ भामा!
वावि वरुसलेनि वारिण्टि फङुचा ३

नीवेमि जेसेवे नेडु माधवुडु
नी इष्ट नुण्डगा निगमगोचरुडु ४

एमनि बलिकेवे एच्चु लेदेमे
दामोदरुडु नीकु दक्कडे भामा ५

नल्लनि वाडु नीकु नाथुडै गलिगेने
गोल्लवाडु नीकु गुणवन्तुडैनाडेमे ६

सवति नातो नीकु चलमेमे भामा
भाविञ्चि जूडवे भाग्यमेव्वरिदो ७

अवनिमण्डल चन्द्रुडखिल पालकुडु
शिवनारायणतीर्थ सेवितुडिपुडु ८

सू. व. अनिनिट्लु बलिकिन रुक्मिणि अम्मवारु मरिन्नेमनि बलुकुचुन्नदि.

सीसपद्यम्: भामामणि विनवे भयमिन्त लेकने
नायिल्लु चोरनीकु न्याय मटवे
मन्निम्पुमनि नादु मगनेड वच्चिने
तगवु शायनु नीकु तगदु पोवे
यूरि कैय्यालकु नोडिगट्ट वच्चेवु
तन माधवुडु नीकु तनकु नटवे
ओकते सोम्मुकु वच्चि नोकते नाशिञ्चिन
दानिकिदियु मेरगादु पोवे
चेति .... कोरकु ... सुपणति नीवे

(नातो) नेदुराड वच्चेदि नीति गादे
रच्चलकु दोव जूपेवु मुच्चु दोङ्ग
विभुनि नायिण्टिलोनु दाचुन्दुनटवे

सू. व. अन्तट ईलागुन रुक्मिणि अम्मवारु चेत सत्यभाम अवमानम्बु पोन्दिन् दन इण्टिकि वच्चि कोपाकार गृहम्बुनन् प्रवेशिञ्चेन्, अन्तट मरिन्नेमनि प्रलापिञ्चुचुन्नदि.

दरु

एमि सेतुने ओ यम्मा
चक्कारुबोम्म मुद्दुलगुम्मा.

(अपूर्ति ग्रन्थमु)

संवाद सीसमालिक

कृष्ण : कोकिलालापिनी नीकु नापै निट्लु
कोप कारणमेमि कोमलाङ्गि

सत्य. : नल्लनि वानितो नागमुतो चेल्मि
शायरा दीमाट सिद्धमाये

कृष्ण : नलिनायताक्षिरो नायन्दु दयजेसि
सरसम्बु लाडवे चन्द्रमुखिय

सत्य. : ई वग लेवरितो यदुकुलाम्बुधिचन्द्र
नीकैन प्रियुरालु नेनु गानु

कृष्ण : किलकिल नगियिश्चि गिलिगिन्त लोनरिश्चि
पञ्चबाणुनि भयमापु मिपुडु

सत्य. : मरुलु नीकोक चोट मायम्बु लोकचोट
देहम्बु नोकचोट देलुसुकोण्टि

कृष्ण : चारुभाषिणी नीदु चातुर्य माटलु
चालुचालु नन्नु देलुसु कोवे

सत्य : कोरि नेनुण्डगा पारिजातमु देच्चि
दानिकिच्चितिवन्दु तरलिपोयि

कृष्ण : (पारिजात वृक्षमु नी भवनमन्दु देच्चि)
युञ्चेद नीक्षण मच्छकण्ठि

सत्य. : मनसु राजिल्लु नपुडु मदनजनक
बलिमिनि मरुकेळि नेलु कोर.

AN APPEAL

Manuscripts on Palm Leaf or Paper of the ancient works of the wise men of the past, are the great treasures, solely inherited by the Nation and it is the moral obligation of persons who possess them to preserve them safely for the future generations of mankind.

Probably you have some of these in your possession or you know friends or neighbours who possess them. You can make a great contribution to the cause of the preservation not only of our National Culture but also to the Culture of Humanity as a whole by arranging to present such manuscripts to the famous T. M. S S. M. Library, Thanjavur.

The manuscripts so presented will be accepted and acknowledged with pleasure and gratitude by the authorities of the Library, preserved with meticulous care and made available to successive generations of readers and scholars for study and research. The hitherto unpublished works found among them, will be printed and published in due course, as facilities occur, with the expression of the Library's gratitude for your gift.

The great Scholar-King of Tanjore, Rajah Serfoji, has attained immortal fame by dedicating enormous time and wealth to the expansion and firm establishment of this world-famous 'Sarasvati Mahal Library.' It is open to you to share the honour of Serfoji, in your own measure by contributing your manuscripts to the great institution built by him.

This great Honour is beckoning to you to accept it. Will you hasten to take it up? The Library waits for your answer.

DIRECTOR,

Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ स्वयंवराविधानम् ॥

ஸ்வயம்வரா விதானம்

தேதியூர் எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்திரிகள்
மேனிலை ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர்
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்

अथ मातङ्गेश्वरीमन्त्रप्रसङ्गात् शाक्तेयत्वसामान्येन स्वयंवरामन्त्रविधानं मन्त्रसारोक्तमपि योग्यतावशाल्लिख्यते ॥

திருமண வாழ்க்கையை எதிர்நோக்கும் கன்னியர்கள் நீண்ட ஆயுளும், குறைவற்ற செல்வமும், ஆரோக்யமும், அழகும் கொண்ட மணமகனை அடைந்து சகல ஸௌபாக்யங்களையும் பெற்றுத்திகழ நம் நாட்டில் ஸ்ரீ பராசக்தியின் அம்சமான ஸ்ரீ ஸ்வயம்வராதேவியை வழிபடுவதுண்டு. ஸ்ரீ மாதங்கீயெனப்படும் மந்த்ரிணீ தேவியின் அங்க மந்த்ரமாகக் கூறப்படும் இந்த ஸ்வயம்வரா மந்த்ரம் தந்த்ர நூல்களில் விரிவாகவே கூறப்படுகிறது, பரசிவத்துடன் இணைவதற்கு ஸகுண வடிவத்துடன் உள்ள சக்தி, கையில் மணமாலையுடன் வரும் நிலையில் "ஸ்வயம்வரா" என்ற பெயர் பெறுகிறாள்.

ब्रह्मा ऋषिः । देवी गायत्री छन्दः । जगन्माता श्रीपार्वती देवता । (ओं ह्रां बीजं । ओं ह्रीं शक्तिः । ओं ह्रूं कीलकम् । मम श्रीस्वयंवराप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ।) त्रैलोक्य वश्यमोहिनी हृत् । जगत्त्रयवश्यमोहिनी शिरः । उरगवश्यमोहिनी शिखा । राजवश्यमोहिनी कवचम् । स्त्रीपुरुषवशङ्करी नेत्रत्रयम् । सर्वस्त्रीपुरुषमुखहृदयं मम वशं कुरु कुरु स्वाहा अस्त्रम् ॥ अथवा ह्रां हृत् । ह्रीं शिरः इत्यादि षडङ्गं कुर्यात् ।

M. S. 6700. T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.

அஸ்ய ஸ்ரீஸ்வயம்வரா மஹாமந்த்ரஸ்ய ப்ரம்மா ரிஷி: । தேவீ காயத்ரீச்சந்த: । ஜகன்மாதா பார்வதீ தேவதா । (ஓம் ஹ்ராம் பீஜம் । ஓம் ஹ்ரீம் சக்தி: । ஓம் ஹ்ரூம் கீலகம் (மம) ஸ்ரீஸ்வயம்வரா ப்ரஸாத ஸித்த்யர்த்தே ஜபே விநியோக:)

க) — அங்கந்யாஸங்கள் :

ஓம் த்ரைலோக்ய வச்ய மோஹினீ — அங்குஷ்ட்டாப்யாம் நம:
ஹ்ருதயாய நம:
ஓம் ஜகத் த்ரய வச்ய மோஹினீ — தர்ஜனீப்யாம் நம:
சிரஸே ஸ்வாஹா
ஓம் உரகவச்ய மோஹினீ — மத்யமாப்யாம் நம:
சிகாயை வஷட்
ஓம் ராஜவச்யமோஹினீ — அனாமிகாப்யாம் நம:
கவசாய ஹூம்
ஓம் ஸ்த்ரீபுருஷவசங்கரீ — — கனிஷ்ட்டிகாப்யாம் நம:
நேத்ர த்ரயாய வௌஷட்
ஓம் ஸர்வ ஸ்த்ரீபுருஷமுக ஹ்ருதயம் மம வசம் குரு குரு ஸ்வாஹா — கரதல கர ப்ருஷ்ட்டாப்யாம் நம: அஸ்த்ராய ப்பட்

இந்த கராங்கந்யாஸ மந்த்ரங்களுக்குப் பதிலாக பின்வரும் மந்த்ரமும் சொல்லலாம்.

ஓம் ஹ்ராம் அங்குஷ்ட்டாப்யாம் நம: । ஹ்ருதயாய நம:
ஓம் ஹ்ரீம் தர்ஜனீப்யாம் நம: । சிரஸே ஸ்வாஹா
ஓம் ஹ்ரூம் மத்யமாப்யாம் நம: । சிகாயை வஷட்
ஓம் ஹ்ரைம் அனாமிகாப்யாம் நம: । கவசாய ஹூம்
ஓம் ஹ்ரௌம் கனிஷ்ட்டிகாப்யாம் நம: । நேத்ரத்ரயாய வௌஷட்
ஓம் ஹ்ர: கரதலகரப்ருஷ்ட்டாப்யாம் நம: । அஸ்த்ராய ப்பட்
[பூர்புவஸ்ஸுவரோம் (ஸுவ:) இதி திக்பந்த:][1]

ध्यानम् — बालार्कायुतसुप्रभां करतले [2]लोलम्बमालाकुलां
मालां सन्दधतीं मनोहरतनुं मन्दस्मिताद्यन्मुखीम् ।
मन्दं मन्दमुपेयुषीं वरयितुं शम्भुं जगन्मोहिनीं[3]
वन्दे देवमुनीन्द्रवन्दितपदामिष्टार्थदां पार्वतीम् ॥

---

1. பெண்கள் ப்ரணவம் சொல்வது கூடாது என்பதால் "பூர்புவஸ்ஸுவ:" இதி திக்பந்த: என்று சொல்லவும்.

2. रोलम्ब । 3. मोहनं ।

த்யானம் :

பாலார்க்காயுத ஸப்ரபாம் - கரதலே [1]லோலம்ப மாலாகுலாம்
மாலாம் ஸந்தததீம், மனோஹர தனும், மந்தஸ்மிதோத்யன்முகீம் ।
மந்தம் மந்தம் உபேயுஷீம், வரயிதும் சம்பும் [2]ஜகன்மோஹினீம்,
வந்தே தேவமுனீந்த்ர வந்திதபதாம், இஷ்டார்த்ததாம், பார்வதீம் ॥

पञ्चपूजा பஞ்சபூஜை :

(मूलमन्त्रः) ह्रीं योगिनि योगिनि योगेश्वरि योगभयङ्करि सकलस्थावरजङ्गमस्य मुखहृदयं मम वशमाकर्षयाकर्षय स्वाहा ॥ इति मन्त्रः ॥ वश्यप्रधानोऽयं मन्त्रः । पञ्च-चत्वारिंशद्वर्णः ॥

(மூலமந்த்ரம்) ஹ்ரீம், யோகினி யோகினி யோகேச்வரி யோகபயங்கரி ஸகல ஸ்த்தாவர ஜங்கமஸ்ய முக ஹ்ருதயம் மம வசம் ஆகர்ஷய ஆகர்ஷய ஸ்வாஹா. இது பிறரை வயப்படுத்துவதை முக்ய பலனாகவுடைய மந்த்ரம் ஆகும். 45 [3]எழுத்துக்கள் உடைய மந்த்ரம் ஆகும்.

न्यासः — शीर्षालिकश्रुतिविलोचनघ्राणगण्ड-
दन्तोष्ठदोश्चरणसाग्रकसन्धिकेषु ।
आधारपार्श्वहृदयस्तनकक्षसांस-
शीर्षेषु विन्यस्य(स)तु मन्त्रवरस्य वर्णान् ॥

तत्र दोश्चरणेति दोश्चरणयोः साग्रसन्धिष्वित्यर्थः ।

---

1. रोलम्बमालाकुलां. ரோலம்ப மாலாகுலாம்: வண்டுகூட்டத்தால் சூழப்பட்ட (மாலையை)

2 जगन्मोहनं. ஜகன்மோஹனம் : உலகை மயக்கும் அழகுவாய்ந்த என்ற சொல் சிவபெருமானுக்கு அடைமொழியாக பாடபேதம் உண்டு. இந்த தியான ச்லோகத்தின் கருத்து:— பல்லாயிரம் இளம் சூரியர் போன்ற ஒளியுடன், வண்டுமொய்க்கும் திருமண மாலையைக் கையிலேந்தி, மனதை மயக்கும் உடலழகுடன், புன்சிரிப்புத் தவழும் முகங்கொண்ட, மூவுலகையும் மயக்கமுறச் செய்யும் அழகுவாய்ந்த, சிவனை மணாளனாக வரிப்பதற்கு அடிமேல் அடிவைத்து அவர் சமீபம் நாடும், தேவரிஷிகள் முனிவர்கள் வணங்கும் திருவடிகளைக்கொண்ட பார்வதியை வணங்குகிறேன்.

3. 45 எழுத்துக்கள் என்பது தேவநாகரி எழுத்து முறையில்தான் என்று அறியப்பட வேண்டும்.

MOOLA MANTRA : Hreem Yogini Yogini Yogeswari Yogabhayankari Sakala Sthaavara Jangamasya Mukha Hridayam Mama Vasam Aakarshaya Aakarshaya Swahaa. According to Devanagari Script, This mantra is consisting of 45 syllables.

நியாஸங்கள் : இதுபற்றிய விளக்கம் நமது நூலக "கணபதி விதானம்" எனும் நூலில் தரப்பட்டுள்ளது. உடலின் புறத்தூய்மையை ஸ்நானம் செய்வதால் பெறமுடியும். ஆனால் உட்புறத்தூய்மையை இந்த ந்யாஸங்களே அளிக்கவல்லது. முக்கியமாக பெரும்பாலும் வலதுகைக் கட்டை விரல் நுனியையும், ஆட்காட்டி விரல் நுனியையும் இணைந்த "முத்ரை"யால் உடலின் பல பாகங்களிலும் குறிப்பாகச் சில இடங்களில் ஓடும் நாடிகளை மேலே சொல்லப்பட்ட முத்ரையால் தட்டியெழுப்புவதால் உட்புறத்தூய்மை ஏற்படுகிறது.

யோக சாஸ்திர முறைகளைச்சேர்ந்த இந்த ந்யாஸங்களைச் செய்வதன் மூலம் உடலின் உட்புறத் தூய்மையைச் செய்துகொண்டு தியானம்-பஞ்சபூஜை செய்து மூலமந்த்ர ஜபம் செய்யப்படவேண்டும். "**जप्ता अपि अफला मन्त्रा विघ्नदा न्यासमन्तरा**" (நியாஸங்களைச் செய்யாமல் எவ்வளவு அதிகம் மந்த்ர ஜபம் செய்தாலும் பயனுமில்லை, தடைகளும் ஏற்படும்) என்ற சாஸ்திர வசனங்களின் கருத்தையுணர்ந்து மூலமந்த்ர வர்ண (எழுத்துக்கள்) ந்யாஸங்களையும் மூல மந்த்ர வர்ணபத ந்யாஸங்களையும் "ஆயுத" ந்யாஸங்களையும் செய்த பிறகு மூலமந்த்ர ஜபம் செய்யப்படவேண்டும்.

मूलमन्त्रवर्णन्यासः – (மூலமந்த்ர வர்ண ந்யாஸம் பின்வருமாறு)

१,	ओं ह्रां नमः	शिरसि	ஓம் ஹ்ரீம் நம:	தலையில்
२.	ओं यों नमः	अलिके	,, யோம் நம:	முன் தலையில்
३.	ओं गिं नमः	दक्षश्रोत्रे	,, (G) கிம் நம:	வலது காதில்
४.	ओं निं नमः	वामश्रोत्रे	,, நிம் நம:	இடது காதில்
५.	ओं यों नमः	दक्षनेत्रे	,, யோம் நம:	வலது கண்ணில்
६.	ओं गिं नमः	वामनेत्रे	,, (G) கிம் நம:	இடது கண்ணில்
७.	ओं निं नमः	दक्षनसि	,, நிம் நம:	வலது மூக்கில்
८.	ओं यों नमः	वामनसि	,, யோம் நம:	இடது மூக்கில்
९.	ओं गें नमः	दक्षगण्डे	,, (G) கேம் நம:	வலது தாள்
१०.	ओं ध्वं नमः	वामगण्डे	,, ச்வம் நம:	இடது தாள்
११.	ओं रिं नमः	ऊर्ध्वदन्तपङ्क्तौ	,, ரிம் நம:	மேல் பல் வரிசை
१२.	ओं यों नमः	अधो ,,	,, யோம் நம:	கீழ்ப் பல் வரிசை
१३.	ओं गं नमः	ऊर्ध्वोष्ठे	,, (G) கம் நம:	மேல் உதடு
१४.	ओं भं नमः	अधरोष्ठे	,, (Bh) பம் நம:	கீழ் உதடு

१५	ओं यं नमः	दक्षबाहुमूले	ஓம் யம் நம:		வலதுகை மூலம்
१६	ओं ङ्कं नमः	दक्षकूर्परे	,,	ங்கம் (K) நம:	வலது முழங்கை
१७	ओं रिं नमः	दक्षमणिबन्धे	,,	ரிம் நம:	வலது மணிக்கட்டு
१८	ओं सं नमः	दक्ष अङ्गुलिमूले	,,	ஸம் நம:	வலது கைவிரல் மூலம்
१९	ओं कं नमः	दक्ष अङ्गुल्यग्रे	,,	(K) கம் நம:	வலது விரல் நுனிகள்
२०	ओं लं नमः	वामबाहुमूले	,,	லம் நம:	இடதுகை மூலம்
२१	ओं स्थां नमः	वामकूर्परे	,,	ஸ்தாம் நம:	இடது முழங்கை
२२	ओं वं नमः	वाममणिबन्धे	,,	வம் நம:	இடது மணிக்கட்டு
२३	ओं रं नमः	वाम अङ्गुलिमूले	,,	ரம் நம:	இடது கைவிரல் மூலம்
२४	ओं जं नमः	वाम अङ्गुल्यग्रे	,,	ஜம் நம:	இடது கைவிரல் நுனிகள்
२५	ओं ङ्गं नमः	दक्षपादमूले	,,	ங்கம் நம:	வலதுகால் மூலம்
२६	ओं मं नमः	दक्षजानुनि	,,	மம் நம:	வலது முழங்கால்
२७	ओं स्यं नमः	दक्षगुल्फे	,,	ஸ்யம் நம:	வலது கணுக்கால்
२८	ओं मुं नमः	दक्षपाद अङ्गुलिमूले	,,	மும் நம:	வலதுகால் விரல்மூலம்
२९	ओं खं नमः	दक्षपाद अङ्गुल्यग्रे	,,	(kh) க்கம் நம:	வலதுகால் விரல்நுனிகள்
३०	ओं ह्रं नमः	वामपादमूले	,,	ஹ்ரும் நம:	இடதுகால் மூலம்
३१	ओं दं नमः	वामजानुनि	,,	தம் நம:	இடது முழங்கால்
३२	ओं यं नमः	वामगुल्फे	,,	யம் நம:	இடது கணுக்கால்
३३	ओं मं नमः	वामपाद अङ्गुलिमूले	,,	மம் நம:	இடதுகால் விரல் மூலம்
३४	ओं मं नमः	वामपाद अङ्गुल्यग्रे	,,	மம் நம:	இடதுகால் விரல் நுனிகள்
३५	ओं वं नमः	मूलाधारे	,,	வம் நம:	மூலாதாரம்
३६	ओं शं नमः	दक्षपार्श्वे	,,	சம் நம:	உடலின் வலதுபுறம் முழுவதும்
३७	ओं मां नमः	वामपार्श्वे	,,	மாம் நம:	இடதுபுறம் முழுவதும்
३८	ओं कं नमः	हृदये	,,	(K) கம் நம:	இதயம்
३९	ओं र्षं नमः	दक्षस्तने	,,	ர்ஷம் நம:	வலது மார்பு
४०	ओं यां नमः	वामस्तने	,,	யாம் நம:	இடது மார்பு
४१	ओं कं नमः	दक्षकक्षे	,,	(K) கம் நம:	வலது அக்குள்
४२	ओं र्षं नमः	वामकक्षे	,,	ர்ஷம் நம:	இடது அக்குள்

४३ ओं यं नमः	दक्षांसे	ஓம் யம் நம:		வலதுதோள்
४४ ओं स्वां नमः	वामांसे	,, ஸ்வாம் நம:		இடது தோள்
४५ ओं हां नमः	शिरसि	,, ஹாம் நம:		தலையில்

मूलमन्त्रपदन्यासः—

शीर्षदक्ष कपोलांसे पार्श्वनाभ्यन्यपार्श्वके ।

अंसतालुशिरोवक्त्रपृष्ठहृत्सु पदानि च ॥ एवं पदन्यासं कुर्यात् ॥

१. ओं ह्रीं नमः	शिरसि
२. ओं योगिनि नमः	दक्षकपोले
३. ओं योगिनि नमः	दक्षांसे
४. ओं योगेश्वरि नमः	दक्षपार्श्वे
५. ओं योगभयङ्करि नमः	नाभौ
६. ओं सकलस्थावरजङ्गमस्य नमः	वामपार्श्वे
७. ओं मुखहृदयं नमः	वामांसे
८. ओं मम नमः	वामकपोले
९. ओं वशं नमः	शिरसि
१०. ओं आकर्षय नमः	वक्त्रे
११. ओं आकर्षय नमः	पृष्ठे
१२. ओं स्वाहा नमः	हृदये

ஓம் ஹ்ரீம் நம:	தலையில்
,, யோகினி நம:	வலது கன்னம்
,, யோகினி நம:	வலது தோள்
,, யோகேச்வரி நம:	வலதுபுறம் முழுவதும்
,, யோகபயங்கரி நம:	தொப்பூழ்
,, ஸகலஸ்த்தாவரஜங்கமஸ்ய நம:	இடதுபுறம் முழுவதும்
ஓம் முகஹ்ருதயம் நம:	இடது தோள்
,, மம நம:	இடது கன்னம்
,, வசம் நம:	தலையில்
,, ஆகர்ஷய நம:	வாய்

ஓம் ஆகர்ஷய நம:	முதுகு
,, ஸ்வாஹா	இதயம்

पुनः ओं ज्रौं चापाय नमः	इति भ्रुवोर्न्यसेत् ।
ओं ज्यां ज्यायै नमः	इति नेत्रयोरधः ।
ओं द्रां द्राविण्यै नमः	नेत्रयोः
ओं द्रीं क्षोभिण्यै नमः	श्रवणयोः
ओं क्लीं वशीकरिण्यै नमः	आस्ये
ओं ब्लूं आकर्षिण्यै नमः	मध्ये
ओं सः सम्मोहिन्यै नमः	शिरसि

ஓம் ஜ்ரௌம் (ch)சாபாய நம:	இரு புருவங்களிலும்
,, ஜ்யாம் ஜ்யாயை நம:	கண்களின் அடிப்பகுதி
,, த்ராம் த்ராவிண்யை நம:	கண்களில்
,, த்ரீம் க்ஷோபிண்யை நம:	காதுகளில்
,, க்லீம் வசீகரிண்யை நம:	வாய்
,, ப்லூம் ஆகர்ஷிண்யை நம:	இடையில்
,, ஸ: ஸம்மோஹின்யை நம:	தலையில்

एवं न्यस्त्वा लक्षत्रयं जपेत् ॥

இவ்வாறு ந்யாஸங்கள் செய்த பிறகு மூலமந்த்ர ஜபம் மூன்று லக்ஷம் (ஜபம்) செய்யவேண்டும்.

त्रिमधुरमिक्तैः पङ्कजैर्वा आज्यसिक्तेन क्षीरपायसेन वा तत्सिक्तैरुत्पलैर्वा दशांशं पुरश्चरणहोमः ॥ उत्पलं – नीलोत्पलम् । अथ पूजाविधिः —

நெய், தேன், குழவு ஜீனி அல்லது நாட்டுச்சர்க்கரை இவை மூன்றும் கலந்த பொருள் "த்ரிமதுரம்" எனப்படும். தாமரை—அதன் இதழ்களை த்ரிமதுரத்தில் தோய்த்து அல்லது நெய்கலந்த பால் பாயஸத்தால் அல்லது பாயஸத்தில் தோய்த்த நீலோத்பல மலர்களால் ஜபம் எவ்வளவு செய்யப் பட்டதோ அதில் 10ல் ஒரு பாகம் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். (அதாவது 30000 தடவை)

जयायै विजयायै. अजितायै. अपराजितायै. नित्यायै. विलासिन्यै. दोग्ध्र्यै. अघोरायै. मङ्गलायै. इत्यष्टदलेषु अष्टशक्तीः नवमीं कर्णिकायां च सम्पूज्य अस्मिन् शाक्ते पीठे स्वयंवरा-मूर्तिं समावाह्य समर्चयेत् ।

अङ्गैः प्रथमावृतिः ।

सुभगायै. भगायै. भगसर्पिण्यै. भगमालिन्यै. अनङ्गायै. अनङ्गकुसुमायै. अनङ्ग-मेखलायै. अनङ्गमदनायै. इति द्वितीयावृतिः ।

पञ्चबाणमन्त्रैः वक्ष्यमाणैः (द्रां द्रावणबाणाय. द्रीं क्षोभणबाणाय. क्लीं वशीकरण बाणाय. ब्लूं आकर्षणबाणाय. सः सम्मोहनबाणाय. इति) तृतीया । मातृभिश्चतुर्थी । अस्मिन्नेव पटले त्रिपुराविधानोक्ताष्टभैरवैः पञ्चमी ॥

(असिताङ्गभैरवाय० रुरुभैरवाय० चण्डभैरवाय० क्रोधभैरवाय० उन्मत्तभैरवाय० कपालिभैरवाय० भीषणभैरवाय० संहारभैरवाय० इति)

इन्द्रादिभिः षष्ठी । वज्रादिभिः सप्तमी ॥

ஸ்ரீ ஸ்வயம்வரா தேவியின் அருளைப் பெறுவதற்கு மூன்று லக்ஷம் செய்யப்படும் ஜபத்தை, இவ்வளவு நாட்களில் செய்துமுடிக்க முடியும் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டு, ஒரு மண்டல காலத்திற்கு மிகாமல், தினந்தோறும் ஒரே அளவு எண்ணிக்கை (கூடுதல் குறைவின்றி) செய்துமுடிக்கவேண்டும். அந்த நாட்களில் ஸ்வயம்வரா தேவியை விதிப்படி பூஜை செய்யவேண்டியது கட்டாயமாகும்.

பூஜைமுறையாவது:

ஸ்ரீ ஸ்வயம்வரா தேவியின் பூஜையை யந்த்ரத்தில் செய்வதுதான் முறையாகும். யந்த்ரம் பின்வருமாறு —

*ஆறுகோணம். அதனை அடுத்து எட்டு இதழ்கள் உள்ள தாமரை. அடுத்து பூபுரம் எனப்படும் நான்கு திசைகளிலும் வாசல் உள்ள சம அளவுள்ள நாற்கோணம். இது ஒரு வகை ஸ்வயம்வரா யந்த்ரமாகும். இந்த யந்த்ரத்தை 5" x 5" தகட்டிலோ, பூர்ஜ இலையிலோ, தங்கம், வெள்ளித் தகட்டிலோ "நேத்ரம் ஜீவன்" உள்ள சுபதினத்தில் எழுதச்செய்து நடுவில் 'ஹ்ரீம்' என்ற பீஜாக்ஷரத்தையும் பிற *யந்த்ராங்க எழுத்துக்களையும் எழுதச் செய்து "ப்ராண ப்ரதிஷ்டை" செய்து பூஜைக்கு ஏற்றதாகச் செய்துகொண்டு பூஜையைச் செய்யவேண்டும். பூஜைக்கு முன்பாகச் செய்யவேண்டிய கலச*

---

* யந்த்ர அங்க எழுத்துக்கள் பற்றி பிற நூல்களில் கண்டு தெளியவேண்டும். யந்த்ரத்திற்கு பத்து அங்கங்கள் உண்டு. உபதேசம் பெறும் குருநாதரிடம் கேட்டும் தெளியலாம்.

பூஜை, சங்கு பூஜை, பீடபூஜை முதலானவற்றைச் செய்தபிறகு, பீடசக்தி பூஜை செய்யவேண்டும். (பொதுவான பூஜை முறை பற்றி இந்த நூலக "கணபதி விதானம்" நூலில் காண்க.)

பீடசக்தி பூஜை—

ஓம் (ஔம்) ஜயாயை நம:
,, ,, விஜயாயை நம:
,, ,, அஜிதாயை நம:
,, ,, அபராஜிதாயை நம:
,, ,, நித்யாயை நம:
,, ,, விலாஸின்யை நம:
,, ,, தோக்தர்யை நம:
,, ,, அகோராயை நம: என்று எட்டு இதழ்களிலும்
,, ,, மங்களாயை நம: என்று தாமரை நடுவிலும்

பூஜை செய்து ஸ்வயம்வரா தேவியை இம்மாதிரியான யந்த்ர பீடத்தில் ஆவாஹனம் செய்து ப்ராண ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜிக்க வேண்டும். (பொதுவாக பீடசக்தி பூஜையை தாமரையின் நடுவில் உள்ள அறுகோணத்தின் நடுவில், எட்டு திசைகளை பாவித்துக்கொண்டு ஓம்-ஔம் ஜயாயை நம: முதல் ஓம்-ஔம் அகோராயை நம; என்பது முடிய எட்டு திசைகளிலும் ஓம்-ஔம் மங்களாயை நம: என்று நடுவிலும் பூஜை செய்வதுதான் நடைமுறையில் உள்ளது.)

அந்த யந்த்ரத்தின் நடுவில் பாவனையாக நவரத்னமயமான சிம்மாசனத்தில் மூலமந்த்ரம் சொல்லி ஸ்ரீ ஸ்வயம்வரா தேவியை ஆவாஹனம் செய்து, விதிப்படிக்கான ப்ராண ப்ரதிஷ்டையும் நிவேதனமும் செய்து தாம்பூலம், கர்ப்பூர ஆரதி செய்து ஆவாஹனீ முதலான முத்ரைகள் காண்பித்து "ஹே தேவி ஸ்வயம்வரே இஹ ஆகச்ச, இஹ திஷ்ட்ட, இஹ ஸாந்நித்யம் குரு" என்று தேவியை ஒரு முகப்பட்ட மனதால் யந்த்ரத்தில் எழுந்தருளச் செய்து, ஷோடச உபசார பூஜையை மூலமந்த்ரம் சொல்லியே செய்துமுடித்து அந்த தேவியைச் சுற்றியுள்ள தேவதைகளையும் (ஆவரண தேவதைகளையும்) பூஜை செய்யவேண்டும். தேவியைச் சுற்றி ஏழு ஆவரணங்கள் உண்டு. அவற்றில் உள்ள தேவதைகளையும் பூஜை செய்யவேண்டும்.

முதல் ஆவரணத்தில் பூஜை:

1. ஓம்-ஔம் ஹ்ராம் த்ரைலோக்யவச்ய மோஹின்யை ஹ்ருதய சக்த்யை நம:
ஹ்ருதய சக்தி ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமிநம:

2. ஓம்-ஔம் ஹ்ரீம் ஜகத் த்ரய வச்ய மோஹின்யை சிரஸ்சக்த்யை நம:
சிரஸ் சக்தி ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி நம:

3. ஓம்-ஔம் ஹ்ரூம் உரக வச்ய யோகின்யை சிகா சக்த்யை நம: சிகாசக்தி ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி நம:

4. ,, ஹ்ரைம் ராஜவச்ய மோஹின்யை கவச சக்த்யை நம:, கவசசக்தி ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி நம:

5. ,, ஹ்ரௌம் ஸ்த்ரீ புருஷ வசங்கர்யை நேத்ர த்ரய சக்த்யை நம: நேத்ரத்ரய சக்தி ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி நம:

6. ,, ஹ்ர: ஸர்வஸ்த்ரீ புருஷ முக ஹ்ருதயம் மம வசம் குரு குரு ஸ்வாஹா. அஸ்த்ரசக்த்யை நம; அஸ்த்ர சக்தி ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி நம:

என்பதாக முதல் ஆவரண தேவதைகளுக்குப் பூஜை செய்யவும். இங்கு அந்தந்த ஆவரண தேவதைகளுக்குப் பூஜையானதும் *ப்ரதமாவரண தேவதா ஸஹிதாயை ஸ்வயம்வரா தேவ்யை நம: தூபம் ஸமர்ப்பயாமி தீபம், நிவேதனம், தாம்பூலம், நீராஜனம் ஸமர்ப்பயாமி" என்று சொல்லி வத்தி-சாம்பிராணி புகை, தீபம், நிவேதனம், தாம்பூலம், கர்ப்பூர ஆரதிகளை முறைப்படி செய்யவும். அந்தந்த ஆவரண பூஜை முடிந்ததும் புஷ்பங்களை எடுத்து அபீஷ்டஸித்திம்—மே—தேஹி சரணாகத வத்ஸலே! பக்த்யா ஸமர்ப்பயே துப்யம் ப்ரதமாவரணார்ச்சனம் (த்விதீயாவரணார்ச்சனம் — இரண்டாவது ஆவரண பூஜை முடிவில், த்ருதீயாவரணார்ச்சனம்—மூன்றாவது ஆவரண பூஜை முடிவில். துரியாவரணார்ச்சனம்—நான்காவது ஆவரணபூஜை முடிவில், பஞ்சமாவரணார்ச்சனம்—ஐந்தாவது ஆவரண பூஜை முடிவில். ஷஷ்ட்டாக்யாவரணார்ச்சனம்—ஆறாவது ஆவரண பூஜை முடிவில், ஸப்தமா-வரணார்ச்சனம்—ஏழாவது ஆவரண பூஜை முடிவில்) என்று சொல்லி ஸ்வயம்வராதேவியின்மீது புஷ்பாஞ்ஜலியை அர்ப்பணம் செய்யவும்.

---

* இவ்விதமே தூபத்தின்பொழுதும் தீபத்தின்பொழுதும் ஒவ்வொரு உபசாரத்தின் பொழுதும் சொல்லியாகவேண்டும். இதுபோல் மற்ற ஆவரண பூஜை விஷயத்திலும் தகுந்தவாறு

த்விதீயாவரண தேவதா ஸஹிதாயை			ஸ்ரீஸ்வயம்வரா	தேவ்யை நம:
த்ருதீயாவரண தேவதா ஸஹிதாயை			,,	,,
துரீயாவரண	,,	,,	,,	,,
பஞ்சமாவரண	,,	,,	,,	,,
ஷஷ்டாவரண	,,	,,	,,	,,
ஸப்தமாவரண	,,	,,	,,	,,

ஸர்வாவரண தேவதாஸஹிதாயை ஸ்ரீ ஸ்வயம்வரா தேவ்யை நம; தூபம் கல்பயாமி தீபம் கல்ப்பயாமி என்று சொல்லிக் கொள்ளவும்.

இரண்டாவது ஆவரண பூஜை — (எட்டு இதழ்களில்)

ஓம் (ஔம்)	ஸுபகாயை நம:	ஸுபகா ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி நம:	
,,	பகாயை நம:	பகா	,,
,,	பகஸர்ப்பிண்யை நம:	பகஸர்ப்பிணீ	,,
,,	பகமாலின்யை நம:	பகமாலினீ	,,
,,	அனங்காயை நம:	அனங்கா	,,
,,	அனங்ககுஸுமாயை நம:	அனங்ககுஸுமா	,,
,,	அனங்கமேகலாயை நம:	அனங்கமேகலா	,,
,,	அனங்கமதனாயை நம:	அனங்கமதனா	,,

என்பதாகப் பூஜை செய்து தூப-தீப-நிவேதன-தாம்பூல-நீராஜனம் செய்து "அபீஷ்டஸித்திம் மே தேஹி சரணாகத வத்ஸலே, பக்த்யா ஸமர்ப்பயே துப்யம் த்விதீயாவரணார்ச்சனம்" என்று சொல்லி புஷ்பாஞ்ஜலி செய்யவும்.

மூன்றாவது ஆவரண பூஜை —

ஓம் (ஔம்)	த்ராம் த்ராவண பாணாய நம:	த்ராவண பாண ஸ்ரீபா பூ நம:	
,,	த்ரீம் க்ஷோபணபாணாய நம;	க்ஷாபணபாண	,,
,,	க்லீம் வசீகரணபாணாய நம:	வசீகரண பாண	,,
,,	ப்லூம் ஆகர்ஷண பாணாய நம:	ஆகர்ஷண பாண	,,
,,	ஸ: ஸம்மோஹன பாணாய நம:	ஸம்மோஹன பாண	,,

என்பதாக பூஜை செய்து தூப-தீப-நிவேதன-தாம்பூல-ஆரதிகளைச் செய்து "அபீஷ்டஸித்திம் மே தேஹி சரணாகதவத்ஸலே பக்த்யா ஸமர்ப்பயே துப்யம் த்ருதீயாவரணார்ச்சனம்" என்று சொல்லி புஷ்பாஞ்ஜலி செய்யவும்.

நான்காவது ஆவரண பூஜை — (எட்டு இதழ்களில்)

ஓம் (ஔம்)	ப்ராம்ஹ்யை நம:	ப்ராம்ஹீ ஸ்ரீபாதுகாம் பூ. நம:	
,,	மாஹேச்வர்யை நம:	மாஹேச்வரீ	,,
,,	கௌமார்யை நம:	கௌமாரீ	,,
,,	வைஷ்ணவ்யை நம:	வைஷ்ணவீ	,,
,,	வாராஹ்யை நம:	வாராஹீ	,,
,,	மாஹேந்த்ர்யை நம:	மாஹேந்த்ரீ	,,
,,	சாமுண்டாயை நம:	சாமுண்டா	,,
,,	மஹாலக்ஷ்ம்யை நம:	மஹாலக்ஷ்மீ	,,

என்று பூஜையை அஷ்டமாதாக்களுக்குச் செய்து தூப-தீப-நிவேதன-தாம்பூல ஆரதி முதலானவற்றைச் செய்து "அபீஷ்ட ஸித்திம் மே தேஹி சரணாகத வத்ஸலே, பக்த்யா ஸமர்ப்பயே துப்யம் துரீயாவரணார்ச்சனம்" என்று சொல்லி புஷ்பாஞ்ஜலி செய்யவும்.

ஐந்தாவது ஆவரண பூஜை —

ஓம் (ஔம்)	அஸிதாங்க	பைரவாய நம:	அஸிதாங்க	பைரவ ஸ்ரீபா. பூ.	நம:
,,	ருரு	,,	ருரு	,,	,,
,,	சண்ட	,,	சண்ட	,,	,,
,,	க்ரோத	,,	க்ரோத	,,	,,
,,	உன்மத்த	,,	உன்மத்த	,,	,,
,,	கபாலி	,,	கபாலி	,,	,,
,,	பீஷண	,,	பீஷண	,,	,,
,,	ஸம்ஹார	,,	ஸம்ஹார	,,	,,

என்பதாக பூஜை செய்து தூப-தீப-நிவேதன-தாம்பூல-ஆரதிகளைச் செய்து "அபீஷ்டஸித்திம் மே தேஹி சரணாகத வத்ஸலே. பக்த்யா ஸமர்ப்பயே துப்யம் பஞ்சமாவரணார்ச்சனம" என்று சொல்லி புஷ்பாஞ்ஜலி செய்யவும்.

ஆறாவது ஆவரண பூஜை —

ஓம் (ஔம்)	லம் இந்த்ராய நம:	இந்த்ர ஸ்ரீபா. பூ,	நம:
,,	ரம் அக்னயே நம:	அக்னி	,,
,,	ஹம் யமாய நம;	யம	,,
,,	ஷம் நிர்ருதயே நம;	நிர்ருதி	,,
,,	வம் வருணாய நம:	வருண	,,
,,	யம் வாயவே	வாயு	,,
,,	ஸம் ஸோமாய நம:	ஸோம	,,
,,	சம் ஈசானாய நம:	ஈசான	,,

என்பதாக பூஜை செய்து தூப-தீப-நிவேதன-தாம்பூல ஆரதிகளைச் செய்து "அபீஷ்டஸித்திம் மே தேஹி சரணாகத வத்ஸலே, பக்த்யா ஸமர்ப்பயே துப்யம் ஷஷ்ட்டாக்பாவரணார்ச்சனம்" என்று சொல்லி புஷ்பாஞ்ஜலி செய்யவும்.

ஏழாவது ஆவரண பூஜை —

ஓம் (ஔம்)	வம் வஜ்ராய நம:	வஜ்ர ஸ்ரீபா. பூ.	நம:
,,	சம் சக்தயே நம:	சக்தி	,,
,,	தம் தண்டாய நம:	தண்ட	,,
,,	க்கம் க்கட்காய நம:	க்கட்க	,,
,,	பாம் பாசாய நம:	பாச	,,
,,	அம் அங்குசாய நம:	அங்குச	,,
,,	கம் கதாயை நம:	கதா	,,
,,	சூம் சூலாய நம:	சூல	,,

என்பதாக பூஜை செய்து தூப, தீப, நிவேதன, தாம்பூல, ஆரதிகளைச்செய்து ''அபீஷ்ட ஸித்திம் மே தேஹி சரணாகத வத்ஸலே, பக்த்யா ஸமர்ப்பயே துப்யம் ஸப்தமா வரணார்ச்சனம்'' என்று சொல்லி புஷ்பாஞ்சலி செய்யவும்.

பிறகு ஸர்வாவரண தேவதா ஸஹிதாயை ஸ்ரீ ஸ்வயம்வராயை நம: பாத்யம் கல்ப்பயாமி, அர்க்யம் கல்ப்பயாமி, ஆசமனம் கல்ப்பயாமி, ஸ்நானம் கல்ப்பயாமி, ஆசமனம் கல்ப்பயாமி, வஸ்த்ர ஆபரணம் கல்ப்பயாமி, கந்தம் கல்ப்பயாமி, ஹரித்ராகுங்குமம் கல்ப்பயாமி, அக்ஷதான் கல்ப்பயாமி, புஷ்பமாலாம் கல்ப்பயாமி, புஷ்பாணி கல்ப்பயாமி என்று உபசாரங்களையும் தூப, தீப, நிவேதன, தாம்பூல, கர்ப்பூர நீராஜனம் முதலானதையும் செய்து ஸர்வாவரண தேவதா ஸஹிதாயை ஸ்ரீ ஸ்வயம்வரா தேவ்யை நம: என்று சொல்லி புஷ்பாஞ்ஜலி செய்து பூஜையை நிறைவு செய்யவும்.

இவ்வாறு தினமும் பூஜை செய்த பிறகே ஜபம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் குறிப்பிட்ட நாட்களில் பூஜை செய்து 3 லக்ஷம் ஜபம் செய்து முடித்த பிறகு, நெய், தேன், நாட்டுச்சர்க்கரை (குழவு ஜீனி என்பதே உயர்வானது) மூன்றையும் கலந்து (இது த்ரிமதுரம் என்று சொல்லப்படுவது) அதில் செந்தாமரை இதழ்களைத் தோய்த்து ஆதனாலோ அல்லது நெய் கலந்த பால் பாயஸத்தாலோ அல்லது த்ரிமதுரம் தோய்த்த நீலோத்பலமலர்களாலோ, செய்யப்பட்ட ஜப எண்ணிக்கையில் 10-ல் ஒரு பாகம் 30,000 தடவை ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிறகு அதில் பத்தில் ஒரு பங்கு 3000 தடவை யந்த்ரத்தில் மூலமந்த்ரம் சொல்லி ஸ்ரீ ஸ்வயம்வரா தேவீம் த்ர்ப்பயாமி என்று சொல்லி பசும்பால்கொண்டு தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். அப்பால் 300 தடவை மார்ஜனம் செய்யவேண்டும். தர்பைப் புல்லால் முடிச்சிட்டு அமைக்கப் படுவது கூர்ச்சம். அதனைக்கொண்டு மூலமந்த்ரம் சொல்லி ஸ்ரீ ஸ்வயம்வரா-தேவீம் மார்ஜயாமி என்று சொல்லி யந்த்ரத்தில் எழுந்தருளிய தேவியின்மீது தெளிக்கவும். அப்பால் 30 சுமங்கலிப் பெண்களை தேவியாக பாவித்து உபசரித்து உணவளிக்கவும். இவ்வாறு (பூஜை) ஜபம், ஹோமம், தர்ப்பணம், மார்ஜனம், போஜனம் எனும் ஐந்து அங்கங்களுக்குப் புரஸ்ச்சரண பஞ்சாங்கம் என்பர். இவ்வாறு நியமத்துடன் இருந்து செய்தால் மந்த்ர ஸித்தி ஏற்படும். இதன் பிறகு ஸாதகன் தனக்கோ, வேறு ஒருவனுக்கோ ஆகவேண்டிய ஸாதகமான பலன் கருதி பிரயோகங்களைச் செய்யலாம். இவ்விதம் ஐந்து விதமாகச் செயல்படுவதால் தேவியை அனுசந்தானத்தின் மூலம் தர்சிக்கமுடியும், மந்த்ர ஸித்தியும் ஏற்படும்,

एवं सम्पूज्य पुरश्चर्य प्रयोगान् कुर्यात्—

अथ प्रयोगः ॥

एवं प्रपूज्याथ जुहोतु वह्नौ
बन्धूकपुष्पैरयुतं नरो यः ।
त्रिस्वादुयुक्तैर्नियमेन भक्त्या
कुर्यात्त्रिलोकीं नचिराद्वशेऽसौ ॥

बन्धूकं — दाघुन्दापुष्पम् । बन्धूकपुष्पैः त्रिमधुरसिक्तैरयुतं जुहुयात् त्रैलोक्यवश्यार्थम् ।

प्रयोगान्तरम्—

पाटल (पाटीर)पङ्कलुलितैर्बकुलप्रसूनै-
रष्टोत्तरं दशशतं प्रजुहोति योऽसौ ।
षण्मासतः स विपुलां समवाप्य लक्ष्मीं
नारीनरक्षितिपतीन् स्ववशे विदध्यात् ॥

बकुलं – धोलसरीचें पुष्पें ॥ पाटीरपङ्कं(:)चन्दनम् ॥

अयमर्थः — पाटीरपङ्कसिक्तैर्बकुलपुष्पैरष्टोत्तरसहस्रं जुहुयात् नित्यशः । एवं षण्मासे कृते लक्ष्मीश्च सर्ववश्यं च भवति ।

प्रयोगान्तरम् —

पारन्तीसुमनोभिः स्वादुयुताभिः हुतक्रिया नचिरात् ।
लक्ष्मीकरी नराणां सैव स्याल्लोकरञ्जनी चोक्ता ॥

पारन्ती — शृङ्गारहारवलोखण्डीपुष्पम् ॥

अयमर्थः — अनेन कुसुमेन त्रिमधुरसिक्तेन "सङ्ख्यानुक्ते सहस्रमि"ति न्यायात् सहस्रं हुनेत् । उक्तफलं भवति ॥

प्रयोगान्तरम् —

ससितेन घृतेन च यो हवनं
वितनोत्यनले सुसमिद्धतरे ।

अयुतं परमां समवाप्य रमां
जगतां त्रितयं कुरुते स वशे ॥

सिता — शर्करा ॥

अयमर्थः — सितालुलितेनाऽऽज्येनाऽयुतं जुहुयात् उक्तफलं भवति ॥

प्रयोगान्तरम् —

सुधालतोत्थैरयुतं सुशुद्धैः
खण्डैर्दिनादौ मधुरत्रयाक्तैः ।
जुहोतु वह्नावभिवाद्य देवीं
ज्वरापमृत्युग्रहरोगशान्त्यै ॥

सुधालता — गुलवेल ।

अयमर्थः — सुधाखण्डैस्त्रिमधुरसिक्तैरयुतं जुहुयात् । उक्तफलं भवति ॥

प्रयोगान्तरम् —

जातिप्रसूनैर्विकसत्पलाशैः
पाटीरपङ्कस्नपितैः सहस्रम् ।
सन्ध्यां तृतीयां समुपास्य पश्चात्
जुहोतु वह्नावनुरञ्जनाय ॥

जाति — जायीचें पुष्पः ॥ पाटीरपङ्कसिक्तैः सायं सन्ध्यायां जुहुयात् । उक्तफलं भवति ॥

अथ प्रातःकालीन ध्यानम् —

हेमाभामतिवामतीतगुणशीलां तां अशिल्पाकृतिं
प्रेमारोहमनोहरां करलसत्कल्याणदामाञ्चिताम् ।
श्यामामीश्वरमुद्यतां वरयितुं त्रैलोक्यसंमोहिनीं
कामापादनकल्पवल्लिमनिशं वन्दे परां देवताम् ॥

प्रातःकाले जगद्वश्यां ध्यायेत्सर्वसमृद्धिदाम् ।

मध्याह्नकालीनध्यानम् —

बालार्केति श्लोकः उक्तः ।

सायङ्कालीनध्यानम् —

विधृतवरणमाल्या सर्वरत्नाङ्गभूषा
निखिलनयनचेतोहारिरूपाप्रचवेषा ।
भवतु भवदभीष्टप्राप्तये शैलकन्या
पुरुषयुवतिवश्याकृष्टिनित्यप्रहर्षा ॥

दीक्षापूर्वं गुरुवरमुखात्प्राप्य सत्सम्प्रदाया-
द्विद्यामेनां विमलचरितस्तन्नियोगक्रमेण ।
जप्त्वा हुत्वा विधिवदभिवाद्यार्चयित्वा तथैवं
योगान् युञ्ज्याद्भुवनवशताकृष्टिसंक्षोभदक्षान् ॥

नद्यास्तीरे सुविपुलमरुल्लोलरम्ये तदन्ते (वनान्ते)
यद्वा दुर्गाभवनमहिते नीलकण्ठालये वा ।
शुद्धे यद्वा भवनकुहरे विष्टरं न्यस्य तस्मिन्
बध्वा पद्मासनमथ ततः स्वस्तिकं वाऽऽसनाग्र्यम् ॥

स्थित्वैवं शोषणाद्यैरमलतनुरथाधारतो विद्युदाभा-
मुद्गच्छन्तीं सुषुम्नामुखचरणपरां सार्कसोमप्रभां ताम् ।
पीयूषाम्बुप्रवाहं मनुमयमनिशं स्नापयन्तीं निजाङ्गे
ध्यायेन्मुच्येत वैरूप्यकदुरितविषक्षोभदारिद्र्यरोगैः ॥

आधारोद्यच्छिखिपुरगतो वेष्टितो मातृकार्णैः
सौषुम्नाध्वाचरणनिपुणो वाग्भवाद्यश्च मन्त्रः ।
सोऽयं ध्यातो वदनकुहरान्निःसरन्नाशु दद्यात्
वागैश्वर्यं विबुधतटिनीलीलकल्लोलरम्यम् ॥

ह्रत्पद्मस्थखरांशुमण्डललसद्योन्यन्तरालस्थितं
मन्त्रं मारपुरःसरं नवजपाशोणं धिया भावयेत् ।
योऽमुं धान्यधरासुवर्णविभवैः सम्प्रीणयेदिन्दिरा
किञ्चासौ भुवनत्रयं निजवशे कुर्यादवश्यं नरः ॥

षडद्वन्द्वान्तगपद्ममध्यविलसद्बालार्कबिम्बस्फुर-
द्योनिस्थं कमलादिको मनुरयं कौसुम्भपुष्पारुणः ।
ध्यातो मन्त्रविदामनर्घविभवस्तोमादि भूतालका-
नाथैश्वर्य विनिन्दिनीमनुपमां लक्ष्मीं चिरायार्पयेत् ॥

ஸ்வயம்வராதேவியைக் காலையில் பின்வருமாறு தியானிக்கவேண்டும்.

ஹேமாபாம்-அதிவாகதீத-குணசீலாம்-தாம்-அசில்ப்பாக்ருதிம்
ப்ரேமாரோஹ மனோஹராம், கரலஸத்கல்யாணதாமான்விதாம் ।
ச்யாமாம், ஈச்வரம், உத்யதாம், வரயிதும், த்ரைலோக்ய ஸம்மோஹினீம்
காமாபாதனகல்ப்பவல்லிமனிசம், வந்தே பராம், தேவதாம் ॥

பொன்நிறம்கொண்ட சொல் வாக்கிற்கு எட்டாத குணநலன்கள் கொண்ட இயல்பான அழகுப் பெட்டகமாகத் திகழும், மனதில் பருவ காலத்திற்குரிய காதலுணர்வு இடம்பெற்றதால் அழகுமிக்க-கைகளில் திருமண மாலையைத் தாங்கி, அதனை ஈச்வரனுக்குப் அணிவிப்பதன்மூலம் அவரை மணாளனாக வரிப்பதற்கு விருப்பமுடன் உள்ள, மூன்று உலகங்களையும் மயக்கமுறச் செய்யும், பக்தர்களின் விருப்பங்களை நிறைவுசெய்வதில் கற்பகக்கொடியெனத் திகழும், பரதேவதையான ஸ்வயம்வராதேவியை வணங்குகிறேன்.

நண்பகல் நேரத்தில் இந்த தேவியைப் பின்வரும் விதமாகத் தியானிக்க வேண்டும்.

"பாலார்க்காயுத ஸப்ரபாம்" என்று முன்பு கூறியவாறு தியானிக்க வேண்டும்.

மாலையில் தியானம் செய்யும் விதம் :—

வித்ருத வரணமால்யா ஸர்வரத்னாங்கபூஷா
நிகிலநயனசேதோ ஹாரிரூபாக்ர்ய வேஷா ।
பலது பவத் அபீஷ்டப்ராப்தயே சைலகன்யா
புருஷ யுவதி வச்யாக்ருஷ்டி நித்யப்ரஹர்ஷா ॥

பொருள் :- கையில் திருமண மாலை ஏந்தியவளாயும், நவரத்னங்கள் அமைந்த அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸர்வ அங்கங்களையுடையவளாயும், எல்லோருடைய கண்களையும். மனதையும் கவரும் அற்புதத் தோற்றம் கொண்டவளாயும், வாலிபர்கள்—பருவப்பெண்கள் இவர்களை ஒருவருக்கொருவர் வயப்படும்படி செய்வதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்பவளாயும் உள்ள மலைமகள் (பார்வதீ) உங்கள் அனைவரின் விருப்பங்களும் நிறைவேறச் செய்பவளாக இருப்பாளாக."

இந்த "ஸ்வயம்வரா" வித்யையை நல்ல குருநாதரிடமிருந்து முறைப்படி (தீக்ஷை முறையில்) உபதேசம் பெற்று தூய்மையான பழக்கங்களை மேற்கொண்டு—குருநாதரின் அறிவுரைப்படி முறைதவறாமல் பூஜை, ஜபம்—ஹோமம் முதலானவற்றைச் செய்து குருநாதரைப் பொருளாலும்-செயலாலும் மகிழ்ச்சியுறச் செய்து-உலகத்தோரைத் தம் வயப்படுத்துவது, திருமணமே வேண்டாம் என்ற எண்ணமுடன் உள்ளவர்கள் மனதிலும் திருமணம் பற்றிய எண்ணம் எழச்செய்வது போன்ற பயன்களைப் பெறலாம்.

* இந்த மந்த்ர வித்யை சித்தி பெற வேண்டுமாயின், கடலில் கலக்கும் ஆற்றில் வலது கரையிலோ, தென்றல் காற்றில் அசைந்தாடும் மரங்கள் செடி கொடிகள் அடங்கிய சோலையிலோ, அல்லது துர்கா தேவியின் ஆலயத்திலோ, சிவாலயத்திலோ, தம் வீட்டின் அறையிலோ, தரையில் ஆசன விரிப்பு அமைத்து அதன்மீது பத்மாசனத்தில் அல்லது ஸ்வஸ்திகாசனத்தில் அமர்ந்து ப்ராணாயாம முறையில் ஜீவசக்தியை ஸுஷும்னா நாடி வழியே மேல் நோக்கி எழுந்தருளச் செய்து, அந்த நிலையில் சூரிய சந்திரர்களின் ஒளி போன்று பிரகாசித்துக்கொண்டு, ப்ரம்மரந்த்ரம் சென்று அம்ருத தாரையைப் பொழிபவளாக பரசக்தியை தியானித்தால் விகாரத் தோற்றம் விலகி அழகிய தோற்றத்தைப் பெறலாம், பாபங்களையும், விஷத்தால் ஏற்படும் துயரங்களையும், ஏழ்மையையும், நோய்களையும் விலக்கிக்கொள்ளலாம்.

கல்வியறிவு அழகிய தடையற்ற பேச்சாற்றல் பெற விரும்பினால், மூலாதாரத்தில் "அ" முதல் "க்ஷ" முடிவாகவுள்ள "மாத்ருகா" எழுத்துக்களால் சூழப்பெற்ற நடுவில் 'ஐம்' என்ற எழுத்து அமைந்த முக்கோணத்தை தியானித்தவாறு ஸுஷும்னா நாடியின் வழியாக ஜீவசக்தியை எழுந்தருளச் செய்தவண்ணம் இதே மந்த்ரத்தை ஓம் ஐம் என்ற பீஜ அக்ஷரத்துடன் (எழுத்துடன்) சேர்த்து ஜபம் செய்தல் வேண்டும்.

---

* முக்ய குறிப்பு: முன்னால் குறிப்பிட்டவாறு புரஸ்சரணம் செய்து மந்த்ர ஸித்தி பெற்றவர்கள்தான் இது முதல் கூறப்படும் முறைகளை மேற்கொள்ளலாம். உற்சாக மிகுதியால் ஆர்வ மிகுதியால் புத்தகத்தைப் பார்த்துப் படித்து ஜபம் செய்வோர் பலன் ஏற்படவில்லையே என வருந்துவதில் பயனில்லை.

இதய கமலத்தில் ஒளிரும் சூர்ய மண்டலத்தின் நடுவில் முக்கோண வடிவிலான யந்த்ரத்தின் நடுவில் புதிய செம்பருத்தி மலர் நிறமுள்ளவளாய், "க்லீம்" என்ற பீஜாக்ஷரத்துடன் கூடிய மந்த்ர வடிவில் தேவியை தியானித்தால் மஹாலக்ஷ்மீ அவர்களை தான்யங்கள், பூமி, பொன், மணிகள் முதலான செல்வம் அளித்து மகிழ்ச்சியுறச் செய்வாள். மேலும் இந்த விதமாக தியானித்தால் மூன்று உலகையும் தம் வயப்படும்படி செய்யலாம்.

இதே வித்யையை ஸ்ரீம் பீஜாக்ஷரத்தை முன் வைத்து தியானித்தால் உபாஸிக்கும் அன்பருக்கு குபேரனுடைய ஐச்வர்யத்தையும் விஞ்சும் இணையிலாச் செல்வத்தை அளித்து அது அவரிடம் பல்நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்கும்படியும் அருள்வாள்.

मार्ताण्डमण्डलस्थां मौलीन्दुगलत्सुधार्द्रतनुलतिकाम् ।
मिहिरमृगाङ्कमरुन्मुखनेत्रां मुकुरोपमानगण्डलतिकाम् ॥

मञ्जिष्ठाधरविलसन्मन्दस्मितचन्द्रिकां मनोज्ञमुखीम् ।
मत्तेभकुम्भप्रोन्नतकुचकुम्भखिन्नमध्यलताम् ॥

मन्मथरथपृथुजघनां मुनिमुख्याराध्यमानपदकमलाम् ।
मणिमयमञ्जीराङ्गदकाञ्चीग्रैवेयकनकमुकुटाढ्याम् ॥

काश्मीरकर्दमनिभां करधृतरत्नाभिपूर्णकनकघटाम् ।
सञ्चिन्त्यैवं देवीं वसुमङ्ग्यं मन्त्रमेनमथ जप्त्वा ॥

अमृताम्बुधाविव तां विलोकयन्तीं निजाननं दृष्ट्वा ।
स्मृत्वा हिमगिरितनयां षोडशसङ्ख्यं प्रजप्य भूयश्च ॥

आरभ्य पादपीठात् तस्याः सङ्कल्प्य रजतसोपानम् ।
स्वाङ्कावधि मनुमेनं द्वात्रिंशत्सङ्ख्यकं प्रजप्य ततः ॥

स्मृत्वा परिवारयुतां मार्गेणानेन मन्दमवतीर्य ।
तिष्ठन्तीं निजपुरतो ध्यात्वा चाष्टोत्तरं शतं जप्त्वा ॥

रत्नघटाननिर्यत्सुबहुलरत्नाम्बुधारया गौरीम् ।
अभिषिच्य पूरयन्तीं निजतनुमनुचिन्त्य यो मनुं जप्यात् ॥

अष्टोत्तरं सहस्रं मनुवरमेनं महत्तरामचिरात् ।
सम्प्राप्नुयान्मनोज्ञां धनधान्यसमृद्धिसङ्कुलां लक्ष्मीम् ॥

पुनः साध्यं मन्त्री शिवतनुममुं भारविवशां
निजां मूर्तिं तद्वद् गिरिवरसुतामुज्ज्वलतनुम् ।
शिवौ मारार्ताङ्गौ अभिमिलितदेहौ स्मरयति (?)
यमुद्दिश्यासौ ना भवति नचिरादेव वशगः ॥

साध्यं शिवातनुममुं नवनीतरूपं
लीनं निजे शिवतनौ अनलस्वरूपे ।
सञ्चिन्त्य साध्यमनुना शयनासनाद्यं
नित्यं करोतु मतिमान् अनुरञ्जनाय ॥

स्वस्मै क्रुद्धं नरममलधीः शम्भुरूपं भवानीं
विश्लेषार्तां निजतनुमुमां तद्वदत्यन्तहृद्याम् ।
क्रोधध्वान्तप्रणयमधुरैः क्षोभयन्तीमपाङ्गैः
ध्यायेद्योऽसौ स खलु विखिलं तिष्ठने (?) कर्तुमिष्टम् ॥

ततो वासगेहे प्रदीपाङ्कुशाग्र-
प्रहारद्रुतध्वान्तदन्तावलेन्द्रे ।
विविक्ते वितानप्रसूनाम्बराद्यै-
र्मनोज्ञः सुवेषः प्रविश्यात्र मन्त्री ॥

स तुङ्गोपधानां समास्तीर्य शय्यां
स्थितोऽस्यां निशीथे सितप्रच्छदायाम् ।
स पाशाङ्कुशौ इक्षुचापार्तवेषून्
कराब्जैर्दधानां कुसुम्भाभवर्णाम् ॥

सुरक्ताम्बरालेपभूषां त्रिणेत्रां
भवानीं सुसाध्यं विचिन्त्य स्वयं च ।

भवात्माऽथ पाशाङ्कुशाद्यं च मन्त्रं
जपन् वर्णसङ्ख्यं निजाङ्केऽग्निरूपे ॥

सुधारूपदेहां विलीनां शिवात्मा
विचिन्त्याथ युक्तं सहस्रं जपेद्यः ।
असौ उर्वशीमप्यमर्त्यालयाद् द्राक्
समाकर्षयेत्किं पुनर्मर्त्यनारीम् ॥

अथ यन्त्रश्लोकः —

ससाध्यां हृल्लेखां प्रथममथ षट्कोणविवरे
षडर्णं किञ्जल्के स्वरयुगलमन्तःशरमितान् ।
मनोः पत्रेष्वर्णान् विलिखतु तथान्त्येऽस्त्वथ परान्
वृतं कादूर्यैर्यन्त्रं निखिलसुखदं भूपुरगतम् ॥

अस्यार्थः — प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तत्कर्णिकायां भुवनेशीं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादीन् विलिख्य षट्कोणेषु – "वाग्भवस्मरशक्ति स्त्रीं ब्लूं सः इत्युद्धृतो मनुः । षडर्णो मुनिभिः सोऽयमभीष्टार्थसुरद्रुमः" इति ॥

अस्यार्थः — वाग्भवः ऐंकारः । स्मरः कामबीजं, शक्तिः पराबीजं (सौः) इति त्रयं, स्त्रीं ब्लूं सः इति च ॥ एतदुक्तं भवति । ऐं क्लीं सौः स्त्रीं ब्लूं सः इति विलिख्य तद्बहिः अष्टदलं पद्मं विलिख्य, तत्केसरेषु स्वरद्वन्द्वं विलिख्य, दलमध्येषु मूलमन्त्रस्य वर्णान् प्रतिदलं पञ्चशः पञ्चशो विलिख्य, अवशिष्टान् अन्त्ये दले च विलिख्य, तद्बहिः कादिवर्णैः संवेष्ट्य तद्बहिश्चतुरश्रं विलिखेत् ।

यन्त्रान्तरम् —

स्वयंवराख्यविद्याया यन्त्रं वक्ष्ये यथाश्रुतम् ।
सुदुश्चरं तपस्तप्त्वा दृष्टं दुर्वाससा किल ॥

पाशाङ्कुशलसत्पार्श्वौ शक्तिं मध्ये विलिख्य च ।
कोणमध्ये लिखेत् स्त्रीं ब्लूं ऐं क्लीं सौः स इति क्रमात् ॥

अष्टपत्रस्य पद्मस्य मन्त्रार्णान् मुनिमङ्ख्यकान् ।
पत्रेष्वालिख्य तत्पार्श्वे वृत्तानां त्रितये क्रमात् ॥

मारमालामनुं बाणान् मातृकां च धरापुटे ।
दिक्षु शक्तिं मारबीजं विदिक्षु च समालिखेत् ॥

यन्त्रं स्वयंवरस्येदमालिख्य कनकादिषु ।
सुजप्तसिक्तसम्पातं दधानः शोभने दिने ॥

धनधान्यधराधेनुसस्यभूषादिसंयुताम् ।
लब्ध्वा ह्यतमां लक्ष्मीं त्रैलोक्यमपि रञ्जयेत् ॥

अस्यार्थः — प्रथमं षट्कोणं विलिख्य, तन्मध्ये भुवनेशीं विलिख्य, तत्पार्श्वद्वन्द्वे आं क्रों इति पाशाङ्कुशबीजद्वयं विलिख्य, तन्मध्ये साध्यनामादीन् विलिख्य, पुनः षट्कोणेषु स्त्रीं ब्लूं ऐं क्लीं सौः सः इति पूर्वोक्तबीजषट्कं विलिख्य, तद्बहिः अष्टदलं पद्मं विलिख्य, तेषु मन्त्रवर्णान् सप्तशः विलिख्य, अस्मिन् पक्षे योगेश्वर्यादिपदद्वयस्यापि संख्या जायते । तद्बहिः वृत्तत्रयं विलिख्य प्रथमे वृत्ते काममालामन्त्रैः* (वक्ष्यमाणैः) वेष्टयेत् । द्वितीये वृत्ते तत्पञ्चबाणमन्त्रैः वेष्टयेत् । तृतीये वृत्ते मातृकावर्णैः वेष्टयेत् ॥ तद्बहिः चतुरश्रं विलिख्य तद्दिक्षु भुवनेशीं विदिक्षु कामबीजं च विलिखेत ॥

ஸ்வயம்வரா யந்த்ரம் பற்றிய குறிப்பு: — (இது ஒருவகை)

முதலில் ஆறுகோணம் வரைந்து அதன் நடுவில் "ஹ்ரீம்" என்ற பீஜத்தை எழுதி அதன் நடுவில் ஸாத்யநாமாவை (யாரைக் குறித்து—எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த வழிபாடு செய்யப்படுகிறதோ அவர் பெயர்—அல்லது அந்த குறிக்கோள்பற்றி) எழுதி ஆறுகோணங்களின் நடுவிலும் ஐம், க்லீம், ஸௌ:, ஸ்த்ரீம், ப்லூம், ஸ: என்று எழுதவேண்டும். அதற்குமேல் எட்டு இதழ் கொண்ட தாமரை எழுதி இதழ்களின் முனைப்பகுதியில் அம்-ஆம், இம்-ஈம், உம்-ஊம், ரும்-ரூம், லும்-லூம், ஏம்-ஐம், ஓம்-ஔம், அம்-அ:

---

* अस्यां मातृकायां क्वचन क्वापि काममालामन्त्रः नोक्तः ।। अन्यतः एव सङ्ग्राह्यो भवति ॥

என்று இப்பதினாறு உயிரெழுத்துக்களையும் இரண்டிரண்டாக எழுத வேண்டும். அதன் பிறகு ஏழு இதழ்களின் நடுவில் மூலமந்த்ரத்தின் எழுத்துக்களை ஒவ்வொரு இதழிலும் ஐந்து எழுத்துக்கள் வீதம் எழுதி மிச்சம் உள்ள அதிகப்படியான எழுத்துக்களைக் கடைசி இதழிலேயே எழுதவேண்டும். அதனை அடுத்து (எண்ணிதழ் தாமரைக்கு) வெளியில் கம் (kam), கம் (kham) கம் (gam), கம் (gham), ஙம் என்று தொடங்கி க்ஷம் வரையிலான 35 மாத்ருகா எழுத்துக்களை எழுதவேண்டும்.

முக்கியக் குறிப்பு: மூலமந்த்ர எழுத்துக்களைக் கணக்கிடும் விஷயத்திலும் உயிர் எழுத்துக்கள் "க" முதலான எழுத்துக்கள் விஷயத்திலும் தேவநாகரீ அல்லது கிரந்த எழுத்து முறையில்தான் கணக்கிடவேண்டும். எழுதவும் வேண்டும். மூல மந்த்ரத்தைத் தமிழ் எழுத்தில் எழுதினால் 45 எழுத்துக்கள் வராது. தமிழ் எழுத்து முறைப்படி எழுதவும் கூடாது. என்பதை வாசகர்கள் அறிய வேண்டும். அதற்கு வெளியில் நான்கு வாயிற் புறமுள்ள சதுரம் எழுதப்படவேண்டும்.

வேறுவகை யந்த்ரமும் உண்டு.

துர்வாஸ முனிவர் கடும் தவமியற்றிக் கண்ட இந்த யந்த்ரம் மிகவும் அரிதானது.

முதலில் ஆறு கோணம் எழுதி அதன் நடுவில் 'ஹ்ரீம்' என்று எழுதி அதன் இரு பக்கங்களிலும் "ஆம்" "க்ரோம்" என்ற பாசபீஜத்தையும் அங்குச பீஜத்தையும் எழுதி அதனிடையே ஸாத்ய நாமாவை எழுதி ஆறு கோணங்களிலும் ஸ்த்ரீம், ப்லூம், (Bloom) ஐம், க்லீம், ஸௌ: ஸ: என்று எழுதி அதன் வெளியில் எட்டு இதழ் தாமரை எழுதி அதன் நடுவில் மூல மந்த்ரத்தின் எழுத்துக்களை இதழுக்கு ஏழு எழுத்துக்கள் வீதம் எழுதப்படவேண்டும். இந்த முறையில் மூல மந்த்ரம் 55 எழுத்துக்கள் கொண்டதாகச் சற்று மாறுபட்டிருக்கும். மூலமந்த்ரத்தில் யோகேச்வரி யோகபயங்கரி என்ற வார்த்தைகள் இரு தடவைகள் சொல்லப்படவேண்டும். அதற்கு வெளியில் மூன்று வளையங்கள் எழுதப்பட்டு முதல் வளையத்தைச் சுற்றி "காமமாலா" மந்த்ர எழுத்துக்களையும், இரண்டாவது வளையத்தில் "பஞ்சபாண" மந்த்ர எழுத்துக்களையும், மூன்றாவது வளையத்தில் 51 மாத்ருகா எழுத்துக்களையும் எழுத வேண்டும். அதன் வெளியில் நான்கு வாயில்கள் உள்ள சதுரம் எழுதி கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு திசைகளில் ஹ்ரீம் என்றும், அக்னி, நிர்ருதி, வாயு, ஈசான (திக்குகளில்) மூலைகளில் 'க்லீம்' என்றும் எழுதப்படவேண்டும். (இந்த இருவித யந்த்ரங்களிலும், யந்த்ரங்கள் எல்லாவற்றிலும் பொதுவாக எழுதப்படவேண்டிய விதிப்படிக்குள்ள பத்து அங்கங்களும் எழுதப்பட வேண்டும் என்பதையும் வாசகர்கள் மறக்கலாகாது.)

प्रयोगान्तरम् —

बैल्वैः पुष्पैस्तत्फलैर्नागपुष्पैः
नन्द्यावर्तैरुत्पलैः कैरवैर्वा ।
होमं कुर्यात् स्वादुयुक्तं सहस्रं
लक्ष्म्यै कान्त्यै लोकसंरञ्जनाय ॥

उत्पलं नीलोत्पलम् । नागपुष्पं – नागमल्ली, कैरवं सितोत्पलम् । त्रिमधुरसिक्तैरेतैः प्रातःकाले सहस्रं जुहुयात् – उक्तफलं भवति ॥

உலக மக்களிடையே கொண்டாடப்படும் பெருமையைப் பெற விரும்பினால் ஸாதகன் காலை நேரத்தில் வில்வ மலர்கள் அல்லது வில்வப் பழங்கள், நாகமல்லிகை, நந்தியாவர்த்த மலர்கள், நீலோத்பலம், அல்லி ஆகியவற்றில் ஏதோ ஒன்றை *த்ரிமது(ர)வில் தோய்த்து ஆயிரம் முறை ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

प्रयोगान्तरम् —

मार्ताण्डमण्डलगतामथ चेक्षुचाप-
पाशाङ्कुशार्तवशरोज्ज्वलपाणिपद्माम् ।
स्थित्वोरुदघ्नसलिले प्रविचिन्त्य गौरीं
जप्यात् श्रियै सुयशसे जनरञ्जनाय ॥

प्रयोगान्तरम् — प्रत्यङ्मुखः अष्टोर्ध्वशतं प्रजप्यात् मन्त्रं, समृद्ध्यै जनरञ्जनाय ।

अयमर्थः — सायन्तनानुष्ठानं कृत्वा प्राङ्मुखो भूत्वा अष्टोर्ध्वशतं नित्यशो गौरीं ध्यात्वा जपेत् ॥ तस्मादुक्तफलं भवति ।

प्रयोगान्तरम् —

उद्यद्राकाशशाङ्कान्तरपरिविलसत्पद्मसंस्थां त्रिणेत्रां
दोर्भिः पाशेक्षुचापाङ्कुशकुसुमशरान् बिभ्रतीमिन्दुचूडाम् ।

---

* "த்ரிமது" — நெய், தேன், குழம்பு ஜீனி இம்மூன்றும் கலந்த கலவை.

गौरीं गौराङ्गरागाम्बररुचिरतनुं चिन्तयन् मन्त्रमेनं
जप्यात्कान्त्यै समृद्ध्यै सुविपुलयशसे लोकसंरञ्जनाय ॥

प्रयोगान्तरम् — ऐं क्लीं सौः स्त्रीं ब्लूं मः इति षडक्षरो मन्त्रः ॥

अस्य मन्त्रस्य आदौ साध्यनाम संयोजयेत् । अनेन मन्त्रेण प्रयोग उच्यते —

पुष्यर्क्षकेऽष्टसहस्रं घृतेन हुत्वा शरावके न्यस्य सम्पातं, दशपुष्पैर्वर्तिं कृत्वा च, तेन संसिच्य प्रज्वाल्य दीपिकायां देवीं सम्पूज्य यन्त्रवर्यमथो नूतनघटे लिखित्वा हरिद्रयाऽस्मिन् मषीं समुत्पाद्य अस्मिन् पात्रे तावन्निक्षिप्य जपेत्सहस्रमष्टोर्ध्वम् । "त्रैलोक्यमोहिनी द्राक् मषिरेषा श्रीकरी च सम्प्रोक्ता ।"

अयमर्थः — पुष्यनक्षत्रे अष्टोत्तरसहस्रं घृतेन हुत्वा सम्पातं च एकस्मिन् शरावके सम्पाद्य पुनर्दशपुष्पं पिष्ट्वा तेन वर्तिं सम्पाद्य तां वर्तिमनेन सम्पाताज्येन संसिच्य अनेन षडक्षरीमन्त्रेण तां वर्तिं सञ्जप्य पुनर्दीपे स्वयंवरामूर्तिं सम्पूज्य तस्मिन् दीपे अनया वर्त्या मषीं सम्पाद्य पुनरेकस्मिन् नवघटे हरिद्राजलेन यन्त्रं विलिख्य तस्मिन् घटे मषीं विनिक्षिप्य अनेन षडक्षरीमन्त्रेण अष्टोत्तरसहस्रं तत्स्पृष्ट्वा जप्त्वा नेत्रयोः विलेपयेत् । तस्मात् त्रैलोक्यवश्यं च श्रीकरं च भवेत् ॥

अथ यन्त्रमुच्यते—

अथ कथयामि समासात् अपरं त्रैलोक्यमोहिनीयन्त्रम् ।
अष्टपलाशं पद्मं विलिख्य तत्कर्णिकान्तरे शक्तिम् ॥

तस्या मध्ये जीवं साध्याख्यं कर्मवीतमपि कुर्यात् ।
दृष्टी पार्श्वद्वन्द्वे शक्तिं परितश्च बाणमन्त्रेण ॥

प्राणस्थापनमनुनाप्यावेष्ट्याशादलस्थितां शक्तिम् ।
संवेष्ट्य बाणमन्त्रैश्चतुर्भिरपरैः क्रमेण विशदमतिः ॥

आग्नेयाद्यश्रदलस्फुरन्मनोजन्मबीजमभिवेष्ट्य ।
पत्रान्तरे च संस्थं स्मरमालामन्त्रमूलमन्त्रैश्च ॥

ऐं स्त्रीं ब्लूमित्येतैर्बाह्ये संवेष्ट्य चाष्टपत्रस्य ।
अजपां परमात्ममनुं गायत्रीं मन्त्रयन्त्रयोः सुलिपिम् ॥

विलिखेद्यथावकाशं हैमे पट्टे सुवर्णलेखिन्या ।
शोभनतरे मुहूर्ते यन्त्रमिदं वाञ्छितार्थदं नृणाम् ॥

अस्यार्थ: — प्रथमं अष्टपत्रं पद्मं विलिख्य तत्कर्णिकामध्ये भुवनेशीं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादीन् विलिख्य तत्र शक्तिं परितश्चेति षष्ठ्यर्थे द्वितीया । तत्र कर्णिकायां लिखितस्य सर्वस्य परित: पञ्चबाणमन्त्रैर्वक्ष्यमाणै: संवेष्ट्य तत्रैव तद्बहि: प्राणप्रतिष्ठामन्त्रेणापि संवेष्ट्य पुन: प्रागादिदिग्दलेषु भुवनेशीं विलिख्य तां बाणचतुष्टयेन संवेष्ट्य पुनराग्नेयादिदलेषु कामबीजं विलिख्य पञ्चबाणमन्त्रेण संवेष्ट्य पुनस्तद्बाणपञ्चकं यन्त्रमध्ये विलिख्य पुनस्तस्याष्टदलस्य बहि: क्लीं नम: कामदेवायेत्यादि–काममालामन्त्रैर्वक्ष्यमाणैश्च तद्बहि: कामबीजेन च तद्बहि: ऐं स्त्रीं ब्लूं इत्येतैस्त्रिभिश्च पञ्चदलेषु संवेष्ट्य पुनर्हंस इति अजपां हंसोऽहमिति परमात्मनं, मन्त्रराजाय विद्महे इति मन्त्रगायत्रीं, यन्त्रराजाय विद्महे इति यन्त्रगायत्रीं च यथावकाशं विलिखेदिति ॥

ஸ்வயம்வரா யந்த்ரம் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது —

முதலில் 8 இதழ்கள் கொண்ட தாமரை எழுதி (24 காரட் தங்கத் தகட்டிலோ, மெல்லிய வெள்ளித் தகட்டிலோ, செப்புத் தகட்டிலோ) அதன் நடுப்பகுதியில் சக்தி பீஜத்தை எழுதி, அதனிடையே ஸாத்ய நாமாக்கள் முதலானவைகளை எழுதி, நடுவில் எழுதப்பட்ட எல்லாவற்றையும் சுற்றி பின்னால் சொல்லப்போகும் பஞ்சபாண மந்த்ரங்களை எழுதி அதனைச் சுற்றிலும் ப்ராணப்ரதிஷ்டா மந்த்ரத்தை எழுதி, மறுபடி கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு திசையில் உள்ள இதழ்களில் சக்தி பீஜத்தை எழுதி நான்கு பாண மந்த்ரங்களையும் அதனைச் சுற்றி எழுதி, அக்னி, நிர்ருதி, வாயு, ஈசான திக்குகளில் மன்மத பீஜாக்ஷரத்தை (க்லீம்) எழுதி, நான்கு பாண மந்த்ரங்களை அதனைச் சுற்றி எழுதி, மறுபடி பஞ்சபாண மந்த்ரங்களை யந்த்ரத்தின் நடுவில் எழுதி, எட்டு இதழ் தாமரைக்கு வெளிப்புறத்தில் "க்லீம் நம: காமதேவாய" என்று தொடங்கும் (சொல்லப்படவிருக்கும்) *காமமாலா மந்த்ரத்தை எழுதி, அதற்கு வெளியில் சுற்றிலும் க்லீம் என்ற பீஜ எழுத்தையும் அதற்கு வெளியில் ஐம், ஸ்த்ரீம், ப்லூம் என்று மூன்று பீஜ எழுத்துக்களையும் சுற்றிலும் எழுதி, அதற்கும் வெளியில் 'ஹம்ஸ:' என்ற அஜபா மந்த்ரத்தையும் 'ஹம்ஸோஹம்' என்ற பரமாத்ம மந்த்ரத்தையும், 'மந்த்ர ராஜாய வித்மஹே' என்று தொடங்கும் மந்த்ர காயத்ரியையும், 'யந்த்ர ராஜாய வித்மஹே' என்று தொடங்கும் யந்த்ர காயத்ரியையும் யந்த்ரத்தில் உள்ள இடவசதிக்கு ஏற்ப எழுதவேண்டும்.

---

* காமமாலா மந்த்ரம் — இங்கும் சொல்லப்படவில்லை. பின்னாலும் சொல்லப்படப் போவதில்லை. இந்நூலக "ப்ரபஞ்சஸாரஸாரஸங்க்ரஹம்" முதல் பாகத்தில் அதனைக் காண்க.

இவ்வாறு தங்கத் தகட்டிலோ, வெள்ளி அல்லது செப்புத் தகட்டிலோ அவரவர் பொருளாதார வசதிக்குத் தகுந்தவாறு ஒரு சுபதினத்தில் வடக்கு முகமாகவோ, கிழக்கு முகமாகாவோ அமர்ந்து தூய சிந்தனையுடனும் ஸ்ரீ ஸ்வயம்வராதேவியின் ஸகுண ஸ்வரூப தியானத்துடனும் எழுதி அணிந்து கொண்டால் விரும்பிய நலன்கள் பெறலாம்.

अथ यन्त्रान्तरमुच्यते —

तिसृभिस्तिसृभिर्बिन्दुभिरुर्ध्वाधः संयुक्तषकारममुं
संवेष्ट्य रेखयोर्ध्वं बिन्दुं कृत्वा तदन्तरा नीत्वा......
एतद्यन्त्रान्तरमिति कथितं ज्ञेयं गुरूपदेशेन ॥

अस्यार्थः — षकारं विलिख्य तस्य बिन्दुरेखया षकाररेखाया उपरि चाधस्ताच्च तादृशं बिन्दुत्रयं यथा भवति तथा विलिख्य तद्रेखाग्रेण परितः संवेष्ट्य तदग्रे बिन्द्वाख्यं विलिख्य तदग्रमन्तः प्रवेशयेदिति ॥

अथ स्वयंवरामन्त्रविधानप्रसङ्गात् दशपुष्पसंज्ञा लिख्यन्ते ॥

सहदेवी दूर्वा मधूकमुसली विष्णुदयिता ।

अस्यार्थः — [1]सहदेवी-रक्तोत्पलम्, [2]दूर्वा, [3]मधूक, [4]मधुपा-भृङ्गराज, [5]मुसली-भूताल, [6]विष्णुदयिता-विष्णुकान्ता, [7]सदाभद्रा-लक्ष्मी, [8]श्रीताल, [9]शतमखलता...., [10]अञ्जलिकरी.... ॥

---

1. सहदेवी-ஸஹதேவியார் (சிகப்பு உத்பலம்). 2. दूर्वा-அருகம்புல்,
3. मधूक-இலுப்பைப்பூ, 4. मधुपा-கருசாரங்கண்ணி
5. मुसली நிலப்பனை, 6. विष्णुदयिता-விஷ்ணுக்ராந்தி
7. सदाभद्रा (सहभद्रा)-சிறிபீளை, 8. श्रीताल-ஸ்ரீதாளி
9. शतमखलता-மொடக்கித்தான், 10. अञ्जलिकरी-ஆனைவணங்கி

இவைகளை முறையே (ஒன்று, மூன்று, 13, 2, 7, 14, 11, 9, 7, 10) ஒவ்வொன்றையும் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள அளவு சேர்த்துப் பிசைந்து உருட்டி வத்தி போல் செய்து எரியச்செய்து, மை தயாரித்து அணியலாம். இதற்கான முறை முன்னால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றைச் சேர்க்கும்பொழுது "**शन्वद्वारी**" என்ற மந்த்ரத்தைச் சொல்லியவாறு சேர்க்கவேண்டும்.

दशविधपुष्पस्य योजनार्थं परिमाणमुच्यते —

एकं धूर्जटिनयनं त्रयोदश द्वे च सप्तमनुरुद्राः ।
मणिरविदिक्क्रमभागा विहिताः ...... ॥

अयमर्थः — सह कणजं देवी कणज .... इत्यादि प्रमाणोक्त क्रमेण गन्धद्वारामिति मन्त्रैरेकैकैरेकैकं योजयेत् । अथवा गन्धद्वारामित्यृचा सर्वं योजयेत् ।

॥ इति स्वयंवराकल्पः समाप्तः ॥

अथ स्वयंवरामन्त्रप्रसङ्गात् कल्पान्तरोक्तः तन्न्यासोऽप्यत्र योग्यतावशाल्लिख्यते ।

प्रथमं गुरुगणपतिवन्दनादीन् कृत्वा – ह्स्रैं सहैं इत्येताभ्यां च मूलमन्त्रेण च हृदयादारभ्य मूर्धपर्यन्तं न्यसेत् । एवं मन्त्रोदयं कृत्वा पुनः नववारं भुवनेश्वर्यावृत्या रेचकं कृत्वा तद्द्विगुणावृत्या पूरकं कृत्वा द्वात्रिंशद्वारं भुवनेशीपूर्वकेण मूलमन्त्रत्रिवारेण कुम्भकं प्राणायामं च कृत्वा पुनर्हस्ततले दक्षिणनासिकाश्वासमार्गेण तेजः स्वीकारपूर्वकं मूलमन्त्रेण देहे व्याप्य पुनः पीठन्यासं कुर्यात् । तत्र नवशक्तिः (क्तीः) प्रागत्रैव स्वयंवराविधानोक्तप्रकारेण न्यसेत् । पुनर्हृदये समावाह्य प्राणप्रतिष्ठां च कृत्वा पुनर्मूलमन्त्रैस्त्रिवारं कुम्भकं कृत्वा तेजःस्वीकारपूर्वकं अङ्गैः करन्यासं कृत्वा पुनः पञ्चबाणैश्च करन्यासं कुर्यात् । द्रां द्रावणबाणाय नमः । द्रीं क्षोभणबाणाय नमः । क्लीं वशीकरणबाणाय नमः । ब्लूं आकर्षणबाणाय नमः । सः सम्मोहनबाणाय नमः इति पञ्चबाणमन्त्राः ॥ पुनर्मूलेन व्याप्य — ह्रां हृल्लेखायै नमः । ह्रीं गगनायै नमः । ह्रूं रक्तायै नमः । ह्रैं करालिकायै नमः । ह्रौं महोच्छुष्मायै नमः एतानि पञ्चतत्वानि शिरोवदनहृदयगुह्यपादेषु न्यसेत् । पुनः शुद्धमातृकान्यासः । पुनर्भुवनेशीपुटितमातृकान्यासः । पुनः कामबीजपुटितमातृकान्यासः । पुनर्भुवनेशीपुटितमूलमन्त्रवर्णन्यासः । तस्य ध्यानम् —

शीर्षालकश्रुतिविलोचनघोणगण्ड-

दन्तोष्ठपाणिपदसन्धिषु साग्रकेषु ।

आधारपार्श्वहृदयस्तनकक्षसांस-

शीर्षेषु विन्यसतु मन्त्रवरस्य वर्णान् ॥ इति ॥

अथ पदन्यासः —

शीर्षदक्षकपोलांसपार्श्वनाभ्यन्यपार्श्वके ।

अंसतालुशिरोवक्त्रपृष्ठहृत्सु पदानि च ॥

एवं द्वादशधा विभज्य पदन्यासः ॥

(अयं न्यासः पूर्वमुक्त एव ॥)

पुनः स्रौं ("ज्रौं" इति पूर्वत्र दृश्यते) इति नेत्रद्वये (यस्य) चापरूपे उपरिभागे चापमन्त्रेण गुणरूपेण च न्यसेत । पुनः पञ्चबाणान् प्रागुक्तान् नेत्रश्रवणास्येषु न्यसेत् पुनर्मध्यशिरसि च । तत्र दिक्षु पञ्चबाणान् न्यसेत् । पुनः शिरो दिक्षु च तत्र मध्ये च पुनर्हस्तद्वये पञ्चसन्धिषु पुनः पादद्वये च तथैव पुनः मूर्धास्यहृदयगुह्यपादेषु पञ्चबाणान्न्यसेत् । पुनर्मुखे षट्कोणं विचिन्त्य तन्मध्ये कर्णिकायां ह्रीं क्लीं इति न्यस्य कोणेषु षट्सु वाग्भवं विन्यस्य ब्लूमिति सन्धिषु स्त्रीमिति कोणाग्रेषु विन्यस्य ह्रीं कामदेवाय नमः । क्लीं मन्मथाय नमः, ऐं कन्दर्पाय नमः, ब्लूं मकरध्वजाय नमः स्त्रीं मनोभवाय नमः इति पञ्चमनोभवमन्त्रैः नेत्रघ्राणेत्यादिवक्ष्यमाणस्थानेषु दशधा न्यस्त्वा पुनर्नेत्रघ्राणमुखेष्वित्यादिस्थानेष्वेव पञ्चबाणान् न्यसेत् ॥

नेत्रघ्राणमुखेषु पाणिपदयोः साग्रेषु सन्धिष्वथो

मूलाधारसलिङ्गनाभ्युदरहृत्पार्श्वेऽपराङ्गेष्वपि ।

कण्ठांसत्रिकवक्त्रगण्डरसनाघ्राणाक्षिकर्णालिके-

ष्वेतान्विन्यसतु क्रमेण दशधा बाणान् जगन्मोहनान् ॥

द्रां द्रावणेत्याद्युक्ताः पञ्चबाणमन्त्राः ॥

एवं दशकृत्वः पञ्चबाणान् न्यसेत् ॥

तत्र एकैकावर्ते बाणन्यासस्य एकैकेन मन्त्रेण च मध्ये मध्ये व्यापकं कुर्यात् । ते दश व्यापकमन्त्राः कथ्यन्ते । प्रथमं कामबीजं, पुनः कामगायत्री, पुनः काममालामन्त्रः, पुनः अश्वारूढा, पुनः नित्यक्लिन्ना, पुनः श्रीबीजं, पुनर्भुवनेशी, पुनर्वाग्भवः, पुनः ह्रीं कामदेवाय नमः इत्याद्युक्ताः पञ्चमनोभवाः, पुनः मूलमन्त्रः । एतैर्दशभिर्मध्ये मध्ये व्यापयेत् ।

कामदेवाय विद्महे पुष्पबाणाय धीमहि ।
तन्नोऽनङ्गः प्रचोदयात् ॥ इति कामगायत्री ॥

अथ स्वयंवरान्यासप्रसङ्गात् पञ्चबाणन्यासविधानमन्त्रः लिख्यते ॥ द्रां द्रावणबाणाय नमः । द्रीं क्षोभणबाणाय नमः । क्लीं वशीकरणबाणाय नमः । ब्लूं आकर्षणबाणाय नमः । सः सम्मोहनबाणाय नमः । इति पञ्चबाणमन्त्राः ॥ एतान् स्वशरीरे न्यसेत् ॥

एतन्न्यासस्थानान्युच्यन्ते

नेत्रघ्राणमुखेषु पाणिपदयोः साग्रेषु सन्धिष्वथो
मूलाधारमलिङ्गनाभ्युदरहृत्पार्श्वोऽपराङ्गेष्वपि ।
कण्ठांसत्रिकवक्त्रगण्डरसनात्राणाक्षिकर्णालिके-
ष्वेतान् विन्यस्तु क्रमेण दशधा बाणान् जगन्मोहनान् ॥

एतेषु स्थानेषु पञ्चभिः बाणमन्त्रैः दशावृत्त्या न्यसेदित्यभिप्रायः ॥ पश्चात्काममन्त्रं जपेच्च ॥

काममालामन्त्रः — See Prapanchasarasara Sangrahah, Part—I. "नमः कामदेवाय सर्वजनप्रियाय सर्वजनसम्मोहनाय ज्वल २ प्रज्वल २ सर्वजनस्य हृदयं मम वशं कुरु २ स्वाहा ।"

॥ श्रीः ॥

நக்ஷத்ரமாலிகா

நியாய சிரோமணி, **ஆ. வீரராகவன்**, M. A., B. Ed.,
சம்ஸ்கிருத பண்டிதர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சையை ஆண்ட மாமன்னர் சரபோஜியின் சரசுவதி மகால் நூலக ஸம்ஸ்க்ருத மொழிப் பிரிவில் "நக்ஷத்ரமாலிகா" என்னும் தலைப்பில் ஒரு காகிதச்சுவடி தேவநாகரி எழுத்தில் எழுதப்பெற்று பதிவாகியுள்ளது.

இச்சுவடி (சிறு நூலாக) இந்நூலகத்தில் மட்டுமே காணப்படுவதால் இது பருவ இதழ்ப் படைப்பாக வெளியிடப்படுகின்றது.

நூற்பெயரும் நூற்சார்ந்த செய்திகளும் :

இந்நூலில் இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்கள் ஒவ்வொரு சுலோகங்களிலும் முறையே பொருத்தியமைக்கப் பெற்றுள்ளன. ஆகையால் இந்நூல் "நக்ஷத்ர மாலிகை" என்ற பெயருடன் விளங்குகின்றது. இது இராமாயணக் கதையை அடிப்படையாய்க் கொண்டு எழுந்தது. இதன் ஆசிரியர் யார்? என்பது பற்றிய குறிப்பேதும் கிடைக்கவில்லை. நிற்க! இது மிருகசீர்ஷ நக்ஷத்திரம் தொடங்கி ரேவதி நக்ஷத்திரம் வரையுள்ள முழுமையற்ற சுவடி. இச்சுவடியில் உள்ள சுலோகங்கள் அனைத்தும் "சார்தூலவிக்ரீடிதம்" என்னும் சந்தத்தில் புனையப் பெற்றுள்ளன. இந்நூல் முழுமையற்றபோதிலும் இதன்கண் அமைந்துள்ள சுலோகங்கள் படிப்போர்களின் நெஞ்சைக் கவர்ந்திழுப்பவை. ஆதலால், இச்சிறு காப்பியம் தமிழாக்கம் செய்யப்பெற்றுள்ளது.

பதிப்புமுறைபற்றி :

இந்நூலில் காணப்பெறும் நக்ஷத்திரங்களின் பெயர்களை பெரிய எழுத்துக்களில் கொடுத்துப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. மேலும், நக்ஷத்திரங் களின் பெயர்களை நூலாசிரியர் எவ்விதம் கையாண்டுள்ளார் என்பதை அறிய இந்நூலில் காணப்பெறும் தமிழாக்கப்பகுதி பெரிதும் துணைபுரியும்.

முடிவுரை :

ஸ்ரீமத் வால்மீகி இயற்றியதும் 24000 சுலோகங்களோடு கூடியதுமான இராமாயணத்தை 27 சுலோகங்களில் அடக்கி குறுங்காப்பியமாக இயற்றப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இது காவியச் சுவையில் திளைக்கும் இலக்கிய ரசிகர்களுக்கு அரிய ஒரு விருந்துமாகும்.

॥ श्रीः ॥

॥ नक्षत्रमालिका* ॥

क्रम सं० श्लो. सं०

१ ....

.... ।

(गच्छंस्तत्र) वने वने **मृगशिरां**स्यालोकयन् राघव-

स्सोऽहल्यां परिपूय पादरजसा प्रापद्विदेहांस्ततः ॥ ६

२ भङ्क्त्वा शैवशरासनं भुजबलात्तूर्णं मुनेराज्ञया

सीतोद्वाहमहोत्सवे समनु**भूयाद्रा**क्षतारोपणम् ।

वीर्योत्सारितनैकभूपतिकुलं रामं पथि प्राप्य तं

निर्वीर्यं प्रविधाय कौतुकवतीं रामो ययौ स्वां पुरीम् ॥ ७

३ यत्पित्रा प्रणयार्पितं रघुवरो राज्यं परित्यज्य तत्

कैकेय्याः प्रियकारणाद्वनमगाद्भार्यानुजाभ्यां सह ।

श्रुत्वैतज्जननीं विनिन्द्य भरतेनैवानुनीतो भृशं

हन्तेच्छन्न **पुनर्वसू**न्यदिशदप्यस्मै निजे पादुके ॥ ८

४ आज्ञामत्रिमुनेः प्रगृह्य सहसा यातस्ततो दण्डकान्-

हत्वा तत्र विराधमाशु समरेऽ**पुष्य**न्मुनीनां कुलम् ।

आसाद्याश्रममेष कुम्भजमुनेर्गृध्राधिपेनान्वितो

रामः पञ्चवटीमवाप्य विमलां गोदावरीमैक्षत ॥ ९

५ क्रूरां शूर्पणखां विलोक्य सहसा स्वस्यागतामाश्रमं

भीत्या लोलविलोचनां स विहिताऽऽ**श्लेषां** प्रियां सान्त्वयन् ।

सङ्क्रुद्धः पिशिताशनां रघुपतिस्सौमित्रिणा सासिना

कामार्तां नितरामचीकरदिमां नासाविहीनां क्षणात् ॥ १०

* B. No. 4866 — D. No. 3800. T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.

६ श्रुत्वा शूर्पणखाविरूपकरणं क्रुद्धस्ससैन्यः खरः-
क्रूरैरन्यनिशाचरैः परिवृतो युद्धेप्सुरागात्तदा ।
आयातान्बलिनस्समीक्ष्य समरे रामेण बाणैः शितै-
र्मूर्धालिः खरदूषणत्रिशिरसां तेषामघानि द्रुतम् ॥ ११

७ श्रुत्वेत्थं निधनं खरस्य समरे तत्फल्गुनीतिस्तदा
मारीचेन निवारितोऽपि चलितः कर्तुं स रामाप्रियम् ।
दूरेऽपोह्य च राघवौ मृगमिषादादाय सीतां द्रुतं
हत्वा हन्त! जटायुषं पथि पुनर्लङ्कामगाद्रावणः ॥ १२

८ अन्विच्छञ्जनकात्मजामवगतोद्देशो जटायुर्गिरा
हत्वा चापि कबन्धमायतभुजं तेनोपदिष्टक्रमः ।
यो बाल्ये फलमित्यमंस्त तरणिं यः फल्गुनीयध्वज-
स्तं सुग्रीवसखं ददर्श सविधे पम्पातटे राघवः ॥ १३

९ नीतस्तेन हनूमता रघुपतिर्हस्तग्रहं प्रापितो
सुग्रीवेण हुताशसाक्षिकमसावुत्पादयन्प्रत्ययान् ।
हत्वैकेन शरेण वालिनमथो राज्ये प्रतिष्ठाप्य तं
सुग्रीवं समयं प्रतीक्ष्य शरदं द्राङ्माल्यवन्तं ययौ ॥ १४

१० प्राप्तायां शरदि प्रभुं कपिकुलस्याहूय रामेण तान्-
दिक्षु प्रेषयतो हरीन्पवनजे चित्राङ्गुलीयं निजम् ।
दत्वा जाम्बवदङ्गदप्रभृतयोऽवाचीं दिशं प्रेषिता-
स्सम्पातेरवगम्य रामदयितां प्रापुर्महेन्द्रं गिरिम् ॥ १५

११ हृष्टो जाम्बवतो निशम्य वचनं सिन्धोस्समुल्लङ्घने
बद्धेच्छः पथि मारुतिस्सहृदयं मैनाकमामोदयन् ।
स्वातीतानपनुद्य विघ्ननिवहान्धिक्कृत्य लङ्कापुरीं
सीतां रामपरायणामतिकृशामैक्षिष्ट रक्षोगृहे ॥ १६

१२ सीतां रामगिराविधाय मुदितामादाय चूडामणिं
रक्षःकेलिवने प्रभञ्जनसुतः कृत्वा विशाखान्हनुमान् ।
हत्वाक्षप्रमुखान् निशाचरगणानाभाष्य रक्षोऽधिपं
दग्ध्वा चाप्यखिलां पुरीं पुनरसावागान्महेन्द्राचलम् ॥ १७

१३ आनम्याङ्गदमृक्षराजमभिवाद्याश्वास्य चान्यान्हरीन्
वैदेहीचरिताद्भुतानि कथयन्सर्वाण्यरण्योकमाम् ।
हर्षाद्वायुसुनूर्भवः क्लिलतनूराधाय (दाय) शैलोपमाः
भङ्क्त्वासौ मधुकाननं रघुपतेरालिङ्गनीयोऽभवत् ॥ १८

१४ वैदेह्याश्चरितं निशम्य मुदितस्सौमित्रिसुग्रीवयो-
र्हर्षं सञ्जनयन्स्वतः पृतनया प्राप्तःपयोधेस्तटम् ।
सम्प्राप्तं शरणं विभीषणमथ ज्येष्ठावमानाद्भृशं
दृष्ट्वास्मै रघुनायकः करुणया लङ्काधिपत्यं ददौ ॥ १९

१५ अम्भोधिं परिकम्पयन्भुजबलाद्रामस्तदुक्तक्रमा-
त्कृत्वा सेतुमसौ समूलमचलश्शाखामृगान्मूलितैः ।
यातस्तेन पथा त्रिकूटमचलं रुद्ध्वा च लङ्कापुरीं
भङ्क्त्वा रावणमौलिमागतमथो सुग्रीवमामोदयत् ॥ २०

१६ वीरैर्वानरपुङ्गवैर्विमृदितेष्वाजौ प्रहस्तादिषु
प्राप्तं मत्सरतां विधाय बलिनं निस्तेजसं रावणम् ।
तेनाशु प्रहितं प्रबोध्य शयनाद्रामश्शितैर्मार्गणै-
राषाढाम्बुदवन्नदन्तमवधीच्च कुम्भकर्णं रणे ॥ २१

१७ पौलस्त्यप्रहितेऽथ प्रमथितेष्वेवातिकायादिषु
छद्मोत्सारितमात्मसैन्यमखिलं कृत्वा गतं रात्रिणिम् ।
आषाढादि परिष्कृतां शरचितां वेदिं समध्यासितं
सौमित्रिः सविभीषणानिलसुतस्तं सञ्जहार क्षणात् ॥ २२

१८ आकर्ण्य श्रवणप्रियेतरदिदं घोरं सुरध्वंसनं
यत्नेन प्रहितं प्रमथ्य सकलं सैन्यं बलाद्राघवः ।
शक्रेणापहृतं मुदा निजरथं तत्राधिरुह्याक्षणा-
द्गर्जन्तं परमेषुणा निरवधीद्रक्षोऽधिपं रावणम् ॥ २३

१९ कृत्वा लोकमकण्टकं रघुवरोऽसौ बोधनिष्ठामणी-
र्दृष्ट्वा वायुतनूभुवात्मसविधं सम्प्रापितां जानकीम् ।
लोकप्रत्ययसिद्धये हुतवहं तां सम्प्रविष्टां सुरै-
र्ब्रह्माद्यैः पुनरर्पितामकलुषां लब्ध्वा जहर्षात्मवान् ॥ २४

२० आदित्या मरुदश्विसाध्यवसवो रुद्रास्त्रयो वह्नयः
गन्धर्वाप्सरसस्तथैव गगनं द्यौर्भूरितोऽन्यच्च यत् ।
सर्वं जन्मजरारुजाशतभिषग्भूतो मुकुन्दो भवा-
नित्येवं विबुधैःस्तुतो रघुपतिःप्रातिष्ठत स्वां पुरीम् ॥ २५

२१ अध्यारुह्य स पुष्पकं रणभुवं देव्यै मुदा दर्शयन्
किष्किन्धामवगम्य वानरवधूरारोप्य रामः पथि ।
ये विप्रोष्टपदादिमानवयवानास्वादयन्नाशरा-
स्तेषामास्पदमाकलय्य च भरद्वाजाश्रमेऽवातरत् ॥ २६

२२ नान्दिग्रामगतस्ततोऽनु भरतो रामागमं श्रावित-
स्स क्षिप्रोष्टपदाभिराममनिलापत्येन हर्षप्रदम् ।
प्रत्युद्गम्य सहानुजस्तमभिवाद्यालिङ्गितस्तेन च
क्ष्माकन्यामवनम्य लक्ष्मणनुतो रामं पुरीं प्रापयत् ॥ २७

२३ स्नातो मङ्गलसंविधाभिरतुले भद्रासने स्थापितो
वैदेह्या सह राघवो मुनिवरैर्हर्षाद्वसिष्ठादिभिः ।
कोटीरादिभिरभ्यषिच्यत तदा तीर्थोदकैः पावकै-
र्वीरेऽवत्यवनिं च यत्र जगतामानन्द एवाऽभवत् ॥ २८

२४ नक्षत्रमालिका राममनोज्ञगुणगुम्फिता ।
अलङ्कारोज्ज्वला भूयाद्विदुषां कण्ठभूषणम् ॥ २९

தமிழாக்கப் பகுதி

1. "நக்ஷத்திரமாலிகை" என்னும் இச்சுவடி இராமாயணத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்களின் பெயர்களையும் உள்ளிட்டவாறு இயற்றப்பெற்றுள்ளது. இச்சுவடி மொத்தம் ($1+27+1=29$) இருபத்தொன்பது சுலோகங்களைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பது தெரியவருகிறது. ஆனால் இது முழுமை பெறாச் சுவடி.* ஆகவே இச்சுவடியிலிருந்து கிடைக்கும் இருபத்தினான்கு சுலோகங்களுக்கு மட்டும் தமிழுரை கொடுத்துச் சிறுபதிப்பாக வெளியிடப்படுகின்றது.

"மிருகசீர்ஷம்" என்ற நக்ஷத்திரத்தினைக் குறித்து இயற்றப்பட்ட இச்சுலோகத்தில்— "இராமன், காடுதோறும் விலங்குகளை (மான்களைக்) கண்டவாறே கௌதம முனிவரின் ஆசிரமத்தையடைந்து அஹல்யையின் சாபத்தைத் தன் திருவடி ஸ்பர்சத்தால் களைந்தவராய் விதேஹ நாட்டை அடைந்தான்" எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. (சு. எண்-6)

2. விதேஹ நாட்டில் நடைபெறும் ஸ்வயம்வரத்தில் கலந்துகொண்ட இராமன், தன் தோள் வலிமையால் நொடிப்பொழுதில் சிவதனுஸ்ஸை முறித்து ஸீதையை மணக்குங்கால் அங்கு குழுமியிருந்த பெரியோர்களின் குளிர்ந்த நெஞ்சத்தோடு கூடிய அக்ஷதாசீர்வாதங்களைப் பெற்றான். பின்னர் அவன், அரச குலத்தையே முற்றுமாய் ஒழிக்க விரதம் பூண்ட பரசுராமனை வழியில் சந்தித்து அவரை பலமற்றவராகச் செய்து அயோத்திமாநகரை அடைந்தான். (சு எண்-7)

3. இராமன், தந்தை அன்புடன் அளித்த ராஜ்யத்தை உதறிவிட்டு, கைகேயிக்கு விருப்பமானதைச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காகத் தன் மனைவியுடனும், தம்பியுடனும் வனம் புகுந்தான். இச்செய்தியறிந்து பரதன் தாயைக் கடுஞ்சொல்லால் நிந்தித்து, ராமனை நயமான சொற்களால் ஸமாதானம் செய்தபோதும் ராமன் செல்வங்களை ஏற்காததுடன் இரு பாதுகைகளையும் பரதனுக்கு வழங்கினான். அவ்விதம் இராம பாதுகைகளுடன் திரும்பிய பரதன் க்ஷேத்திரைச்வர்யமான அயோத்திமாநகராளும் பொறுப்பை மறுபடியும் இராமனின் பாதுகைகளுக்கே அளித்தான். (சு. எண்-8)

4. இராமன், தனது தம்பியான பரதனுக்குப் பாதுகமும் அரசுமீந்து அத்ரி முனிவரின் ஆச்ரமத்திற்குச் சென்றான். அத்ரிமுனிவரால் உபசரிக்கப் பெற்ற இராமன் முனிவரின் கட்டளையுடன் தண்டகவனத்திற்குப் போனான். அங்கே முனிவர்களுக்கு ஊறுவிளைவிக்கும் விராதனைக் கொன்று முனிகணங்களைக் காப்பாற்றினான். பின்னர் அகஸ்த்யாச்ரமமடைந்து அவரளித்த

---

* இச்சுவடியில் 1 முதல் $5\frac{1}{2}$ சுலோகங்கள் இல்லை.

உபசாரத்தையுமேற்றுப் பிறகு கழுகரசனான ஜடாயுவுடன் பஞ்சவடி சென்று அதற்கண்மையில் விளங்கும் கோதாவரி ஆற்றினைக் கண்டான். (சு. எண். 9)

5. ஒருநாள் அவ்வாற்றங்கரையில் இராமன் தமது தினக்கடன்களை முடித்துச் சிறிது இளைப்பாறிக் கொண்டிருக்கையில், கொடியவளான சூர்ப்பணகையின் வருதலைக்கண்டு அஞ்சிய ஸீதையைத் தேற்றி இலக்குமணனைக்கொண்டு கூரார்ந்த வாளால் கொடியுக்குய காதிரண்டும் அறுயுமாறு செய்தான். (சு. எண். 10)

6. சூர்ப்பணகைக்கேற்பட்ட அவமானத்தை அறிந்து கொதித்து எழுந்த கரன், அரக்கர்கள் (14000) பலரோடு கூடி இராமனிடம் போரிட்டான். தூஷணனும் தனது படையுடன் வந்து போரிட அனைவரையுமே இராமன் தன் கூரிய பாணங்களால் அடித்து அவர்களது தலைகளைக் கொய்தான். (சு. எண். 11)

7 கர தூஷணாதியர் மாண்ட செய்தியைக் கேட்ட சூர்ப்பணகை மனங்கலங்கியவளாய் மாரீசனால் புத்திமதி கூறித் தடுக்கப்பெற்ற போதிலும் ராவணனிடமிருந்து சீதையைப் பரிப்பதில் ஆர்வமுடன் இராவணனைத் தூண்டினாள். இராவணனும் மாரீசனை மான் போல மாறுவேடம் பூணச் செய்து சீதையைக் கொணர்ந்து சென்றான். செல்லுகின்ற வழியில் இடையூறு விளைவித்த ஜடாயுவின் சிறகுகளை வெட்டிக் கொடுமை இழைத்து இலங்கை புகுந்தான். (சு. எண். 12)

8. சீதையைப் பிரிந்த இராமன் அவளைக் கண்டுபிடிக்கச் சென்று கொண்டிருக்கையில் வழியில் ஜடாயுவைக் கண்டான் அந்த ஜடாயு இறுதி நிலையில் தவித்துக் கொண்டிருந்தவாறே அளித்த செய்தியைக் கேட்டு, அதற்குப் பிரம்ம மேத ஸம்ஸ்காரம் செய்தார். பிறகு சீதையைக் கொணர்ந்து சென்ற திசை நோக்கிச் சென்றிட வழியிடையூறாய்க் கபந்தன் தனது கைகளை நீட்டிப்படுத்திருந்தான். ஆதலால் இராமன் அவனது கைகளை வெட்டினான். கபந்தனும் சாபம் நீங்கப் பெற்று இராமனிடம் வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுத்தான். அதை இராமன் நிறைவேற்றத் தீர்மானித்தவுடன் கபந்தன், "பம்பா நதிக்கருகில் சென்று அர்ஜுனன் கொடிச் சின்னமாகிய அனுமன் மூலம் சுக்ரீவனுடன் தோழமை கொள்ளுங்கள்" என்று ஆலோசனை புரியலானான். (சு. எண். 13)

9. பிறகு இராமன், அனுமனால் சுக்ரீவனிடம் அழைத்துச் செல்லப் பட்டார். அங்கு சுக்ரீவன், இராமன் ஆகியோரின் கரங்களைப் பற்றியவாறே அக்னிமுகமாக நம்பிக்கைத் தோற்றும்படி அவ்விருவருக்கும் தோழமையை அனுமனால் செய்துவைக்கப்பெற்றது. பின்னர் சுக்ரீவன், வாலி ஆகியோர்

களுக்குள்ளான பகையின் காரணமறிந்து வாலியைக் கொன்று ஆங்கே சுக்ரீவனை மன்னனாக்கி மால்யவந்த மலையை அடைந்தான். (சு. எண், 14)

10. பிறகு சரத்ருதுவில் (ஐப்பசி—கார்த்திகை) ராமனால் வானரக் கோனான சுக்ரீவன் அழைக்கப்பெற்று, அவனிடம் விசித்திரமான மோதிரத்தை அளிக்க, அவனும் அதை ஆஞ்சநேயனிடம் கொடுத்து, ஜாம்பவான், அங்கதன் போன்றவர்களுள்ளிட்ட வானர ஸைந்யங்களை தென்திசை நோக்கி சீதையைத் தேடுமாறு அனுப்பிவைத்தான். எங்கும் தேடி சீதையைக் காணாததால் உயிரைவிடத் துணிந்த வானர ஸைந்யங்களைக்கண்டு ஸம்பாதி பேசலுற்றான். ஸம்பாதி பேசிய செய்தியைக் கொண்டு தென்திசையிலுள்ள மஹேந்திர மலைக்கு ஆஞ்சநேயனைத் தலைவனாய்க் கொண்ட வானரப் படை சென்றது. (சு. எண். 15)

11. மஹேந்திர மலையை அடைந்த வானரங்கள் கடல் தாண்டிச் செல்வதில் தத்தம் திறமையைத் தாமே எடுத்துரைத்தன. அவைகளுள் இலங்கை சென்று மீண்டும் திரும்புபவர் யாருமிலராய்த் தோற்ற மௌனமாயிருக்கும் ஆஞ்சநேயனின் திறமையை ஜாம்பவான் எடுத்துரைக்க, அவனும் கடல் கடந்து செல்கையில் தன்னை எதிர்த்துவரும் எதிரிகளைச் சமாளித்துக் கொண்டு இலங்கைபோய் இலங்கிணியை வென்று அரக்கனின் இல்லத்தில் எந்நேரமும் இராமனையே நினைந்துருகி வாட்டமுற்றிருக்கும் சீதையைக் கண்டான். (சு. எண். 16)

12. சீதையிடம் தான் வந்த செய்தியினை விவரித்து, ஆஞ்சநேயன் மோதிரத்தைக் கொடுத்து, சீதையைக் கண்டதற்கு அடையாளமாக சூடாமணியைப் பெற்று, தோட்டத்திலுள்ள மரங்களைக் கிளைகளற்றவாறு செய்து, மலைபோன்ற அரக்கர்கள் பலரையும் கொன்று, அரக்கர் தலைவரான ராவணனையும் சந்தித்துப் பேசி, அதனால் ஏற்பட்ட விளைவான வாலின் தீயால் பல இடங்களைக் கொளுத்தி அட்டகாசம் செய்து, பிறகு மஹேந்திர மலையை வந்தடைந்தான். (சு. எண், 17)

13. இலங்கை சென்று திரும்பிய ஆஞ்சநேயன், அங்கதன், ஜாம்பவான் ஆகியோரை வணங்கி, மற்ற வானரங்களையும் சமாதானப்படுத்தி, வைதேஹியைப் பற்றிய செய்திகளை அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்தான். மேலும் அவன், மலையோடொத்த பெரிய உருக்கொண்டு பற்பல வியப்புச் செயல்களையெல்லாம் புரிந்து சுக்ரீவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மதுவனத்தில் தேனைப் பருகி ஆனந்தமடைந்ததோடல்லாமல் இராமனின் தழுவுதலுக்கும் உரியவன் ஆனான், (சு. எண். 18)

14. ஸீதையின் இருப்பிடமறிந்து வந்து, ஆஞ்சநேயன் கிஷ்கிந்தை அடைந்து வைதேஹியின் சரித்திரத்தைக் கூற லக்ஷ்மணனும் சுக்ரீவனும் ஆனந்தத்தில் மூழ்கினர். பிறகு ராமலக்ஷ்மணாதியர் கடற்கரையை அடைந்து ஸமுத்திரராஜனை வழிபடலாயினர். அப்போழ்து விபீஷணன் அண்ணனால் ஏற்பட்ட அவமானம் தாங்காது வருத்தத்துடன் இராமனைச் சரணம்புக, இராவணனுக்குப் பின் இராமன் விபீஷணனையே இலங்கைப்பதியாக்கினான். (சு. எண். 19)

15. இராமன் இலங்கை சென்று சீதையை மீட்க வானரக்கூட்டங்களால் மலைப்பாறைகளையெல்லாம் பெயர்த்துக் கடலே அதிரும்படியாக கடலில் போட்டு அணை கட்டப்பெற்றது. இராமன் தனது ஸைந்யங்களுடன் அணை வழியாய் த்ரிகூடமலையை அடைந்து அங்கிருந்து இலங்கை சென்று சுக்ரீவன் செய்த மஹோபகாரத்தை எண்ணி மகிழ்ந்தான். (சு. எண். 20)

16. இலங்கையில் நடந்த போரில் வானர வீரர்கள் ராவணனது படையைப் பலமற்றவாறு செய்துவிட ராவணன் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் கும்பகர்ணனை போருக்கு அனுப்பினான். அவனுடன் போரிட்ட இராமனது அம்புகளால் கும்பகர்ணனைத் தாக்க, ஊழிக்காற்றின் வேகம் தாளாமல் வீழும் அம்புயும் போல் வீழ்ந்திறந்தான். (சு. எண் 21)

17. இராவணனால் அனுப்பப்பெற்ற அனைத்து வீரர்களும் பயனின்றி அழிய, அவன் இந்த்ரஜித்தை அனுப்பிவைக்கிறான். இந்திரஜித்தும் வானர ஸைந்யங்களோடு கபட முறையில் போரிட்டான். இறுதியில் நிகும்பலை சென்று யோக தண்டம் மற்றும் வேள்விக்குரிய பரிகரங்களுடன் வேள்விபுரிய ஆரம்பித்தான். வேள்வி முற்றுப்பெறுவதற்கு முன் இந்த்ரஜித்தை மாய்க்க விபீஷணன், ஆஞ்சநேயனையும் லக்ஷ்மணனையும் நிகும்பலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறான். அங்கே சென்றவுடன் யாகத்தினிடையே அனுமனைக் கொல்ல இந்திரஜித் ஓடிவருகின்றான். அனுமன், லக்ஷ்மணன், இந்திரஜித் ஆகியோர்கள் போரிடுகின்றனர். போரில் இந்திரஜித் லக்ஷ்மணனால் வீழ்த்தப்பட்டு உயிர்துறந்தான். (சு. எண். 22)

18. போரில் இந்திரஜித் மாண்டான் என்ற துன்பச்செய்தியைச் செவிமடுத்த இராவணன், மிக்க வருத்தத்துடன் தேரேறி வந்து இராமனுடன் போர் புரிகின்றான். இராமனும் போரில் பலகணைகள் தொடுத்து அரக்கர்களின் நாயகனான இராவணனைக் கொன்றுவிடுகின்றான். (சு. எண். 23)

19. இராமன், தனக்கேற்பட்ட இடையூறுகளையெல்லாம் களைந்து ஆன்றோர்களின் நல்லுரை வழியே நடந்துகொண்டான். மேலும் காணாமற்போன சீதையை ஆஞ்சநேயாதிகளின் உதவியால் கண்டுபிடித்த மகிழ்ச்சியுடன்

உலக நன்மைக்காகப் பற்பல வேள்விகளைப் புரிந்தான். அவற்றால் மகிழும் பிரம்மாதி தேவர்களின் ஆசிகளைப் பெற்று மகிழலானான். (சு. எண். 24)

20. சூரியர்கள், மருத்துக்கள், வஸுக்கள், உருத்திரர்கள் போன்றவர்களாலும், மூன்று அக்னிகளாலும், கந்தர்வர் முதலான தேவலோகவாசிகளாலும், மனுஷ்ய லோக வாசிகளான அறிவாளிகள் மற்றுமனைவராலும், ஸம்ஸாரமாகிற பிணியைப் போக்கும் மருத்துவன் என்றும், ஸம்ஸாரபயம் நீங்கியவுடன் மோக்ஷமளிக்கும் முகுந்தன் என்றும் போற்றப்படுகின்ற இராமன் தன்னுடைய அயோத்தியாபுரிக்குத் திரும்பினான். (சு. எண். 25)

21. இலங்கை சென்ற இராமன், ரணபூமியான அங்கு சீதையை மகிழ்ச்சியோடு கண்டு, புஷ்பக விமானமேறி கிஷ்கிந்தை வந்தடைந்தான். அங்கு தனக்காகப் போர்புரிந்து அம்புகளாலும், ஆயுதங்களாலும் காயங்களேற்பட்ட வானர வீரர்களைத் தேற்றி ஆறுதல் மொழிந்து பரத்வாஜாச்ரமத்தை அடைந்தான், (சு. எண். 26)

22. அங்கிருந்து இராமன், தான் அயோத்தி திரும்பும் மகிழ்ச்சியான செய்தியை நந்திகிராமத்திலுள்ள பரதனுக்குத் தெரிவிக்க அனுமனை அனுப்பினான். செய்தியறிந்த பரதன் மிகுந்த விரைவுடன் இராமனையணுகி வணங்கி மகிழ்ச்சியோடு தழுவிக்கொண்டு, பூமி புத்திரியான சீதையையும் வணங்கி, தம்பி லக்ஷ்மணனால் வணக்கம் செலுத்தப் பட்டவனாய்ப் பரதன் அவர்களை அயோத்தி மாநகர் அடையச் செய்தான். (சு. எண். 27)

23. பிறகு, ராமனும் சீதையும் மங்களகரமான ஆஸனத்தில் அமர்த்தப் பட்டவர்களாய்ப் புனித தீர்த்தங்களால் நீராட்டப்பெற்று, வசிஷ்டாதி முனிவர்கள் புடைசூழ இராமனின் பட்டாபிஷேக மஹோத்ஸவம் மிகுந்த விமரிசையாய் நடந்தது. வீரத்தோடு இராமன் அயோத்தியை ஏற்று ஆஸனத்தில் அமர்ந்து பூமியை ஆட்சி செய்த காலத்தில் மூவுலகிலும் துயர் கலப்பற்ற பெருமகிழ்ச்சி நிலவியது. (சு. எண். 28)

24. "நக்ஷத்திரமாலிகை" என்னும் இந்நூல் இராமபிரானின் குணங்களைத் தொகுத்து உயர்ந்த அணிகலனாக இயற்றப்பட்டது. இது அறிஞர்களின் மனதைக் கொள்ளைகொள்ளும் கண்டபூஷணமாக (கழுத்தணியாக) அமையுமென்பதில் ஐயமில்லை. (சு. எண். 29)

சுபம்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமத்விகனஸ மஹாகுரவே நம:

நவமூர்த்தி ப்ரதிஷ்டாவிதி:

ந்யாய சிரோமணி **எஸ். சுதர்சனன், M. A.,**
ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிட்
சுரசுவதி மகால் நூலகம். தஞ்சாவூர்.

शेषोत्सङ्गे निषण्णो मृदुकमलपदं दक्षिणं संप्रसार्य-
स्थाने वामं निकुञ्च्य प्रसृतकरवरो जानुशीर्षे च पायात् ।
हस्तं सन्यस्य शेषेहयवरमथफणैः पञ्चभिश्चादिमूर्तिः
शङ्खं चक्रञ्च सर्वाभरणमथदधच्छत्रको विद्रुमाभः ॥

சேஷோத்ஸங்கே நிஷண்ணோ ம்ருதுகமலபதம் தக்ஷிணம் ஸம்ப்ரஸார்ய-
ஸ்தானே வாமம் நிகுஞ்ச்ய ப்ரஸ்ருதகரவரோ ஜானுசீர்ஷே ச பாயாத் |
ஹஸ்தம் ஸந்யஸ்ய சேஷேஹயவரமதபணை: பஞ்சபிச்சாதிமூர்த்தி:
சங்கம் சக்ரஞ்ச ஸர்வாபரணமததச்சன்னகோ வித்ருமாப: ॥

நமது நூலகப் பருவ இதழ் பல குறுஞ்சுவடிப் பதிப்புகளையும், அரிய பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் தாங்கி வெளிவருகின்றது. இதன் வழியில் ஸ்ரீவைகானஸ ஆகம விஷயமாக "நவமூர்த்தி ப்ரதிஷ்டாவிதி:" என்னும் தலைப்பில் ஒன்பது மூர்த்தங்களை ப்ரதிஷ்டை செய்யும் விதியை அனைவரும் படித்து அறியும் வண்ணம் தமிழில் வெளியிடுகின்றது.

முன்னுரை :

ஸ்ரீமந்நாராயணனின் மானஸிக ஸ்ருஷ்டியால் தோன்றி, நான்கு வேதங்கள், சிக்ஷா, வ்யாகரணம், கல்பம், நிருக்தம், சந்தஸ், ஜ்யோதிஷம் ஆகிய ஆறு வேதாங்கங்கள் இவை அனைத்தையும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனிடமிருந்தே நேரடியாக உபதேசரூபமாகப் பெற்றவர் ஜகதாசார்யனான ஸ்ரீமத் விகனஸர்.

ஜகதாசார்யன் :

உலக மக்கள் அனைவரையும் உய்விக்க எண்ணிய எம்பெருமான் பூலோகத்தில் அர்ச்சாவதாரம் செய்தான், அதுசமயம் அவரது நித்ய திருவாராதன கைங்கர்யத்தைச் செய்ய யாரும் முன்வரவில்லை. இந்நிலையில்

ஸர்வாந்தர்யாமியான பகவான் மானஸிகமாக ஒருவரை ஸ்ருஷ்டித்து அவருக்கு "விகனஸ்" என நாமதேயம் சூட்டுகிறார். ஸ்ரீமந்நாராயணனின் மனமே உருவெடுத்து வந்தமையால் விகனஸனும் உலக மக்களின்பால் கருணைகொண்டு லோக க்ஷேமார்த்தமாக அர்ச்சாவதாரம் செய்து ஆங்காங்கு எழுந்தருளியுள்ள பகவானின் திவ்யமங்களத் திருமேனிகளுக்கு நித்ய திருவாராதனம், உத்ஸவம் முதலானவைகள் செய்தல் போன்றவற்றைச் செய்வதற்கான அனைத்து விஷயங்களையும் "ப்ருக்வத்ரி காச்யப மரீசி" ஆகிய நான்கு ரிஷிகளுக்கும் உபதேசித்தார் மேற்சொன்ன அர்சாஸ்வரூபத்தை (விக்ரஹங்களை)ச் செய்வது. அதற்கான ஆலயங்களை எழுப்புவது. அதனைத் தூய்மைப்படுத்தி மஹாஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்வது, அதனைத் தொடர்ந்து பகவானை மந்த்ரத்தாலே விக்ரஹங்களில் (ப்ரதிஷ்டை) நிலையாக இருக்கச்செய்வது போன்றவைகளையும் சொல்லவேண்டியதாயிற்று — அவை அனைத்தையும் முறைப்படி உபதேசமும் செய்துவைத்தார். உலக மக்களின் நன்மைக்காகவே அனுக்ரஹித்தமையால் இவரை ஜகதாசார்யன் என்பர் சான்றோர். இவரால் சொல்லப் பெற்ற விஷயங்களில் ஒன்றான நவமூர்த்தி ப்ரதிஷ்டாவிதியை மட்டும் இங்கு காண்போம்.

முதலில் மேற்சொன்ன ப்ரதிஷ்டையைச் செய்வதற்கான ஆசார்யன் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும்? ப்ரதிஷ்டைக்குரிய காலங்கள் என்ன? என்பது பற்றி அறிவோம்.

ஆசார்ய லக்ஷணம் :

ப்ரதிஷ்டைக்கு ஆசார்ய ஸ்தானம் வகிப்பவர் — ஸ்ரீவைகானஸ ஸூத்ரத்தில் சொல்லியுள்ளபடி நிஷேகம் முதலான ஸம்ஸ்காரங்களால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவராகவும், வேதத்தை அறிந்தவராகவும் (வேதாத்யயனம் செய்தவராயும்), சுத்தராகவும், நல்ல மனதுள்ளவராகவும், வயது பக்குவம் அடைந்தவராகவும், பகவதர்ச்சனம் முதலியவைகளை நன்கு அறிந்தவராகவும் அக்னியுடன் கூடியவராகவும், உடல் ஊனமற்றவராகவும், நமது சாஸ்த்ரத்தைப் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசுபவராகவும், கோபத்தை விட்டவராகவும் இருக்க வேண்டும்.

ப்ரதிஷ்டைக்குரிய காலங்கள் :

ப்ரதிஷ்டைக்குரிய காலங்கள் நான்கு வகையாக சொல்லப்பெற்றுள்ளது. அவை உத்தம பக்ஷம், மத்யம பக்ஷம், அதம பக்ஷம், வர்ஜ்யம் என்பதாகும்.

"नारायणस्य यदात्मा विखना इति वर्तते" — விகனஸாசார்யன் ஸ்தோத்ரபாடம்.

உத்தம பக்ஷம் — சித்திரை, வைகாசி, ஆனி, தை, பங்குனி ஆகிய ஐந்து மாதங்கள்.

மத்யம பக்ஷம் — ஆவணி, ஐப்பசி, கார்த்திகை ஆகிய மூன்று மாதங்கள்.

அதம பக்ஷம் — ஆடி, புரட்டாசி ஆகிய இரு மாதங்கள்.

வர்ஜ்யம் — மார்கழி, மாசி ஆகிய இரு மாதங்கள்.

மேற்சொன்ன மாதங்களில் யஜமானனுக்கும், க்ராமத்திற்கும், அனுகூலமான நக்ஷத்திரத்தில் ப்ரதிஷ்டைக்குரிய விதிப்படி நாளைப் பார்த்து குறிப்பிட்டு மஹா ஸம்ப்ரோக்ஷணையை நடத்த வேண்டும்.

நவமூர்த்தி ப்ரதிஷ்டா விதி:

(ஒன்பது மூர்த்திகளை ப்ரதிஷ்டை செய்யும் முறை)

ஆலயங்களில் ஒன்று முதல் ஒன்பது மூர்த்தங்கள் வரை ப்ரதிஷ்டை செய்து திருவாராதனம் உத்ஸவம் முதலானவைகள் செய்யலாம் என ஸ்ரீ வைகானஸ ஆகமம் பரிந்துரை செய்கின்றது. அவை ஆதி, விஷ்ணு, புருஷ, ஸத்ய, அச்யுத, அநிருத்த, நரநாராயண, நாரஸிம்ஹ, வராஹ மூர்த்தி என்பதாக ஒன்பது ஸ்வரூபங்கள் சொல்லப்பெற்றுள்ளது.

ஆதிமூர்த்தியின் ப்ரதிஷ்டை முறை :

ப்ரதிஷ்டைக்குரிய அனைத்து (சாமான்களையும்) ஸாமக்ரிகளையும் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு, யாகசாலை அமைத்து அதில் சய்யாவேதிகையைச் செய்து, அதற்கு முன்பு ஸப்யம், ஆஹவனீயம், தெற்கில் அன்வாஹார்யம், மேற்கில் கார்ஹபத்யம், வடக்கில் ஆவஸத்யம், அக்னி மூலையில் பௌண்டரீகம், நிர்ருதி மூலையில் விஷ்டரமு; இந்த்ராதி திக்தேவதைகளுக்கு அந்தந்த திக்கில் ஔபாஸனாக்னி குண்டமும் மற்ற அக்னிகளுக்குரிய குண்டங்களும் அமைக்க வேண்டும்.

யஜமானனானவர் ப்ரதிஷ்டை நிமித்தமாக அழைத்து வருகை புரிந்துள்ள ஆசார்யஸ்வாமி மற்றும் ரித்விக்—ஆக எழுந்தருளியுள்ள ஸ்வாமிகளையும் கௌரவித்து பொற்காசுகளை தானம் கொடுத்து, (புது வேஷ்டி, உத்தரீயம்) நூதன வஸ்த்ரோத்தரீய தானத்தையும் செய்து, ஸ்வாமியினுடைய பெயரைச் சொல்லி இந்த ப்ரதிஷ்டையை ஸ்வாமிகள் அனைவரும் இருந்து நடத்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டும்.

அதனை ஸ்வாமிகள் அனைவரும் ஏற்றோம் என்பதாக ஒரே குரலில் ஆமோதித்து மங்கல வாத்யத்தோடு யாக சாலைக்குச் சென்று புதிய கும்பங்

களுக்கு நூல் சுற்றி, ஒவ்வொன்றிற்கும் தனியாக வஸ்த்ரம் ஸமர்ப்பித்து, கும்பத்தில் நவரத்னங்களைச் சேர்க்கவேண்டும். கும்பத்தை எழுந்தருளச் செய்துள்ள வேதிகையைச் சுற்றி அஷ்டமங்கல ரூபங்கள் வரையப்பட்ட பலகை களை வைத்து கும்பங்களில் தீர்த்தம் சேர்த்து மாவிலை முதலானவைகள் சேர்த்து தேங்காய்வைத்து அலங்கரித்து, யாக சாலையில் புண்யாஹவாசனம் செய்து பிறகு ம்ருத்ஸங்க்ரஹண அங்குரார்பணம் செய்து, அக்னி ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பிறகு ஆசார்யன் தன் மனதில் உள்ள பகவானை த்யானித்து வேதிகையில் எழுந்தருளப்பண்ணியுள்ள கும்பத்தில் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும்.

ஆதிமூர்த்திக்கு புரச சமித்தைக் கொண்டு (நுனியிலும், அடியிலும்) அக்ரத்திலும், மூலத்திலும் நெய் சேர்த்து விஷ்ணு காயத்ரியைச் சொல்லி ஹோமம் பண்ண வேண்டும். உபப்ருத்தைக் கொண்டு வைஷ்ணவ ஹோமமும்; ஜுஹுவைக் கொண்டு பக்குவப்படுத்திக் கொண்ட நெய்யுடன் வைஷ்ணவ ஹோமமும்; ஸ்ருவத்தில் ஆஜ்யம் கொண்டு விஷ்ணு ஸூக்த ஹோமமும்; ஹவிஸ்ஸைக் கொண்டு புருஷ ஸூக்த ஹோமமும் பத்து முறை செய்ய வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆயிரம் ஆஹுதிகளைச் செய்து; பஞ்சவாருணம், யத்தேவாதி, ப்ரம்மஜக்ஞானம் முதலான ஸர்வதேவத்ய மந்த்ரம்; வைஷ்ணவ மந்த்ரம், மிந்தாஹுதி, விச்சின்னம் (எனத் தொடங்குவதான) என்பதான அனைத்து மந்த்ரங்களையும் சொல்லி ஹோமம் பண்ணவேண்டும். ஆஹவனீய ஹோம குண்டத்தில் புருஷ ஸூக்தம், அன்வாஹார்ய ஹோம குண்டத்தில் விஷ்ணு ஸூக்தம், கார்ஹபத்ய ஹோம குண்டத்தில் வைஷ்ணவம், ஆவஸ்ஸத்ய ஹோம குண்டத்தில் ஏகாக்ஷர ஸூக்தம் ஆகிய மந்த்ரங்களை மூன்று முறைச் சொல்லி ஹோமம் பண்ண வேண்டும். பிறகு ஐந்து அக்னி குண்டங்களிலும் விஷ்ணு ஸூக்தத்தைச் சொல்லி பால், தயிர், நெய், பொரி (சுத்தம் செய்யப்பட்ட நெல்பொரி) ஆகிய நான்கு த்ரவ்யங்களையும் ஒன்றாக சேர்த்து உபஜுஹுவால் ஹோமம் பண்ணவேண்டும். ஸ்ருசத்தால் ஆஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டு வைஷ்ணவ மந்த்ரத்தைச் சொல்லி பௌண்டரீகாக்னியில் நன்கு ஹோமம் செய்யவேண்டும். நூறு தாமரை புஷ்பம் அல்லது பில்வ இலைகளைக்கொண்டு நெய் சேர்த்து விஷ்ணு காயத்ரீ மந்த்ரத்தைச் சொல்லி ஹோமம் செய்ய வேண்டும். மேலும் புருஷ ஸூக்தம், "விஷ்ணு: ஸர்வேஷாம்" எனத் தொடங்கும் பாரமாத்மிகோபநிஷத் ஆகிய மந்த்ரங்களைச் சொல்லி பகவத்யானத்தோடு ஹோமம் பண்ண வேண்டும். பரிவார தேவதைகளுக்கு அந்தந்த தேவதைகளுக்குரிய மந்த்ரங் களைச் சொல்லி பன்னிரெண்டு அல்லது எட்டு ஆஹுதி ப்ரமாணம் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

மூன்றாவது தளத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணவேண்டிய சயான (விஷ்ணு) மூர்த்தியின் ப்ரதிஷ்டைமுறை :

விஷ்ணுமூர்த்தியை மூன்றாவது தளத்தில் எழுந்தருளப்பண்ண வேண்டிய முறைப்படி செய்து, யாகசாலை அமைத்தல் போன்ற அனைத்தும் முன்சொல்லியுள்ளபடி செய்து, ஐந்து அக்னிகளிலும் ஹோமம், ஹௌத்ர-சம்ஸனம், மூர்த்யாவாஹனம் ஆகியவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

புருஷமூர்த்தியின் ப்ரதிஷ்டைமுறை :

கீழ்தளத்தில் கிழக்கில் புருஷமூர்த்திக்கு யாகசாலை அமைப்பது போன்ற விஷயங்களை ஆதிமூர்த்திக்குச் சொல்லப் பெற்றவைகளைச் செய்து, ஆஹவனீயாக்னியில் புருஷஸூக்த ஹோமமும், அன்வாஹார்யாக்னியில் விஷ்ணுஸூக்த ஹோமமும், கார்ஹபத்யாக்னியில் வைஷ்ணவ ஹோமமும் மேலும் ஸ்ரீதேவதை, பூஜக முனிகளின் மந்த்ரம் ஆகியவைகளையும், ஆவஸ்ஸத்யாக்னியில் ஏகாக்ஷராதி ஸூக்தம், மஹீதைவத்யம் ரௌத்ர மந்த்ரத்தையும் சொல்லி ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

ஸத்யமூர்த்தியின் ப்ரதிஷ்டைமுறை :

தெற்குப்புறத்தில் ஸத்யமூர்த்திக்குள்ள யாகசாலையில் அன்வாஹார் யாக்னியில் விஷ்ணு ஸூக்த ஹோமமும், கார்ஹபத்யாக்னியில் வைஷ்ணவ ஹோமமும் மேலும் ஸ்ரீ தைவத்யம், ப்ராம்மத்யையும், ஆவஸ்ஸத்யாக்னியில் ஏகாக்ஷரம் முதலான ஸூக்தங்களையும் மற்றும் பூமிபுண்ய மந்த்ரங் களையும், ஆஹவனீயத்தில் புருஷஸூக்தம், மஹீதைவத்யம், ரௌத்ர மந்த்ரங்களையும் சொல்லி ஹோமம் பண்ணவேண்டும்.

அச்யுதமூர்த்தியின் ப்ரதிஷ்டைமுறை :

மேற்கில் அச்யுதமூர்த்திக்குள்ள யாகசாலையில் கார்ஹபத்யாக்னியில் வைஷ்ணவ ஹோமமும், ஆவஸ்ஸத்யாக்னியில் ஏகாக்ஷரம் முதலான ஸூக்தங் களையும் மேலும் ஸ்ரீதைவத்யம் ப்ராம்மம் ஆகிய ஹோமமும், ஆஹவனீ-யாக்னியில் புருஷஸூக்தமும், முனிகளின் மந்த்ர ஹோமமும், அன்வாஹார்-யாக்னியில் விஷ்ணுஸூக்தமும், மஹீதைவத்யம் ரௌத்ர மந்த்ர ஹோமமும் பண்ணவேண்டும்.

அநிருத்தமூர்த்தியின் ப்ரதிஷ்டை முறை:

வடக்கில் அநிருத்தமூர்த்திக்குள்ள யாகசாலையில் ஆவஸ்ஸத்யாக்னியில் ஏகாக்ஷரஸூக்தம் முதலான ஹோமமும், ஆஹவனீயாக்னியில் புருஷஸூக்தம் மேலும் ஸ்ரீதைவத்யம், ப்ராம்மம் ஆகிய ஹோமமும், அன்வாஹார்யாக்னியில் விஷ்ணு ஸூக்தம் மற்றும் முனிகளின் மந்த்ர ஹோமமும், கார்ஹபத்யாக்னியில் வைஷ்ணவம், மஹீதைவத்ய மந்த்ரங்களையும் சொல்லி ஹோமம் பண்ண வேண்டும்.

நரநாராயணமூர்த்தியின் ப்ரதிஷ்டை முறை:

தெற்கில் நரநாராயண மூர்த்திக்குள்ள யாகசாலையில் அன்வாஹார்யாக்னியில் விஷ்ணு ஸூக்தம் மற்றும் விஷ்ணு காயத்ரீ ஹோமமும், கார்ஹபத்யாக்னியில் வைஷ்ணவ ஹோமமும் ஆதித்யதைவத்ய ஹோமமும்; ஆவஸ்ஸத்யாக்னியில் ஏகாக்ஷராதி ஸூக்த ஹோமமும்; ஆஹவனீயாக்னியில் புருஷ ஸூக்தம் ப்ராஜாபத்யம் முதலான மந்த்ர ஹோமமும் செய்ய வேண்டும்.

ந்ருஸிம்ஹமூர்த்தியின் ப்ரதிஷ்டை முறை:

மேற்கில் ந்ருஸிம்ஹனுக்குள்ள யாகசாலையில் கார்ஹபத்யாக்னியில் வைஷ்ணவம் மற்றும் "யோவா ந்ருஸிம்ஹ" எனத் தொடங்கும் மந்த்ரங்களைச் சொல்லி ஹோமமும்; ஆவஸ்ஸத்யாக்னியில் ஏகாக்ஷரம் முதலானவைகளைச் சொல்லி ஹோமமும்; ஆஹவனீயாக்னியில் புருஷ ஸூக்தத்தைச் சொல்லி ஹோமமும்; அன்வாஹார்யாக்னியில் விஷ்ணு ஸூக்தம்; ரௌத்ர மந்த்ரம் ஆகியவைகளைச் சொல்லி ஹோமமும் செய்ய வேண்டும்.

வராஹமூர்த்தியின் ப்ரதிஷ்டை முறை:

வடக்கில் வராஹ மூர்த்தியினுடைய யாகசாலையில் ஆவஸ்ஸத்யாக்னியில் ஏகாக்ஷரம் முதலான ஸூக்தங்களையும், "யத்ஸ்வயம் ஸ்ருஷ்டம்" எனத் தொடங்கும் மஹீதைவத்ய மந்த்ரத்தையும் சொல்லி ஹோமமும்; ஆஹவனீயாக்னியில் புருஷஸூக்தம், ஐந்த்ர மந்த்ரம் ஆகியவைகளைச் சொல்லி ஹோமமும்; அன்வாஹார்யாக்னியில் விஷ்ணு ஸூக்த ஹோமமும்; கார்ஹபத்யாக்னியில் வைஷ்ணவம் மற்றும் வாருண மந்த்ரங்களைச் சொல்லி ஹோமமும் செய்ய வேண்டும்.

அனைத்து மந்த்ரங்களையும் பதினாறு அல்லது பன்னிரெண்டு ஆவர்த்தி ஹோமம் செய்து, புருஷாதிகளான நான்கு மூர்த்திகளுக்கும், நரநாராயண, நாரஸிம்ஹ வராஹம் முதலானவைகளுக்கும் அந்தந்த ப்ரதானாக்னியில் ஹோமம் செய்து சொல்லப்பட்டுள்ளபடி ப்ரதிஷ்டை பண்ணவேண்டும் என்பது சிலரபிப்ராயம்,

விஷ்ணுமூர்த்திக்கு ஸப்யாக்னியும் பௌண்டரீகாக்னியும், மற்ற மூர்த்திகளுக்கு அந்தந்த ப்ரதானாக்னி இல்லாமலும், அனைத்து ஹோமங்களும் நிறைவடைந்த பிறகு அந்த ஹோமத்தையும் (अन्तहोम:) செய்து, இரவுப் பொழுது முடிந்தவுடன் காலையில் ஆசார்யன், ஸ்தாபகர்கள் அனைவரும் தீர்த்தாமாடி (நீராடி) ஆலயத்திற்குச் சென்று ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, அந்தந்த யாகசாலைக்குச் சென்று முன்போலவே பெருமாளை எழுந்தருளப்பண்ணி நன்கு அர்ச்சித்து கர்பாலயங்கள் (கருவறைகள்) அனைத்திலும் கௌதுக பீடத்தில் ரத்னந்யாஸம் செய்து, ஸப்யாக்னியைத் தவிர மற்ற அனைத்து அக்னியிலும் அந்தஹோமம் (अन्तहोम:) பண்ணிமுடித்துவிடவேண்டும்.

யஜமானன் — ப்ரதிஷ்டைக்காக எழுந்தருளியுள்ள ஆசார்யன், ரித்விக் ஆகிய அனைவருக்கும் ஆகமத்தில் சொல்லியுள்ளபடி த்ருப்தியாக பொற்காசுகளை தக்ஷிணையாக தேவ ஸந்நிதியில் ஜலத்தை விட்டு கொடுக்க வேண்டும், பிறகு ஸப்யாக்னிக்கு பரிஷேசனம் செய்து அந்தஹோமம் செய்து அந்த அக்னியை நித்ய ஹோமத்தின் பொருட்டு அப்படியே வைத்துவிட வேண்டும். (அந்தஹோம குண்டத்திலிருந்து அக்னியை ஸ்வீகரித்து வைக்க வேண்டும்.)

பிறகு நல்ல முஹூர்த்தமானது வந்தவுடன் அந்தந்த யாகசாலையை அடைந்து அந்தந்த ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் (भूः प्रपद्ये) "பூ: ப்ரபத்யே" என்பது முதல் முறைப்படி புஷ்பாஞ்ஜலி வரை ஸமர்பித்து; அந்தந்த மூர்த்திகளை நமஸ்கரித்து அனைத்து அலங்காரங்களுடனும் கூட, அனைத்து வாத்யங்களும் முழங்க, புண்யாஹ தீர்த்தம் (ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொண்டு) முன்னே செல்ல, சகுன ஸூக்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் அனைவரும் அவரவர்கள் கும்பங்களை சிரஸ்ஸில் எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு ஆலயத்தை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து முதலில் ஆதி மூர்த்தியையும், பிறகு புருஷ: ஸத்ய, அச்யுத, அநிருத்த மூர்த்தியையும்; சயான மூர்த்தியையும்; அதனைத் தொடர்ந்து நரநாரயண, நரஸிம்ஹ வராக மூர்த்தியையும் முறைப்படி

எழுந்தருளப்பண்ணி வந்து அந்தந்த கர்பக்ருஹத்தை அடைந்து அந்தந்த த்ருவபேரத்தின் தெற்குப்புறத்தில் கடத்தை எழுந்தருளச்செய்து "ப்ரதத்விஷ்ணு:" எனத் தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி கௌதுக பேரங்களை (ப்ரதிஷ்டை செய்து பிறகு) ஸ்தாபித்து; இரு புறமும் தேவிகளையும் முன்போலவே ப்ரதிஷ்டை செய்ய (ஸ்தாபிக்க) வேண்டும்.

பிறகு ஆத்மஸூக்தத்தைச் சொல்லி த்ருவ பேரத்தின் பாதத்தைத் தொட்டும்; ஸூக்தங்களைச் சொல்லியும், அதுபோலவே மந்த்ர ந்யாஸம், அக்ஷர ந்யாஸம் ஆகியவைகளையும் செய்து மூர்த்தத்தில் எழுந்தருளி உள்ள பகவானை நன்கு த்யானித்து முன்போலவே ஆவாஹனம் செய்து, புண்யாஹவாசனம் செய்து; நித்யார்ச்சனா விதிப்படி பகவானை நன்கு அர்ச்சித்து; பாயஸம் முதலான ஹவிர்நிவேதனங்களை நிறைய ஸமர்ப்பித்து (நிவேதனம் செய்து) நித்யஹோமத்தைச் செய்து பலி சாதித்து, பல்யுத்தரணத்தையும் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

முடிவுரை ;

மேற்சொன்ன விஷயங்கள் அனைத்தும் நவமூர்த்தி ப்ரதிஷ்டா விதியின் முறைகளாகும். மேலும் விளக்கம் தேவையெனில் ஸ்ரீ வைகானஸ ஸூத்ர ப்ரயோக க்ரந்தமான "ப்ரதிஷ்டானுக்ரமணிகா" என்ற நூலின் உதவி கொண்டு அறியலாம்.

LIGHT ON MODI DOCUMENTS

Srotriam lands to Sri Venugopala Swamy Temple on the bank of Coleron

R. VIVEKANANDAGOPAL
Modi Expert

Nature of the Document :

In the Collection Bundle No. 16, there is a handmade paper document (No. 20) written in Modi script mentioning Srotriam land donation. "Srotriya" means "A Brahman versed in the study of the Vedas". So, the land donated to a Brahman who is well versed in Vedas called Srotriyam land. This document is a union of two piece of papers and the size is 97 cms x 17 cms The joint has a seal to prove its originality. It has a persian mudra on the left corner below two lines of the document. There is no possibility to read the persian scripts in the mudra. There are 51 lines in the document, below that three lines in English and again two lines in Modi script mentioning the entry of this document in the Inam Register of the District Collectorate.

Date of the Document :

The Date mentioned in this Document is 16th day of Rajab in the Suhur year 1181. The English equivalent data is Wednesday the 19th July 1780 i e. during the period of Tulaja II.

Content of the Document :

There was a Temple of Sri Venugopala Swamy. 12 houses of Agraharam and a choultry for the travellers from Kasi to Rameshwaram and vice-versa on the bank of the river Coleron which were situated near Vazhuthur north to Sirkazhi. This place was named as Tulajendrapur. As there was no income to that temple. choultry and Brahmins of Agraharam, King Tulaja II donated Srotriam lands in the Keelvallam village of Kuthiapettai maghan except the lands of Kuttiapillai and the residential place of the phakir named Takya.

பரு. – மோ.

The total land donated was 32¾ veli and 1¾ mav measured by 11 feet scale. Out of this land 14¼ veli was deducted because they were Nattam, Perampok etc. The remaining 18½ veli and 1¾ Mav lands were including Punjai (Dry) land and Nanjai (Wet) land. The Punjai land was not considered for Srotriam. So, the rest of the Nanjai land 13 veli was given to the Brahmins of Agraharam as Srotriam. 5 chakras per veli was collected for the whole Srotriam land and the total 78 chakras were paid to the Government. The remaining income was used for the maintenance of the Temple. Choultry and for the livelyhood of the Brahmins of the Agraharam.

The Srotriyam land might be enjoyed by the sons and grandsons of the Brahmins of the Agraharam and they must render their service to the Government. Further this document should be renewed every year after making a copy and the original should be returned.

Field Study :

When the author visited Sri Venugopalaswami Temple, it was renovated and the Kumbhabhisekam was conducted on 9th April, 1993. During the renovation work mosaic tiles were fixed on the inner walls of the Sanctum Sanctorum So, no inscription was traced. The Agraharam of 12 houses are not under the custody of Brahmins. Only two Desastha Brahmins named Sri Srinivasarao and Sri Kannanrao are residing there, as Trustee and Acharya of the Temple respectively. The Choultry and the Temple tank are not maintained properly. They are under the control of Municipality. As per the information received from the Trustee, only 5 veli Srotriam land is remaining with them. The name of that area is now called as Anaikkaran Chatram and not Tulajendrapur. The name Tulajendrapur still remains there, but some distance away from this place.

The original idol of Sri Venugopalaswamy is seen with his two consorts. A Utsavamurthy is also there. Apart from these, Rama, Sita and Lakshmana bronzes are also there infront of Utsavamurthy. The reason for this is not known. There is one mandapam in front of the Sanctum Sanctorum and the compound walls around the temple, which were built in later days.

Modi Document

शेख्या दफ्तर कारकुनानी पा। सियाली सुहूर सन इहिदे
समानैन मया अलफ दरम्याज बदल श्रोत्रियम आणि कार-

|| फार्शि || जन थानी ।॥ धर्म यासी ब ।। प ।। छ १६ रजब
|| शिक्का || मशारनिलेनि सियालीम उत्तरेस दलतोरे स-

-मीप कोलडमाचे काठी सेतु मार्गात श्री वेणुगोपाळ
स्वामीचे देऊळ व अग्रार ब्राम्हणाची बारा घरे कासी
कावडी येणार जाणाराम छेत्र व चावडी बांधून धर्म करून
त्यास तुळजेंद्रपुर म्हणून नाव ठेविले असे त्या धर्मास
वृत्ती स्वास्ती काही नाही याज बदल प ।। मजकूर त ।।
कूतीयेपेट माघाण मौ ॥ कीळवलम गावापैकी कुटी-
-यापिळे सेती व फकीर तक्या सर्वमान्याचे जमिनी खेरी-
-ज वरकड गाव समग्र जमीन जुमल्याप्रमाणे धर्मडी
वेलकडी देखील चौदा पाऊलाचे काठीने जमीन वेली
३२ ।॥ १ ॥। पैकी वजा परंपोक नत्तम तेरवा इरप व-
-गैरे देखील जमीन वेली १४।. जाता बाकी जमीन वेली
५ ॥ २ ॥ पुंजी पतकट साडे पाच वेली अडीच माव
१२ ।॥ ४।. नंजी पाउणे तेरा वेली सवा च्यारी माव
११ ।॥ ३ ।॥ तरप पाउणे बारा वेली पाउणे च्यारी माव
१८ ॥. येरयेली बारपत पेरी व धप कावल दरसदे
कावलगाराम सत्याहत्तरी कले जाता बाकी
सरकाराम येणे तेवीस कले था व ॥ येक वे-
-ली अर्धा माव

१२।॥ ४।.

१८ ॥ १ ।॥.

येकून नंजी पुंजी देखील साडे अठरा वेली पाउणे
दोनी मावापैकी पुंजी पतकट जमीन बाया. साडे पा-
-च वेली अडीच माव यास पतकट नक्षबांदा चिलर देखी-

-ल सालाबांद दंडकाप्रमाणे तंजाउगी चकरे २ ॥ ३ ।.
सवा अठावीस फलम बीस जाता बाकी नंजी जमीन
१२ ||| ४ |. पाउणे तेरा वेली सवा च्यारी मान थाम तह
तेरा वेली जमीन सदरहू धर्मास श्रोत्रियम करून दिधले
असे त्यास सरकारास द्यावयाचा तह मान्निना तंजाउगी
चकरे वेलीस ६ ३ साह चकरे प्रमाणे चकरे ७८ ३ अ-
ठ्याहत्तरी चकरे यामी गड्डकार पंचादुई अलपेर्या
ता। मार्गली मास पशान पंचार्ताई तैमास ता। चित्री
मास येणेप्रमाणे साल गु ॥ मन संमानेन सालापासून
पतकट वगैरे देखील मिळून ब्राम्हण मजकूरा-
-कडून वसूल घेत जाणे सदरहू जमिनीत जाहला फळ
भाग ब्राम्हण वगैरे यानी पुत्र पौत्र पारंपर्ये अनभऊ
-न सुखरूप असणे सरकारचे उळिगेम पाळिगेम आळ
अमंजी रथाची माणसे चिल्लर खर्च माफ केले असे सदरहू
प्रमाणे साल दर साल चालने करणे दर दर साल ताजे खुर्द
खताचा उजुरन करणे तालिक लिहून बेऊन असल
ब्राम्हण मजकूरापासी परतुन देणे प ॥ हु ॥ र ॥ म ॥
हजरत राजेश्री नरसिंगराव आनंदराव पेशवे.

मोर्तबु सुद	रूजू सूर नवीस

तेरीख १ माहे शाबान

शाबान [सुरु सुद]

रवदार

परंगनवीस

सुद

Entered No. 51 in the Register of Shrotrium lands at the Collectors' Cucherry on the 15th December 1815

कालेकटर सोंचे कचेरीत श्रोत्रियें जमिनीचे रिजस्तरांत नंबर ५१ खतावील मास ११/१५ माहे डिसेंबर